

(συμφωνίες και μυστικά)

[1]

Εταιρία Μερκαντίλε περνούσε για
Ιταλική ενώ ήταν Ελληνική, έγινε
κατάχρηση του Συμφωνίου χρέους.

Υπόμνημα του Κ.Τ. προς την Εξελεστική
Επιτροπή της Βουλής

Αποκόμματα τμήμα για την υπόθεση
Μερκαντίλε.

1 1
Nood va
up & indovt ;

Na gu gaxdovt

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Τούτου εἰς ἀπάντησιν τῶν τεθέντων αὐτῷ
 ἐρωτημάτων ἐκὸς τῆς ἐκ τῆς Βουλῆς συστάσεως Ἐξεταστικῆς
 τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκδόσιν ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ.

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

Τοῦ κ. Κωνσταντίνου Τσάτσου εἰς ἀπάντησιν τῶν τεθέντων αὐτῷ ἐρωτημάτων ὑπὸ τῆς ἐκ τῆς Βουλῆς συστάσεως Ἑξταστικῆς τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΛΕ.

Πρῶτον Ἑρώτημα

Ἐτέθη ἡρῶν τὸ ἀκόλουθον ἐρώτημα:

Πῶς εὐρεθὲν τὸ Ὑπουργεῖον πρὸ δυσχερειῶν περὶ τὸ ἀνοιγμα πιστώσεως τῶν δολλαρίων ἐνδροευρωπαϊκῶν πληρωμῶν ἐξ ὧν ἡ Ἑταιρεία ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΛΕ διευτύπου ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως ἀντὶ ν' ἀποδεχθῇ συμβιβασμὸν ὅχι μόνον ἐπιζήμιον κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀλλὰ καὶ ἀφριβόλου ἐκτελέσεως (ὑπαρξίς ἐν Ἑλλάδι παλαιοισι-δῆρου εἰς ποσότητα 35.000 τόν. τεμαχισμὸς τούτου κλπ.) δὲν ἐπεκαλέσθη τὸ ἄρθρον 7 ἐς 4 τοῦ Ν.Δ. 1581/1950 κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1614/9-1-51 Νόμου καθ' ὃ προκειμένου περὶ προμηθειῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἱ συμβάσεις ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχὺν τῶν ἄνευ συνεπειῶν διὰ τοὺς συμβαλλομένους ἐάν ἐν-τός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς των δέν ληρῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβεβαίωσις περὶ τοῦ ἀνοιγματος τῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἔξωτερικόν. εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅχι μόνον ἐπιβεβαίωσις δέν ἐλήφθη ἀλλ' ἀντιθέτως ρητὴ δήλωσις τῆς Ἑλβετικῆς Τραπεζῆς ὅτι δέν θά ἐκτελέσῃ τὴν κατὰ τοι-οῦτον τρόπον δοθεῖσαν ἐντολὴν δι' ἀνοιγμα πιστώσεως.

Ἐρωτήθηρην τούτεστι διατί δέν προεβάλαμεν κατὰ τῆς ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΛΕ τὴν ἀνωρότητα τῆς ἀρχικῆς μετ' αὐτῆς συμβάσεως βάσει τῆς ἀκολουθοῦ διαιτάξεως τοῦ ἀρθ. 7 παγρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 1581.

Ἀντὶ τῶν Ἐπιτροπῶν Προμηθειῶν Ἄνασυγκροτήσεως συ-νομολογούμεναι συμβάσεις δεσμεύουσι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀπὸ τοῦ ἀνοιγματος τῆς σχετικῆς πιστώσεως παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, λύνονται δὲ ἄνευ συνεπειῶν διὰ τοὺς συμβαλλομένους, ἐρ' ὅσον ἐντός 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν δέν ἦολε ληρῇ ἐπιβεβαίωσις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος περὶ τοῦ ἀνοιγματος τῆς πιστώσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους θέλει ἀνοιχθῇ ἡ πίστωσις παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς

Ἑλλάδος γνωστοποιεῖνται εἰς τὸν προηγουμένην κατὰ τὴν ὑπογρα-
φὴν τῆς σχετικῆς συμβάσεως".

Διὰ τῆς προβολῆς τῆς ἀκυρότητος ταύτης θὰ ἀηλλιάσεται
τὸ Ἑλλην. Δημόσιον ἢ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συνολοκληθείσης
συμβάσεως, ἐάν αὕτη ἐκρίνεται ἀσύμφορος, ἢ τῆς συνόψεως ἐνός
συμβιβασμοῦ ἀσυμφόρου μετὰ τῆς ΜΕΓΚΛΑΝΤΙΑΝ ἢ τέλος μίαν ἐν-
δεχομένην δίκην μετὰ τῆς τελευταίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δη-
μοσίου. Καὶ δίκη μὲν δὲν ἔλαβε χώραν καὶ ἐκ τοιαύτης αἰτί-
ας δὲν προέκυψε ζημία.

Τὸ συμφέρον τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως συζη-
τεῖται κατωτέρω εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ ὑπομνήματος.
Τὸ δὲ ἐπιζήτησιον τοῦ συμβιβασμοῦ ἐρευνᾶται εἰς τὸ τρίτον κε-
φάλαιον.

Ἐκ τῆς ἐρεῦνης τῶν δύο προαναφερθέντων σημείων θὰ
προκύψῃ ἐάν καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους ἦτο οὐσιαστικῶς δικαιο-
λογημένη ἡ ἐπικλησις τῆς βηθείσης ἀκυρότητος.

Ἦν προκειμένῳ ὑποθέτομεν ὅτι ἦτο ὁπωσδήποτε συμφέρου-
σα ἡ ἐπικλησις τῆς ἀκυρότητος ταύτης καὶ μὲ τὴν βῆσιν αὐτὴν
ἀπαντῶμεν εἰς τὴν τεθεῖσαν ἡμῶν ἐρώτησιν διὰ τῶν ἀκολουθῶν:

Διὰ νὰ δικαιωθῇ τὸ Δημόσιον νὰ προβάλῃ τὴν ἀκυρότητα
ταύτην ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν τὸ Ν.Δ. 1581 εἰς τὴν προκει-
μένην περίπτωσιν. Πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ἐκτάσεως ἐφαρμογῆς
τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 1581 δεῖν νὰ ληρωθῇ ὑπ'
ὄψει τὰ δύο ἀκόλουθα: α) Ὁ σκοπὸς τῆς βηθείσης διατάξεως
καὶ β) ἡ φύσις τῆς βηθείσης διατάξεως.

Α.) Ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεως.

Ὁ τὸ πρῶτον ἀναγινώσκων τὴν διάταξιν ταύτην διερωτᾷται
ποῖος νὰ ἦτο ὁ λόγος τῆς θεσπίσεώς της. Πῶς προηθείας εἰς
ἧς ἡ ταχύτης ἀποτελεῖ σημαντικὸν παράγοντα εἶναι ἄπορον δι-
ατί θεσπίσθαι ἀκυρότης ἡ ὁποία καὶ τοὺς ρευστοὺς ἀπομακρύ-
ναι καὶ τὴν γοργότητα τῆς ὀριστικοποιήσεως τῆς προηθείας
ἀναστελέσει. Εἶναι ἄρα γε ἀνάγκη πρῶτον νὰ γίνωνται αἱ δη-
μοκρασίαι καὶ ἡ κατακύρωσις καὶ αἱ σχετικαὶ συμβάσεις καὶ
ὕστερα νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Δημόσιον ἂν θέλῃ τὴν προηθείαν ἢ
ἂν θὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀκυρότητα της κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 4.

- 3 -

4 διὰ τὴν μεταβίβαση:

Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἐντύπωση, ὅταν ὅμως ἐξετάσῃ τις
 εἰς τί ἀποβλέπει ἡ θεωρητικὴ ^{// διατάξις} ἀναγκάζεται νὰ ἀναγνωρίσῃ
 τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν λογικότητα της.

Ἡ διατάξις αὕτη ἐνεσπίσθη διὰ νὰ προστατευθῇ τὸ Κρά-
 τος ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς ἀποτυχίας τῶν ἐτησίων προγραμμάτων
 τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας. Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω προ-
 γραμμάτων ἐγίνοντο τοποθετήσεις προγγελιστῶν καὶ ἐδεσμεύοντο
 τὰ ἀντίστοιχα δολλάρια τῆς βοηθείας.

Διὰ τὸ ἔννοημα ὅπως τῆς σχετικῆς πιστώσεως, πλὴν ἄλλων,
 ἀπαιτεῖτο ἡ ἔγκρισις τῆς ἐν ἑνωμέναις Πολιτείαις ἐδρευούσης
 Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας, ἡ ἔκδοσις
 ὑπ' αὐτῆς τοῦ λεγομένου AUTHORIZATIONS PROCUREMENT
 τῶν ἐξ οὐδενὸς λόγου δὲν ἐξεδίετο ταῦτο, τότε δὲν ἀπε-
 βαιβαιοῦτο τὸ ἔννοημα τῆς πιστώσεως ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλ-
 λάδος δηλ. δὲν ἠνθίγειτο ἡ πίστωσις εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπρε-
 πε τότε τὸ Κράτος νὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐποδεσμεύῃ τὰ σχε-
 τικά δολλάρια διὰ τῆς ἀξίμου ἀκυρώσεως τῆς συμβάσεως, ὥστε
 νὰ γίνῃ ἐγκαίρως νέα τοποθέτησις τῶν ἐντὸς τῆς ἐτησίως ἐκ-
 στοῦ προγράμματος προθεσμίας, ἥς παρερχομένης ἐκινδύνευε νὰ
 χαρῇ τὸ ἀντίστοιχον ποσὸν τῆς βοηθείας. Πρὸς ἀποφυγὴν αὐτοῦ
 τοῦ κινδύνου ἐνεσπίσθη διὰ τὰ ἐρόδια ἀνασυγκροτήσεως ἡ συντο-
 μωτάτη αὕτη προθεσμία ἀκυρώσεως.

Ὅτι τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης προ-
 κύπτει ἄλλωστε καὶ ἀπὸ τὴν ἔρευναν τοῦ σκοποῦ εἰς ὃν ἀποβλέ-
 πει ὁλόκληρον τὸ Ν.Δ. 1551.

Δι' Ἐκτετακτὴν προηγουμένην ἀνασυγκροτήσεως ἰδρύθησαν
 διὰ τοῦ ἀπὸ 8-11-1948 Βασιλικοῦ Διατάγματος, βάσει τοῦ Νομο-
 θετικοῦ Διατάγματος 894 "περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων ἐφορμῶν
 τὸ Ἀμερικανικὸν Πρόγραμμα βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα". Καὶ
 δὴ τὸ ἔροφον 3 παρ. 1 καὶ 2 καὶ 3 "ἡ συμφώνως πρὸς τὸ Πρό-
 γραμμα βοηθείας ἐκτέλεσις τῶν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνή-
 σεως καὶ Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ὀφισταμένων ἢ συναρρησθέν-
 των συμβάσεων ~~ἢ~~ ἐπεργασίας γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἐν λό-

γφ συμβάσεων" κατά παρέκκλισιν παντός κειμένου νόμου. 'Εν τ' παρ. 2 δρίζεται ότι διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖοντα μέτρα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ συμβάσεων, δημιουργοῦσα νέας ὑπηρεσίας κλπ."

Μεταξὺ τῶν οὕτω δημιουργηθεισῶν ὑπηρεσιῶν ὑνάρκει τοῦ ἀνωτέρω ἔθρου ἦσαν καὶ αἱ 'Υπηρεσίαι ὡς καὶ αἱ 'Επιτροπαὶ Προμηθειῶν 'Ανασυγκροτήσεως.

Εἶναι προφανές ἐκ τῶν ἀνωτέρω διὰ ποῖον ἀποκλειστικὸς σκοπὸν αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἐδημιουργήθησαν. 'Εδημιουργήθησαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἐφοδίων 'Ανασυγκροτήσεως τῶν περιεχομένων εἰς τὸ Πρόγραμμα 'Ανασυγκροτήσεως καὶ τῶν ἀγοραζομένων διάχρημάτων τῆς 'Αμερικανικῆς βοήθειας.

'Απηκολούθησεν δ Ν. 1276/1949 ὅστις ἐπεκύρωσε, διὰ τοῦ ἔθρου 1, τὸ ῥηθὲν Β. Διατάγμα καὶ τὸ συνεκλήρωσεν. 'Ότε δὲ ἀπεφασίσθη ἡ ἀπορᾶκρυνσις τῶν 'Αμερικανῶν βαλὼν ἀπὸ τῶν 'Επιτροπῶν Προμηθειῶν 'Ανασυγκροτήσεως (ΕΠΑ), τότε ἐξεδόθη πρὸς βύθρυσιν κυρίως τοῦ ζητήματος τοῦτου τὸ Ν.Δ. 1581/1950 τὸ ὁποῖον καὶ ἀνασυνθέτει τὰς ἐπιτροπὰς, ὡλὰ ἀφορᾷ πάντοτε τὴν προμήθειαν τῶν αὐτῶν ἐφοδίων τοῦ 'Αμερικανικοῦ Προγράμματος ~~βοήθειας, τῶν Ν.Δ. 1581 ἀποτελοῦντος, ὡς ἐν τῇ~~ ~~ἐκδόσει λέγει~~ ~~ἐκτελεστικῇ~~

δ ἁρμόδιος 'Υπουργός, κωδικοποιήσιν τῶν μέχρι σήμερον ἰσχυρῶν διατάξεων, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ καὶ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1276 ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιουνται.

'Εκ πάντων τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἔθρου 7 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 1581 ἣτις ἀποτελεῖ ἐπανάλη-
ψιν τοῦ ἔθρου 4 τοῦ κυρίσαντος τὸ ἀρχικὸν Βασ. Διατάγμα Ν. Δ. 1276/1949 θὰ τὴν ἐρμηνεύσωμεν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων.

Μόνον ὡλὰστε ἐντὸς τοῦ συνόλου αὐτοῦ ἔχει λογικὴν τι-
νὰ ἐξήγησιν ἡ διάταξις αὕτη. Μόνον ἐν τῇ συστήματι καὶ ἐν τῇ εἰδικῇ διαδικασίᾳ τῆς προμηθείας ἐφοδίων τῆς 'Αμερικανικῆς βοήθειας καὶ τῶν βάσει αὐτῆς ἐτησίων προγραμμάτων 'Ανασυγκρο-

τήσεως έχει θέσιν. 'Απειδή δηλονότι ή προμήθεια εφοδίου τινός εξηρτάτο, δοχέτως πάσης άλλης προηγουμένης έγκρίσεως, καί εκ τής εξ 'Αμερικης διδομένης τελικώς έγκρίσεως πρὸς άνοιγμα τής πιστώσεως, ήτο εύλογον νά υπάρχη δυνατότης άζηρίου άκυρώσεως τής εν 'Ελλάδι συνακτομένης προηγουμένης άγοράς εφοδίου τινός καί δή εντός βραχυτάτης προθεσμίας, ώστε εντός του αύτου ήτους νά είναι δυνατή ή άνατοκοθέτησις τής πιστώσεως εις άλλας παραγωγείας καί νά μή παραμένη τό δεσμευθέν διά τής συμβάσεως κοσόν δολλαρίων του έτησίου Προγράμματος άχρησιμοποίητον.

'Αν δέν συνεδυάζετο αυτή ή σύντομος προθεσμία άκυρώσεως μέ αυτήν τήν ένδεχομένην εξ 'Αμερικης άρνησιν δηλαδή τήν άρνησιν τής χορηγήσεως του λεγομένου AUTHORIZATIONS PROCUREMENT τότε ή διάταξις του άρθρου 7 παρ. 4 θα ήτο καί άκατανόητος καί επίζημιος εις τό Δημόσιον. 'Αντιθέτως εις τό παλίσιον τής διαδικασίας καθ'ήν διετίθετο ή 'Αμερικανική βοήθεια, όταν έπρόκειτο περί προμήθειας εφοδίων, άρκιτ' νόημα καί καθίσταται τή έντι άναγκαία.

Τά άνωτέρω ισταροόμενα άποτελοϋν όχι μόνον τήν 'Οκάσιο (OCCASIO) αλλά καί τήν RATIO LEGIS τής διατάξεως 7 παρ. 4.

Β'. 'Η ρίσις τής διατάξεως.-

'Η διάταξις περί έπελεύσεως αυτοδικαίως άκυρότητος μέτς συμβάσεως εντός τύσων βραχείας προθεσμίας είναι διάταξις εξαιρετικού δικαίου καί δέν δύναται ούτε κατ'ένναλογίαν, ούτε διασταλτικώς νά έρρηνευθί. Δέον άντιθέτως νά θεωρηθί περιωρισμένης μόνον έφαρμοζομένη επί τών περιπτώσεων δι' ές ειδικώς έθεσπίσθη. 'Εκ τών άνωτέρω δέ προκύπτει σαφώς διά ποίας ειδικώς δικώς περιπτώσεις έθεσπίσθη.

Γ'. Κατ'άκολουθίαν τών άνωτέρω δια νά έχη έφαρμογήν τώ' άρ. 7 παρ. 4 του Ν.Δ. 1581 πρέπει νά συντρέχουν οι εξής κατά νόμον όροι:

α) Τό 'Αντικείμενον τής δικαιοπραξίας νά είναι άρισμένον. Νά πρδικείται τοϋτέστιν περί εφοδίων άνασυγκροτήσεως.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔθρου ἐφόδια ἀνασυγκροτήσεως εἶναι

ἢ α' ὅσα καθ' ἑαυτὰ ἡπαρτίζουσιν μέρος τοῦ μηχανικοῦ ἢ τεχνικοῦ
ὅλων τοῦ τῆς χώρας καθισταμένου οὕτω μέρος τοῦ προγράμματος ἀνα-
συγκροτήσεως, κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1561. Ἡ
ἐκέκτασις τῆς ἐννοίας ταύτης ἐπὶ τῶν πρώτων ὁλῶν αἰτινας θὰ
παρεχωρῶντο εἰς τὴν Ἱταλίαν διὰ τὰ μελλοντικῶς εἰσαχθῆσμε-
να ἐκεῖθεν ἐφόδια ἀνασυγκροτήσεως δὲν συνάδει πρὸς τὴν ἐξαί-
ρετικὴν φύσιν τῆς διατάξεως ταύτης καὶ κεῖται προφανῶς ἔξω
τοῦ σκοποῦ δι' ὃν αὕτη ἐθεσπίσθη, διότι οὐδεὶς κίνδυνος ἀπαιεῖ-
ας τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐπλήρητο ἐκ τῆς τυχόν βραδύτητος τοῦ
ἀνοίγματος τῆς σχετικῆς πιστώσεως, ὡς συνέβαινε μὲ τὰ ἐφόδια
ἀνασυγκροτήσεως.

β') Ἡ τηρηθευσαμένη διαδικασία πρέπει νὰ εἶναι ἡ εἰδικὴς καθο-
ρισθεμένη διὰ τὰς προμηθείας μέσω τῶν Β.Π.Α. (ἔρα ἔθρου 6 καὶ 7).
Πᾶσα ἀπόκλισις ἀπ' αὐτῆς δὲν ἐπιτρέπεται πλεον τὴν ἐφαρμογὴν ἐξαί-
ρετικῶν διατάξεων συνηρημένων μετὰ τῆς τοιαύτης διαδικασίας.
γ') Ὡς απαιτεῖται ὅπως οἱ ἔθροι τῆς προμηθείας καὶ κατ' ἀναλογίαν
καὶ τοῦ σχετικοῦ ἀνοίγματος τῆς πιστώσεως γνωστοποιῶνται εἰς
τὸν προμηθευτὴν (ἔθρον 7 παρ. 4 ἐν τέλει) ἵνα οὗτος μὴ ἀφ-
γιδιᾶσθαι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς εἰδικῶν ἔρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων
πρώτην προφανῶς κατέχει θέσιν καὶ ὁ περὶ ἀκυρότητος τῆς προμη-
θείας.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἔθροι δὲν συντρέχουσιν ἐν προκειμένῳ.

α) Τὸ ἀντικείμενον δὲν εἶναι εἶδος ἀνασυγκροτήσεως ὡς νοεῖ
τὸ Ν.Δ. 1561.

β) Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἡ τηρηθεῖσα διαδικασία πρὸς τὴν ὑπὸ
τοῦ Ν.Δ. 1561 διαγραφωμένην.

γ) Οὐδεμία διὰ τῆς συμβάσεως ἢ ἄλλως πῶς ἐγένετο γνωστοποίησις
τοῦ ἔθρου τῆς ἀκυρώσεως τῆς προμηθείας μετὰ δέμνηνον. Ἡ ἄνευ
γνωστοποίησεως ταύτης προβολὴ τῆς ἀκυρότητος, ὅχι μόνον ἐντί-
θετος πρὸς τὸν ἔθρον θὰ ἦτο, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐνεφάνιζε τὸ Κράτος
ὡς κακόπιστον ἄρα καὶ ἀσυνεπές. 074

Ὅτι δὲ μεταξὺ τῶν ἀνακοινώσέων ἔρων τοῦ ἀνοίγματος τῆς

πιστώσεις είναι καί ὁ περί ἀνδεχομένης ἀξηρίου ἀκυρότητος αὐτῆς, δὲν χρήζει ἀναπτύξεως. Οἱ κύριοι ὅροι τοῦ ἀνοίγματος ριζοπιστώσεως εἶναι:

α) Τὸ ποσό β) ὁ τόπος ὅπου θ' ἀνοιχθῇ, γ) ὁ χρόνος τῆς ἰσχύος αὐτῆς. εἶναι δυνατόν βεβαίως καί ἄλλοι ὅροι νὰ ὑπάρχουν καί πρέπει ὅσοι κατὰ νόμον νὰ ἀνακοινωθοῦν, ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ὑπάρχουν οἱ ἀνωτέρω τρεῖς, οἵτινες εἶναι λογικῶς ἀναγκαῖοι.

Δι' αὐτὸν ἑλλώστε τὸν λόγον εἰς ὅλας τὰς προμηθείας ὅς ἐνεργοῦν αἱ Ε.Ε.Α., κατὰ τὴν ἐν τῷ Ε.Α. 1561 διαγραφομένην διαδικασίαν, ἀνεγράφετο, ὁ ῥηθεὶς ὅρος τῆς μετὰ δέμητον ἀκυρώσεως τῆς προμηθείας, ὥστε ἐάν δὲν ἐχορηγεῖτο ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ἡ τελικὴ ἔγκρισις, νὰ δύναται τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐνευ εὐθύνης ἀκύρωσιν τῆς προμηθείας.

Δ'. Ἡ ἀνάθεσις εἰς τὴν Ε.Ε.Α. ὑπουργείου ἐφοδιασμοῦ τῆς προμηθείας πρώτων ὑλῶν διὰ τὰς Ἱταλικὰς ἐπανορθώσεις ἔχει τὴν ἔννοιαν χρησιμοποίησεως καταλλήλου ὄργανου πρὸς ἐκτέλεσιν ἐνὸς ἔργου, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου δὲν ὑπῆρχεν ἕλλο κατάλληλον ὄργανον. Ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ τῆς αὐτῆς διαδικασίας καὶ μόνον. εἰς οὐδεμίαν ὁρμὴν περιπτώσιν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνάθεσις συνελπίζεται καὶ τὴν ἐπέκτασιν διατάξεων οὐσιαστικοῦ καὶ δὴ ἑξαιρετικοῦ δικαίου, αἵτινες ἔχουν εἰδικῶς θεσπισθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐφόδια ὧν αἱ παραγγελίαι ἐμπέμπουν εἰς τὰ ἐτήσια προγράμματα ἀνασυγκροτήσεως καὶ αἵτινες συνέχονται μὲ τὴν ἑλὴν φύσιν τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας.

Ἡ ἀντίθετος ἐκδοχὴ πλὴν τοῦ ὅτι εἶναι τελείως παράλογος προσκρούει εἰς θεμελιώδη ἀρχὴν τοῦ διοικητικοῦ δικαίου μὴ ὄντος δυνατόν νὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ μὴ ἐνδοτικοῦ δικαίου ἐξ ὁποῆς πρῶτως τῆς διοικήσεως. Τοῦτο δὲ ἰσχυρῶς θὰ συνεβαίνουν ἐφ' ὅσον προμήθεια πρώτων ὑλῶν διὰ τὰς Ἱταλικὰς ἐπανορθώσεις, ἐάν μὴ ἀντιθέτο ἡ προμήθεια τούτων εἰς τὴν Ε.Ε.Α, θὰ ὑπῆγετο εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀκυρότητα, ἐάν δὲ ἀντιθέτως δὲν

αντιτίθετο, δὲν θά ὑπῆγετο εἰς τὴν ἀκυρότητα.

Εἰ εἰς τί παρέλογα ἀποτελέσματα καὶ ἀντίθετα πρὸς τὴν νομοθετικὴν βούλησιν ἀποτελέσματα ὁδηγεῖ, ἡ ἐπέκτασις ὅρας τῆς παρούσης διατάξεως εἰς τὴν συζητουμένην περίπτωσιν ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ κἀνωθι λόγου. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 4 ἀναφερόμενον ^{μη} ἄνοιγμα τῆς πιστώσεως, ὅπερ ἐπῆγετο τὴν ἀκυρότητα τῆς συμβάσεως, ἦτο ἐξηγητημένον ἀπὸ τὴν βούλησιν, ὡς ἀνωτέρω ἐξηγήθη τρίτων παραγόντων. Δι' οὗ καὶ καθιερώνεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 π συμβάσεις ὑπὸ γνησίαν διαλυτικὴν αἴρεσιν. Ἡ τοιαύτη ἐξάρτησις ἐκ τῆς βουλῆσεως τρίτων ἐπάγει εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν, προκειμένης ἀγορᾶς ἐτοίμων ἐφοδίων ἢ καὶ πρώτων ἐλῶν θά καταβάλλετο τὸ τίμημα διὰ δολλαρίων τῆς Ἀμερικανικῆς βοήθειας, ὅποτε ἀπαιτεῖτο ἡ τὸ AUTHORISATIONS PROCUREMENT ἔκτο ἐπομένως εἰλόγον τὸ Κράτος προφύλασσόμενον ἀπὸ τὴν ὑπὸ μέρους τρίτων παραγόντων ἀρνησιν, νά θεσπίσῃ ὡς ἀνωτέρω ἐξηγήθη τὴν διάταξιν τῆς μετὰ δίρηνον ἀκυρώσεως τῆς προμηθείας.

Ἐν προκειμένῳ ὅρας διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ πολεμοσιδήρου ἐκ τῆς ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ, τὸ ἄνοιγμα τῆς πιστώσεως, ὡς εἶχεν αὐτὴ συμφωνηθῇ, δὲν ἦτο ἐξηγητημένον ἀπὸ τὴν βούλησιν τρίτων, διότι ἐπρόκειτο περὶ πληρωμῆς κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐνδοεργασιῶν πληρωμῶν, ἥτις δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς βουλῆσεως τρίτων, ἀλλ' ἐκ τῆς τηρήσεως τῶν τιθεμένων κανόνων ἀπὸ τὸν συμβαλλόμενον, ἐν ἁλλοῖς λόγοις ἡ πληρωμὴ ἐν προκειμένῳ ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν βούλησιν τοῦ δικαιοπρακτοῦντος. Μόνον ἀπομένως ὑποκειμενικοὶ καὶ ὄχι ἀντικειμενικοὶ λόγοι ἡδύναντο νά ἐμποδίσουν τὸ ἄνοιγμα τῆς πιστώσεως ὡς ἄλλωστε συνέβη εἰς τὴν περίπτωσιν ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ.

Ἐν τοιαύτῃ ὅρας περιπτώσει πρόκειται σαφῶς σύμβασις ὑπὸ ἐξουσιαστικὴν αἴρεσιν, ἥτις, ὡς ἐκ τῆς τοῦ ζητήματος τῆς ἐγκυρότητος τῆς, στηρίζεται εἰς ἐντελῶς ἁλλήν προϋπόθεσιν ἐκείνης δι' ἣν ἡ διάταξις ἐθεσπίσθη. Διότι προφανές εἶναι ὅτι ὁ νομοθέτης, ἀναθέτων εἰς τὴν ΕΠΔ τὴν διενέργειαν προμηθειῶν, δὲν ἤθελε νά δημιουργήσῃ συμβάσεις ὑπὸ ἐξουσιαστικὴν αἴρεσιν, //

τελούσας, ἀλλὰ συμβάσεις ἐξηγημένους ὑπὸ τὴν βούλησιν τρίτων, ἤτοι ὑπὸ καθαρὰν αἵρεσιν.

Ἐφ' ὅσον ἐπομένως εἰς τοιαύτας ὑπὸ ἐξουσιαστικὴν αἵρεσιν συμβάσεις δὲν ὑποβάλλει ἡ Θεοπιστοθεῖσα διδασκαλία, πᾶς ὁ δὲ τὴν ἐφαρμοσμένην ἡμεῖς, ἔν καὶ διδασκίαν κατ' ἐξοχὴν ἐξαιρετικῶς δικαίου, ἀποαιρέτως ἐπὶ συμβάσεως εἰς ἣν τὸ ὄνομα τῆς πιστώσεως, δηλαδὴ ἡ ἀντικατοχή τοῦ ὀφειλέτου, δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς βουλήσεως τρίτου, ἀλλ' ἐκ τῆς βουλήσεως τοῦ ὀφειλέτου ἀποκλειστικῶς;

ΣΤ'. Ἀσχετῶς πάντων τῶν ὑνωτέρω καὶ δι' ἄλλον λόγον δὲν δύναται νὰ ἔχη ἐφαρμογὴν ἡ διδασκαλία τοῦ ἁρθρου 7 παρ. 4 τοῦ π.δ. 1561 ἐν προκειμένῳ.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἁρθρου τοῦτου ἔχει ὡς προϋποθέσιν ὅτι ἐπὶ τῆς ὑνωτέρω σχέσεως ἐφαρμοστέον τυγχάνει τὸ Ἑλληνικὸν δίκαιον. Τοῦτο δὲ ἦτο τὸ πρῶτον ζήτημα ὑπερ κατ' ἀνάγκην ὅς ἐξήταξεν ὁ ἰταλὸς δικαστής.

1) εἰς τὸ ἄρθρον 25 τῶν εἰσαγωγικῶν διατάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὑπερ ἐν προκειμένῳ ἀπολαύει μίαν ὑπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐαρινῶς σχεδὸν παγκοσμίως καθιερωμένην ἀρχὴν, ὁρίζεται ὅτι "αἱ ἐνοχαὶ αἱ ἐκ συμβάσεως ὑποβιβάζονται συμφῶνως πρὸς τὸν ἐθνικὸν νόμον τῶν συμβαλλομένων ἐφ' ὅσον εἶναι κοινός, ἄλλως συμφῶνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ τόπου ὅπου ἡ σύμβασις κατετίθη. Ἡ διάφορος βούλησις τῶν συμβαλλομένων εἶναι πάντως σεβαστή".

Ἐν προκειμένῳ οὐτε ἡ περίπτωσις τοῦ κοινοῦ νόμου συντρέχει, οὐτε ἡ τῆς διαφόρου βουλήσεως τῶν συμβαλλομένων καὶ ἐπομένως τυγχάνει ἐφαρμοστέον τὸ Ἑλληνικὸν δίκαιον, ἀποκλειστικῶς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ π.δ. 1561, ἀφοῦ ὁ π τόπος καταρτίσεως τῆς συμβάσεως ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλάς.

Ἡ παρούσα λύσις εἶναι, κατὰ τὴν ἐπικρατεστέραν γνώμην ἡσυχαστὸς πρὸς τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν τῆς ἑταιρείας ΕΒΡΕΛΛΗΤΙΚΑΣ διὰ τὸν ἐξῆς εἰδικὸν λόγον.

Κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον ἄρθρον 2508 Α.Κ. αἱ ἐν Ἑλλάδι

λίαν ξέναι ἑταιρεῖται δύνανται νὰ ἰδρύσουν ὑπὸ ὀρισμένους ὅρους, συντρέχοντας ἐν προκειμένῳ, δευτερευούσας ἕδρας τὸ δὲ δίκαιον ὅπερ, ἀσχετὸς πρὸς τὴν ἰθαγένειαν τῆς ἑταιρείας, διέπει τὸς συναλλαγὰς τῶν δευτερευουσῶν τούτων ἑδρῶν εἶναι τὸ Ἱταλικόν.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἶναι προφανές ὅτι συναλλάγη μετὰ τῆς ἐν Ἱταλίᾳ δευτερευούσης ἕδρας τῆς Μερκαντίλε ἥτις διέπεται ὑπὸ τοῦ Ἱτατικοῦ νόμου.

Τῶν συμβαλλομένων ἐπομένως δὲν ὑπάρχει κοινὸς νόμος ὥστε νὰ ἰσχύῃ οὗτος κατὰ τὸν Ἱταλικὸν κώδικα.

Ἀλλὰ καὶ ἐν, παρὰ ταῦτα, ὑποθέσωμεν ὅτι ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ ἑλληνικὸς νόμος ὡςτὶ κοινὸν τῶν συμβαλλομένων δίκαιον καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίπτωσιν τὸ Ἱταλικὸν δικαστήριον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐφήρμοζε κανόνος δικαίου κατὰ παράβασιν τοῦ άρθρου 26 τῶν Εἰσαγ. διατάξεων Ἱταλ. Ἀποκ. Κώδικος ἐναντίον τῆς σαφοῦς βουλήσεως τῶν συμβαλλομένων.

Σαφές δὲ εἶναι ἡ ἀντίθετος αὐτῶν βουλήσις ἐκ τῶν συμβατικῶν ῥητρῶν καθ' ἃς 1) ἡ πίστωσις θὰ ἡνοιγῇ ἑμέσως, 2) θὰ ἰσχύῃ ἐπὶ 90 ἡμέρας ὑπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως καὶ 3) καθ' ἃς ἐντός 20 ἡμερῶν πάλιν ὑπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως θὰ ἔδει νὰ μεταπωληθῇ εἰς Ἱταλικούς οἴκους τὸ δι' ὃ ἡνοίγετο ἡ πίστωσις ἐμπόρευμα.

Εἶναι προφανές ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὅτε συναμολογεῖ τοιαύτην ῥήτηραν οὐδεμίαν εἶχε « πρὸθεσιν νὰ ἐπικαλεσθῇ μετὰ δέμνηνον τὴν αὐτοδικαίαν ἀκυρότητα τῆς πιστώσεως, νὰ συνολογήσῃ δηλ. σύμβασιν ὑπὸ ἐξουσιαστικὴν αἵρεσιν.

Θὰ ἠδύνατο κατὰ τινὰ μὴ κρατούσαν γνώμην νὰ ἐποστηρίχθῃ ὅτι δοτικὸς συμβάλλεται ἰδιώτης μετὰ ξένης πολιτείας θεωρεῖται ἐξουσιοδοτημένη ἡ σύμβασις βουλήσις τῶν συμβαλλομένων ὅτι θὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς τὸ δίκαιον τῆς πολιτείας.

Ἀσχετὸς τοῦ λίαν ἐμφιβέλου κύρους τῆς θεωρίας ταύτης ἰδίᾳ ἐν τῇ πλαισίῳ τοῦ Ἱτατικοῦ δικαίου, καὶ γενικῶς ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἡ θεωρία αὕτη ἀποκρούεται.

(¹16² NIBOYET TRAITE DE DROIT INTERN.PRIVE

Τόμος Υ (Έκδ. 1948 σελ. 78). Καί τήν ἀπόφασιν τοῦ Γαλλικοῦ
'Ακυρωτικοῦ τῆς 21-5-1932 ἐν SIREY 1932, 1ον μέρος, σελ.17).
εἶναι ὅμως ἀπολύτως ἀδύνατον νά νοηθῇ ὡς ἐξυπακουσμένη ἡ βοῦ-
λησις ἀπαγωγῆς εἰς κανόνα δικαίου.

α) ἐξαιρετικόν καί β) ῥητῶς ἀντίθετον πρὸς τοὺς βασικοὺς
ὅρους τῆς συνολοποιηθείσης συμβάσεως ἦτοι πρὸς τήν ῥητὴν
βοῦλησιν τῶν συμβαλλομένων, τήν ἐκφραζομένην εἰς τὸν ὅρον,
καθ'ὃν μέχρι τῆς 21 Μαΐου 1951, δηλαδὴ ἐντὸς 20 ἡμερῶν, ἀπὸ
τῆς καταρτίσεως τῆς συμβάσεως, θά ἔπρεπε κατ'ἐντολήν τοῦ
'Ελληνικοῦ Δημοσίου νά μεταπωληθῇ ὁ παλαιοσιδηρὸς εἰς 'Ιταλι-
κοὺς Οἴκους, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τῆς Οἰκονομικῆς Συνερ-
γασίας.

2: Ἀλλὰ καί ἐν πᾶσι ταῦτα δὲν ἔσχον καί ἡδύνατο ἡ
προμήθεια νά θεωρηθῇ, βάσει τοῦ ἄρθρου 7 παρ.4 τοῦ Π. Δ.
1581, ἀκυρωθεῖσα, ἡ ἐπίκλησις τῆς ἀκυρότητος ταύτης εἰς οὐ-
δὲν ὅα ἠρᾷ τὸ Δημόσιον.

Τὸ Δημόσιον συνδέεται μετὰ τῆς Μερκαντίλε διὰ δύο συμβα-
τικῶν δεσμῶν α) τῆς προμηθείας ἄλλως τῆς ἀγορᾶς παλαιοσιδη-
ρου κατὰ τοῦ Δημοσίου καί β) τῆς ἐντολῆς πρὸς μεταπώλησιν
τοῦ παλαιοσιδηροῦ εἰς 'Ιταλικοὺς Οἴκους εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν
ὅρων τῆς συνθήκης Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ὡς τοῦτο προκύπτει
καί ἐκ τῶν ἀνταλλαγισμῶν ἐπιστολῶν 4 καί 10 'Ιανουαρίου, δι'
ὧν συνήχθη καί ἡ σύμβασις ἐντολῆς καὶ καί ἐκ μεταγενεστέ-
ρων ἐγγράφων.

'Ε ζημία δι' ἣν ἤγειρεν ὀξίωσιν ἡ Μερκαντίλε μεταγενεστέ-
ρας ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι αἱ ἐταιρίαι εἰς ὧς ἐγένετο ἡ μεταπώ-
λησις τοῦ παλαιοσιδηροῦ κατ'ἐντολήν τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσε-
ως καί συμφώνως πρὸς τήν ἀπὸ 10 'Ιανουαρίου 1951 ἐπιστολήν
τῆς, ἤγειραν καί αὐταὶ μὲ τήν σειράν των ὀξιώνσεις ἀποζημιώ-
σεως διὰ τὴν μὴ παράδοσιν τοῦ παλαιοσιδηροῦ, ὅστις ἐν τῇ με-
ταξὺ εἶχεν ἀνατιμῶν.

'Εκ τῆς δευτέρας ἐπομένως ταύτης συμβάσεως προέκυψαν

καί αἱ ἀξιώσεις περί ἀποζημιώσεως τῆς Μερκαντίλε. Τὴν δευτέραν δὲ ταύτην σύμβασιν τῆς μεταπλήσεως ἐπεβεβαίωσεν ἡ Πρεσβεία δι' ἐγγράφου τῆς, ἡμὲς 17 'Ιανουαρίου 1951, πρὸς τὸ 'Ιταλικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, δι' οὗ διαβιβάζεται αἰτησὶν τῆς ἑταιρείας Εἰρδοί τῆς ἀγορασθῆς τὴν ἑλὴν ποσότητα τῶν 35.000 τόννων παλαιοσιδήρου, ἣν εἶχε προμηθεύσει ἡμῖν ἡ Μερκαντίλε, ὥπως ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ ἄδεια εἰσαγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ ποσότητων καὶ ἐν τῇ δηλοῖ ὅτι ἡ ποσότης αὕτη ἐπικλήθη εἰς τὸν ἐν λόγῳ 'Ιταλικὸν Οἶκον εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τῆς συμφωνίας περί Οἰκονομικῆς συνεργασίας υποχρεώσεών μας.

Τὴν δευτέραν ὥπως ταύτην σύμβασιν κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ οἴξῃ τὸ π.Δ. 1951. Κατὰ καμμίαν λογικὴν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς σύμβασις προμηθείας ἐφοδίων ἢ σύμβασις ἐντολῆς πρὸς μεταπλήσιν πρώτων ὑλῶν ὑπὸ ἐνὸς 'Ιταλικοῦ Οἴκου ἐνεργούντος ὡς ἐντολοδόχου ἡμῶν πρὸς ἕτερον.

Θὰ παρέμενεν ἐπομένως ἀμεταβλήτῃ ἡ ἀξιωσις περί ἀποζημιώσεως τῆς Μερκαντίλε καὶ ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ ταύτης διαφορά, καὶ ὅν ἀκόρη ἐγένετο ἐπικλήσις ἀκυρότητος τοῦ ἑρῶρου 7 παρ. 4. -

Δεύτερον Ἑρώτημα

" Ἀπὸ ποῖον λόγον ὑπῆρθε νὰ ἐρμηνεύσετε τὸν ὅρον "Δολάρια συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν ἐν τῷ ὅπ' Ἄριθ. Β.Π. 230/10-2-51 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑποθηκικῶν, ὅτι ὁ ὅρος οὗτος σημαίνει ὅτι "ἡ πληρωμὴ οὐ πραγματοποιηθῇ μέσῳ κληρίγκ καὶ μὴ ὀφισταμένης δυνατότητος πραγματοποιήσεως τῆς πληρωμῆς κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Πρεσβείας δὲν ὑπομένει εἰ μὴ καταβολὴ ἐλευθέρου συναλλάγματος" ἐνῷ εἰσθε εἰς ὅσιν νὰ γνωρίζετε ὅτι καταβολὴ 1.700.000 δολ. εἰς ἐλευθέρου συναλλάγμα παρουσιάζει δυσκολί-
ας διότι ἐκτός ἄλλων ἔπρεπε πρὸς διὰθεσίῃν του νὰ προυπάρξῃ ἔγκρισις τῆς Κομισσατικῆς Ἀπιοτροπῆς, ἥτις δυσκόλως οὐ ἔχορηγεῖτο καὶ ἀπέδειξε ὅτι στὰν βραδύτερον ἐξητήθη διὰ τοῦ ὅπ' Ἄριθ. 7594121-2-51 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἔχορηγήθη".

Ἐκ τοῦ ἐρωτήματος τοῦτου ἡδύνατο τις νὰ ἀποκορίθῃ εὐλόγως τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐν τῷ ὑναφερομένῳ ἔγγραφο μου, ὅτε τεθεϊμένη ἐντὸς εἰσαγωγικῶν, ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος φράσις:

" ἡ πληρωμὴ οὐ πραγματοποιηθῇ μέσῳ κληρίγκ καὶ μὴ ὀφισταμένης δυνατότητος πραγματοποιήσεως τῆς πληρωμῆς κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Πρεσβείας δὲν ὑπομένει εἰ μὴ καταβολὴ ἐλευθέρου συναλλάγματος". Τοιαύτη φράσις ἐν τῷ ἔγγραφῳ τοῦτω δὲν ὑπάρχει. Ἀποτελεῖ, χάριν συντορίας προφανῶς συγκόλλησιν δύο χωριστῶν φράσεων· ἡ ἀπόσπασις ὅρας αὐτῶν ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ ἔγγραφου καὶ ἡ συγκόλλησις των ἐντὸς μάλιστα εἰσαγωγικῶν, ἡδύνατο καὶ ἡμῶς νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς παρανόησιν τοῦ ἔγγραφου.

Τὸ ἔγγραφο ἐν τῷ συνόλῳ του ἔχει ὡς ἑξῆς:

Βασιλείον τῆς Ἑλλάδος
Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ
Υ.Ε.Ε.Ε.Α.

Α Π Ο Ρ Ρ Η Τ Ο Ν

Ἀριθμ. Πρωτ. Β.Π. 230

Ἀθῆναι τῇ 10-2- 1951

Πρός

Τό 'Υπουργεῖον 'Εξωτερικῶν

Δ/σιν Οικονομικῶν 'Υπηρεσιῶν

'Ενταῦθα

Θέμα "Προμήθεια 35.000 τόν. παλαιοσιδήρου.

'Εν συνεχείᾳ προφορικῶν μεθ' ὧν συνεννοήσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προμηθείας τῶν 35.000 τόνων παλαιοσιδήρου πρὸς παράδοσιν εἰς τὴν Ἱταλίαν βῆσαι τῆς μετ' αὐτῆς Συμφωνίας τῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ἔχονεν τὴν τιμὴν νά σᾶς ἀνακοινώσωμεν τὰς ἀκολουθοῦσας σκέψεις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

'Ὅς γνωστὸν ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀνωτέρω 35.000 τόνων παλαιοσιδήρου τοὺς ὁποίους προσέφερον αἱ 'Εταί-
ρεῖαι: Εκαὶ ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΛΕ ἑλήφθη κατόπιν τοῦ ἐπ' ἡμερ. 10.158
τῆς 11-1-51 τηλεγραφήματος τῆς ἐν Ρώμῃ ἡμετέρας Πρεσβείας
δι' οὗ καθορίζοντο οἱ ὅροι ὑφ' οὗς ὁ ἀπραγματοποιεῖτο ἡ ἐγορά
αὕτη. 'Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου, ἐκ τοῦ
τηλ/τος τούτου οὐδόλως προέκυπτεν ὅτι ἦτο δυνατόν αὕτη νά
πραγματοποιηθῇ εἰς ἐλεύθερον συνάλλαγμα, ἀντιθέτως σαφῶς
ἐτονίζετο ὅτι πρόκειται περὶ δολλαρίων συστήματος ἐνδοευρω-
παϊκῶν πληρωμῶν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἡ πληρωμὴ οὐ
ἐπραγματοποιεῖτο μέσῳ κατήρικ. . "Ὡστόσο ἐγνώριζεν ἡ
ἡμετέρα Πρεσβεῖα ἐκ προηγουμένων περιπτώσεων ὅτι δὲν οὐ ἦτο
δεκτὴ προσφορά μὲ τὸν ὅρον πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου δι' ἐλευθέ-
ρων δολλαρίων. 'Επὶ τοῦτο ἡ ἡμετέρα Πρεσβεῖα μὴ χορηγήσασα
περισσότερας πληροφορίας καὶ συνιστῶσα διὰ τοῦ ἀνωτέρω τηλε-
γραφήματος τῆς τὸ ἔκθετον ἔκθεσιν τῆς πιστώσεως κατὰ τῇ 'Ελβε-
τικῇ Τραπεζῇ πρέπει νά ὑποτεθῇ ὅτι ἦτο ἐν γνώσει ὅλων τῶν
λεπτομερειῶν τῆς συμφωνίας μὲ τὸν προμηθευτὴν καὶ ὅτι αἱ
λεπτομέρειαι αὗται παρεῖχον τὴν δυνατότητα τῆς ἐνεργείας τῆς
πληρωμῆς κατὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον αὕτη δεκθεῖσκονεν
καὶ εἶχε συμφωνήσει μετ' αὐτοῦ.

'Επίσης ὅτι σαφῶς συνεννοήθη μετὰ τοῦ προμηθευτοῦ καὶ

οὗτος ἐγνώριζε τὴν ὑπαρξιν ἢ μὴ τῆς δυνατότητος πραγματο-
ποιήσεώς της.

Ἐκ τῶν ὑατέρων ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ὑφίσταται δυνα-
τότης πραγματοποιήσεως τῆς πληρωμῆς κατὰ τὰς ὑποδείξεις τ
τῆς Πρεσβείας καὶ ὅτι ὁ μόνος τρόπος πληρωμῆς ὑπομένει ἡ
καταβολὴ ἑλευθέρου συναλλάγματος.

Πορίζομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἡ ἡμετέρα Πρεσβεία
μᾶς παράσχη πᾶρεις ἐξηγήσεις τῶν συνεννοήσεων εἰς τὰς ὁ-
ποίας εἶχε προβῇ μετὰ τοῦ προμηθευτοῦ καὶ πᾶς λόγῳ ἐφαρμέ-
νων πληροφοριῶν δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ πραγματοποίησις τῆς
προμηθείας.

Ἐπίσης θεωροῦμεν ἀναγκαῖον ὅπως μᾶς γνωρίσῃ ἡ ἡμε-
τέρα Πρεσβεία ἔάν εἴτε ἐξ ἐνεργειῶν αὐτῆς, εἴτε καθ' οἰονόη-
ποτε ἄλλον τρόπον τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔχει ἀναλάβει ὑπο-
χρεώσεις ἑναντι ἐν Ἰταλίᾳ ἀγοραστῶν τῶν 35.000 τόννων
καλαιοσιδήρου καὶ ποῖα εἶναι ἡ μορφή τῶν ὑποχρεώσεων τού-
των.

Θεωροῦμεν ὅθεν σκόπιμον ὅπως τηλεγραφῆσῃτε εἰς τὴν
ἐν λόγῳ Πρεσβείαν νὰ ἀναφέρῃ ἐν λεπτομερείᾳ ἀπᾶσας τὰς συνεν-
νοήσεις αἱτίνες ἐγένοντο μετὰ τὴν αὐτῆς καὶ τρίτων ἐπὶ τῇ ἐν
λόγῳ ὑποθέσει καὶ νὰ μᾶς γνωρίσῃ σαφῶς ποῖα εἶναι κατὰ τὴν
στιγμὴν ταύτην ἡ ὅλη κατὰστασις καὶ ποῖαι ἐνδεχομένως αἱ
ὑποχρεώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διαβιβάζουσα καὶ ἀντί-
γραφα τῆς διαρειφθείσης ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἑλληνο-
γραφίας.

Ἔτι μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ διατυπώσωμεν τὴν ὑπόριαν μας διὰ
τὴν ἑλλειψιν πληρωμῆς ἐνημερώσεως τῆς Κ/σεως ἐκ μέρους τῆς
Πρεσβείας ἐπὶ τοῦ σοβαροτάτου τούτου ζητήματος.

Πορίζομεν ὅτι δὲν οὐκ ἦτο ἀσκαπὸς λόγῳ τῆς σοβαρότητος
τῆς ὑποθέσεως ἡ μετάβασις ὑμετέρου ἐπαλλήλου εἰς Ρώμην
πρὸς ἐνημερώσιν καὶ ταχεῖαν προεκδόρισιν τῶν στοιχείων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΤΕΛΕΣΕ

Είναι προφανές ότι διὰ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ δὲν ἐζητεῖτο ἡ καταβολή τοῦ τιμήματος εἰς ἐλεύθερα δολλάρια. Ἐζητεῖτο - καὶ τοῦτο ἦτο τὸ ἄντικείμενον του - ἡ συγκέντρωσις τῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς ἄλλης υποθέσεως МЕРКАНТИΛΛΕ τὰ ὅποια ἡ Εὐρώη καθυστέρει νὰ ἀποστείλῃ. Ἐπειδὴ τὸ αἰτητικόν τοῦ ἐγγράφου εἰς τοῦτο ἀπέβλεπε καὶ εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἀπέβλεπεν τὸ ἔγγραφο, ἦτο βέβαιον διατὶ ἐγίνετο ἄντικείμενον ἐλέγχου καὶ καθίστατο τὸ εἰς τὸν ἐρωτώμενον ἀπευθυνόμενον ἐρώτημα ἀδαφές. Παρακάλειεν ὡς ἐκ τούτου τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ἀποσαφηνίσῃ τὸ ἐρώτημά του, ἵνα μὴ τυχόν καὶ ἡ ἀπάντησίς του ἀφορᾷ εἰς πράγματα μὴ ζητηθέντα. Ὁ κ. Πρόεδρος, εὐθρεστέῃ νὰ ἀποσαφηνίσῃ τὴν ἐρώτησίν του διὰ τῶν ἐξῆς:

" Ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδ' ἐπεὶ νὰ πληροφορηθῇ διατὶ ἐφ' ὅσον τὴν 10-2-51 δὲν εἶχεν ἀκόμη διασαφηνισθῇ ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου "ἔννοigma πιστώσεως διὰ δολλαρίων ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν" καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἔννοigma πιστώσεως ἐγένετο ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Βαλάρδος μέσῳ Βαλθνοελβετικοῦ κληρικῆ τοῦ ὅ' ὅπερ προὐκώεσε διαμαρτυρίας τῆς МЕРКАНТИΛΛΕ ἰσχυρίζοντες ὅτι τὸ ἔννοigma τῆς πιστώσεως κατὰ τοιοῦτον τρόπον γενόμενον δὲν ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν ἀρχικὴν συμφωνίαν, ὁμοῦ διασαφηνίζοντες τὴν ἀμφισβητουμένην ἔννοιαν περὶ δολλαρίων ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν, καθορίζετε ταύτην ἐν τῷ ὡς ἄνω ἐγγράφῳ ὅτι "τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ πληρωμὴ οὐδ' ἐπραγματοποιεῖτο μέσῳ κληρικῆ καὶ ὅτι "ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ὁφίσταται δυνατότης πραγματοποιήσεως τῆς πληρωμῆς κατὰ τὴν ἀποδείξει τῆς Πρεσβείας καὶ μόνος τρόπος πληρωμῆς ἀπομένει ἡ καταβολὴ ἐλευθέρου συναλλάγματος" τοῦ ὅ' ὅπερ ἀπετέλει τὸ ἐκίρονον αἴτημα τῆς Ἐταιρείας МЕРКАНТИΛΛΕ ἀνεπίτευκτον ὅρας διὰ τὸ "Βαλθνικὸν Δημοσίον λόγῳ τῶν δυσχερειῶν αἵτινες συνηντῶντο δι' ἔννοigma πιστώσεως εἰς ἐλεύθερα δολλάρια".

Καθ' ὅσον δυνατόν νὰ ἀντιληφθῇ τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφο φαίνεται κατὰ τὴν ἀποφιν τοῦ ἐρωτῶντος ὅτι ἐξημῶσε τὰ συμ-

φέροντα τοῦ Δημοσίου καὶ ἐνίσχυσε τὴν ἑταιρείαν ΜΕΡΚΑΝΤΙΛ-
ΛΕ:

α) διότι ἐπηρεάζουσιν ἐσφαλμένως ἢ ἀκαίρως τὴν ἔννοιαν "Δολ-
λάρια ἐνδοευρωπαϊκῶν πηρωμῶν".

β) διότι μετὰ τὴν ἀποσαφήνισιν διαπιστώνει ὅτι μὴ οὕτως
δυνατὴς τῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος κατὰ τὸ σύστημα τῶν
ἐνδοευρωπαϊκῶν πηρωμῶν, ἀπέμενε μόνος δυνατὸς τρόπος κα-
ταβολῆς ὁ δι' ἐλευθέρων δολλαρίων.

I.- Ἐν πρώτοις εἶναι ἀνάγκη νὰ υπογραμμισθῇ ὅτι τὸ ἐν
λόγῳ ἔγγραφο εἶναι Α Π Ο Ρ Ρ Η Τ Ο Ν (ἡ λέξις, ὡς εἴ-
οισται, ἀναγράφεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐγγράφου καὶ ἐσημειού-
το καὶ ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου) ἐστὶν δὲ διὰ τοῦ ἑπι-
στευτικοῦ Πρωτοκόλλου πρὸς τὸ Ἑκουργεῖον τῶν ἑξωτερικῶν.
Δὲν προαρίζετο ἐπομένως κατὰ διὰ τὸν ἀρμόδιον Διευθυντὴν
καὶ τὸν Ἑκουργόν, ὅχι δὲ ἄλλα πρόσωπα, ὥστε νὰ λάβῃ γνῶ-
σιν τοῦτου τοῦ ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΛΕ καὶ νὰ ἐκμεταλλευσθῇ τὰς διδορένας
λύσεις ἢ ἐρμηνείας, ἐὰν τυχόν αὗται ἦσαν δι' αὐτὴν ἐπιφελεῖς,
τοῦτο ὅπερ καὶ δὲν συμβαίνει ἐν προκειμένῳ.

II.- Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου δὲν ἀρνήθη
ὁ ἐρωτώμενος ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν ὅρον δολλά-
ρια συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πηρωμῶν πρὸς χάριν τοῦ
Ἑκουργείου ἑξωτερικῶν, ἀρνήθη ἀπὸ τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ
πλήρη διευκρίνισιν τῶν συναφθεισῶν μετὰ τῆς ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΛΕ
ἐν Ρώμῃ συμφωνιῶν τὰς λεπτομερείας τῶν ὁποίων δὲν ἐγγνώρι-
ζεν. εἶναι τῷντι ἀπορὸν πῶς ἔγγραφο ἀπὸ τοιοῦτον πνεῦμα
διεπόμενον ἐθεωρήθη ἀποβλέπον εἰς ἄλλον σκοπόν.

III.- Ἄλλ' ἐφ' ὅσον εἰς τὸ ἱστορικὸν τοῦ ἐγγράφου μέρος κε-
ριέχονται κεχωρισμένοι καὶ αἱ δύο φράσεις ὡς ἡνωμένως ἀνα-
φέρει τὸ ἐρώτημα, εἶναι ἀνάγκη καὶ τῶν φράσεων τούτων νὰ
γίνηῃ ἡ πλήρης ἐρμηνεύσις, ἀσχετῶς ἂν δὲν ἀποτελοῦν τὸ κύ-
ριον ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου.

- 18 -

- Α' -

•Ο όρος "δολλάρια συστήματος ένδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν" εἶτε, δόκιμος, εἴτε ἠδóκιμος, ἦτο γνωστός εἰς τὸς Ἑλληνικοὺς ὀπηρεσίας. Εἶχεν ἤδη γίνεῖ χρήσις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Πρεσβείας Ρώμης πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΛΕ (ὅρα τηλ/ρα Πρεσβευτοῦ Ρώμης τῆς 12-12-50 ὑπ' ἡμερ. 2140 ἐν φακ. Υπουργείου Ἐξωτερικῶν). •Κ ἐν τῇ ἐγγράφῳ ἡμῶν ἐπεξηγήσεις ἀποτελεῖ ἐπιβεβαίωσιν γνωστῶν πραγμάτων.

Τὸ σύστημα τῶν ένδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν εἰσῆχθη ἀρχικῶς διὰ τῆς ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1948 Συμφωνίας ένδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν καὶ συμφητισμῶν, κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 923/49. Ἰσχυεν ὅμως, ὡς πρὸς αὐτό, κατὰ Ἰανουάριον 1951 ἡ ἀπὸ 19ης Σεπτεμβρίου 1950 συμφωνία "Περὶ ἰδρύσεως ἐυρωπαϊκῆς ἐνώσεως πληρωμῶν" κυρωθεῖσα προσφάτως διὰ τοῦ ὑπ' ἡμερ. 2840/54 νόμου (ΦΕΚ 88-30-4-54).

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο αἱ συναλλαγαὶ τῶν χωρῶν αἱ ὀποῖαι μετέχουν τῆς ἐυρωπαϊκῆς ἑνώσεως πληρωμῶν ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας μεταξὺ των συμφωνίας. Συνεπῶς ἐάν υφίστανται συμφωνία κληρικῇ μεταξὺ δύο χωρῶν αἱ συναλλαγαὶ ἐνεργοῦνται διὰ τοῦ κληρικῇ. Εἰς τὸ τέλος ὅμως ἐκάστου μηνὸς ὅλαι αἱ χῶραι τῆς ἑνώσεως ἀναφέρουν εἰς τὸν πράκτορα τῆς ἑνώσεως (Γράμμα Διεθνῶν Διακανονισμῶν) τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συναλλαγῶν των μὲ τὸς ἄλλας χώρας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός, ἥτοι ἀναφέρουν ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν λογαριασμοὶ κληρικῇ εἰς βάρος των ἢ ὑπέρ αὐτῶν, τὰ ὑπόλοιπα τῶν λογαριασμῶν. Βάσει τῶν στοιχείων τούτων ὁ πράκτωρ τῆς ἑνώσεως προσδιορίζει τὴν χρεωστικὴν ἢ πιστωτικὴν θέσιν ἐκάστης χώρας ἐναντι τοῦ συνόλου τῶν χωρῶν, ἥτοι ἐναντι τῆς ἑνώσεως καὶ τότε ἐνεργοῦνται οἱ διακανονισμοί. Ὁ διακανονισμὸς βάσει τῆς ἀνωτέρω συμφωνίας γίνεται βασικῶς ὡς ἑξῆς:

Αἱ χρεωστικαὶ χῶραι καταβάλλουν εἰς τὴν ἑνωσιν τὰ χρεωστικά των ὑπόλοιπα εἰς χρυσόν ἢ δολλάρια καὶ αἱ πιστωτι-

καί χώραι λαμβάνουν ἀπὸ τὴν Ἑνωσιν Χρυσόν ἢ δολλάρια. Τὰ χρεωστικά ὑπόλοιπα τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι τὰ ἀλλεϊμρατά της εἰς τὴν Ἑνωσιν, ἐκάλυπτε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἀμερικανική Κυβέρνησις καταβάλλουσα τὰ ἀπαιτούμενα δολλάρια εἰς τὴν Ἑνωσιν καί μόνον εἰς αὐτήν, οὐδέποτε δὲ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡλίας χώρας.

Ἡ καθέστη χώρα ἔχει ὑπεναντίας αὐτῆς καὶ διὰ τὸ σύνολον τῶν συναλλαγῶν της τὴν Ἑνωσιν καί μόνον. Ὑπ' αὐτὸς τῶς συνθήκας ἔδωκεν μία συναλλαγὴ δὲν διακανονισθῇ δι' ἑλευθέρου συναλλαγματος, τότε ποιεῖται ὅς διακανονισθῇ μέσῳ κληρικῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτον, καὶ μέσῳ αὐτοῦ, διὰ τοῦ ἰσχύοντος καὶ μέχρι σήμερον συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν, ἦτοι διὰ τῆς ἐνῶσεως ἐυρωπαϊκῶν πληρωμῶν, ἐντός τοῦ συνόλου ὅρου τῶν συναλλαγῶν καὶ οὐχὶ μεμονωμένως.

„Ὅταν εἰς τὰς ἀνταλλαγείσας μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας ΝΕΡΚΑΛΤΙΛΛΕ ἐπιστολῶς ῥητῶς δηλοῦται ὅτι πρόκειται ἡ πληρωμὴ νὰ γίνῃ διὰ δολλαρίων τοῦ συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν, εἶναι σαφές

- α) ὅτι δὲν εἶχε συμφωνηθῇ πληρωμὴ εἰς ἑλεύθερα δολλάρια
- β) ὅτι ἀποκλειομένου τούτου, ἡ πληρωμὴ οὐκ ἐγένετο μέσῳ κληρικῶν. Ἄλλος τρόπος διακανονισμοῦ ἀπεκλείετο διότι δὲν ὑπῆρχε καὶ δὲν ὑπάρχει καὶ σήμερον.

Δι' αὐτὸν ἡλωστε τὸν λόγον καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀρροδιαπέρα παντὸς ἐν προκειμένῳ, ἤνοιξε τὴν πίστωσιν εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ κληρικῶν, καίτοι ἡ ἐντολὴ τοῦ Προέδρου τῆς ΕΠΛ πρὸς αὐτήν διὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς πιστώσεως δὲν ἀναφέρει τὸ ἄνοιγμα τῆς πιστώσεως εἰς βάρος τοῦ κληρικῶν ἡλ' ἀπαλῶς ἐπαναλαμβάνει τὴν φράσιν τοῦ τηλεγραφήματος τῆς Πρεσβείας, ὅτι δηλαδή ἡ πληρωμὴ οὐκ ἐγένετο διὰ δολλαρίων ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν.

Εἰς ἐνίσχυσιν τῆς τοιαύτης ἐρμηνείας τοῦ βηθέντος ὁ δὲν ἴσατο ὅς ὅρου ἀναφέρομεν τὸ ἔγγραφο τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1950 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συνταξι-

σμοῦ, καθ' ὃ ἡ πίστωση ἀνοιγομένη μέσω τοῦ λογαριασμοῦ ἡ
Ἑλληνοελλαδικῆς κληρικῆς, οὕτως τὸ ἔλλειμμα καθίσταται
διὰ δολларίων τοῦ συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν δύνα-
ται νὰ θεωρηθῇ ὡς πληρωμὴ κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ καθ' ὃ
ἐπίσης ἕτερος τρόπος χρησιμοποίησεως δολларίων τοῦ συστή-
ματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν, πλὴν τῶν βῆσει διμερῶν συμ-
φωνιῶν μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν προβλεπομένων, δὲν ὀρί-
σται·".

Ἀσχετὸς ἐπομένως πρὸς τὴν ὑπαρξιν ἀσφαλειῶν εἰς τὸ σύ-
στημα τοῦ συστήματος τῶν ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν, συστήμα-
τος τὸ ὁποῖον μόλις τότε ἤρχιζε νὰ ἐφαρμόζεται, ἀσχετὸς
πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι ἐκτείνεται καὶ πέραν τῶν στενῶν ἐνίο-
τε ὁρίων τῶν διμερῶν συμφωνιῶν κληρικῆς καὶ ἐπὶ χωρῶν μὴ
συνδεομένων διὰ συμφωνιῶν κληρικῆς, οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπάρ-
ξῃ ἀμφιβολία ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συγκεκριμένης καὶ κρι-
σίμου ἐν προκειμένῳ πράξεως τοῦ ἀνοίγματος τῆς πιστώσεως
ἕτερος δρόμος δὲν ὑπῆρχεν ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν
ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως καὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω διερωτώμεθα
ποῖαν βλάβην ἐπάγεται τοῦ δημοσίου συμφέροντος ἡ ἀνωτέρω
δοδεῖσα ἐρμηνεία τοῦ ὅρου "δολларία ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρω-
μῶν"; Ἡ Μερκαντίλλε ἰσχυρίζεται ὅτι κακῶς διετύπωσεν ἡ
Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τὴν αἴτησιν τοῦ ἀνοίγματος τῆς πιστώ-
σεως διὰ νὰ ἀπελευθύνῃ τὴν ὑπαιτιότητά της, ἡ ἰδική της
ἐρμηνεία ἔστιν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὅπως ἐνήργησεν ἡ Ἑλληνι-
κὴ πλεονεξία, καὶ ὅτι ἐκ τοῦτου τοῦ λόγου δὲν προκύπτει ὑπαι-
τιότης ἡμῶν. Πῶς ἦτο δυνατόν μία τοιαύτη ἐρμηνεία νὰ βλά-
ψῃ; Ἀλλὰ καὶ πῶς ἡδύνατο ὁ γράφων νὰ ὑποπτευσθῇ ὅτι μιᾶς
ἐρμηνείας ἦν ἀνακοινῶναι δι' ἐμπιστευτικῆς καὶ ἀπορρήτου
ἐγγράφου πρὸς τὸν Ἐκπαιδευτικὸν τῶν Ἑξαγωγῶν ὅτι ἡδύνατο νὰ
λάβῃ γνώσιν ὁ ἀντιδικὸς διὰ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ. Ἀλλὰ εἶ-
ναι καὶ ἀναληθὲς ὅτι ἔλαβα γνώσιν αὐτοῦ. Ἐξ ὁδὸν δὲ τοῦ
χειροῦ δὲν προκύπτει τοιοῦτόν τι. Πῶς ἔλαβετε νὰ προκύψῃ,

- 21 -

αὐτοῦ ἡ διδομένη ἐρμηνεία ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὰ συμφέροντά του;

- Β' -

Ἀκολουθεῖ ὅμως ἡ φράσις τοῦ ἐγγράφου, καὶ ἦν, προκειμένου νὰ καταβληθῇ τὸ τίμημα τοῦ ἀγορασθέντος παλαιουσιδίου, δὲν ἀπέμεναν ἕλλη λύσεις παρὰ ἡ καταβολὴ ἑλευθέρων δολλαρίων, ἐφ' ὅσον πᾶσα ἕλλη ἀπεκλείετο. Διερωτᾶται ἤδη, ὁ γράφων ἦν αὐτὸ τὸ συμπέρασμα κρίνεται ἐσφαλμένον, ἢ, ἢν δὲν κρίνεται ὡς ἐσφαλμένον, μήπως τυχὸν κρίνεται ὡς ἐπίμεμπτον. Μήπως δηλαδὴ εἶναι ἐπίμεμπτος ἡ σκέψις ὅτι ἀντὶ παταίσσεως τῆς ὀνομαστικῆς ἀπὸ τῆς Μερκαντίλλε συνέφεραν ἡ πραγματοποιήσεις τῆς δι' ἑλευθέρων δολλαρίων;

Καὶ ὅτι ἡ μὲν Μερκαντίλλε ἤθελε τὴν λύσιν αὐτὴν εἶναι γνωστὴν. Ἀλλὰ αὐτὸ καὶ μόνον δὲν τὴν καθίστῃ ἐπίμεμπτον εἰς τὴν καθίστα ἐπίμεμπτον ἡ ἀπόδειξις ὅτι βλέπεται ἡ τοῦλάχιστον δὲν ὠφελεῖ τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἰσχυρίζεσθαι ὅτι ἡ λύσις αὕτη ἦτο ἡ πλεον συμφέρουσα εἰς τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἐπεδιώξαμεν, ἔχει δι' αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὅποιον ἄγνωστον διατὶ παραβῆλται εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλὰ δι' ἀπ' εὐθείας αἰτήσεως πρὸς τὴν Πορισματικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς χορήγησιν ἑλευθέρου συναλλάγματος (ὅρα ἐγγραφὸν μας ἐκ' ἡμερ. 7894 τῆς 21-2-51).

Ἐάν ἡ μορφή ἐρμείας στρέφεται κατ' αὐτῆς τῆς ἐνεργείας (καίτοι δὲν δικαιούμεθα ἐκ τοῦ τεθέντος ἐρωτήματος μετὰ βεβαιότητος νὰ συναγάγωμεν τοῦτο) τότε ἀπαντῶμεν εἰς τὴν μορφήν αὐτὴν ὡς ἑξῆς:

Γενικὴ εἰσηγήσις

Ἡ ὑπόθεσις Μερκαντίλλε δὲν δύναται νὰ κατανοηθῇ παρὰ ὅταν τοποθετηθῇ μέσα εἰς τὴν ἑλληνοκρατίαν τῶν γεγονότων εἰς τὴν ὅποιον ἀνήκει. Ἡ ἀπομόνωσις τῆς καὶ ἡ ἀπόσπασίς τῆς

.//.

ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἡλιθιότητα παραμορφώνει καὶ δημιουργεῖ ἀπα-
ραδέκτους παρανοήσεις.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ εἶναι ἐν συνόψει τὰ ἑξῆς:

α) Αἱ Ἱταλικάι ἐπανορθώσεις μέσα εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἀποι-
ων ἐγεννήθη καὶ ἡ ὑπόθεσις μερκαντίλλε ἀποτελοῦν ἀνταγωνι-
αῖον λίθον τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Εἰς τὸ σύνολον
τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1949 - 1953 εἰσαχθέντων κεφαλαιουχικῶν ἀγα-
θῶν, δηλαδὴ τῶν ἀγαθῶν δι' ἃν συνετελέσθη ἡ οἰκονομικὴ μας
ἀνασυγκρότησις, τὰ 25% καὶ πλεον προέρχονται ἀπὸ τὰς Ἱτα-
λικὰς ἐπανορθώσεις. Ὁ Ἱταλίας προῆλθε μέγα μέρος τοῦ ὑ-
δροηλεκτρικοῦ ἐξοπλισμοῦ μας. Ἡ σημασία ἐπομένως τῆς ὁρα-
λῆς καὶ ἀπροσκόπτου ἡλλὰ καὶ ταχείας λειτουργίας τῶν Ἱτα-
λικῶν ἐπανορθώσεων ἔκρεπε νὰ ἀποτελῇ ἐν ἀπὸ τὰ κύρια μελή-
ματα τῆς Κυβερνήσεως. Τόση μάλιστα ἦτο ἡ ἀξία τῆς ταχείας
ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ μηχανισμοῦ τῶν Ἱταλικῶν ἐπα-
νορθώσεων, ὥστε διὰ τὴν κατὰ ἐν δέληνον προώθησιν ταύτης,
ἐδέχθη ἡ Κυβέρνησις τὴν κατὰ 4.180.000 δολλαρίων μείωσιν
τοῦ ὅψους τῶν Ἱταλικῶν ἐπανορθώσεων. Τὸ ποσὸν τοῦτο
καταδεικνύει εἰς πῶτον ποσὸν ἀπετιμῶτο ὁ παράγων "χρόνος
εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Ἱταλικῶν ἐπανορθώσεων. Τὴν ἀπόφα-
σιν ταύτην τῆς ἐκπτώσεως τῶν 4.180.000 δολλαρίων τοῦ τότε
ἡμεροδίου ἔκτουρου οὐδεὶς ἐπέκρινε μέχρι σήμερον.

β) Ἡ ἑλλὰς λόγῳ τῆς δυσχερείας πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν διὰ
τῆς συνθήκης περὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας συμφωνημένων
πρώτων ὑλῶν μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Κορεατικοῦ πολέμου, εὐρέ-
θη εἰς ἡδυναμίαν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἐκ τῆς συμφωνίας ταύτης
ὀποχρεώσεις της. Οὕτω μέχρι τῆς 31-1-51 ἔχει μὲν εἰσέτι νὰ
παραδῶσθαι τὰς ἐκκαλούμεναι πρώτας ὕλας, κατὰ τὰς συμφωνίας
τῆς 23 Νοεμβρίου 1950.

Παλαιοσίδηρον	9.000 Τόννοι
Χαλκόν	2.500 Τόννοι
Κασσίτερον	250 "

Μετατρεπομένων τῶν ὀφειλομένων τοῦτων πρώτων ὑλῶν

εἰς παλαιοσίδηρον ἢ ὀρεινὴ ἀνήρχετο εἰς 34.352 τόννους παλαιοσίδηρου καὶ 2.500 χαλκοῦ ἢ μετατρεπομένου καὶ τοῦ χαλκοῦ εἰς 111.427 τόννους παλαιοσίδηρου.

Ἐπλήρχοντο δὲ αἱ προθεσμίαι τοῦ Μαρτίου καὶ τοῦ Μαΐου κατὰ τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ παραβῶνται τὰς ἐξῆς προαότους ποσότητες πρῶτον ἑλθόν:

1) Παλαιοσίδηρος	13.200 τόννους
2) Χυτοσίδηρος	112 "
3) Χαλκός	1.100 "
4) Κασσίτερος	15 "
5) Νικέλιον	100 "
6) Βιδιολὴν ξυλῶν	950 "

Μετατρεπομένων τῶν ποσοτήτων τούτων εἰς παλαιοσίδηρον καὶ χαλκὸν ὑπελείποντο 41.183 τόννοι παλαιοσίδηρου καὶ 1.100 τόννοι χαλκοῦ ἢ μετατρεπομένου καὶ τοῦ χαλκοῦ εἰς παλαιοσίδηρον 76.066 τόννοι παλαιοσίδηρου.

γ) Ἐφ'ὅς ἀνεύρεσιν παλαιοσίδηρου εἶχον προκηρυχθῆ παρ' ἡμῶν κατ' Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον 1950 δύο διεθνεῖς διαγωνισμοὶ κατὰ τοὺς ὁποίους οὐδεὶς μειοδότη παρουσίασθη, ἔκρου' κατ' Ἀύγουστον 1950 δημοπρασίαι δι' ἄλλας πρῶτος θλῶς εἶχον ἐπίσης μεταβῶν ἀλλεῖψαι προσφορῶν ἐν τῷ ἅλλαι προμῆδεται πρῶτων θλῶν κατηγγέλθησαν ὑπὸ τῶν προμηθευτῶν.

Τὴν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου προκληθεῖσαν ὑγωνίαν παρὰ ταῖς ὑπηρεσίαις ἐκφράζει τὸ ἐπ' ἡμῶν. 28930 τῆς 22-11-50 ἔγγραφο τοῦ Ἰγκυργεῖου Συντονιστοῦ, δι' οὗ συνιστᾶται καὶ δι' ἑνὸς δημοπρασίας προμῆδεια τῶν πρῶτων θλῶν καὶ γενικῶς ἢ παντὶ σθένει ἐπίσπευσις τῆς προμῆδειας τῶν. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονῇται ὅτι ὅτε τὴν ὕνοιξιν τοῦ 1951 ὁ τότε Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκτέθη τὴν Γερμανίαν τῇ ἐδραῶν ὅτι εἰς τὴν τότε ὑπὸ συζήτησιν νέαν ἔμπορικὴν σύμβασιν Ἑλλάδος - Γερμανίας ἀπεκαλείετο νὰ περιληφθῇ ὡς ἕξι γάμιρον ἐκ Γερμανίας εἶδος ὁ παλαιοσίδηρος. Τοῦτο ἐπίσης ἐπιρροὴν εἶχε τὴν στενότητα τῆς ἀγορᾶς διὰ τὸ ἐν λόγῳ μετ' ἄλλω.

Ἀ π ε ι λ α ῖ

δ) Ἡ Ἰταλία διὰ διακοινώσεων καὶ προσωπικῶν τῶν ἐκπροσώπων

της διαβημάτων είχε σαφώς απειλήσει ότι εἰς περίπτωσιν μὴ ἐκκαθάρσεως τῶν εἰς τὰς πρώτας ὕλας ὑποχρεώσεών μας οὐ διέκοπτε τὴν καταβολὴν τῶν ἐπανορώσεων.

Ἰδοὺ τὰ κεῖμενα:

I. Τὴν 23 Νοεμβρίου 1950 ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμφωνίας περὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας, δι' ἐμπιστευτικοῦ ἐγγράφου του, δηλοῖ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν ἀντιπρόσωπον. "Ἔναι βλοφάμερον ὅτι ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως οὐ εἶδε-
ρη ἡ Ἰταλία, παρ' ὅλην τὴν καλὴν τὴν θέλησιν ἐν δυνάμει γὰ
ἐκτέλεσθαι τὴν ὑπογραφεῖσαν συμφωνίαν, ἐφ' ὅσον ἡ παράδοσις τῶν
πρώτων ὕλῶν τῶν προβλεπομένων ἐν αὐτῇ δὲν ἐπραγματοποιεῖτο
μέ τὸν προκαθορισθέντα ρυθμὸν καὶ κατὰ τοὺς συμφωνηθέντους
ὅρους".

Τὴν τοιαύτην ἀπειλὴν περὶ ἀναστολῆς τῶν παροχῶν ἐπανορώσεων ἐπιβεβαιώνουν οἱ διαπραγματευθέντες τὰ ζητήματά τῶν ἐπανορώσεων ἐν Ρώμῃ ἀπὸ 20/10 μέχρι 27/11/1950 διὰ τῆς σχετικῆς ἐκδόσεως τῶν ὑποβληθείσης πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Ἐξωτερικῶν.

II. Τὴν 30 Δεκεμβρίου 1950 τηλεγραφεῖ ὁ κ. Ἑξηγτάρης (ἀριθμ. Τηλ./τος 8328).

"Ἐπιτραπῆτω μοι γὰρ τονίσω ὅτι οὐ εἶδει γὰρ ἀπο-
φασχῇ ὅπωσδήποτε παρῶς εἰς ἐκκαθάρσεως ἐμπροσθέντος τῶν
σχετικῶν ὑποχρεώσεών μας κατόπιν τῶν ῥητῶν προειδοποιήσεων
τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἀδότησις τῶν συμφωνηθέντων
οὐ καὶ οὐκ ἐν δυνάμει τὴν περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας!

Αὗται ἦσαν αἱ ἀπειλαὶ αἱ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Μερ-
καντίλε ἐκτοξευθεῖσαι. Ὅτε ὑπεγράφη ἡ μετὰ τῆς Μερκαντίλε
σύμβασις ἐπηκολούθησαν ἄλλαι ἐντονότεραι.

III.- Ἡ Πρεσβεία Ρώμης ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω κατεχομένης ἀνησυ-
χίας ἐπιδέχεται ἐπὶ τῆς ταχείας ἐκτέλεσεως τῆς συμβάσεως
Μερκαντίλε διὰ τῶν κάτωθι τηλεγραφημάτων καὶ ἐγγράφων:

1. Τηλ/μα ὑπ' ἀριθ. 235 -15-1-51

2. Τηλ/μα ὑπ' ἀριθ. 275-17-1-51

3. Τηλ/μα υπ' αριθ. 281-20-1-51

4. Τηλ/μα υπ' αριθ. 419-24-1-51

5. Τηλ/μα υπ' αριθ. 649-7-2-51 δι' οὗ τονίζεται:

"Ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐπιστήσω προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ ἰδιαιτέρως, ἐάν δὲν ἐξευρεθῇ τρόπος τακτοποιήσεως τῆς πληρωμῆς (ἐννοεῖται τῆς Γερμανικῆς) ἐπὶ τοῦ δυσαρέστου συνεπειῶν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμφωνίας ἐπανορθώσεων ὡς καὶ τῶν σοβαρῶν ζημιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ προέκυπτον διὰ τὸ Ἀημόσιον λόγῳ τῆς ἐν τῇ μεταξὺ ὑψώσεως τῶν τιμῶν.

6.- "Ἐγγραφον υπ' αριθ. 712-10-2-51 ἐν ᾧ ὑπὸ τοῦ κ. Ἐξηντάρη τονίζεται ὅτι:

"Ἡ συνεχὴς καθυστέρησις μας ἀποτελεῖ ἀπειλὴν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας καὶ παρέχει καὶ δυνατόν νὰ παράσῃ εἰς πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ἐπαρκὲς ἐπιχείρημα διὰ νὰ ἀναστείλῃ τὰς ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων παροχὰς ὅταν τὸ θελήσῃ. εἶναι ἔξ ἑλλου βέβαιον ὅτι ἐάν δὲν ἐκτελεῖτο ἡ περὶ ἧς πρόκειται σύμβασις προμήθειας τῶν 35.000 τόννων παλαιοσιδήρου καὶ ἐπεδιώκετο γὰρ προμήθεια αὕτη θὰ ἐπαραποικοιεῖτο εἰς τιμὴν ὀνυτέραν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἡ πληρωμὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ παρὰ διὰ τῆς πληρωμῆς δολλαρίων. θεωρῶ συνεπῶς ὅτι συμφέρει εἰς τὸ Ἀημόσιον νὰ ἐκταρῇ τὴν συμφωνίαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν 35.000 τόν.

"Ἐξευρισκομένου τρόπου πληρωμῆς καθιστῶντος δυνατόν τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, πάλιν ἂν ἐννοεῖται ὑφίσταται ἕλλος βέβαιος καὶ οἰκονομικώτερος τρόπος ἐγκαίρου ἐκτελέσεως τῶν ἔναντι τῆς Ἰταλίας ὑποχρεώσεων διὰ τὴν παροχὴν πρώτων ὑλῶν."

ΙΥ.- Τὸ ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1951 ὑπόμνημα τῆς ἐν Ἀθήναις

Ἰταλικῆς Πρεσβείας περιέχον τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ἀπειλὰς.

Υ.- Τὸ τηλεγράφημα υπ' αριθ. 980 τῆς 23-3-51 τῆς ἐν Ρώμῃ Πρεσβείας δι' οὗ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπειλῶν τούτων ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος εἶχε λάβει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν του "ἑδγηγίας γὰρ μὴ θεωρήσῃ οὐδὲν ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων συμβολαίων πρὶν ἢ εἰσαχθεῖν εἰς Ἰταλίαν τοὺς ἀποδιδόντας αἱ ποσότητες καλὰι

οσιόηρου αὐτοῦ ἔχουν συμφωνηθῇ διὰ τὸ δεύτερον ἔτος".

VI.- Τὸ Τηλεγράφημα ὑπ' ἀριθ. 1409 τῆς 20-3-51 τῆς Πρεσβείας
 Ῥώμης. Ἐν αὐτῷ ἀναφέρονται τὰ διατυπωθέντα παράπονα διὰ
 καθυστέρησιν πρώτων ὧλῶν. Περαιτέρω ἀναφέρεται συνάντησις
 τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουρ-
 γείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας μὲ τὸν ἀντιπρόσωπὸν μας, ὁ-
 σις, ἡφοῦ ἀνεκοίλωσεν εἰς αὐτὸν σύσκεψιν ἐκπροσώπων τῶν δι-
 αφόρων Ὑπουργείων ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του, ἐπανελάβε τὰ αὐτὰ
 παράπονα καὶ προσέθηκεν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυ-
 βερνήσεως ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὰ ῥηθέντα
 παράπονα "οὐκ ἐπηρεάζουν τὴν τελικὴν Ἰταλικὴν στάσιν ὡς πρὸς
 τὴν σύμβασιν Οἰκονομικῆς Συνεργασίας", ἥτις οὐ καθορισθῇ με-
 τὰ ἀνωτέρω σύσκεψιν Ἰταλικῶν ἀπηρεσιῶν".

VII.- Τὸ μνημόνιον ὑπ' ἀριθ. 465 τῆς 22 Φεβρουαρίου 1951
 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἰταλικῆς Πρεσβείας εἰς τὸ ὅποιον γράφεται
 "..... διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ἐμπιστευτικῶν διακοινώσεων
 τῆς 23 Ἰανουαρίου λήξαντος ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ὑπέδειξεν
 εἰς τὴν Βασιλικὴν Πρεσβείαν Ῥώμης τὰς λίαν σοβαρὰς δυσχερείας
 ὡς συνήγτα ὅπως ἐξασφαλῇ ἐκ μέρους τῆς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
 Συμβάσεως, ἐξ αἰτίας τῆς καθυστέρησεως τῶν ῥηθειῶν προμη-
 θειῶν εἰς τὰς καθορισθείσας κοινῇ συμφωνίᾳ ποσότητας καὶ
 προθεσμίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐξέφρασε
 τὴν εὐχὴν ὅπως αἱ ἀναναθεῖσαι διαβεβαιώσεις ἐκ μέρους τῆς
 Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πραγματοποιηθῶσι πραγματικῶς.

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις λυπεῖται ὅτι ὀφείλει νὰ διαπι-
 στῶσιν τοῦναντίον ὅτι ὅπως ἔτι σημαντικαὶ ποσότητες πρώτων
 ὧλῶν δὲν παρέσχέθησαν εἰς τὰς προβλεπομένης προθεσμίας καὶ
 θεωρεῖ αὐτὴν ὑποχρεωμένην νὰ ἐπισύρῃ τὴν πλεον. σοβαρὴν προ-
 σοχὴν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ κα-
 θυστέρησις αὕτη ἐπιβαρύνει ἐπὶ πλεον. καὶ κατὰ ἁγιοσημεῖωτον
 τρόπον τὰς δυσχερείας ὡς συναντᾷ ὅπως ἐξασφαλῇ τὴν μετο-
 γενεστέραν ἐκτέλεσιν τῆς Συμβάσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας".

ΥΙΙΙ.- Τό Έγγραφον υπ' αριθ. 2342 / 9-5-51 τής Πρεσβείας
Ρώμης, έξ ου άποσπῶμεν τās έξής ράσεις.

"..... Εον ηρῶται ὅλαι: Καί εἰς τό κατὰ τοῦ
τουτο, διδέποτε ἀπό τῆς ἀρχῆς τῆς συμφωνίας καταρῶσα-
μεν νά ανταποκριθῶμεν εἰς τās ἀναληφθείσας ὀποχρεώσεις.
Ἐδν ἐξ Ἰταλικῆς πλευρᾶς δέν καταδεικνύετο ἡ καλή διέθε-
σις ἡ ὁποία ἐπεδείχθη μέχρι τοῦδε, ἡ λειτουργία τῆς συ-
μφωνίας λόγῳ τῆς ἐκ μέρους μας ἀμετῆσεως τῆς ὀποχρεώσεως
διὰ τήν παροχήν τῶν πρώτων ὑλῶν, οἱ εἶχεν ἀνασταλῇ ἀπό
ένός περιπου ἔτους .

Ἡ καλή ἔρως αὕτῃ θέλησις φυσικόν εἶναι νά ἔχη δ-
ρια πεπερασμένα, σαφῶς δέ ἀπό τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου
καί ἤδη ἀκόμη σαφέστερον ἐδηλώθη ὅτι ἔν δέν χορηγήσωμεν
τās πρώτας ὕλας τās ὁποίας ὀποχρεούμεθα ἡ ἐξαργυρία τῆς
συμφωνίας οἱ ἀνασταλῇ.

"..... Ἐπαναλαμβάνω ὅτι δέν πρέπει νά ἀναρῶ-
μεν πᾶσον κανονικήν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας χωρίς παροχὴν
ἐκ μέρους μας τῶν πρώτων ὑλῶν".

Ἄ ν τ ῖ π ο ι ν α

ε) Ὡστόσο δέν πρόκειται μόνον περί ἀπειλῶν. Αἱ ἀπειλαί
αὗται ἐπραγματοποιήθησαν καί τοῦτο ἀποδεικνύει τήν σοβα-
ρότητά των,

1) Ἐν πρώτοις ἡ Ἰταλική Κυβέρνησις καθυστέρησεν ἐπὶ ἐν-
νέα καί πλεον μῆνας μέρος τῆς β' δόσεως ἐπανορώσεων ἑξῆς
μείζονος τῶν 10 ἀκατομμυρίων δολλαρίων, καταρῶσα τοῦτο
μόνον μετὰ πολλὰ διαβήματα κατ' Ἀπρίλιον καί Μάϊον 1951
καί ἑρῶς τῆς ἐδόθη ῥητὴ διόσχεσις ὅτι οἱ τακτοποιηθῇ ταχέως

τό ζήτημα τῆς καθυστέρησης τῶν πρώτων ἔλῳν. (Ἰδέ σχετικῶς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1530 τῆς 28-3-50 Πρεσβείας Ρώμης πρὸς Ἰ.πουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

2) Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀφοῦ διὰ προφορικοῦ διαβήματος τοῦ κ. Ἀλεσσάντρινι ἐν Ἀθήναις καὶ ταυτοσήμου διαβήματος ἐν Ρώμῃ (ἕρα τηλ/μα κ. Ἐξηντάρη ἐν ἐγγράφῳ 2192/5304 τῆς 1-3-51 Ὑπουργεῖου Ἐξωτερικῶν) ἀνεκοίνωσεν ὅτι λόγῳ τῆς καθυστέρησης πρώτων ἔλῳν οὐ χωρήσῃ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἀναστολήν τῆς καταβολῆς τῶν ἐπανορθώσεων ἀπὸ τῶς ἑρῶς Φεβρουαρίου ἡννήθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ ὑπ' ἀριθ. 2108, 2397, 2400, 2401 καὶ 2402 συμβόλαια τὰ ἀπορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων τοῦ ἀδῶντος καὶ ἄλλα συνολικοῦ ποσοῦ 12 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Μόνον μετὰ 4 μῆνας τὰ ἐπικύρωσε, συνοδεύσασα τὴν ἐπικύρωσιν μὲ τὴν κάτωθι δηλώσιν:

"Ἡ Ἰταλικὴ ἔγκρισις νοεῖται δοδεῖσα καὶ ἀπὸ τὴν ἀμέσως ἐπιφύλαξιν. ὅτι αἱ ἔδειαι ἐξαγωγῆς ἐξ Ἰταλίας αἱ σχετικαὶ πρὸς συμβόλαια τῶν ὁποίων προβλέπεται ὁ ὁλικὸς ἢ μερικὸς ὑπολογισμὸς εἰς τὸ τρίτον καὶ ἐπόμενα ἔτη τῆς συμφύσεως, δὲν οὐκ ἐκδοθεῖν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐξωτερικοῦ Ἑρμορίου εἰ μὴ μόνον ἀφοῦ αἱ πρὸς ἀπόδοσιν πρώται ἔλαια εἰσαχθῶσιν εἰς Ἰταλίαν. Τὰ προαχθέντα δέον νὰ θεωροῦνται ὡς ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ παρόντος συμβολαίου. (ἕρα σημείωμα ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1951 Ἰταλοῦ ἀντιπροσώπου Κ. Φαβρέτι)", ὁ ἴσον βραδύτερον κατὰ Ἰουλίου 1951 ἐδηλώθη εἰς τοὺς ἑλληνας ἀντιπροσώπους ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ἀντιπροσώπους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἑλληνοἰταλικῆς συνθήκης, ὅταν οἱ πρώτοι ἀπέδωσαν τὰς καθυστέρησεις τῆς παραδόσεως πρώτων ἔλῳν εἰς τὰς τότε διεθνεῖς συνθήκας "ὅτι τοῦτο μὲν εἶναι ἠληθές, ἠληθές ὅμως εἶναι ἐπίσης ὅτι ἄνευ τῆς καταβολῆς τῶν πρώτων ἔλῳν ἀνατρέπεται αὐτὴ αἰτιῇ ἡ βῆσις τῶν συμφωνιῶν τῶν στηριζομένων εἰς τὰς διατάξεις τῆς Συνθήκης Βιρῆνης". (Ἐκδόσεις τῆς Ἰουλίου τῶν κ.κ. Δαλαρῆγκα, Παλιούκη, οἵτινες εἶχον εἰδικῶς μεταβῇ εἰς Ρώμην πρὸς τακτοποίησιν τοῦ ὅλου ζητήματος τῶν Ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων).

Ἀλλὰ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱταλικῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ δεχθῇ πλεόν ἔνευ ἀντιποίνων τὴν καθυστέρησιν εἰς τὰς εἰσαγωγὰς τῶν πρώτων ὑλῶν προκύπτει καὶ ἐκ μεταγενεστέρων γεγονότων ἀποδεικνυόντων ὅτι ἐπρόκειτο τῷ ὄντι κατὰ σταθερὰς πολιτικῆς. Οὕτω διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7768 τῆς 16 Ἰουλίου 1951 τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἀνακοινεῖται ἡμῖν ὅτι ἐκ τῆς ὁρει-
 λωρένης δόσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ἥτις ἦτο καταβαλητέα τὴν 1ην Ἰουλίου ὁ ἄρ. καταβῶλοντο μόνον δύο δωδεκατημόρια.
 Ἡ Πρεσβεῖα Ρώμης ἀπέδιδε τοῦτο εἰς τὴν δυσαρέσκειαν τῆς Ἱταλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν σειρᾶς ὁλοκληύρου ζητημάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ τῶν πρώτων ὑλῶν.

Γ. στ.) Ὁ Πάσαν ὅμως καὶ τῶν γεγονότων τούτων μᾶς εἶχε βαρύνως γεννηθῇ: ἡ ὑπόνοια καὶ ἐδῶ καὶ παρὰ τῇ Πρεσβεῖᾳ Ρώμης ἐκ τῶν προσωπικῶν μας ἐπαρῶν ὅτι οἱ Ἱτακοὶ ἀνεξήτουν ἀφορμὴν νὰ βαλτιώσουν τοὺς βαρύνοντας αὐτοὺς ἐκ τῆς Εὐνοήκης ὅρους διὰ τῆς δημιουργίας ζητημάτων καὶ ὅτι εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀκριβῶς κατ' ἐκείνην τὴν περίοδον ἰδιαίτερος ἡνόθει καὶ αἵτημα τῆς Ἱταλίας.

Εἶναι τῷ ὄντι λυπηρὸν ὅτι οἱ ἐρευνήσαντες τὴν ὑπόθεσιν Μερκαντίλε μέχρι οὗ φθάσει εἰς τὴν ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς ἡγνόησαν ἢ ἀπεισιώπησαν τὰ βαρυσηφанта καὶ ἀποφασιστικὰ ταῦτα γεγονότα. Ἠγνόησαν καὶ ἀπεισιώπησαν τὴν σοβαρότητα τῶν Ἱταλικῶν ἀπειλῶν, διὰ τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον ~~εἰσαγωγὴν~~ τῶν πρώτων ὑλῶν. Ἠγνόησαν καὶ ἀπεισιώπησαν τί ζημίας ἐπροξένουν τὰ ἐπιβληθέντα ἀντίποινα καὶ τί ἔτι μείζονος ζημίας ὁ ἡδύναντο νὰ προξενήσουν, ἂν παρετείνετο ἢ ἐπαναλαμβάνετο ἡ ἐπιβολὴ των. Ἄν τινὲς χρειάζονται καὶ τὴν δι' ἐγγράφων πιστοποίησιν τῆς σοβαρότητος αὐτῶν τῶν ζημιῶν, ὅς ἀναγνώσουν τὰ ἀπὸ 4 Μαΐου 1951 ὑπ' ἀριθ. 596/Δ.Ε. καὶ ἀπὸ 18 Μαΐου 1951 ὑπ' ἀριθ. 944/Δ.Ε. Ἐγγράφα τῆς Δ.Β. Π πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ἢ ὁποῖα ἀπεγράμμιζε ^{διὰ} νὰ μὴ σταματήσουν τὰ ἔργα αἰδματος καὶ ἄλλα, τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγκαίρου παραλαβῆς μερικῶν μηχανημάτων καὶ ὀλικῶν ἐντὸς ὁρισμένης

προεδρείας. Καί δέν πρόκειται παρά περί μιᾶς μόνον πτυχῆς τῶν ζημιῶν αἰτίνες οἱ ἡδύναντο νά προκαλοῦν ἐκ τῆς ἀναστο-
λῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων. Οἱ θέλοντες
νά συλλάβουν ἐν ἔτει 1954 τὸ κλίμα τῆς ἀγωνίας διὰ τὴν καθυ-
στέρησιν τῆς ἐκπαρῶσεως τῶν ἀποχρεώσεών μας ἔναντι τῆς ἰτα-
λίας ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐκινούμεθα ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ
1950 μέχρι τῆς συνάψεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ὀφείλουν νά ἐγκύ-
ψουν εἰς τὴν μελέτην πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ὀφεί-
λουν νά ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι παραλλήλως πρὸς τὰ ἔγγραφα
ἐπῆρχον καὶ αἱ προσωπικαὶ ἐπαφαί, τόσον μετὰ τοῦ Ὑπουργείου
Ἐξωτερικῶν, ἐν Ῥώμῃ, ὅσον καὶ ἐν Ἀθήναις μετὰ τῆς ἰταλικῆς
Πρεσβείας αἱ ὁποῖαι εὐλόγως ἀπέτεινον τὰς ἀνησυχίας μας.
Ὅφείλουν νά ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ προστάθεια ὅχι τῆς καταϊώσε-
ως ἀλλ' ἀντιθέτως τῆς πραγματοποιήσεως τῆς προηθείας τῶν 35
35.000 τόννων παλαιοσιδήρου μέσα εἰς τὴν γενικὴν ἑλλειψιν
προσφορῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐδικαιολογεῖτο πλήρως ἀπὸ τὸς
ἔχρι Φεβρουαρίου 1951 ἐξαγορευθείσας ἀπειλὰς καὶ ἀπὸ τὸς
ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου ἐπιβληθείσας κυρώσεις, γεγονότα βαρυσή-
μαντα τὰ ὁποῖα θέλουν νά ἀγνοοῦν καὶ νά ἀποσιωποῦν οἱ μέ-
χρι τοῦδε ἐρευνήσαντες τὴν ὑπόθεσιν. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι
αὕτη ἡ παραμορφωτικὴ ἀπομόνωσις τῆς ὑποθέσεως Μερκαντίλε
δέν οὐκ ἀνδέχθη ὅταν καὶ 5 κ. Ἐξηντάρης δώσῃ ἐνῶπιον τῆς
Ἐπιτροπῆς τὴν πλήρη εἰκόνα τῆς καταστάσεως ὁλοκληρήρου αὐτῆς
τῆς περιόδου καὶ ἐξηγήσῃ ὅσα μένουν ἀνεξηγήτα ἢ καθίστανται
παρεξηγήσιμα, ὅταν ἐξετάζον· αἱ ἔξω ἀπὸ τὴν ὁμηγερέτητα
τῶν γεγονότων ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀνεπτύχθησαν. Πέραν ὅμως
τῶν γενικῶν αὐτῶν δεδομένων τὰ ὁποῖα εἶχομεν ἢ ὑπ' ὄψιν ἡ-
μῶν ἢ βασίμως προεβλέπομεν κατὰ Ἰανουάριον καὶ Φεβρουά-
ριον τοῦ 1951 συνέτρεχον καὶ ἄλλοι εἰδικώτεροι παράγοντες.
ζ) Ἡ τιμὴ τοῦ παλαιοσιδήρου ἀνῆρχετο συνεχῶς ἐν ἰταλίᾳ
διότι ἦτο ἐν τῶν κατ' ἐξοχὴν ζητούμενων μετάλλων. Τὸ γεγονός
τοῦτο βεβαιεῖται ἀπὸ τὰ ἐν σελίδι 24 - 25 σημειούμενα
ἔγγραφα καὶ τηλεγραφήματα τῆς Πρεσβείας Ῥώμης εἰς τὰ ὁποῖα
παραλέμπομεν καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

η) Τέλος ἡ παρά τῶν ἀγνοούντων ἢ ἐπιθυμούντων νὰ ἀγνοοῦν τὴν τότε κατὰστασιν ὑπαπητηριζομένη λύσις τῆς ἑλλοθεν προμηθείας παλαισιδῆρου, παραμεριζομένης τῆς Μερκαντίλε ἦτο καὶ δυσχερὴς καὶ ἀσύμφορος:

α) Διότι οὐδενί εἶχεν ἐφρανοσθῇ κατ'ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἑλλη προσφορά διὰ τοιαύτην ποσότητα παλαισιδῆρου,

β) Διότι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ τοιαύτῃ, δὲν ὑπῆρχε καρρία πιθανότης νὰ περιέχῃ εὐνοϊκωτέρους θροῦς.

γ) Διότι ἦτο ὅλως ἀπίθανον νὰ ὑπάρξῃ προσφορά χωρὶς ἐλεύθερα δολλάρια.

δ) Ὁ ἑλληνικὸς ἐξ ἑλλου παλαισιδῆρος κατ'ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, λόγῳ τῆς μεγάλῃς διασπορᾶς του, δὲν ἦτο εὐκόλῳ νὰ συγκεντρωθῇ, ~~ἀλλὰ καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἀσυνέπειας τῆς ἀγορᾶς~~ καὶ ~~καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἀσυνέπειας τῆς ἀγορᾶς~~ δὲν ἦτο ἀκόμη βέβαιον τί ποσότης ἡδύνατο ἀζηρίως νὰ ἐξαχθῇ ἐξ ἑλλόδος.

Ἀπέρινε, λοιπόν, ὡς μόνον διέξοδος ἡ προμήθεια τοῦ παλαισιδῆρου διὰ τῆς Μερκαντίλε. Ἐξ'ἑσων δὲ ἡ λύσις αὕτη δὲν ἡδύνατο νὰ κατορθωθῇ δι' ἑλλου τρόπου παρά διὰ τῆς καταβολῆς ἐλευθέρων δολλαρίων, ἐν ὅσῃ τῆς ἀζηρίτου ἀνάγκης νὰ ἀποκτήσωμεν αὐτὰς τὰς πρώτας ὥστε ἡμέτερος συνέφερεν ἀναγκαστικότητι καὶ ἡ καταβολὴ ἐλευθέρων δολλαρίων.

Αὐτὸ ἦτο καὶ εἶναι τὸ μόνον λογικὸν συμπέρασμα εἰς ὃ ἔπρεπε νὰ καταλήξωμεν ἐξ'ἑσων ἐλάρθανομεν ὅπ' ὅσῃ πάντα τὰ ἀνωτέρω δεδομένα τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ δὲν ἐπιδέχεται ἀρι-ορήτησιν καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἄγνοια παραπορρῶναι τὴν ἀλήθειαν.

Δ' Ἐν τῇ πρώτῃ τοῦτ' ἐρωτήματι, ὡς διατυπῶται ἐν τῇ ἀπὸ 13 Μαΐου ἐγγράφῳ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς διαφαίνεται ὅτι διὰ τοῦ κρινομένου ὅπ' ἀριθ. 230 ἐγγράφου μου τῆς 10-2-51 ἐζητοῦν ἀπὸ τὸ ἱπουργεῖον ἑξωτερικῶν νὰ πληρωθῇ ἡ Μερκαντίλε εἰς ἐλεύθερα δολλάρια, ἐνῷ, ὡς λέγει, ἡμῖν εἰς ῥέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι καταβολὴ ἐλευθέρου συναλλάγματος δὲν ἡδύνατο νὰ γίνῃ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς. Μοί καταλογί-
ζεται, ὡς δύναιται νὰ ἀντιληφθῇ, ἄγνοια

τοῦ τρόπου καὶ ὅν ἐχορηγεῖτο παρ' ἡμῖν ἐλεύθερον συναλλάγμα. Τοῦτο οὐκ ἠθέλησεν ἔν διὰ τοῦ ὁπ' ἀριθ. 238 ἔγγράφου ἐξήτουν τὴν καταβολὴν ἐλευθέρων δολλαρίων. Ἄλλὰ διὰ τοῦ ἔγγράφου τούτου οὐδαμῶς ἐξήτουν τοιοῦτόν τι. Ἐξήτουν φακέλλους καὶ ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν Ρώμης καὶ ὅχι συναλλάγμα. Ἐάν εἶχον νῦν ζητήσω συναλλάγμα, δέν οὐκ ἀπηυθύνομην πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται τὸ ἐπίμαχον ἔγγραφο.

Ὅταν ἠθέλησα νῦν ζητήσω συναλλάγμα, τὸ ἔπραξα δι' ἑτέρου ἔγγράφου, ἀπευθύνεις δέκα ἡμέρας βραδύτερον ἢ καὶ ὅπου ἔπρεπε νῦν ἀπευθύνω, πρὸς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν, εὐθὺς ὡς ἔλαβον γνῶσιν ὠρισμένων στοιχείων ἐκ Βέρνης, καθιστῶντων πᾶσον ἢ ἀπίθανον τὴν κατ' ἄλλον τρόπον καταβολὴν τοῦ τιμήματος.

Τὴν διαδικασίαν παροχῆς ἐλευθέρου συναλλάγματος δέν τὴν ἐδιδάχον κατὰ τὰς μεσολαβήσασας μεταξὺ τῶν δύο ἔγγράφων 10 ἡμέρας καὶ δέν βλέπω πόθεν προκύπτει ὅτι δέν τὴν ἐγνώρισον καὶ δέκα ἡμέρας ἐναρτίτερον!

Β'. Φαίνεται ὅμως ἐμπειροχόρη ἐν τῇ τελέντι μοι ἐρωτήματι ἡ σοβαρώτερα μομφή ὅτι ἐπέδωξα τὴν τοιαύτην χορήγησιν ἐλευθέρων δολλαρίων ἀπὸ τὴν Νομ. Ἐπιτροπὴν, ἐνῷ ἔπρεπε νῦν γνωρίζω ὅτι τοῦτο δέν οὐκ ἐπιτύγχανον.

Πράγματι ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ κατ' οὐσίαν ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν ἡμῶν περὶ χορηγήσεως ἐλευθέρου συναλλάγματος διὰ τὴν ἀγοράν τῶν 35.000 τόννων παλαιοσιδήρου τῆς Μερκαντίλε. Ἡ ἀπόρριψις αὕτη, γενομένη κυρίως τῇ ἐπιμονῇ τοῦ Ἀμερικανικοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς δεύεται εἰς τὴν γνώμην τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ὅτι, πρὶν δαπανηθῇ συναλλάγμα διὰ τὴν ἀγοράν ἐξωθεν παλαιοσιδήρου, ἐξ Ἑλλάδος, ὅπου τοιοῦτος παλαιοσίδηρος διαθέσιμος ὑπῆρχεν εἰς ποσότητος μὴ δυναμένης ἀκόμῃ τότε νῦν προσδιορισθῆναι. Ἡ ἔκφρασις αὕτη οὐκ ἔπαυσε ὅμως ὅν μᾶς ἔδηναν αἱ προθεσμίαι τῆς συμφωνίας περὶ οικονομικῆς συνεργασίας περιόδου ἱκανῆς πρὸς ἐπισήμανσιν, συγ-

ἔπρεπε νῦν κα-
ταβολὴν, προσ-
εἰα ἔξαγω-
γῇ παλαιοσι-
δήρου,-

κέντρωσιν καὶ διαπραγματεύσιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι παλαιοσιδήρου. Ἀλλ' δυστυχῶς, ἐκ τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων, εἶναι φανερόν ὅτι ἦτο ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμέσου προμηθείας παλαιοσιδήρου, ἅτε λησασὼν τῶν τακτῶν προθεσμιῶν τῆς ἀρθείας συμφωνίας. Καὶ δι' αὐτόν τόν λόγον ἐπεδιώχθη ἡ προμήθεια παλαιοσιδήρου ἔξωθεν, ἐφ' ὅσον τοῦτου ἡ παράδοσις ἡδύνατο νὰ λάβῃ χώραν ἀμέσως.

Ἐγνώριζα ἐπομένως πλήρως τὸς Ἀμερικανικοὺς ἀντιρρήσεις τῶς ὁποίας οὐ συνήντων διὰ τὴν χορήγησιν ἐλευθέρου συναλλάγματος. Εἶχον ὅμως χρέος νὰ θυγισθῶ ἐναντίον τῶν ἀντιρρήσεων αὐτῶν, διότι εἶχον ἀπολύτως ἔδραττα ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς ἀπόψεώς μου.

α) Συνάλλαγμα διαθέσιμον ὑπῆρχε. Ἡ Τρόπεζα τῆς Ἑλλάδος διέθετε κατὰ Ἰανουάριον 1951 περὶ τὰ 16.000.000 ἐλευθέρων δολλάρια. Καίτοι δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1950-1951 ἐξήχθησαν περὶ τὰ 40, ἑκατομύρια δολλάρια, τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἐμειώθη λόγω τῆς ἀντιστοίχου εἰσορῆς ξένου συναλλάγματος. Ὑπῆρχον δὲ καὶ ἀδιάθετα δολλάρια τῆς βοήθειας περὶ τὰ 45 ἑκατομύρια δολλάρια.

Ἄν, ἀντὶ νὰ ἀφήνουν σκοπίμως οἱ Ἀμερικανοὶ ἀναπορρόφητα δολλάρια εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως, ὅπως συνέβη καὶ ἄλλα τὰ ἔτη τῆς βοήθειας μέχρι καὶ τοῦ ἐξετεينوῦ, συνήνουν εἰς τὴν χορήγησιν τοῦ ποσοῦ τοῦτου πρὸς ἐξόφλησιν τῶν 75.000 τόννων παλαιοσιδήρου, ἡ ἀπόθεσις οὗ ἐρρυθμίζετο ἐπὶ μεγίστῃ ὠφελείᾳ τοῦ Ἑλλην. Ἀγροσίου.

Ἐπειδὴ ὅμως παρὰ τινὶ δύνатаι ἐκ τῶν ἀνωτέρω νὰ γεννηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ Μερκαντίλ, λαμβάνουσα ἐλευθέρων δολλάρια, ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ κατὰ περισσότερον παρὰ ἢ ἐλάμβανε δολλάρια, δύναται τοῦ συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν, καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ τοιαύτη παροχὴ ἐλευθέρων δολλαρίων ἐσημεινε κατὰ μεῖζον ὑπὸ δολλάρια συστήματος ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν, εἰς χώραν, ὅπως ἡ Ἑλβετία, ἔπρεπε εἶναι ἐλευθέρων ἢ ἄγορά καὶ πώλησις ξένου συναλλάγματος, εἶναι ἀνάγκη πρὸς

ἄρτιν πάσης τοιαύτης παρεξηγήσεως νά σημειώσω ὅτι καί εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ἡ Μερκαντίλε οὐ ἐλάμβανε τελικῶς τὰ ἴδια δολλάρια ἡκριβῶς. Ταῦτα ἡπὸ τῆς πλευρᾶς Μερκαντίλε. Ἐξ ἡλου ἡ διαφορὰ τῆς πληρωμῆς κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐνδοευρωπαϊκῶν πληρωμῶν καί εἰς ἐλεύθερον συνάλλαγμα, διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔχουσιν, ἐντὸς τοῦ συστήματος, παθητικὸν ὑπόλοιπον, συνίσταται εἰς τοῦτο: ὅτι, ἀντὶ νά καταβάλῃ αὕτη ἀπ' ἐυθείας δολλάρια ὡς τίμημα, κατέβαλον τὰ αὐτὰ δολλάρια αἱ ἠγαμέμναι Πολιτεῖαι, μειοῦσαι κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα βοήθειαν τοῦ τρέχοντος ἔτους. Θὰ ἔσφερεῖτο ἐπομένως καί κατὰ τὸν ἕνα καὶ κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον ἡ Ἑλλὰς τῆς αὐτῆς ποσότητος δολλαρίων. Μόνον ἡ λογιστικὴ πραγματοποιήσις οὐ ἐγένετο εἰς ἄλλο χρονικὸν διάστημα.

Καίτοι ἡ περὶ τῶν ἐνεργειῶν μου κρίσις πρέπει νά γίνῃ βάσει τῶν στοιχείων τὰ ὅποια τότε ἡδυνάμην νά ἔχω καί ὅχι βάσει τῶν στοιχείων τὰ ὅποια ὑπάρχουν τώρα ἐπιθυμῶ νά κάρω πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν δῆλωσιν ὅτι, καί ἂν σήμερον ἐκαλούμην νά ἀποφασίσω περὶ τῆς δι' ἐλευθέρων δολλαρίων καταβολῆς τοῦ τιμήματος τῶν 35.000 τόννων παλαιοσιδήρου οὐ ἐνήγγουν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, πιστεύων ὅτι δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ καί μόνον δι' αὐτῆς, ἐξυπηρετεῖται κατὰ τὸν προσηρότερον τρόπον τὸ δημόσιον συμφέρον.

Τρίτον Ἔρωτημα

Τὸ τελευταῖον ἐρώτημα τὸ ὁποῖον μοί ἔδωκεν ἔξ ὀνόματος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Πρόεδρος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἦνός ἐνεκρίνατε μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονορικῶν συναδέλφου σας Κ.Κ. Μητσοτάκη τὴν περὶ συμβιβασμοῦ ἐπ' ἑρμ. 734/27-7-51 γνωμοδότησιν τῆς Ὀλομελείας τοῦ Κορικοῦ Συμβουλίου, ἥτις ὅμως προκειμένου περὶ τῆς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν Μερκαντίλε πωλήσεως τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ εὐρισκομένου χαλκοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπερέβη τὰ ὅρια ἕτινα οἷς ὁ ὕψιος ἐδόξατε ἐν τῇ ἐπ' ἑρμ. 28004/20-7-51 ἐγγράφῳ σας. Διὰ τοῦ ὡς εἴρηται ἐγγράφου σας πρὸς τὸν Κορικὸν Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου σας διαγράφοντες τοὺς ὅρους τοῦ ἐπικειμένου συμβιβασμοῦ, προκειμένου περὶ τοῦ χαλκοῦ τῆς ἑταιρείας ὅθεν ἀπεδέχοντε τὴν ἁξίωσιν τὴν διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ἀπὸ 18-7-51 αἰτήσῃ της ὅπως τῇ πωλῶσιν εἰς τὴν κτήσεως σὺν ἐξδόοις, παντὸς ποσοῦ πέραν τῆς τιμῆς ταύτης περιεχομένου αὐτῇ ὡς κέρδος ἔναντι τῶν ἐπι-
 αλωμένων ζημιῶν της, ἀλλὰ καθωρίσατε ὅτι ἡ διάθεσις τοῦ χαλκοῦ οὐδ' ἐγένετο μέσω τῆς Ἑταιρείας, ἥτις οὐδ' τὸν διέθετε διὰ λογαριασμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπὶ κέρδει ὡς καὶ τὸν παλαισιδῆρον, πιστωμένου τοῦ λογαριασμοῦ Β' διὰ ποσοῦ οὐχὶ κατωτέρου τῆς ἁξίας κτήσεώς του σὺν ἐξδόοις, τοῦ κέρδους καθοριζομένου ἐπὶ Ἐπιτροπῆς ἀκριβῶς ὡς καὶ τοῦ παλαισιδῆρου. Ἡ ἀποφάσις μετὰ συζητήσιν καθ' ἣν τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐγγράφου σας ἀπεστήριξεν ὁ Κορικός Σύμβουλος κ. Βαλαχῆς καὶ ἀντέκρουσεν ὁ Κορικός Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ Κ. Σταυρόπουλος μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ χαλκοῦ ἦτο χαμηλὴ μὲ τὰς πωλείας περαιτέρω πτώσεως τῆς τιμῆς του, ἀπεδέχθη τὴν ἁξίωσιν τῆς Ἑταιρείας.

Ὅσα παρεκωϋμεν νὰ μᾶς πληροφορήσητε, ἑάν, ἐγκρίνοντες τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ὀλομελείας, διαφορῶν καθ' ἣν εἴρηται τοῦ ἐπ' ἑρμ. 28004 ἐγγράφου σας, ἐξηκριβώσατε προηγουμένως τὰς πτωτικὰς τάσεις τῆς τιμῆς τοῦ χαλκοῦ, διότι κατὰ

τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου Κ. Πιπέρου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, ἡ Ἐταιρεία Μερκαντίλε ἐκ τῆς μεταπωλήσεως τοῦ χαλκοῦ ἔσχε κέρδος ἐκ 717.200 δολ. λαρίων, ὥστε νὰ μὴ ὑπῆρχε λόγος νὰ περιπαληθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἰς τὰς περαιτέρω ἐκ τοῦ συμβιβασμοῦ αὐτοῦ προκαληθεΐσης περιπετείας".

Ἐκ τοῦ ἠνωτέρω ἐρωτήματος προκύπτει ὅτι ἡ ἐπίμεντος ἐνέργεια τοῦ ἐρωτημένου δὲν περιέχεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ αὐτοῦ ἐπ' ἀριθ. 28004 τῆς 20 Ἰουλίου 1951, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπιγενόμενην ἔγκρισιν τῶν ὄρων τοῦ συμβιβασμοῦ, ὡς οὗτοι διευκρίνισαν ὑπὸ τοῦ Πορικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὴν αἰτιολογήσιν ἐπομένως τῆς ἐγκρίσεως ταύτης οὐδὲν περιορισμὸς ἢ ἀπάντησις ἤρτων.

Ὁ προτεινόμενος συμβιβασμὸς συνίστατο εἰς τὴν παρὰχώρησιν εἰς τὴν Μερκαντίλε 35.000 τόννων παλαιοσιδήρου ἐξ Ἑλλάδος καὶ 700 τόν. χαλκοῦ εὐρισκομένου ἐν Ἰταλίᾳ ἔναντι ἑρισμένου τιμήματος καὶ ἔναντι ὄρων οἵτινες παρουσίᾳξαν τὰ ἐκδόλουθα πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα:

Ὁ παλαιοσίδηρος παρεχωρεῖτο εἰς τὴν Μερκαντίλε ὑπὸ τοῦς ἑξῆς ὄρους:

α) Ἀνελαμβάνετο ἡ ὑποχρέωσις παραχωρήσεως ἰδειῶν ἐξαγωγῆς ἐξ Ἑλλάδος 35.000 τόν. παλαιοσιδήρου ὑποὺς ὄρους παρεχωρῶντο αἱ ἰδεαὶ αὗται εἰς κάθε ἄλλον ἐξαγωγέα. Ἐν καθιερούτο ἐπομένως μονοπώλιόν τι. Διὰ δὲ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς οὐδὲν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἡ τιμὴ τοῦ χρηματιστηρίου τοῦ Μιλάνου.

β) Ἐν καθαρίζοντο τακταὶ ἡμερομηνίαι παροχῆς τῶν ἰδειῶν αὐτῶν. Ὑπῆρχεν ἐπομένως μεγάλη ἐλαστικότης ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεών μας.

γ) Διὰ τὸν παλαιοσίδηρον ἡ Μερκαντίλε ἐδέχθη νὰ ὀρίζεται τὸ ἐμπορικὸν αὐτῆς κέρδος ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἥς τὰ δύο μέλη ἦσαν Ἕλληνες καὶ ἐντός τοῦ καλοκαίριου τοῦ συνήθους ἐμπορικοῦ κέρδους διὰ τὰς συναλλαγὰς αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

δ) Παρεΐχοντο υπαλλακτικά εὐχέρεια: παραδόσεως χυτοσιδήρου ἂντι παλαιοσιδήρου ἢ καὶ παλαιοσιδήρου ἢ χυτοσιδήρου ἐν Γερμανίᾳ εὐρισκομένων ἂντι τῶν ἐν Ἑλλάδι.

ε) Ἡ παραλαβή, ὁ τεμαχισμός καὶ ἡ μεταφορὰ οὐ ἐβάρυνε τὴν Μερκαντίλε διότι συνεφωνήθη ὅπως αἱ δαπάναι αὐταὶ περιλαμβάνονται εἰς τὸ κέρδος τῆς.

Βιδικώτερον ὡς πρὸς τὸν χαλκὸν οὗτος ἐδίδετο πρὸς μεταπώλησιν εἰς τιμὴν ἴσην πρὸς τὴν τιμὴν κτήσεως οὖν πᾶσι τοῖς ἐξδόμοις, εἰς τρόπον ὥστε τὸ Κράτος νὰ εἰσπράξῃ μόνον ὅ,τι ἐδαπάνησε. Διὰ τῆς παραχωρήσεως αὐτῆς ἡ Μερκαντίλε οὐ ἠρελεῖτο μίαν διαφορὰν μεταξὺ τῆς τιμῆς εἰς ἣν τῆς ἐδόθη ὁ χαλκός καὶ ἐκείνης εἰς ἣν αὕτη οὐ τὸν μετεπώλει, διαφορὰν τὴν ὅποιαν, συντρεχόντων ἠρισμένων ὄρων, οὐ ἡδύνατο νὰ ἠτελεθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔάν ἐμπορευέτο διὰ λογαριασμόν του τὸν χαλκόν.

Ι.- Τρίτη λύσις

Ὅταν εἰς τὸν Ἐφυπουργὸν τοῦ Εὐγονισμοῦ ὑπεβλήθη τὸ πρακτικὸν τοῦ Βορικοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ ὁποίᾳ περιείχοντο οἱ ὅροι τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἔγκρισιν οὗτος κατὰ πρῶτον ἡρευνήσεν ἔάν πέραν τοῦ βδελήμματος μεταξὺ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τοῦ δικαστικοῦ ἄγῳτος ἐπῆρχε καὶ τρίτη λύσις ἐρευνήκουσα πλεονεκτήματα ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Οὕτω ἐξήτασεν ἔάν οὐ ἦτο προτιμότερον νὰ καταβάλωμεν εἰς τὴν Μερκαντίλε τοῖς μετρητοῖς μίαν ἀποζημίωσιν καὶ χωρὶς νὰ υπογράψωμεν τὸν μετ' αὐτῆς συμβιβασμόν νὰ μὴ συναλλάγωμεν πλεόν μετ' αὐτῆς. Αὕτῃ ἡ σκέψις φαίνεται εὐλόγοφανής εἰς πάντας οἱ ὅποιοι θέλουσι νὰ φαντάζωνται ὅτι ἡ ὑπόθεσις Μερκαντίλε ἀπετέλει μίαν συνήθη διένεξιν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἐνός οἰουδήποτε πιστωτοῦ ὅποτε κατὰ θεωρίαν τοῦλάχιστον οὐ ἡδυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἐν ποσὶν δολλαρίων, ὡς ἀποζημίωσιν εἰς τὴν Μερκαντίλε νὰ ἀπαλλαγώμεν οὕτω ἐνός κακοπίστου πιστωτοῦ καὶ νὰ θεωρήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν τετρατι-

σεΐσαν.

Ἀλλὰ ἡ διένεξις Μερκαντίλε ἦτο κυρίως καὶ πρωτίστως διένεξις τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐάν ἐδίδομεν εἰς τὴν Μερκαντίλε ἕν ἱκανοποιητικὸν ποσὸν, τότε οὐδ' ἐτακτοποιεῖτο βεβαίως ἡ σχέσις μας ἔναντι τῆς Μερκαντίλε, ἀλλὰ δὲν οὐδ' ἐτακτοποιεῖτο ἡ σχέσις μας ἔναντι τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, στηριζομένη εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ τὰς βάσει ταύτης εἰδικωτέρας συμφωνίας, ἐζητεῖ μετ' ἐπιμονῆς νὰ τῆς παραδώσωμεν τὰς καθυστερουμένας πρῶτας θλας καὶ εἰ δυνατόν μάλιστα μέσω Ἰταλικῶν Οἴκων. Τὴν 1ην Ἰουλίου 1961 ἡ Ἑλλὰς καθυστέρει ποσότητος διαφόρων μετὰλλων αἵτινες, ἀναγομένοι εἰς παλαιοσίδηρον, ἔφθαναν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 37.320 τόννων.

Ἐάν ἐπομένως ἀπλῶς κατεβόλομεν μίαν ἀποζημίωσιν εἰς τὴν Μερκαντίλε, οὐδ' ἐμένομεν ἀκόφυτοι ἔναντι τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία οὐδ' ἀπῆτει τὰς καθυστερουμένας πρῶτας θλας καὶ οὐδ' εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ πράξῃ ἑναντίον μας ὅ, τι ἔπραξε κατὰ Φεβρουάριον 1961 δηλαδὴ νὰ διακόψῃ καὶ πάλιν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν σχετικῶν μὲ τὰ βιομηχανικὰ μας ἔργα (ἴδε τὰ ἐν σελίδι 20 μνημονευόμενα ἔγγραφα τῆς Δ.Ε.Ε.) ἢ καὶ ἀκόμη νὰ καταγγείλῃ τὴν ἄμετρη σεΐσαν παρ' ἡμῶν συμφωνίαν ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ μας.

Θὰ παρείχετο ἐπὶ πλεον εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, τὴν ἐκούρως υποστηρίζουσαν τοῖς ὑπηρετοῦς τῆς ἑταίρου τῆς Μερκαντίλε, ὡς κατωτέρω λεπτομερέστερον ἀναπτυχθήσεται, τὸ ἐπιχειρήμα ὅτι ἐνῷ μᾶς προσέφερον ἡ εὐχέρεια νὰ ἐξασφαλίσωμεν μέσω Ἰταλικοῦ Οἴκου, εἰς τὴν στενόχωρον τότε ὁγοράν, 35.000 τόννους παλαιοσιδήρου, πρὸς ἐκπτώσιν τῶν ἡδ' ληξίπροσέστων πρὸς αὐτὴν ὑποχρεώσεών μας, ἡρνήθημεν νὰ πράξωμεν τοῦτο. Ἀντιθέτως ἡ κατάρτις τοῦ συμβιβασμοῦ, ἡ ἐξασφάλισις δι' αὐτοῦ τῆς ποσότητος τῶν 35.000 τόννων παλαιοσιδήρου καὶ χαλκοῦ οὐδ' ἐθεωρεῖτο καὶ ἐθεωρήθη ὡς ἀπόδειξις τῆς καλῆς θελήσεως τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ταχύτερον τὰς καθυστερουμένων τῆς υποχρεώσεως καὶ εἰδικωτέρον ἡ ὑπόσχεσις τῆς
///.

παραδόσεως τοῦ παλαιοσιδηροῦ καὶ τοῦ χαλκοῦ διὰ τοῦ συμβολαι-
στικοῦ συμβολαίου εἰς Ἰταλικόν οἶκον ὃν ἐδεσφεῖτο συμφώνως
πρὸς σιωπηρῶς κρατήσανσαν συνθήκειαν ὡς πραγματοποιήσῃς τῆς
εἰσαγωγῆς καὶ ὡς τερρατισμός τῆς καθυστερήσεως, ἀφοῦ ἔκτοτε
παέον εἰς Ἰταλικὰς χεῖρας ἐναπέκειτο ἡ εὐθύνη τῆς ταχείας
ἐκτελέσεως τῶν συμπεφωνημένων καὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν πρῶ-
των ὧλῶν. Ὡς αὐτά, δὲν ὃὰ ἐπύρχοντο διὰ τῆς καταβολῆς με-
τρητῶν πρὸς τὴν Μερκαντίλε.

Κατ' ἀκολουσίαν πᾶσα τρίτη λύσις ὃὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ δύο
σχέλη: 1)

1) Τὴν ταχείαν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων μας πρὸς τὴν Ἰτα-
λικὴν Κυβέρνησιν, δηλαδὴ τὴν προμήθειαν τοῦ καθυστερημένου
παλαιοσιδηροῦ

2) Τὴν ἀποζημίωσιν τῆς Μερκαντίλε πρὸς λύσιν τῆς διαφορᾶς.
Ἐξετάσωμεν ἤδη ἀμφότερα τὰ σχέλη ταῦτα.

Α' Ἀνεύρεσις παλαιοσιδηροῦ

α) Ὡς πρὸς τὴν εὕρεσιν παλαιοσιδηροῦ πρέπει ἐν πρώτοις νὰ
τονισθῇ ὅτι προσφοραὶ ἔλαβον πρὸς ἄγοράν παλαιοσιδηροῦ, εἰς
αὐτὸς τὰς ποσότητας μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δὲν μᾶς εἴ-
χον γίνεαι, λόγῳ τῆς στενότητος τῆς ἄγορας.

Εἰδικῶς δὲ διὰ τὸν ἑλληνικὸν παλαιοσιδηρον οὐδεμίαν
προσφορὰ διὰ τὸ ὅλον ποσὸν μᾶς εἶχε γίνεαι ὑπὸ συζητησίμου
ἔρους.

β) Βέβαιον ἐπίσης ἦτο ὅτι αἱ τιμαὶ εἰς ἃς ὃὰ ἠγοράζετο ἐκ
τοῦ ἔξωτερικοῦ ὁ παλαιοσιδηρος, ἔάν τοιοῦτος ποτὲ προσεφέρε-
το, ὃὰ ἦσαν αἱ τρέχουσαι καὶ εἰς ἐλεύθερα δολάρια, τῶν ὁ-
ποίων τὴν καταβολὴν οἱ Ἀμερικανοὶ ἠρνοῦντο νὰ ἐγκρίνουν.

γ) Ἐάν μᾶς ἐγίνοντο προσφοραὶ παλαιοσιδηροῦ ὃὰ ἔπρεπε νὰ ἐν-
τιματωπύσωμεν εἴτε τὴν δημοπράτησιν εἴτε τὴν διαπραγματικὴν δι-
απραγματεύσεων ἤτοι τὴν πάροδον ἀγνώστου διαρκείας καὶ κρι-
σίμου χρονικοῦ διαστήματος μέχρι τῆς συνάψεως τῆς νέας συμ-
φωνίας μὲ νέον προσηθευτὴν.

δ) Γνωστὸν εἶναι ἐπίσης ὅτι, ὡς ἔτι πρὸς τὴν μοιραίαν

βραδύτητα, λήσει νέα διά παραμερισμοῦ τῆς Μερκαντίλε, ἢν δὲν συνίστατο εἰς τὴν μέσῃ Ἰταλικοῦ οἴκου προμήθειαν τοῦ καλαισοσίδηρου, ὃά δυσχερᾶται τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὀχυρομένη ὀπισθεν τῶν διατάξεων τῆς Ευρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ὃά ἐκζητεῖ τὴν πλήρη καὶ πιστὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς, πρᾶγμα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τότε δυσχερᾶστατον.

Ἐκ τῶν ἄνωτέρω κατανοεῖται ὅτι ἡ ἐκπαήρωσις τῶν ἔκαστι τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ὑποχρεώσεών μας, μετὰ τὸν παραμερισμόν τῆς Μερκαντίλε, δι' ἀναζητήσεως νέου προμηθευτοῦ, ἦτο α) ὑβέραια β) δὲν οὐ ἐπιτυχχάνετο ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὁρους γ) οὐ συνεπήγετο ἐπικίνδυνον βραδύτητα καὶ ἐνδεχομένως δυσαρκεσίας. Μὲ τὰς δυσχερείας αὐτὰς ἐν ὧσιν ἐραβίζαμεν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρὸς τὴν ἐπιβολὴν νέων ἀντιποίνων, τὰ ὅποια αὐτὴν τὴν φορὰν ἐκινδύνευαν νὰ προκαλέσουν μεγαλειτέρας ζημίας, διότι οὐ ἐπεβράδυνον τὰς παραγγελίας δι' ἔργα τὰ ὅποια εἰσέρχοντο ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως (ὅρα σχετικῶς τὰς ἐν ὄψ.). 20 Ἄναγερομένως ἐπιστολάσθη (Α.Ε.Κ.)

λογικόν οὐ ἦτο ἔς ἐκ τοῦτου νὰ ἀναζητήσωμεν ἑλλαχού τὴν προμήθειαν τῶν πρώτων ὕλων, παραμερίζοντες τὴν Μερκαντίλε, μόνον ἢν, εἴτε εὐρίσκομεν εὐθηνότερον καλαισοσίδηρον, εἴτε μὴ εὐθηνότερον ἑλλὰ περισσότερον καὶ ἐτοιμοπαράδοτον, εἴτε εἴχομεν προσφορὰν ἑλλης Ἰταλικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ ὁμοίους περίπου ὁρους πρὸς ἀποφυγὴν νέων προστριβῶν μὲ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν. οὐδὲν ὅμως τούτων συνέβαινε. Δὲν εἴχομεν καὶ νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ γενομένων προσφορῶν, διότι προσφοραὶ δὲν μᾶς εἶχον γίνοι καὶ οὔτε ἡδυνάμεθα σοβαρῶς νὰ προσδοκῶμεν τοιαύτας ταχέως, εἴτε διὰ τὸν ἐν' ἑλλάδι, εἴτε διὰ ξένον καλαισοσίδηρον.

Β'. Ἀλλὰ καὶ ἢν πάντα ταῦτα κατωρθοῦτο νὰ ὑπερνικηθοῦν, αἱ ἐκ τοῦ ἑλλου σκέλους δυσχερεῖαι παρουσιάζοντο ἔτι μεγαλύτεραι ἐπὶ ἀνεκτοῖς τοῖς ἀχίστοις ὁροις.

Διευθύντησις τῆς διαφορᾶς πρὸς τὴν Μερκαντίλε διὰ καταβολῆς ἀπ' ἐυθείας ἀποζημιώσεως.

ἡ λύσις τῆς ἀπ' εὐθείας ἀποζημιώσεως τῆς Μερκαντίλε ἦτο ἀσύμφορος. Ἡ Μερκαντίλε ἀνεβίβαζε τὰς ζημίας της εἰς 500.000 δολλάρια τὰ ὅποια ὅμως δὲν ἐδικαιολόγει ἀναυτικῶς.

Ἐκ γενομένης προχείρου ἐρεῦνης ὑπολογίσαμεν ὅτι τὰ δυνάμενα ὑπὸ ὠρισμένους ὅρους, ὧν ἡ ὑπαρξίς ἦτο ἀβεβαία νὰ ἀπατηθοῦν ἦσαν περίπου τὰ ἑξῆς:

α) Διαφορὰ τιμῆς παλαισιδῆρου δολλάρια 8,5 κατὰ τόννον
διὰ 35.000 τόννους, δολλάρια 227.500

β) Ἐξόδα 1) Ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς διὰ

1.000.000.000 λιρέττας

2) Προμήθεια Τραπεζῆς 1% (διὰ τρεῖς μῆνας καὶ
διὰ 9 μῆνας 3%).

3) Παροχὴ ἐγγυήσεων εἰς Τράπεζαν ἐπὶ 9 μῆνον.

Ἄν ἡ ἐγγύησις δὲν ἦτο ἐμπράγματος, τοῦτο

ὑπερ εἶναι χίαν ἀπίθανον διὰ ποσὸν αὐτοῦ τοῦ ὅρους καὶ συνίστατο εἰς τὴν παροχὴν συναλλαγματικῶν, ἢ ἐπιβάρυνσις οὐκ ἀνήρχετο κατὰ τοὺς τότε προχείρους ὑπολογισμοὺς εἰς 9%.

Τὰ κοινῶς ταῦτα συμποσοῦνται εἰς δολλάρια 22.000

δ) Διαφυγόν κέρδος ἐκ τῆς ραταιώσεως τῆς προμηθείας ἐκ 5%

93.500

ε) Ποσὸν δαπανηθὲν διὰ ραταιώσεως ναυλώσεως ὑπερ δὲν ἡδυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν. Κατ' ἑκλογουσίαν, ἡ ἐν περιπτώσει διαπιστώσεως τῆς ὑπαιτιότητος ἡμῶν, ὑποχρέωσις μας πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Μερκαντίλε καὶ μέσω αὐτῆς ἐνδεχομένως τῆς Σέρρι, οὐκ ἐκυραίνετο μεταξύ 300 - 350.000 δολλάριων, εἰς ὅς ὅμως οὐκ ἔδει νὰ προστεθοῦν οἱ τόκοι ὑπερμερίας καὶ τὰ δικαστικά δαπανήματα ὅποτε οὐκ ἐφθάρναμεν κατ' ἐλάχιστον ὅριον εἰς τὰς 350 - 400.000 δολλάριων.

Ἀλλὰ καὶ ἂν περιφριζόμεθα μόνον εἰς τὴν διαφορὰν

τιμῆς ἦν ἐνδεχομένως ὁ ἔξήτει ἡ ἑέρφι καὶ εἰς τὰ δικαστικά
δαπανήματα, ὅα ὑπερβαίναμεν ἀνέτως τὰς 250.000 δολλάρια.

Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι προφανές ὅτι δέν ὁ ἔδεχοντο
ποτέ οἱ ἀντιδικοὶ μας νά ὑποβιβάζουν εἰς ποσὸν κατώτερον ἐ-
κείνου τὸ ὅποῖον ἔχασε τὸ Δημόσιον διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ
χαλκοῦ εἰς τὴν τιμὴν κόστους.

Ἐάν ἐξ ἄλλου ἠθέλωμεν νά καταβάωμεν εἰς μετρητὰ τὴν
ἀποζημίωσιν αὐτήν, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ εὐρισκόμεθα πρὸ μεγα-
λειτέρων δυσχερειῶν ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίσαμεν
ὅτε ἐξητήσαμεν τὴν ἀγορὰν πρώτων ὑλῶν διὰ ἐλευθέρου συναλλάγ-
ματος. Εἶναι βέβαιον ὅτι τότε ὁ ἠρνοῦντο οἱ Ἀμερικανοὶ τὴν
χορήγησιν ἐλευθέρου συναλλάγματος καὶ ὁ ἀπεδεικνυον-καὶ τό-
τε εἰλόγως - ἀντὶ συναλλάγματος, νά καταβάωμεν τὴν ἀποζημί-
ωσιν εἰς εἶδος, τοῦ ὅ' ὑπερ καὶ ἐπράξαμεν.

Ἡ σκέψις ἐπομένως περὶ ἀπ' εὐθείας ἀποζημιώσεως τῆς Μερκαν-
τίλε διὰ καταβολῆς ἀποζημιώσεως εἰς μετρητὰ στερεῖται σοβαροῦ
τήτος ἐκτός ἂν ἐπρόκειτο νά γίνῃ αὐτὸ ποῦ ἐγένετο δηλαδὴ κα-
ταβολὴ ἀποζημιώσεως εἰς εἶδος καὶ δὴ εἰς πρώτας ὕλας, ὥστε νά
συνδυνασθῇ ἡ λύσις τῆς διενέξεως Μερκαντίλε μὲ τὴν ταχυτέραν
δυνατὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθυστερουμένων πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὅπο-
τε χρεώσεών μας.

Ἀλλὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Ὑφυπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, ἀπορ-
ρίπτων πάσας τὰς εἰσηγήσεις, ἀπεφάσισε μόνος αὐτὸς ἀντὶ τοῦ
χαλκοῦ, νά παραχωρήσῃ εἰς μετρητὰ μίαν ἀποζημίωσιν εἰς τὴν
Μερκαντίλε. Ἐάν ἡ τιμὴ τοῦ χαλκοῦ ἐξηκολούθει κίπτουσα καὶ
περιφρίζετο ὡς τοῦτο ἦτο ἀπολύτως δυνατόν εἰς 50 - 70.000
δολλάρια, τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐνδεχόμενον κέρδος τῆς Μερκαντίλε, πῶς
ὁ ἔδικαιολόγει τὴν πρᾶξιν του ἂν εἶχε δώσει εἰς μετρητὰ ἀπο-
ζημίωσιν 100 - 150.000 δολλάρια ὑφ' ἡν ὁνοικτὸν συγχρόνως
καὶ ὅλον τὸ ζήτημά τῶν καθυστερουμένων πρώτων ὑλῶν;

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ τρίτη λύσις, διὰ
παραρρισμοῦ τῆς Μερκαντίλε, καὶ κατὰ τὰ δύο σκέλη αὐτῆς πα-
ρουσιάζει δυσχερεῖας σχεδὸν ἡνυπερβλήτους. Δέν ὑπῆρχε κανεὶς

προσφορότερος τρόπος προμηθείας παλαιοσιδήρου από εκείνον που προέτειναν η Μερκαντίλε. Δεν υπήρχε καμία πιθανότητα εις μετρητά αποχρησίωσης της Μερκαντίλε, με ποσόν μάλλον δυνάμενον να γίνει δεκτόν παρ'ήμων. Κατ'ακολουσίαν η ιδέα της τρίτης λύσεως δεν ήδυνάτο να ευσταθήση.

II.- 'Αποκλεισθείσης της τρίτης λύσεως εξήτάσα αν διά του όκός Έγκρισιν συμβιβασμού ήτο δυνατόν να γίνουν από την Μερκαντίλε δεκταί ευνοϊκότεροι όροι διά τό Δημόσιον. Διεπίστωσα όμως ότι τουτό ήτο αδύνατον και ότι ήμην υποχρεωμένος να εκλέξω μεταξύ του συμβιβασμού ως είχε και της ρήξεως. 'Αποδείξεις γραπταί περί του ότι ή τοιαύτη Έρευνα εγένετο είναι φυσικόν να μή υπάρχουν. 'Υπάρχουν όμως ένδείξεις.

α) 'Εξ έπισημειώματος επί του όπ'Αριθ. Β.Π.139 της 20 'Ιουνίου 1951 έγγραφου του 'Υπουργείου Συντονισμού προκύπτει ότι ο 'Υφυπουργός διεβίβασε την 7-7-51 πρότασιν περί αναθέσεως της πωλήσεως 6.000 τόννων χυτοσιδήρου και 6.000 τόννων Γερμανικού παλαιοσιδήρου εις την Μερκαντίλε από τον όρον αυτή να παραιτηθή πάσης αξιώσεως. 'Η πρότασις αυτή άπερρίφθη.

β) 'Επίσης εκ του συνόρασμού, όφ'ένός της περί συμβιβασμού αιτήσεως της Μερκαντίλε (ιδέ περιεχόμενον αυτής έν όπ'Αριθ. 6481/6904 έγγραφου της 17-8-51) δι'ής έζητήετο και ή παραχώρησις του χαλκού εις την τιμήν κτήσεως και επί πλεόν ή δωρεάν παραχώρησις 3.000 - 5.000 τόννων παλαιοσιδήρου και όφ'έτέρου της από 24 'Ιουλίου 1951 δηλώσεως της Μερκαντίλε, ότι δέν αποδέχεται τον συμβιβασμόν ως είχε διατυπωθεΐ, άκριβες διότι άπερρίπτετο ή περί χορηγήσεως δωρεάν 5.000 τόννων αΐτησις αυτής, έπετρέπετο να ειλάσσουν, όσοι έχουν την καλήν διάθεσιν να άντικρύζουν την θρόσασιν, όπως τότε ένεφανίζετο και όχι όπως σήμερον έρφανίζεται, ότι δέν έπρεπε να έλπίζονταί περισσότεραι από την Μερκαντίλε υποχωρήσεις από την άποδοχήν του συμβιβασμού ως τελικώς είχε διατυπωθή.

Κατόπιν των άνωτέρω διεπιστώθη ότι δέν ήπρενεν εις τον διαχειριζόμενον τό ζήτημα όπουργόν παρά να εκλέξη μεταξύ της

ῥήξεως καὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ὥς εἶχε διατυπωθῇ ὑπὸ τοῦ Πορικοῦ Συμβουλίου.

III.- Προϋποθέσεις συμβιβασμοῦ

Δ. Διὰ τὴν ἐκτιμῆσιν τῆς σημερινῆς τότε ἐσκέφθη ὁ ἔγκρινας τὸν συμβιβασμὸν πρέπει ἐν πρώτοις νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τὸ σύνολον τῶν γεγονότων μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ συμβιβαστικὴ λύσις διεισέρχεται.

Τὰ κυριώτερα τῶν γεγονότων τούτων εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Καθυστερήσεις εἰς τὴν παράδοσιν πρώτων ὑλῶν. Κατὰ τὰς παραμονάς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβιβασμοῦ ἦτοι τὴν 1ην Ἰουλίου ἡ Ἑλλάς, ἔφειλεν εἰς πρώτας ὕλας 37.320 τόννους καλαιοσιδήρου, ἐκτὸς τοῦ περιθωρίου ασφαλείας.

2) ῥηταί δηλώσεις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ὅτι οὐ διεκόνετο ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμφωνίας Οἰκονομικῆς συνεργασίας λόγῳ τῆς καθυστερήσεως ταύτης.

Ἀναφερόμεθα εἰς τὰ ἐν σελ. 24 - 25 ἔγγραφα τὰ ὁποῖα εἰς ἐπικαλοῦμεθα καὶ ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν μὴ ἐπαλασσανόμεθα

3) Πέραν τῶν ὑπερῶν αὐτῶν ἡ ἐπιβολὴ ἀντιποιῶν

Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις α) καθυστέρησεν ἐπὶ ἑννέα καὶ πλέον μηνῶν μέρος τῆς β' δόσεως ἑξῆς πλέον τῶν 18.000.000 δολλαρίων καταβαλοῦσα μετὰ πολλὰ διαβήματα ταύτην ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου 1961 ἔφου τῆς ἐδόθη βῆτῃ ἐπόσχεται ὅτι οὐ τακτοποιηθῇ ταχέως τὸ ζήτημα τῆς καθυστερήσεως τῶν πρώτων ὑλῶν.

β. Καθυστερήσε τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὑπ' ἀριθ. 2108, 2397, 2400 καὶ 2402 συμβολαίων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων Λάδωνος καὶ Βόδα συνοδικῆς ἑξῆς 18 ἑκατομμυρίων ἐπὶ 3 καὶ 1/3 μηνῶν συνοδεύσασα τὴν ὑπογραφὴν αὐτῶν μετὰ τὴν κάτωθι δῆλωσιν.

Ἡ Ἰταλικὴ ἔγκρισις νοεῖται δοθεῖσα καὶ ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν: νῦν αἱ εἰσὶν ἐξαγωγῆς ἐξ Ἰταλίας αἱ σχετικαὶ πρὸς συμβόλαια τῶν ὁποίων ὁ ὀλικὸς ἢ μερικὸς ὑπολογισμὸς προβλέπεται διὰ τὸ τρίτον καὶ ἐπόμενα ἔτη τῆς Συμβάσεως

δέν οὐ ἐκδοφοῦν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν Ἐμπορίου εἰ μὴ μόνον ἀπὸ αἱ πρὸς ἐκδόσειν πρῶται θάλα εἰσαχθεῖν εἰς Ἱταλίαν. Τὰ προληχθέντα δέον νὰ θεωροῦνται ὡς ἀναπόσπαστου μέρους τοῦ παρόντος συμβολαίου".

4) Τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἐπεδείκνυνεν ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς μετόχων τῆς Μερκαντίλε καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας Μερκαντίλε, ὅπως εἴδοισται ὡς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος τῶν ἰδίων αὐτῆς ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἰδίων, δηλαδὴ τῶν Ἱταλικῶν, ἐπιχειρήσεων, διότι ὡς Ἱταλικὴν καθαρῶς ἐπιχειρήσιν ἐνεργάζετο καὶ ἐπροστάτευσεν ἀνεκαθεν ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις τὴν Ἑταιρείαν Μερκαντίλε.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο ἐξεδηλώθη διὰ προφορικῶν διαβημάτων τῆς ἐνταῦθα Ἱταλικῆς Πρεσβείας, ἥτις ἐδεῖξεν ὅτι ἡ διευθέτησις τῆς ὑποθέσεως Μερκαντίλε οὐα διηκολοῦνε κατὰ πολὺ τὴν ὅραλὴν λειτουργίαν τῶν Ἱταλικῶν Ἐπανορθώσεων. Καθ' ὅσον ἐννοοῦμαι πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἔγγραφα σχετικὰ μὲ διαβήματα γενόμενα διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν παρὰ τῇ Πρεσβείᾳ Ρώμης εἰς τὸν ἐκεῖ φύκαλλον, ὅστις οὐδέποτε περιῆλθεν εἰς ἐγγνώσιν ἡρῶν καὶ τοῦ ὁποίου ἀριθμὸν στοιχεῖα ἐληροφοροῦμεθα κατὰ τὴν διαρκείαν τοῦ ἔτους 1961 παρὰ ὑπαλλήλων λαμβανόντων τότε γνώσιν αὐτῶν. Δὲν δύναμεθα ὅμως νὰ εἰμεθα καὶ κατηγορηματικοὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, διότι οὔτε ἡ μνήμη μᾶς βοηθεῖ ἐπαρκῶς, οὔτε προσωπικὴν ἀντίληψιν ἔσχομεν ποτέ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν.

Ὁδερμὰ ὅμως δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀρεβόλῳ περί τοῦ ἐννοήτου καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως δεδικαιολογημένου ἐνδιαφέροντος τοῦτου, ὅταν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν σειράν τῶν ἐγγράφων τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις φακέλους καὶ τὰ ὅποια χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς περιόδου καθ' ἣν τόπος ἐκτελέσεως τῶν πρὸς τὴν Μερκαντίλε ὑποχρεώσεων ἐγένοντο αἱ Ἀθῆναι. Φυσικὸν τότε ἦτο νὰ διαβήματα νὰ γίνωνται καὶ ἐν ἐδῶ. Τινὰ τῶν διαβημάτων τούτων ἀφοροῦν εἰδικῶς τὴν Μερκαντίλε καὶ τινὰ ἀφοροῦν ποικίλα ζητήματα σχετικὰ μὲ τὰς Ἱταλικὰς ἐπανορθώσεις μεταξὺ τῶν ὁποίων ὅμως πάντοτε καὶ τὸ ζήτημα Μερκαντίλε. Εἶναι τόσον πολλὰ τὰ ἔγγραφα ταῦτα (ὑπομνήματα, μνημόνια, ἀηρηματικὰ δηλώσεις

κτλ.) ώστε είναι περιττόν νά τά μνημονεύσω.

Σημειῶ μερικά εἰς τήν τύχην, παραπέμπων διὰ τά ἄλλα εἰς τοὺς φακέλλους τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ καί Ἐξωτερικῶν:

- 1) Τό ἀπό 12-10-51 ἔγγραφον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀκολουθοῦ τῆς ἐν' Ἀθήναις Ἰταλικῆς Πρεσβείας.
- 2) Τό ἀπό 16-10-51 μνημόνιον τοῦ Ἰταλοῦ Πρέσβεως εἰδικῶς διὰ τήν ὑπόθεσιν Μερκαντίλε.
- 3) Τό ἀπό 30-10-51 νέον διάβημα τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας.
- 4) Αἱ κατὰ Νοέμβριον 1951 καί ἐν τῇ φακέλλῳ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὑπάρχουσαι διαμαρτυρίαι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας εἰδικῶς διὰ τήν Μερκαντίλε.
- 5) Ὅμοιον διαμαρτυρίαν τῆς 8-12-51
- 6) Ὅμοιον τῆς 17-12-51.
- 7) Ἐγγραφον τῆς Πρεσβείας Ρώμης ἀπ' ἡμερ. 104 τῆς 9-1-52 περί τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
- 8) Ὅμοιον τῆς 14-1-52.
- 9) Πηγματική δῆλωσις τοῦ ἐν' Ἀθήναις Ἰταλοῦ Πρέσβεως ἀπό 29-2-52.
- 10) Ἐγγραφον ἀπό 29-7-53 τοῦ ἐν Ρώμῃ Πρεσβευτοῦ μας κ. Ἀργυροπούλου ἐνῇ υπογραμμίζει τήν εὐνοίαν τῶν Ἰταλικῶν Ἀρχῶν ὑπέρ τῆς Μερκαντίλε.

Ἀλλά ἴσως βοηθήσῃ τοῦτο ἐρευνῶντας τήν ὑπόθεσιν ἡ μνημόνευσις τοῦ ἐξῆς περιστατικοῦ.

Ἡ προσπάθεια διευθετήσεως τῆς ὑποθέσεως Μερκαντίλε πρὶν ἢ γίνουιν ἐν' Ἀθήναις αἱ τελικαί διαπραγματεύσεις εἶχεν ἀρχίσῃ ἐν Ρώμῃ κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1951.

Αἱ διαπραγματεύσεις διεξήγοντο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας μέ ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας καί εἰδικώτερον τὸν κ. Φαβρέντι διπλωματικὸν ὑπάλληλον καί τὸν κ. Εὐγκάρντι, ὡς Τεχνικὸν Σύμβουλον τῆς Ἰταλικῆς Ἀντιπροσωπείας. Αὐτοὶ ἦσαν καὶ ὅσον ἐνθυμοσθῇ οἱ κοριώτεροι παράγοντες εἰς τὰς διαπραγματεύσεις καί ὅχι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μερκαντίλε, τῆς ὑποθέσεως Μερκαντίλε βε-

βαίως συζητούμενης υπό τῶν Ἱταλῶν βιοαλλήλων, ὡς μέρους καί
 δὴ οὐσιώδους μέρους τοῦ συνόλου τῶν Ἱταλικῶν ἐπανορώσεων.
 Ἐν τῇ φακέλλῳ ἐπ' ἁριθ. I τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ εὐρη-
 νται δύο ἐπιστολαί ἐπὶ ἡμερομηνίαν 15 Ἰουλίου 1951 τοῦ Κοῦ
 Ἐπινγκάρντι. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀναφέρεται εἰς ποικίλα θέματα εἰσα-
 γωγῆς πρώτων ὠλῶν ἐκ Γερμανίας διὰ πῶς Ἱταλικὰς ἐπανορώσεις
 ἐν τῇ δευτέρῃ, ὡς διευθύνων τὴν Ἑταιρείαν SCIE ἐπὶ ἡμερο-
 μηνίαν 15 Ἰουλίου 1951, γράφει πρὸς τὸν κ. Δαλαράγκαν ἔν
 Ρώμῃ 15-7 -1951.

Πρὸς

Κύριον Δαλαράγκαν

Εὐμβασίᾳ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἑλληγος ἡγεστώμενου δοθεῖσαν
 ἡμῖν ἐντολὴν ἐπὶ 2-2-49 διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ τῆς ὁλο-
 γος συμβάσεως, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ρέωμεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν
 ὅτι ἡ Ἑταιρεία Μερκαντίλε καὶ ὁ κ. Ἀντριάνο Γκάβο ἐνεργοῦν
 ἐν ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετ' ἡμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντο-
 λῆς καὶ ὅτι οἰαδήποτε ἐν προκατεμένῳ ἡλικίᾳ παρεχομένη πρὸς
αὐτοὺς διὰ τὸν ὡς ἂν σκοπὸν ὀφείλει θεωρηθῆ ὡς παρεχομένη
πρὸς ἡμᾶς.

SCIE

Ὁ Διευθυντῆς

Ἰωσήφ Ἐπινγκάρντι, μηχανικός

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν ἓνα σύνολον κρισίμων γεγονότων τὰ ὅποια
 σήμερον εὐκόλως λησμονοῦνται καὶ δυσκόλως ἐκτιμῶνται ἀλλὰ
 τὰ ὅποια ἐβάρυνον καὶ ἔπρεπε νὰ βαρύνουν εἰς τὴν κρίσιν ἐκεί-
 νου ὅστις ἐκαλεῖτο νὰ ἐκτέλῃ μεταξὺ συμβιβασμοῦ καὶ ῥήξεως.

Ἐξετάσωμεν ἤδη κεχωρισμένως πρῶτον τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ
 δικαστικοῦ ἡγῶνος καὶ κατόπιν τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ συμβιβασμοῦ.

IV.- Ἡ λύσις τῆς ῥήξεως.

Ἡ λύσις τῆς ῥήξεως παρουσιάζει τὰ παρονέκτημα-
 ριᾶς δίκης εἰς ἣν οὐ ἡδύνατο νὰ ἀντιτάξῃ σορᾶν ἐπι-
 χειρηματολογίαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἀηρόσιον καὶ ἄρα ἐπρό-
 κειτο περὶ ἀρεβαίου δικαστικοῦ ὕμνος δὲν ἡδύνατό τι
 νὰ ἀποδείξῃ καὶ τὴν ἐλπίδα νὰ ἐπιτύχῃ τὸ Ἑλληνικὸν
 Ἀηρόσιον τελικῶς τὴν ἀποφυγὴν πάσης καταβολῆς ἀποζη-
 ριώσεως πρὸς τὴν Μερκαντίλ, ἐν περιπτώσει εὐτυχοῦς
 ἐκρᾶσεώς του.

Παρουσίαζεν ὅμως ἡ λύσις αὐτὴ ἀναρριστητῆτος
 καὶ ἀνησυχαστικὸς τινὸς σκιάς.

1) Ὡς πρὸς μὲν τὴν σύμβασιν ἀγοραπωλησίας, συμφωνοῦν-
 τες πρὸς τὸς ὑπόψεις τοῦ Πορικοῦ Συμβουλίου, πιστεύ-
 ομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι οὐ εἶχε τὸ Ἑλληνικὸν Ἀηρόσιον
 ἐπαρκῶς ἐδραῖα ἐπιχειρήματα διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐκ
 ταύτης οὐδεμία ὑποχρέωσις πρὸς ἀποζημιώσιν τῆς Μερ-
 καντίλ γεννᾶται.

Ἐν ὅμως προεκάλει τὸν δικαστικὸν ὕμνον ἡ
 Ἑταιρεία Σέρρι πρὸς ἣν εἶχε μεταπωλήσει ἡ Μερκαντί-
 λε πούς 36.000 τόννους παλαιοσιδήρου κατ'ἐντολὴν μας,
 ἐντολὴν τὴν ὁποίαν δι'ἐπιστολῆς τῆς ἀπὸ 17 Ἰανουαρί-
 ου 1861 εἶχε προσεπικυρώσει ἡ Πρεσβεῖα Ρώμης δύναται
 νὰ ἐκάρξουν ἐλλογοὶ ὑπερβολῆς διὰ τὴν ἐκφασιν τοῦ
δικαστικοῦ ὕμνος. Καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Τό 'Ελληνικόν Δημόσιον ὥρειε νά εἰσαγάγῃ μέχρι τῆς 31
'Ιανουαρίου εἰς 'Ιταλίαν 35.000 τόννους παλαιοσιδήρου.

Ματαιωθείσης τῆς δυνατότητος νά γίνῃ ἡ εἰσαγωγή αὕτη, βδ-
δει τῆς μετὰ τῆς 'Εταιρείας Μερκαντίλε συμφωνίας, ἔπρεπε νά
γίνῃ ἡ εἰσαγωγή αὕτη δι' ἄλλης ὁδοῦ. Μή ὑπαρχούσης ὅμως ἄλλης
προσφορᾶς οὐ ἔπρεπε ἢ νά προσφεροῖν ἡδυνάμενον τίμημα εἰς ἐλεύ-
θερα δολλάρια μετὰ τὴν ἐπιπλέον εὐρέσεως ἀλαχθόντων παλαιοσιδήρου
ἢ νά ἐξαγορῇ παλαιοσίδηρος ἐξ 'Ελλάδος ἐντός, εἰ δυνατόν, τῶν
αὐτῶν προθεσμιῶν. Παρῆλθεν πᾶς τὸν ἔξαμήνου καὶ μόνον τότε
ἐγένετο ἀρχὴ ἐκτελέσεως τῆς ὑποχρέωσως ταύτης διὰ τῆς ἐξα-
γωγῆς παλαιοσιδήρου ἐξ 'Ελλάδος, καλουμένου εἰς τὴν ἐκάστοτε
τρέχουσαν τιμὴν βάσει τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ Αὐγούστου 1951. Αἱ
τιμαὶ ὅμως τοῦ παλαιοσιδήρου εἶχον ἐν τῇ μεταξὺ ἀξιοῦν καὶ δι-
καίως ~~πρὸς~~ ἐπέπετο νέα ἀξίσεις. Πράγματι αἱ τιμαὶ μεταξὺ τοῦ
'Οκτωβρίου 1951 καὶ τοῦ ὀέρου 1952 ὅποτε οὐ ἐξήγετο, κατὰ πλ-
θὺν πρόβλεψιν, ὁ παλαιοσίδηρος ἐξ 'Ελλάδος, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς
συμφωνίας τοῦ Αὐγούστου 1951 ὑπῆρξαν κατὰ μέσον ὅρον ἡνῶνται
κατὰ 7-9 δολλάρια τὸν τόννον ἀπὸ τὰς τιμὰς τοῦ 'Ιανουαρίου
τοῦ 1951. 'Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς πωλήσεως κατὰ ἕξ
καὶ πᾶς μῆνας, ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νά ὠρεθῇ τὸ Δημόσιον 7-9
δολλάρια κατὰ τόννον. Διὰ τὸ σύνολον δὲ τῆς ποσότητος τῆς ὁ-
ποίας ἐπεβραδύνθη ἡ ἐξαγωγή ὠρεθῆθη τὸ 'Ελληνικόν Δημόσιον
245-315.000 δολλάρια. 'Εὰν κατὰ 'Ιανουάριον τοῦ 1951 δὲν ἐξή-
γοντο ἐξ 'Ελλάδος οἱ ~~14~~ 35.000 τόννοι παλαιοσιδήρου, τότε,
εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας, οὐ ἔπρεπε νά ὑπογραφῶσιν
οὔτοι δι' ἐλευθέρων δολλαρίων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. 'Εφ' ὅσον οὔτε
τοῦτο ἐγένετο, τὸ 'Ελληνικόν Δημόσιον, παραβιάζον τὴν Συμφω-
νίαν Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ὠρεθῆθη ὑφ' ἐνός τὴν ἀξίαν τοῦ
εἰς 'Ελλάδα παλαιοσιδήρου τόν ὅποιον ἐπώλησε κατὰ 7-9 δολλά-
ρια τὸν τόννον ἀκριβώτερα ἀπὸ τοῦ 'Οκτωβρίου 1951 καὶ ~~πᾶσαν~~

50

καί ωφελήθη καί τούς τόκους καί γενικῶς τήν κατά τό αὐτό διάστημα χρησιμοποίησιν τῶν ἐλευθέρων δολλαρίων, ἅτινα ἅλως οὐ εἶχε δαπανήσει ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1951.

Κατ' ἄκολουσίαν ἐκ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῆς μετὰ τῆς Μερκαντίλε τὸν Ἰανουάριον 1951 συμβάσεως καί τῆς βραδύτερον ἐκτελέσεώς της διὰ τῆς ἐξαγωγῆς παλαιοσιδήρου ἐξ Ἑλλάδος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον λόγῳ τῆς ἀνατιμήσεως τοῦ παλαιοσιδήρου ὠφελήθη ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν ἀνατίρησιν τοῦ παλαιοσιδήρου.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ὁρμῆς ματαιώσεως τῆς συμβάσεως ἡ Μερκαντίλε ἐμφανίζεται ζημιουμένη αὐτὴν τὴν διαφορὰν τῆς τιμῆς παλαιοσιδήρου ἐκτός ἄλλων ζημιῶν τὰς ὁποίας ἀλαχού ἐσημείωσαμεν. Δικαιολογεῖ δὲ τὴν ζημίαν της ταύτην διότι ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ παραδῶσι εἰς τὴν Ἑταιρείαν Σέρφι τὸν μεταπωληθέντα παλαιοσιδήρον πρὸς τὴν τελευταίαν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1951 ἥτοι πρὸς 46,8 δολλάρια, ἐνῶ αὕτη οὐ ἐπρωρθεύετο καί οὐ ἐπλήρωνεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸν ἐξ Ἑλλάδος παλαιοσιδήρον, κατὰ τὸν γενόμενον συμβιβασμόν, εἰς τὰς τιμὰς τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1951 καί ἐντεῦθεν αἱ ὁποῖαι κατὰ μέσον ὅρον ἦσαν ὑψηλότεραι κατὰ 7-8 δολλάρια δι' ἕκαστον τόννον.

Ἐὰν ἦδη ἡ Μερκαντίλε προσήρχετο ἰσχυρίζομένη ὅτι ζημιώνεται 7-8 δολλάρια κατὰ τόννον ἐκ τοῦ αὐτοῦ γεγονότος ἐξ οὗ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὠφελεῖτο τὸ αὐτὸ περίπου ποσὸν καί ἐξήτει ἀπὸ τὸ κέρδος τὸ προελθόν ἐκ τῆς ματαιώσεως τῆς ἀγορᾶς νὰ τῇ δοῦν ποσοστὸν πρὸς ἀποκατάστασιν μέρους τῆς ἰδικῆς της ζημίας, ἡμεῖς οὐ ἠδυνάμεθα νὰ ἐπαντήσωμεν ὅτι νὰ μὲν ὑπάρχει ὠφέλεια ἐκ τῆς ἀνατιμήσεως τοῦ παλαιοσιδήρου καί τῆς συγχρόνου μὴ καταβολῆς τῶν ~~ὀφειλόμενων~~ κατὰ Ἰανουάριον 1951 δολλαρίων, ἀλλὰ ὅτι ἡ ὠφέλεια αὕτη προέρχεται ἐκ τυχαίου γεγονότος τῆς ἀβεξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ παλαιοσιδήρου καί τῆς ἐπὶ ἰδίῳ ἡμῶν κινδύνῳ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεών μας ἐναντι τῆς Ἰταλίας καί ἀνῆκει δικαιοπρατικῶς ἡ ὠφέλεια αὕτη εἰς ἡμᾶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζημίαν της Μερκαντίλε οὐ ἠδυνάμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν ὅτι αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ὁπαιτιότητά της, διότι κακῶς καθώρισεν

τόν τόπον ὅπου ἤθελσε νά τῆς ἀνοίγῃ ἡ πίστωση καί οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν δικαιούται. Ἡ ἀπάντησις ἔρως αὐτῇ οὐ εἶχε ἑσθελὴ σημαία, διότι καί ἂν ἀκόμη ἦτο βεβαία ἡ ἀποκλειστική ὅκαι τιδότης τῆς Νερκαντίλε διὰ τὸν ἐσφαλμένον καθορισμὸν τοῦ τόπου τοῦ ἀνοίγματος τῆς πιστώσεως ὡς πρὸς τὴν σύμβασιν τῆς Ἀγοραπωλησίας εἰς ἣν καί μόνην ἀπεῖχε τὸ ἀνοίγμα τῆς πιστώσεως, εἶναι ἀμφίβολον ἂν, ὡς ὅτε δρουν ἀνωτέρω προδιέγραφα, οὐ ἦσαν διατεθειμένα τὰ Ἰταλικά δικαστήρια τὴν ὁκαιτιότητα ταύτην νά τὴν ἐκτελεῖν καί ἐπὶ τῆς ἐτέρας συμβάσεως.

Ἀλλὰ προπαντὸς οὐ ἔδει νά προβλέψῃ τις ἐπέρρασιν ἐν τῷ δικαστικῷ ἁγῶνι τῆς Ἑταιρείας Σέρφι, ἥτις ἠδύνατο νά ἱσχυρισθῇ ὅτι τῆς ἐπαλήθῃ ὁ παλαισιδερὸς κατ' ἐντολήν τοῦ Ἀηροσίου, ἐντολὴν προσεπικυρωθεῖσαν μεταγενεστέρως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀηροσίου διὰ τοῦ ἁπὸ 17/4-1951 ἀνωτέρω μνημονευθέντος ἐγγράφου τῆς Ἀρετρείας τῆς Ἑλῆς πρὸς τὸ Ἑκσυργεῖον Ἑξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας. Ἐάν οὕτω ἡ Ἑταιρεία Σέρφι ἀπῆται κατ' ἡμῶν τῶν ἐντολῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ τοῦ ἐντολοδόχου συμβάσεως καί ἐξήτει ἢ τὸν παλαισιδερὸν ἢ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν, ὑπῆρχεν ἢ δὲν ὑπῆρχε σοβαρὸς κίνδυνος τὰ Ἰταλικά δικαστήρια νά δικαιώσουν τὴν Ἑταιρείαν Σέρφι; Ὅταν ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν εἶναι προφανές ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἀηροσίον ὡφελήθη καί ἐβλάβη ἡ Ἰταλικὴ οἰκονομία καί εἰδικῶς ἐμφανίζεται μία Ἰταλικὴ ἐπιχείρησις ζημιωνοῦσα ἐξ αὐτῆς τῆς παραβάσεως, τῆς συντελεσθείσης διὰ τῆς μεταβίβσεως τῆς προμηθείας τῶν 35.000 τόννων, τὰ ὅσα ἀκριβῶς ἐκ τοῦ ἰδίου γεγονότος ὡφελήθη τὸ Ἑλληνικὸν Ἀηροσίον, οὐ ἦτο ἢ δὲν οὐ ἦτο οἰονόηποτε δικαστήριον, ἀλλὰ προπαντὸς πᾶν Ἰταλικὸν δικαστήριον, πρὸς ποῦ νά ἐπιρρίψῃ τὴν ζημίαν ἐξ ἑνὸς τοιοῦτου ζημιολογικοῦ γεγονότος εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἀπεκόμισεν καί τὰ ἐκ τούτου ὡφέλη; Ὅταν ἐπὶ παῖον ἦτο εὐχερὴς ἡ δι-ἀπλασις - καί ἐκ τῶν ὑστέρων ἀκόμη - τῆς μεταξὺ τῆς Νερκαντίλε καί τῆς Σέρφι ἐννόμου σχέσεως κατὰ τρόπον ἔτι μᾶλλον εὐχε-

- 51a -

ραίνοντα τὴν ἔγερσιν ἐξιώσεων κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀηροσίου καὶ ὑπάρχει τοῦτο τὸ βέβαιον γεγονὸς τῆς ἐκ τῆς ματαιώσεως τῆς προφηθείας κατὰ Ἰανουάριον 1951 ὠφελείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀηροσίου, ἦτο ἡ δὲν ἦτο εὐλογος ἡ ἀνησυχία ἡμῶν ὅτι εἰς δίκην εἰς ἣν ἐνεφανίζετο καὶ ἡ Σέρρι ἐκινδυνεύαμεν νὰ καταδικασθῶμεν;

Τὸ Ἰταλικὸν Δικαστήριον μὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα δὲν ἦτο βραγὲς ρυθικὸν νὰ προσπαθῇ νὰ μὴ ἀφῇ εἰς μὲν τὸ Ἑλληνικὸν Ἀηροσίον μόνον τὴν ὠφελείαν, εἰς δὲ τὴν Ἰταλικὴν λαυρὰν μόνον τὴν ζημίαν; ὅα ἀνεζήτει, καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν δύο Ἰταλῶν ἀντιδίκων μας, ὅα ἀνεύρισκεν ὁσῶς τὴν νορικὴν πορρὴν ἥτις ὅα ἐπανάρθῃ τὴν ζημίαν τοῦ Ἰταλικοῦ οἴκου. Δὲν ἐφείλαμεν νὰ φοβούμεθα ὅτι τοῦτο πρὸ παντός ὅα προσεπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς Ἰταλὸς Δικαστὴς;

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους βασίμως ἐφοβούμεθα τὸν ὅπο μέρους τῆς Ἑταιρείας Σέρρι δικαστικὸν ὄγωνα.

///.

Υποστηρίζεται ότι δέν έπρεπε νά φορηθώμεν τήν επέμβαση της 'Εταιρείας Εξέρει εις τόν δικαστικόν άγώνα διότι ή μεταξύ αυτής καί της 'Εταιρείας Μερκαντίλε σύμβασις έτέλει υπό τήν αβρεσιν του άνοιγματος της πιστώσεως. Ότε ένεκρίναμεν τόν συμβιβασμόν δέν είχομεν γνώσιν του κειμένου της συμβάσεως ταύτης. 'Εξητήσαμεν όμως από τήν Πρεσβείαν Ρώμης νά εξετάσῃ αν υπάρχει δέσμευσις της Μερκαντίλε εναντι της Εξέρει καί μās έδόθη ή κατηγορηματική διαβεβαίωσις ότι υπάρχει τοιαύτη δέσμευσις καί δὴ μās έδόθη ή τοιαύτη διαβεβαίωσις ότι ήτο γνωστόν ότι ή πιστωσις δέν ήνδιετο, διὰ του επ' αριθ. 10.797 της 20 Δεκεμβρίου 1951 καί του επ' αριθ. 1778 της 1 Μαρτίου 1951 έγγραφων. Πέραν τουτου έξητήσαμεν από τήν Πρεσβείαν Ρώμης καί δολοκληρον τόν γάκελλον της υποθέσεως Μερκαντίλε. Είς τόν αποσταλέντα ήμιν γάκελλον δέν υπήρχε τό κείμενον της συζητουμένης συμβάσεως, ουτε καί είχον λόγον νά υποκτενυώ ότι τοῦτο υπήρχεν εις χείρας της Πρεσβείας, διότι ουδένα λόγον είχεν ή Μερκαντίλε νά παραδώῃ αντίγραφον αυτής εις οιονδήποτε τρίτον. Ειλόγως έπομένως δέν μου έγεννήθη ή άπορία περί της άπουσίας του κειμένου αυτού, καί ειλόγως ήρκέσθην εις τας διαβεβαιώσεις της Πρεσβείας περί υπάρξεως δεσμεύσεως.'

'Εσχάτως έπαρηγορήθημεν ότι αντίγραφον της συμφωνίας Μερκαντίλε - Εξέρει έστάλη εκ Ρώμης εις τόν 'Ανακριτήν της υποθέσεως Μερκαντίλε, αλλά δέν έλάβομεν γνώσιν αυτού. 'Εάν όμως τό κείμενον έχει ως διαφαίνεται εν τῇ έκθέσει του 'Αρεοπαγίτου κ. Βερσάρου, τότε είναι λίαν άμφίβολον ότι δέσμευσις δριστηκή δέν υπάρχει μεταξύ των δύο Ιταλικών οίκων.

Προφορικώς άνεπιτύχαμεν ένάπισιν της 'Επιτροπής 'Υμῶν τούς λόγους δι' ους καταλήγομεν εις τό συμπέρασμα τοῦτο. Διὰ λόγους έννοήτους δέν τούς επαναλαμβάνομεν εις τό παρόν υπόμνημα. 'Αλλά άσχετως πάντων των άνατέρω ή ένδεχομένη συμπαιγνία των δύο

'Ιταλικῶν οἰκῶν ἠδύνато πάντοτε νά δημιουργήτῃ νορικός μορφός ἐπικινδύνους διὰ τήν ἑλληνικήν ὁποσίγ. Καί τοῦτο ἀποφασιστικῶς ἐράρυνε καί ἔκρεπε νά βαρύνῃ εἰς τὰς κρίσεις μας.

2) Διὰ τούτους αὐτοὺς λόγους ἐθεωροῦσαμεν σχεδόν βεβαίαν τήν ἐναν-
τίον μας λήϊν προσηκούνων μέτρων, ὡς ἔχεται καί πρὸς τήν βασιρ-
τητα τῶν ἰσχυρισμῶν μας καί πρὸς τήν τελικήν ἔκφασιν τῆς τα-
κτικῆς δίκης. Μία δέ συντηρητικὴ κατὰσχέσις ἐπὶ εἰδῶν ἀνασυγ-
κροτήσεως ἐν 'Ιταλίᾳ οὐ συνέπληγτο βαρυτάτος ζηρίας ἐκ τῆς ἀργο-
πορίας τῆς παραδόσεως ἀπαραιτήτων διὰ τήν ἀνασυγκρότησιν μας
εἰδῶν. Ἐχοντες ἐν' ὕψει τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν ὑπέρ
τῆς ἑταιρείας Μερκαντίλε ἡ 'Ιταλικὴ Κυβέρνησις καί τοῦ κρα-
τοῦντος παρ' αὐτῇ πνεύματος, λόγῳ τῆς συνεχοῦς ἀδετήσεως παρ'
ἡμῶν τῶν ἐκ τῆς συμφωνίας ὑποχρεώσεών μας, εἴχομεν κάθε λόγον
νά θεωροῦμεν ὡς τοῦλάχιστον πιθανὴν τήν χορήγησιν ἀδείας συν-
τηρητικῆς κατασχέσεως εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἑμπορίου. Εἰλό-
γως ἡ Πρεσβεΐα τῆς Ῥώμης γνωρίζουσα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο τῆς
'Ιταλικῆς Κυβερνήσεως ἐν προκειμένῳ ἐφοβεῖτο τοιοῦτον ἐνδεχό-
μενον. Ἡ μεταγενεστέρα ἐξέλιξις τῆς υποθέσεως Μερκαντίλε ἐδ-
καίωσε πλήρως τήν πρόβλεψίν μας αὐτήν, διότι βραδύτερον, παρὰ
τὰς βασίμους ἀντιρρήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἑμπορίου, ἐχορηγήθη
τοιαύτη ἀδεία κατασχέσεως ὑπὸ τῶν Ἱταλικῶν δικαστηρίων, με-
τὰ τὴν πλήρη συμπαραστάσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς
'Ιταλίας.

3) Εἰς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ρήξεως ἔκρεπε νά λάβωμεν ἐν' ὕψει
καί τὸν δευτερεύοντα βεβαίως παράγοντα τῶν δικαστικῶν δαπανημά-
των, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος προκειμένου περὶ τοιαύτης δίκης καταν-
τᾷ συνήθως ποσὸν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον. Δὲν ἀναφέρω εἰς τί πο-
σὸν πρᾶσινολόγιστα τὸ ὕψος τῶν δικαστικῶν δαπανημάτων, διότι δυ-
σκόλως τὸ ποσὸν τοῦτο οὐ καθίστατο πιστευτὸν. Ἀλλὰ μετ' ἐπιρο-
νῆς παρακαλῶ τὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως ζητήσῃ ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ὀπη-
ρεσίας τοῦ ἀκριβῆ πίνακα τῶν καταβληθέντων διὰ τοὺς μεταγενε-
στέρους δικαστικούς ἀγῶνας κατὰ τῆς Μερκαντίλε καί βάσει αὐ-
τῶν τῶν στοιχείων ἀρῇ τὴν Ἐπιτροπὴν νά κρίνῃ τί ποσὸν ἔκρε-

πε νά προϋπολογίσω έν θψει όχι τόσον τής τακτικῆς δίκης, ὅσον τής δίκης περί προσωρινῶν μέτρων καί τῶν ἐξόδων διά τήν ἔρσιν μιᾶς τυχόν ἐπιβληθεῖσας συντηρητικῆς κατασχέσεως

4) Λέραν θρως τῶν ὀικτῶν ζημιῶν μία δίκη έν Ἰταλίᾳ, εἰς ἣν τό ἑλληνικόν Ἀπόστοιον εἶχε πιθανότητα νά ἐξέλθῃ ἡττημένον ὁά συνεπῆγγο καί ἡοικὸς ζημίας, αἱ ὁποῖα δέν εἶναι δυνατόν νά μή βαρύνουν εἰς τήν σκέψιν ἐκείνου ὅστις ὑπευθύνως εἶχε νά ἐκλέξῃ μεταξύ δίκης καί συμβιβασμοῦ.

5) Βεῖναι αὐτονόητον ὅτι ἡ λύσις τῆς ρῆξεως μέ τήν Μερκαντίλε προϋπέθετε καί τήν σύνγραφον προμήθειαν πωλοσιδῆρου ἐξ Ἀλβ. πηχτῆς καί δῆ α) εἰς τὰς αὐτὰς τοῖς Ἀχίστον τιμᾶς, β) ἐν τῶς τῶν αὐτῶν προοσμιῶν γ) καί εἰ δυνατόν τῇ μερολαβῆσει Ἰταλικῶν Ὀγκων, διά νά ἀποφευχθοῦν δυστροπίαί καί ἑσορμαὶ ἀδιαιολύξιας.

Κατά πόσον τὰ ἄνωτέρω ἦσαν δυνατόν τοῦτο ἀνεπτόχῳ ἄνωτέρω ἔν συνόψει ἡ λύσις τῆς ρῆξεως ἐσῆμαινεν.

2) Ὑργοπορίαν σοβαράν εἰς τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τῆς Συνθήκης ὑποχρεώσεών μας μέ βεβαίαν τήν ἐπιβολήν κυρώσεων δηλαδή διακοπῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς Συνθήκης, ὡς τοοῦτο ἐγένετο ἀπό Φεβρουαρίου μέχρις Ἰουνίου 1951 διά τὰς καθυστερήσεις τοῦ Ρ' ἔτους, καί ὡς τοοῦτο ἐγένετο βραδύτερον διά τὰς καθυστερήσεις τοῦ γ' ἔτους καί διά τήν μή ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τό δεύτερον ἔτος συναφθέντος συμβιβασμοῦ. Ἐσῆμαινεν ἐπομένως βεβαίαν ζημίαν πολλῶν δεκάδων χιλιάδων ἢ καί ἑκατοντάδων δολλαρίων.

2) κίνδυνον καταβολῆς μέρους τοῖς Ἀχίστον τῆς ἀποζημιώσεως ἣν ἐξῆτει ἡ Μερκαντίλε ἥτοι 725.000 δολλαρίων καί 250.000.

3) Ἀσφαλή ζημίαν ὀικτῆν καί ἡοικτῆν ἐκ τῆς λήψεως προσωρινῶν μέτρων ὡς τοοῦτο ἐγένετο εἰς ἀνάλογους περιστάσεις δαίγον βραδύτερον.

Ἡ λύσις τοῦ συμβιβασμοῦ

Μέ αὐτά τὰ δεδομένα ὁ ἐπεύθυνος ὑπουργός ἡρεῦνησεν ἑκαστὰ μένως τὰ πλεονεκτήματα καί μειονεκτήματα τοῦ συμβιβασμοῦ ὡς

είχε διατυπωθή υπό του πορικού Συμβουλίου.

Α) Το κυριώτερον παρονέκτημα ήτο ασφαλις ή εκπλήρωσις τῶν εἰς πρώτας ἑλκας ὑποχρεώσεών μας ἔναντι τῆς Ἑταλίας. Κατά σιωπηρῶς μάλιστα κρατήσαν, ὡς ἐρρήθη, συνήθειαν ή συμφωνία περί παραχωρήσεως πρώτων ἐλκῶν, ὅσῳκις ἐγίνετο τῇ μεσολαβήσει τῶν Ἑταλικῶν Οἴκων, τοῦτο ἔπερ ἀπετέλει ἐπίμονον αἴτημα τῆς Ἑταλικῆς Κυβερνήσεως ἐδωρεῖτο σιωπηρῶς καί ὡς εκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεών μας, δεδομένου ὅτι ἐρεξῆς τὴν εὐθύνην τῆς εἰσαγωγῆς καί τοποθετήσεως εἶχεν Ἑταλικός Οἶκος.

Ὁὕτω ή ὑπογραφή τοῦ μετὰ τῆς Μερκαντίλε συμβιβαστικοῦ καὶ πλουσα σχεδόν πλήρως τὰς ἐκ τοῦ β' ἔτους εἰς πρώτας ἑλκας ὑποχρεώσεις μας διὰ τῆς παραχωρήσεως 75.000 τόννων καλαιοσιδήρου καί 780 τόννων χαλκοῦ ὁ ἐτερμάτιζε μίαν ἐπικίνδυνον ἐκκρερότητα.

Ἡ ἐκκρερότης αὕτη εἶν παρτείνεται καί ἐπὶ μικρόν ἡμέρη ὁά ὠδήγει καὶ ἑλκας τὰς δυνατὰς προβλέψεις

α) ή εἰς τὴν καταγγελίαν τῆς συμφωνίας Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ἐκ τῆς κανονικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὁποίας ἐξηρτάτο κατὰ σοβαρόν ποσοστόν ή ἑλκὴ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας.

β) ή, ἔν καταγγελία τῆς συμφωνίας δὲν ἐλάμβανε χώραν, ὁά ὠδήγει μετὰ βεβαιότητος εἰς τὴν ἀναστολήν τῆς καταβολῆς τῶν δόσεων τῶν ἐπανορθώσεων ἀπὸ μέρους τῆς Ἑταλικῆς Κυβερνήσεως ή τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐτησίων προγραμμάτων ἐκτελέσεως τῆς συμφωνίας ή εἰς τὴν διακοπὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ἑλληνικῶν παραγγελιῶν ἀπὸ τὰς Ἑταλικὰς βιομηχανίας μὲ ἐπακόλουθον σοβαροτάτας ἐπίσης ζηρίας. Τὸ κύριον καί ἀμελητὸν παρονέκτημα τοῦ συμβιβασμοῦ ήτο ή ἀποτροπὴ αὐτῶν τῶν ἐπικινδύνων συνεπειῶν.

Ἡ ἀπὸ αὐτῆς σκέψις διαφεύγει τὴν προσοχὴν ἐκείνων οἱ ὁποιοὶ ἐπιμένουν νά ἀγνοοῦν ὅτι ή διένεξις ἡμῶν δὲν ήτο κατὰ πρῶτον λόγον μὲ τὴν Μερκαντίλε ἀλλὰ μὲ τὴν Ἑταλικὴν Κυβέρνησιν καί ὅτι ἐκεῖνο ποῦ πρατίζεται ἀπαραχάκει τότε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ήτο ή ματαίωσις τῆς διενέξεως αὐτῆς μὲ τὴν Ἑταλικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις, λόγῳ τῶν συνεχῶν καθυστερήσεών μας,

διδέετε ἐναντίον μας μέσα πίεσεως κατ' ἐξοχήν ἐπιζημία διὰ τὴν οἰκονομίαν μας.

Ἐπρεπεν ἐν τούτοις εἰς οἱ ἐρευνήσαντες τὴν ὑπόθεσιν νὰ εἶχον ἀντιληφθῇ τὴν θεμελιώδη αὐτὴν ἀλήθειαν καὶ τὰς ἐκ ταύτης συνεπείας ἐκ τῶν γεγονότων καὶ τῶν κειμένων, τὰ ὅποια ἤδη ἐρμημονεύσα εἰς τὰς σελίδας 24 - 29 καὶ τὰ ὅποια ἀπε-
χρέωναν τὸν ἀντιμετωπίζοντα ἐν τῇ ἀλότητι του τὸ πρόβλημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως, νὰ καταβῇ κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν μὴ πραγ-
ματοποιήσιν ἀπειλῶν, ἡ ὅποια κυριολεκτικῶς ^{οὐ} ἀνέτρεπεν μέγα μέρος τοῦ συστήματος τῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, ἐπὶ μεγί-
στη εὐκλεῖς ζημίᾳ.

Ποίαν δὲ σημασίαν ἔχει καὶ ἡ ἀπὸ ἀναστολῆ παραγγελιῶν, δηλαδὴ τὸ ἔλασσαν ἐκ πάντων τούτων τῶν ἐνδεχομένων ἐκ τῶν ὁ-
ποίων ἐξηρτήτο ἡ πρόδοος βασικῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως, ὡς τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τοῦ Βόδα καὶ Λάδωνος, αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ γνωρίζουν ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ θέματα τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσε-
ων. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι δὲν τὸ γνωρίζουν δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἀξίαν τοῦ παράγοντος ἡκρόνος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρα-
γγελιῶν αὐτῶν, ὅταν λάβουν ἐπ' ὄψει τοὺς ὅτι διὰ τὴν ἐπίσκευσιν
κατὰ δύο μῆνας τῆς λειτουργίας τοῦ μηχανισμοῦ τῶν ἰταλικῶν
ἐπανορθώσεων ἐδέχθη ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ θυσιάζῃ . .
4.149.333 δολλάρια ὑπὸ μορφὴν προεξοφλητικῶν τόκων.

Οὐδεὶς συνετὸς διαχειριστὴς κρατικῶν ἐποθέσεων δὲν οὐ
ἀπετόλμα νὰ δημιουργήσῃ τοιοῦτον σάλον ἢ ῥήγμα εἰς τὴν ἑλ-
λειπτορρίαν τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῆς ἑλ-
ληστικῆς ἀνασυγκρο-
τήσεως τῆς χώρας, διὰ ποσὸν ἔστω καὶ διακοσίων ἢ καὶ τριακοσί-
ων χιλιάδων δολλαρίων. Ἄν διὰ τὴν κατὰ ἐν δῖρμηον ταχυτέραν
ἐναρξιν τῆς εἰσορῆς τῶν ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων ἐφοδίων
ἀνασυγκροτήσεως ὧν ἡ ἀξία οὐ ἀνήρχετο ἐν τῷ συνόλῳ εἰς 105
ἐκ. δολλάρια ἐθυσιάσθησαν 4.150.000 δολλάρια, εἰλόγητος ἐδι-
καιούμην νὰ ὑπολογίσω ὅτι ἡ κατὰ ἐν δῖρμηον ἀναβολὴ τῆς εἰ-
σορῆς ἐφοδίων ἀξίας ἴσης πρὸς 20 περίπου ἑκατομμύριον δολλάρια
οὐ ἀπῆγετο ζημίαν φθάνουσαν τὰ 750.000 δολλάρια χωρὶς νὰ λάβω

ὅπ' ὅψιν ὅτι ἡ ἀναστολή ἔργων ἐδρισκομένων εἰς τὸν δρόμον
 τῆς ἐκτελέσεως εἶναι πολὺ πλεον ἐπιζήμιος ἀπὸ τὴν ἀναβολὴν
 τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν.

ἰ. ἄν. σὺ-

λόγος
 ὅς λόγος
 ὅς

Ἡ ἀποτροπὴ μῖσς τοιαύτης ζημίας εἶναι λόγος ἐπαρκής. ^{Τοιο}
 ἡ χαρακτηρισθῆναι τὸν συμβιβασμὸν ἀκόρη καὶ ὡς διατεταμένη ὑπὸ
 τοῦ Κορικοῦ Συμβουλίου, ὡς τὴν λύσιν τὴν πλεον συνταξοῦσαν
ἀπὸ τὴν ῥῆξιν.

Ἀποτροπὴ δικαστικοῦ ὁγῶνος.

Β'. Ἀλλὰ εἰς ταύτην τὴν ζημίαν πρέπει νὰ προστεθῇ ἡ ἀποτροπὴ
 τῆς ζημίας ἐκ τῆς ὑποφυγῆς μῖσς ὑποχρῶς δίκης ἢ μῖσς ἐπιβολῆς
 συντηρητικῆς κατασχέσεως ἐπὶ ἐφοδίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ληροσίου
 ἐν Ἰταλίᾳ ἐδρισκομένων. Περὶ τῶν κινδύνων οὗς ἐνεῖχε μία τοι-
 αύτη δίκη ἐγράψαμεν ἄνωτέρω. (σελ. 49 καὶ ἐπο.).

Οἰκονομικὴ ἡξία τῶν δύο γεγονότων.

Γ'. Τὰ δύο γεγονότα αὐτά, ἡ ἀποτροπὴ τῆς διακοπῆς τῆς ἐφαρμο-
 γῆς τῆς Συμφωνίας Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καὶ ἡ ματαίωσις τῆς
 δίκης, ἂν καὶ δὲν δύνανται ἐπακριβῶς ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν νὰ
 ἀποτιμηθοῦν, πρέπει ἐν τοῦτοις νὰ ἀποτιμηθοῦν διότι ἔχουν
πραγματικὴν Οἰκονομικὴν ἡξίαν ἐπὶ τοσοῦτον σημαντικὴν ὥστε νὰ
 μὴ ἐπιτρέπεται νὰ ἄγνοηθοῦν ἀπὸ ἑνα ἀντικειμενικὸν κριτήν.

Ἑκατόμισα ὅτι ἡ ἐπιβολὴ ἀντιποιῶν, ἔστω καὶ περιωρισμένων
 ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ σύγχρονος δίκη, ἥτις τοῖς ἀ-
 χιστον ὑπὸ μορφήν κατασχέσεως καὶ δικαστ. δαπανημάτων οὐ ἐξη-
 μίωσε τὸ Ληροσίον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ προῦπολογισθοῦν εἰς
 ποσὸν πλησίον τὰ 500.000 δολλάρια.

Καὶ ἂν ἐπομένως πρὸς στιγμὴν δεχθῶμεν ὅτι ὁ συμβιβασμὸς
 ἐστέρησε τὸ Ἑλληνικὸν Ληροσίον ἀπὸ διαφυγόν κέρδος 200 ἢ
 300.000 δολλαρίων, εἶναι καθ' ἡμᾶς βέβαιον ὅτι πᾶσα ἑλληνικὴ
οὐ τὸν ἐξήμιον περισσότερον καὶ ἐπὶ πλεον οὐ ἀδυσχέραινε
 καὶ τὰς μετὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως σχέσεις μας.

Κ α λ κ ὅ ς :

Ὁ ὅρος τοῦ χαλκοῦ

Δ'. Ποιοῦμενος θαφαίρεισιν ὅρος πρὸς στιγμὴν τῆς μῖσς πᾶσστιγος

του ζυγοῦ ὅπου ἐτοποθετήσαμεν ὅλα τὰ ἐκ τοῦ συμβιβασμοῦ ὡς-
 λήρατα, ἀπεπροβλέψαμεν μόνον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πλάστιγγα, ὅπου
 τοποθετοῦνται αἱ ἐκ τοῦ συμβιβασμοῦ ζηρίαι, εἰδικώτερον δὲ αἱ
 ἐκ τῆς παραχωρήσεως τοῦ χαλκοῦ.

Ἐν πρώτοις ἀντιθέτως πρὸς ὅσα ἔπραξαν οἱ παραμορφώσαντες
 τὴν ὠλήθειαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν Μερκαντίλε ἡμεῖς διὰ τὴν ἐκτιμή-
 σωμεν τὴν κρίσιν τοῦ ἔχοντος τὴν εὐδύνησιν τῆς ἀποτιμήσεως τῶν
 ζημιῶν αὐτῶν,

α) ὅα λάβωμεν ἐπ' ἑξῆς μόνον τὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια ἠδύναντο καὶ
ὑπέλειπε νὰ ἔχη ἐπ' ἑξῆς του ὁ κρίνας κατὰ τὴν στιγμήν καὶ ἦν ἔ-
 κρινε τὸν συμβιβασμόν.

γ) ὅα ἀποτιμήσωμεν τὴν ζηρίαν ἣν ὑπέστη τὸ Ἑλληνικὸν Δηρόσι-
σιον καὶ ἔχει τὴν ὑπέλειπεν τὴν ὅποιαν ἀπεκόμισεν ἡ Μερκαντίλε.

Ἡ ζηρία αὕτη συνίσταται εἰς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς τι-
 μῆς εἰς ἣν ἐπώλησε τὸ Ἑλληνικὸν Δηρόσιον πρὸς τὴν Μερκαντίλε
 τὸν χαλκὸν καὶ τῆς τιμῆς ἣν εἶχεν ὁ χαλκὸς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
 πωλήσεως ταύτης, δηλαδή τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβιβα-
 σμοῦ, ἥτοι τὴν 28 Ἰουλίου 1951. Ὅτε ἐπομένως ἐκαλόγημεν νὰ
 ἐγκρίνωμεν ἢ νὰ ἀπορρίψωμεν τὸν ὅπο τοῦ Κομικοῦ Συμβουλίου
 προταθέντα ὅρον διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ χαλκοῦ, ἐζητήσαμεν
 νὰ πληροφορηθῶμεν,

α) ποία ἦτο ἡ τιμὴ κόστους σὺν πᾶσι τοῖς ἐξόδοις τοῦ ἐν Ἰτα-
 λίᾳ χαλκοῦ,

β) ποία ἦτο ἡ τελευταία ἥρῃ γνωστὴ τιμὴ τοῦ χαλκοῦ ἐν Ἰταλίᾳ
 (μεταξὺ 23-27 Ἰουλίου 1951) ἡ συμπέπτουσα πρὸς τὴν ἡμέραν
 τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ.

γ) ποία ἦτο ἡ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἥτοι ἀπὸ τοῦ Μαρτί-
 ου 1951 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκρίσεως, ἥτοι τῆς 27 Ἰουλίου
 1951, πορεία τῶν τιμῶν τοῦ χαλκοῦ.

Ἐξηκριθώσαμεν ὅτι ὁ χαλκὸς ἀνερχόμενος εἰς 791.146 μετρι-
 κοῦς τόννους ἐκόστιζεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δηρόσιον, ὅτε ἐπωλή-
 ῃ ἐν τῇ τελευτείᾳ πρὸς τοῦ ἐκτελωνισμοῦ σὺν πᾶσι τοῖς γενο-
 μένοις παρ' αὐτοῦ ἐξόδοις, δηλαδή COST Y FREIGHT

- 59 -

1) Δολλάρια 753,80 κατά μετρικὸν τόννον, ἤτοι ἐν ἑλ.φ. δολλάρια	
588,388,36	588,388,36
2) Ἔξοδα ἐπιβλέψεως καὶ διατάξεως . . .	13,975,41
3) Ἔξοδα ἐναποθηκεύσεως εἰς Γένουαν . . .	5,276,70

Ἦτοι ἐν ἑλ.φ.	607,640,47

Ἔθονται τῶν ἀνωτέρω τῶ Δημόσιον εἰσέπραξε

1) Ἀρχικὴ κατὰθεσις εἰς λ/σρόν Β. λιβρέτται

365,834,913 = 665,335,88 δολ.

2) Συμπληρωματικαὶ καταθέσεις
εἰς λογαριασμόν Β ἐκ συνα-
λαγαματικῆς διαφορᾶς μεταξὺ
τῆς τιμῆς πωλήσεως καὶ ἡγο-
ρᾶς λιβρέτται

2,079,672 = 3,327,47 δολ.

3) Ἔξοδα χαλκοῦ παρακρατηθέντα
ἐκ λ/σροῦ παλαιοσιδήρου τοῦ
ΟΔΙΕΥ καὶ ἀχθέντα εἰς λ/σρόν
Β λιβρέτται

8,669,381 = 13,975,41 δολ.

4) Καταβληθέντα μέσω Πρεσβείας
Ἑλλάδος α) Ἔξοδα χαλκοῦ Γενούης
λιβρέτται

3,297,739 = 5,276,70 δολ.

β) Διαφορὰ ὑπέρβαρου ἐξ 11 κι-
λῶν χαλκοῦ

77,975 =

γ) Διαφορὰ ἐξ ἐλλείμματος 12 χε-
κλωνῶν βάσει πιστοποιήσεως
SURVEILLANCE /

680,474 = 1,101,56 δολ.

Σύνολον λιβρέτται 599

380,570,379 = 608,907,00 δολ.

Εἰσέπραξεν ἐπομένως τιμὴν κατὰ κιλὸν χαλκοῦ τὸ Ἑλληνικὸν Δη-
μόσιον λιβρέττας 487,20

Ἐξετάστειν ἤδη ποῖα ἦτο ἡ τιμὴ τοῦ χαλκοῦ κατὰ τὴν ὑπογραφὴν
τοῦ συμβιβασμοῦ, ὅτε παρεχωρήθη οὗτος εἰς τὴν Μερκαντίλε.

Ευφάνως πρὸς τὰ δελτία τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Μιλάνου ὁ
χαλκός κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν ἐτιμᾶτο πρὸς 700 - 730 λι-
βρέττας κατὰ κιλὸν (ὅρα ἐπισυναπτόμενον πίνακα). Αἱ διακυμάν-

σειν τῶν τιμῶν ὅς περιέχει ὁ συνημμένος πίναξ ἐκτείνονται εἰς ποικίλα αἰτία. Ἀλλὰ εἶναι βέβαιον ὅτι εἶναι τιμαὶ μεσοχονδρικήως πωλήσεως.

Αἱ τιμαὶ χονδρικήως πωλήσεως καὶ δὴ διὰ ποσότητος, αἱ ὅποια σπανίστατα ἐμφανίζονται εἰς τὴν Ἰταλικὴν ἀγορὰν εἶναι χαρηνότεροι. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, λαμβάνοντες τὴν κατωτάτην τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου, εἴμεθα πιθανῶς ὑψηλότερα, ὅσοις δὲ δὲν εἴμεθα χαρηνότεροι τῆς δυνατέως νὰ πραγματοποιηθῇ τιμῆς χονδρικήως πωλήσεως καὶ δὴ ποσότητος τόσον ἐξαιρετικῶς μεγάλῃς διὰ τὴν Ἰταλικὴν ἀγορὰν. Ὅροις δὲ ἀπεβλέπαμεν εἰς χονδρικήν τῶν λησιν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀλλαγὴν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπορεύματος οὗτος ἢ τιμὴ κατέρρεε μαζί με τὸς τιμὰς τῶν περισσοτέρων ἄλλων μετᾶλλων. Χονδρικήως ἐπομένως οὐ ἐπὶ τὸν χαλκὸν τὸ κράτος ἔν τὸν ἐμπορεύετο δι' ἴδιον λογαριασμόν, διὰ νὰ ἀπορῶγῃ προσέτους δαπάνας καὶ μεγαλειτέραν πτώσιν τιμῶν, ὅπως ἔλλατε, διὰ τοὺς αὐτοὺς πιθανόν λόγους, χονδρικήως ἐπώλησε τὸν χαλκὸν καὶ ἡ Γερμανία, ὅπου τοὺς 550 ἐκ τῶν 780 τόννων τοὺς ἐπώλησε πρὸς τὴν Ἰ. Πιρρέλ διὰ τριῶν πράξεων τὴν 14, 26 καὶ 28 Ὁκτωβρίου, ἐκ δὲ τῶν ὑπολοίπων 230 τόννων ποσότητα 150 ἐπώλησε διὰ μιᾶς πράξεως τὴν 2-10-51 πρὸς ἕτερον ἀγοραστήν.

Ὅροις κατὰ ταῦτα προὑπολογίσαμεν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ὑποτιθεμένου ὅτι δὲν οὐδ' ἐσυνεχίζετο ἡ ἀπὸ τριμήνου πτώσις τοῦ χαλκοῦ, οὐδ' ἐπετύγχανε τιμὴν ὅσοις δὲ δὲν εἴμεθα χαρηνότεροι τῆς δυνατέως νὰ πραγματοποιηθῇ τιμῆς χονδρικήως πωλήσεως τόσον ἐξαιρετικῶς μεγάλῃς διὰ τὴν Ἰταλικὴν ἀγορὰν.

Ἰδοὺ ὁ πίναξ τῶν τιμῶν τοῦ χαλκοῦ τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Μιλάνου βάσει τοῦ ὁποίου ἐκάραμεν τοὺς προὑπολογισμοὺς μας.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΜΗΛΑΚΟΥ

Τιραί χαλκοῦ εἰς καθαρότητα 99,9 % ηλεκτρολυτικῆς
 (Δι σημειοῦμεναι τιραί εἶναι τῆς ἐλευθέρως ἀγορᾶς ἀναφερόμεναι
 εἰς τὴν προηγουμένην ἐξοδόμην. Πρόκειται περὶ ἐμπορεύματος εἰ-
 σαχθέντος ἤδη εἰς τὴν Ἰταλικὴν ἀγοράν).

Ἡμερομηνία	Ἀξία κατὰ χιλ. εἰς λιρέτ.	Μέση τιμὴ εἰσληφέντων
1-1-1951	810 -850	830
22-1-1951	750 -800	775
29-1-1951	770 -840	805
5-2-1951	770 -840	805
12-2-1951	770- 840	805
19-2-1951	770- 840	805
26-2-1951	770 -840	805
5-3-1951	700- 820	795
12-3-1951	730-810	785
19-3-1951	740-790	765
26-3-1951	740-790	765
2-4-1951	730-780	755
9-4-1951	750-800	775
16-4-1951	750-800	775
23-4-1951	760-810	785
30-4-1951	760-810	785
7-5-1951	760-810	785
14-5-1951	760-810	785
21-5-1951	760-800	780
28-5-1951	760-800	780
4-6-1951	750-800	775
11-6-1951	750-770	760
18-6-1951	750-770	760
25-6-1951	750 -770	760
2-7-1951	750-770	760
9-7-1951	740-760	750
16-7-1951	730-750	735

.//.

- 62 -

<u>Ημερομηνία</u>	<u>Άξια κατά χιλ.εīs λιρετ.</u>	<u>Μέση τιμή εīs λιρ.</u>
23-7-1951	710-740	725
<u>30-7-1951</u>	<u>700-730</u>	715
6-8-1951	710-740	725
13-8-1951	720-750	735
20-8-1951	720-750	735
27-8-1951	720-750	735
3-9-1951	740-780	760
10-9-1951	760-800	790
17-9-1951	780-820	800
24-9-1951	780-830	805
1-10-1951	800-860	830
8-10-1951	820-870	845
16-10-1951	820-870	845
22-10-1951	820-870	845
29-10-1951	820-870	845
5-11-1951	830-890	855
12-11-1951	830-870	850
19-11-1951	830-860	845
26-11-1951	830-880	845
3-12-1951	830-860	845
10-12-1951	830-860	845
17-12-1951	830-880	845
24-12-1951	825-850	837
31-12-1951	825-850	837

*Εκδόση τιμῆ ἀναφέρεται εἰς τὰς χρηματιστηριακὰς πράξεις
τὰς γενομένας κατὰ τὴν ἡμέραν παρελθούσαν ἐβδομάδα π.χ.

*Ἡ τιμὴ 30-7-51 εἰς πράξεις ἀπὸ 23-7-51 - 30-7-51..

Αἱ τιραὶ ὕμης τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Μιλάνου νοοῦνται δι' ἐμπόρευμα παραδοτέον εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ πωλητοῦ, περιλαμβανόντων τοῦτέστιν πᾶσας τὰς ἐπιβαρύνσεις ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Τελωχεῖον ἀφίξεως τοῦ ἐμπορεύματος. Διὰ τὴν εὐρωπ. ἐπομένως τί οὐκ ἀπέμενεν καθαρόν τίμημα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἑμπορσίον ὡς πωλητὴν τοῦ χαλκοῦ, εἰς τὰς τρεχοῦσας τιμὰς, ἥτις ἀνάγκη νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰ ὅσα οὐκ ἐπλήρωνε τοῦτο διὰ τὰς διαφόρους ἐπιβαρύνσεις, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐπραγματοποιεῖ τὴν πώλησιν ταύτην. Αἱ ἐπιβαρύνσεις αὗται ἦσαν κατὰ τὰς τότε συγκεντρωθείσας πληροφορίες, αἱ ἀκόλουθοι:

- 1) Ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς.
- 2) Τὰ μεσιτικὰ καὶ τὰ δικαίωματα τοῦ Χρηματιστηρίου Ἑμπορευμάτων.
- 3) Τὰ ἔξοδα ἐκτελωνισμοῦ καὶ τὰ λιμενικὰ τέλη.
- 4) Διαφορὰ ἐξ ἐπιβαρύνσεως ἐλευθέρου καὶ ἐν τράνσιτο ἐμπορεύματος (ἥτοι τόκοι καὶ κέρδος ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιβαρύνσεων).

Αἱ ἑνωτέρω ἐπιβαρύνσεις καθ' ὅσον συνεπέρανα ἐκ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν μου στοιχείων, τὰ ὅποια ἔχω καὶς λόγον νὰ θεωρῶ κατὰ μεγίστην προσέγγισιν ἀσφαλῆ ἐκυμαίνοντο μετὰ 8, 1/2 - 7 % .

5) Τὰ ἐργατικὰ καὶ μεταφορικὰ (τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ποικίλλει)

6) Ἰσχυὴν τούτων ὅμως προὐκαλοῦσιν καὶ διαφορὰν ἐπὶ ἑλαττόν δι' ἄρρεσον πληρωμὴν τοῖς μετρητοῖς, ἥτις οὐκ ἦτο κάπως ἠδυνάμενη λόγῳ τοῦ μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ ὅπερ οὐκ κατεβάλλετο ἀμέσως ὡς τίμημα.

Ἡ τελευταία αὕτη ἐπιβάρυνσις προὐκαλοῦσιν παρ' ἡμῶν ὡς ἀναπόφευκτος καὶ συνεπολογίσθη εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐπιβαρύνσεων τοῦ τιμήματος τοῦ χαλκοῦ.

Αἱ τιραὶ τοῦ Χρηματιστηρίου Μιλάνου ἀφοροῦν τὸ συνήθως γενόμενον διὰ δὲ μεγάλως ποσότητος τὸ κατὰ καθόνα γινόμενον, ἥτοι τὴν πληρωμὴν ἐπὶ προθεσμιακῇ διακανονισμῷ ὅστις δύναται νὰ εὐθίσῃ καὶ μέχρι τριμήνου. Κατὰ τὸ διδόντα τοῦτο δ

κοινός ἔμπορος ἐξασφαλίζεται συνήθως διὰ γραμματίων. Εἶναι προφανές ὅτι τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον δὲν ἔπρεπε καὶ δὲν ἤδυνάτο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τοιοῦτου εἵδους συναλλαγὰς καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἄρσιν τοῖς μετρητοῖς πληρωμῇ τοῦ τιμῆματος.

Ἀπῶσας τὰς ἐν λόγῳ ἐπιβαρύνσεις, συμπαραβανορένης καὶ τῆς τελευταίας, προϋπελογίσαμεν βῆσαι τῶν γνωστῶν καὶ ἐξ ἄλλων περιστάσεων στοιχείων, εἰς 12-12 καὶ 1/2% ἐπὶ τῆς συνολικῆς ὀφείας τοῦ ἐμπορεύματος. Δὲν δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὴν εἰδικωτέραν ἀνάυσιν τοῦ ποσοστοῦ αὐτοῦ διότι δὲν διαθέτομεν φθ' ἁέον σήμερον τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο στοιχεῖα. Ἀλλὰ τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν κατ' εὐτυχίαν καὶ φυσικὴν ὁλωστε συγκυρίαν ἐπαληθεύεται πλήρως ἀπὸ τοῖς ὑπολογισμοῖς τῆς ἐκθέσεως Πικέρου διότι, κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν ἡ Νερκαντίλς ἐπώλησε τὸν χαλκὸν ὁ μέσος ὅρος τῶν κατωτάτων τιμῶν τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Νικάνου ἦτο περίπου 775 λιρέτται κατὰ κιλὸν. λαμβάνομεν δὲ ὅπ' ὅψει τὰς κατωτάτας τιμὰς, ὡς καὶ ἀνωτέρω, διότι πρόκειται, ὡς ἀνεκτιμήθη, περί χονδρικής πωλήσεως ὡς πάλαι ἐξαιρετικῆς ποσότητος διὰ τὴν Ἰταλικὴν ἄγοραν. Ὁ μέσος ὅρος πᾶν κατωτάτων αὐτῶν τιμῶν εὐρίσκειται ὅν υπολογίσωμεν τὰς τιμὰς τῶν τριῶν ἐβδομαδῶν ἐντός τῶν ὁκτοῶν ἐπραγματοποιήθησαν σχεδὸν ὅλαι αἱ πωλήσεις ὑπὸ τῆς Νερκαντίλς. Κατὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἐβδομαδας ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1951 - 1 Ὀκτωβρίου 1951 αἱ τιμαὶ ἦσαν 780 - 790, ἥτοι κατὰ μέσον ὅρον 775 λιρέτται κατὰ κιλὸν. Πρὸς στοργγύλευσιν τοῦ ἀριθμοῦ λαμβάνομεν ὅπ' ὅψει τὸν ἀριθμὸν 775. Ἐάν ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦτου ἤδη ἀφαιρέσωμεν τὰς ἐπιβαρύνσεις πρὸς 12% εὐδάνομεν εἰς τὴν μείωσιν κατὰ 93 λιρέτταις κατὰ κιλὸν, ἥτοι εἰς τὴν καθαρὰν τιμὴν 682 λιρεττῶν. Ἐν τῇ ἐκθέσει Πικέρου ἀναφέρεται ὅτι ὁ χαλκὸς ἐπώληθη πρὸς 690-695 κατὰ κιλὸν.

Ἐάν ἡμεῖς ἤδη ἀφαιρέσωμεν ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ τιμῆς τοῦ χαλκοῦ, ἥτοι τὸν

700 λιρεττών κατά μιλόν, τό αὐτό ποσοστόν 12½, ὅπως ἰσοῦται πρὸς 34 λιρέττας, ὅα εἴωθεν ἔς καθαρὸν τιρὴν τοῦ χαλκοῦ λιρέττας 616.

Τὴν τιρὴν αὐτὴν ὅπως δὲν τοῦ ἐπατρέπετο νά τὴν θεωρήσω ὡς ἀσφαλῆ καὶ σταθερὸν στοιχείον, ὡς ὀριστικὴν τιρὴν. Ἐάν ὤρετο νά προβλέψω καὶ νά πιθανολογήσω, μέ τὰ ὑπάρχοντα μέχρι τοῦ τέλους Ἰουλίου δεδομένα, ἕνα ὅσον τοῦ χαλκοῦ, ἔπρεπε νά προσδέσω ἕν ποσοστόν εἰς τὴν τιρὴν αὐτήν, διὰ νά εἶναι πλήρης ἡ ὑπόθεσις τῶν προβλέψεών μου. Ἀντιθέτως ἔπρεπε νά προβλέψω ἕν ποσοστόν ἐπὶ ἑλασσον ἢ ἂν ἔπρεπε νά προῖδω πτωσιν τῶν τιρῶν.

Ἀκρίτως λόγῳ πτωτικῆς τάσεως τοῦ χαλκοῦ

Ἡ τιρὴ τοῦ χαλκοῦ ἐν Ἰταλίᾳ σταθερῶς ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου κατήρχετο κατὰ τὴν ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι κλίμακα, ἡ πτωσις ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν τῶν ποσολερικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Κορέᾳ καὶ εἰς τὴν ἀναγένεσιν ἐγγιζούσαν ἡμέραν τοσούτογραφῆς τῆς ἀνακωχῆς.

Ἡ τοιαύτη ὑποτιμητικὴ ἐξέλιξις τῶν τιρῶν τοῦ χαλκοῦ ἐν Ἰταλίᾳ ἦτο γεγονός ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἡδύνατο νά στηρίξῃ κανεὶς τοὺς ὑπολογισμοὺς του, ἀφοῦ ἦτο καρῶλως πρὸς τὴν πτωσιν τῶν παγκοσμίων τιρῶν καὶ δὴ πρὸς τὴν πτωσιν τῶν τιρῶν τῶν πρώτων ἑλῶν ἐν Η.Β.Λ. καὶ ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ. Μὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα καὶ ἀφοῦ παρατήρησα ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον τρίμηνον ἦτοι ἀπὸ 21/4/51 - 27/7/51 ¹ τιρὴ τοῦ χαλκοῦ ἐπῆλθε κατὰ γεωμετρικὴν πρόοδον καὶ τὸν τελευταῖον μῆνα περίπου κατὰ 6% ² ἀπελόγισα ὅτι καὶ κατὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα τὸ πιθανώτερον εἶναι νά συνεχισθῇ ἡ πτωσις αὐτὴ ἀφοῦ ὁ πολερικὸς καὶ πολιτικὸς ὀρίζων ἐγίνετο καθημερινῶς αἰθριώτερος.

Παραθέτομεν κατωτέρω

α) πίνακα ἐξ οὗ ἐμφαίνεται πῶς ἐσκέφθημεν σχετικῶς μέ τὴν πτωτικὴν τάσιν τοῦ χαλκοῦ καὶ

β) πίνακα ἐξ οὗ ἐμφαίνεται πῶς, βάσει πάντων τῶν ὑποτέρω στοιχείων ἐπελογίσασαμεν τί ὁ ἡδυνάμεθα νά εἰσπράξωμεν ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας μας χαλκοῦ.

Π Ι Ν Α Κ

Ήμεραι των τιμών του Χαλκού, κατά τους μήνες από Φεβρουαρίου μέχρι 'Οκτωβρίου 1951 ως και
τόν ρυθμόν άνδρου και πώσεως τούτων κατά τόν αυτόν χρόνον

Ήμερο- μηνία	Πολιτικά γεγονότα έκαστου μηνός	Τιμήριθμος πρώτων υλών Η.Π.Α.	Τιμάς χρηματιστηρίου Μιλάνου Ήμερομηνίαί	Τιμάς	Μέση τιμή χρηματιστηρίου Μιλάνου	Ρυθμός πώσεως και αύξήσεως
7 23	Μάχαι ολοκληράς συνάπτονται εις Δυτ. Μέτωπον Ετοιμάζεται εισβολή εις τήν Κίναν	235	5	770 - 840	805	
3 15	Πρόβλαιοι Συμμάχων Κατάληψις Σεούλ υπό των Συμμάχων	234	5	760 - 820	795	
1 3 4 5 25	Συμβατικάς προτάσεις Δυτικών Αναμένεται μεγάλη επίθεσις Κομμουνιστών Ίσχυράι μονάδες Στρατού ΟΗΕ διαλάθον 38 παράλ. Απόβασις Κινέζων 'Εθνομικιστών Κινέζοι προωθούνται εις Δυτικόν μέτωπον	233	2 30	730 - 790 760 - 820	775 775 785	
24	Βολιδοσκοπίαις δι' ένδοχομένας συνομιλίας Ειρήνης	231	21	760 - 800	780	- 'Απ6 21/4 - 21/5 = 0,636%
7	Οί Κινέζοι ύποχωρούν. Συνεχίζεται ραγδαία πρόελασις Συμμάχων	230	11	750 - 770	760	- 'Απ6 21/5 - 25/6 = 2,564%
9 16 24	Μήνυμα 'Αρχιστρατήγου δι' ειρήνευσιν Άισιόδοξοι είδήσεις εκ Καεζόγκ δι' άνακικήν διακοπήν έχοροπραξιών	224	9 16 23 30	740 - 760 720 - 750 700 - 730 710 - 740	750 735 715 710	- 'Απ6 25/6 - 31/7 = 5,941%
4	'Απόβασις Κινέζων 'Εθνομικιστών εις Κίναν Δυσχέρειαί εις Καεζόγκ	221	27	710 - 740 720 - 750	725 735	+ 'Απ6 1/8 - 27/8 = 2,797%
6 25	'Ισχυράι 'Επιθέσεις Κομμουνιστών 'Επικινδύνος 'εργός 'Εθν. Αμύνης οηλοῦ ὅτι ύπάρχει κίνδυνος γενικοῦ πολέμου		3 10 24	740 - 780 760 - 800 780 - 830	760 780 805	+ 28/8 - 29/9 = 9,523%
11 28	Διήλωσις 'Αις Γενέθωνεσσι δόδωντον μειωθόντων έξο- πλισμῶν τῆς Δύσεως Είς δόιδέρον συστήσεις άνακικῆς		15	820 - 845	845	+ 30/9 - 8/10 αύξαισις 10ημέρου 4,968%

Πραγματική αξία των 731 τόννων χαλκού κατά την Εγκρίσιν
του συμβιβασμού ήτοι την 23-7-1951

Τιμή Χρηματιστηρίου Μιλάνου (Χονδρικής πωλήσεως) κατά κιλ. Διρ. 700

Έκπεστέαι επιβαρύνσεις

1) Δασμός εισαγωγικός

2) Διμενικά τέλη

3) Έργατικά, μεταφορικά, μέχρι αποθήκης αγοραστού { 6, 1/2 - 7%

4) Μεσιτικά και δικαιώματα Χρημ. Εμπορευμάτων {

5) Διαφορά εξ επιβαρύνσεως Ελευθέρου και ΤΡΑΝΣΙΤΟ {

(Τόκοι και κέρδη καταβαλόντος τῆς επιβαρύνσεως) { 5, 1/2 - 6 %

6) Έκπτώσεις δι' ἔρεσον εξόκλησιν (μεγάλης ποσότητος {

(και ὅχι διὰ προθεσμιακοῦ διακανιstroῦ)) -----

12 - 13 %

Τιμή Ελευθέρου Εμπορεύματος εἰς ἀποθήκην ἀγορα-

στοῦ 700 - 12 % = 34

700 - 34 =

666

Πρόβλεψις περαιτέρω μειώσεως ἐντός μηνός

τιμῆς χαλκοῦ λόγῳ τῆς ἀπὸ τριμήνου ΔΥΣΧΕΙ-

Σομένης καὶ ἐπιταχυνομένης πτώσεως πρὸς

6% Διρ. 42

Διρ.

57 1/2

Κόστος σὺν πᾶσι τοῖς ἐξόδοις 407, 20 κατά κιλόν

407, 20

Ἦτοι διαφορά μεταξύ τῆς τιμῆς κόστους καὶ

τιμῆς ἣτις προϋπελογίσθη ὅτι ἡδύνατο νὰ

πραγματοποιηθῇ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου

9000

Ἦτοι διὰ κιλιά χαλκοῦ 731, 135 x 36, 30 λινέται = 67, 902, 513

Ἦτοι δολάρια (πρὸς 625)

= 100, 424

Ἐξέλιξα ἐπομένως ὅτι κρατῶν τὸν χαλκὸν πρὸς τροποῦν τὸν ἐλάχιστον ἐπὶ 30-40 ἡμέρας οὐ ἔπρεπε νὰ προϋπολογίσω ὅτι οὐ εἰσέπραττα 0% ἐπιγύωρον τῆς τιμῆς, ἤτοι 42 λιρέττας κατὰ κιλὸν ἐπιγύωρον 016.- 42 = 574 κατὰ κιλὸν χαλκοῦ.

Ἡ ἔκπτωση αὕτη ἔπρεπε νὰ εἶναι μεγαλειτέρα τοῦ 0% λαμβανομένων ἐπ' ὅψει τῶν τότε προβλεπομένων πολιτικῶν γεγονότων, τῆς εἰρηνεύσεως ἐν Κορέᾳ καὶ ἐξ' ἑτέρου τῆς προτοῦσης ἐπιταχύνσεως τῆς πώσεως τῆς τιμῆς τοῦ χαλκοῦ κατὰ γεωμετρικὴν πρὸδον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνηρμένου πίνακος.

Προϋπολογίσαμεν ἐν τούτοις ἐπὶ τὸ συντηρητικώτερον τὴν πτῶσιν μόνον εἰς 0%.

Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς ἐλάβομεν ἐπ' ὅψει ὅχι τὸ 12,1/2% ἀλλὰ τὸ 12% διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐπιβιβάσεων. Κατὰ ταῦτα ἐκεῖνο ὑπερ, λαμβάνων ἐπ' ὅψιν ὅλα τὰ δεδομένα, προϋπολόγισα ὅτι πράγματι οὐ ἔσταρεῖτο τὸ Ἀμερικανικὸν διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ χαλκοῦ συνίστατο κατὰ κιλὸν εἰς τὴν διαφορὰν μεταξύ 574 - 437,20 = 136,80 κατὰ κιλὸν ἤτοι διὰ τὸ σύνολον τῶν 731,146 κιλῶν ἢ 731,146 μέτρ. τόννων λιρέττας 07.302,513 = δολ. 100,434

Ὁφείλω ὅμως νὰ δηλώσω ὅτι κατὰ τοὺς τότε ἐπ' ἐροῦ γεγονότους προϋπολογισμοὺς ἡ διαφορὰ αὕτη παρουσιάζετο μικροτέρα κατὰ 10.000 περίπου δολάρια, διότι προσυπολόγισα ἐν πρόσθετον ποσοστὸν διὰ ἡδημένην προμήθειαν, προκειμένου νὰ ἐπιτύχω ταχεῖαν πώλησιν, ἐκ τοῦ φόρου τῆς πώσεως τῶν τιμῶν καὶ τὴν συμβατικὴν ἐξασφάλισιν τῆς τιμῆς τοῦ κόστους σὺν τοῖς ἐξόδου, τῶν ἀποίων ἐξοβούμην τὸ ὕψος. Ἰσως νὰ ὑπελόγησα ἔκπτωσιν τινὰ διὰ τὸν ἐνδεχομένως πληρωτέον φόρον κύκλου ἐργασιῶν, ὅστις, εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν περιείχετο εἰς τὰς τιμὰς τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Μιλάνου καὶ ὅστις ἐν προκειμένῳ ἀνήρχετο εἰς ποσὸν ἡνίκα τῶν 20.000 δολαρίων. Ἐξοβούμην ἐπίσης τὴν βραδύτητα τῆς πωλήσεως τοῦ χαλκοῦ, ἡ ὁποία οὐ μεταφράζετο εἰς νέα ἐξόδα καὶ ζημίαι. Προϋπολόγισα κατόπιν τούτου ὅτι ἡ διαφορὰ ἦε πράγματι ἔσταρεῖτο τὸ

Ληρόσιον διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ χαλκοῦ ὅα ἦτο περί τῶς
100.000 δολλαρίων.

Ἐπειδὴ ἔρως σήμερον, μετὰ τριετίαν, μοί κατέστη ἐδύ-
νατον νὰ ἐλέγξω τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν τῶν σκέψεων, δὲν φαίνον-
ται δὲ ὁποιοιδήποτε αἱ ἐκπτώσεις αὐταὶ ἀπὸ τὸν ἐξετάσαντα
τὰ πράγματα κ. Πιπέρων, εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ δεχθῶ ὅτι ἡ
πραγματικὴ διαφορὰ ἦς ἐστερήθη τὸ Ληρόσιον διὰ τῆς παραχω-
ρήσεως τοῦ χαλκοῦ φθάνει τὰ 103.434 δολλάρια.

Προβάζεται ἔρως τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὁ χαλκὸς ἐπωλήθη
εἰς πολὺ ὑψηλοτέραν τιμὴν ὑπὸ τῆς Μερκαντίλε, δηλαδὴ εἰς
τιμὴν πολὺ ὑψηλοτέραν τῆς τιμῆς τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Πι-
πέρων καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς παρ' ἐνός τῶν ὑπογραψάντων
τοῦ χαλκοῦ, τῆς Ἑταιρείας Πιρέλλι, καταθέσεως παρὰ τῇ
Πρεσβείᾳ ἔωμης τῆς πραγματικῆς τιμῆς 11 κιλῶν χαλκοῦ. Τὸ
κοσθὺν τοῦτο τῶν 11 κιλῶν εὑρέθη κατὰ τὴν εἰς τὸ ἔργοστάσι-
ον τοῦ Πιρέλλι νέαν ζύγισιν ἐπὶ πᾶσον τοῦ εἰς τὸ Τελωνεῖον
παραδοθέντος. Ὡς ἔξιαν δὲ τοῦ ὑπερβάρου τούτου κατέθεσεν
ἡ Πιρέλλα ὅχι 690 λιρέττας ἀλλὰ 725 δι' ἕκαστον κιλόν.

Συνάγεται δὲ ἐκ τούτου ὅτι αὕτη εἶναι ἡ πραγματικὴ
καθαρὰ τιμὴ πωλήσεως τοῦ χαλκοῦ. Συνάγεται δὲ ἐπίσης τὸ
συμπέρασμα ὅτι ἡ Μερκαντίλε, καὶ ὅν χρόνον μάλιστα ἦτο ἐκ-
κρεμῆς ἐναντίον τῆς δίκῃ, ὅα ἐτόλμα νὰ προπῇ εἰς δηλώσεις
ψευδεῖς περὶ τοῦ κέρδους τῆς ἐκ τῆς μεταπωλήσεως τοῦ χαλ-
κοῦ. Διερωτᾶται τίς εἰς τί ἀπέβλεπεν ἡ ψευδὴς αὕτη δηλώσις.
Ἐάν ἐδήλου τὰ ἀληθῆ κέρδη τί εἶχε νὰ ζημιωθῇ, ἀποῦ νομιμῶς
ταῦτα τὰ ἀπῆκτεσε; Ὡς ἐκδοχαὶ εἶναι δυνατὰ ὅτι ἔκαρε ψευ-
δεῖς δηλώσεις διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς συνενδόχους τῆς. Ἐκδοχῇ
μωρὰ, 1) διότι ἡ μείωσις κατὰ 30 ἢ 30.000 δολλάρια τοῦ κέρ-
δους τῆς Μερκαντίλε δὲν ὠφελεῖ τοὺς συνενδόχους τῆς, ἐφ' ὅσον
ἡ ἐνοχὴ τους συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχη ὁπω-
δήποτε κέρδος ἡ Μερκαντίλε μείζον τοῦ συνήθους ἐμπορικοῦ

ἐκ τοῦ χαλκοῦ. Κατ' ἀκολουσίαν εἴτε ἐκέρδισε ἡ Μερκαντίλε 283.000, εἴτε 313.000 δολλάρια εἰς οὐδέν βελτιώνεται ἡ ὁρ-
σις τῶν συνεργῶν της, 2) διότι ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ἡδύνατο
νὰ ἐλεγχθῇ ἡ ἀναλήθεια της διὰ τὴν ταύτην ἐπὶ δικαστηρίῳ
διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων, τῆς 'Βτ. Πιρέλλι,
διὰ τῆς ἐρευνῆς τῶν σχετικῶν ἱστορικῶν τῶν Τραπεζῶν ἢ ἀκόμη
καὶ τῶν βιβλίων τῆς Μερκαντίλε. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξώδικος ἐλεγ-
χος τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἦτο τόσον πιθανὸς καὶ ἐνδεχόμενος
ὥστε οὐκ ἦτο πάρεν ἢ μαρὰ ἡ Μερκαντίλε ὅν ἐκορνε ψευδῇ ὁφθαλ-
μῶν τῶν κερδῶν της.

Ἡ ἐτέρα ἐκδοχὴ εἶναι ὅτι ἡ Μερκαντίλε ἀπέκρυπτε τὰ
κέρδη της διὰ λόγους φορολογικοὺς καὶ ὅχι διὰ λόγους συναι-
σθηματικοὺς ἀπέναντι τῶν συνεργῶν της. Ἐκδοχὴ ἐξ ἴσου μαρὰ
καὶ ἐπιπολεῖ. Προϋποθέτει ὅτι ἡ Πιρέλλι συνεργός καὶ αὐτὴ
τῆς Μερκαντίλε τηρεῖ ψευδῇ βιβλία καὶ ἀποκρύπτει μάλιστα δι'
αὐτῶν ὅχι τὰ κέρδη τὰ ἰδικά της, ἀλλὰ κέρδη τρίτων, ἐπὶ προ-
φανῇ ζημίᾳ της. Ὡς δὲ αὐτὰ εἴτε διὰ νὰ βοηθηθοῦν συνεργοὶ
κατοχρήσεως ὡς ἀσχετοὶ πρὸς τὴν Πιρέλλι ἢ διὰ νὰ κλέψῃ ἡ
Μερκαντίλε τὸ Ἰταλικὸν ὠφελόμενον. Διὰ τοὺς ἔχοντας καὶ τὴν
ἐλαχίστην ἰδέαν τοῦ πᾶς λειτουργοῦν βιομηχανικοὶ κολλοσοί
ὡς ἡ Πιρέλλι τοιοῦτον εἶδους συλλογισμοὶ στεροῦνται πάσης
σοβαρότητος. Ἡ Μερκαντίλε γνωρίζουσα ὅτι ἡ Πιρέλλι κρατεῖ
βιβλία ἐλκρινῆ, γνωρίζουσα ὅτι τὸ αὐτὸ πράττουν καὶ αἱ με-
σοβαρήσασα Τράπεζαι, οὐκ ἦτο ἀρελῆς εἶναι ἀπεπεισμένη εἰς εἰρή-
μωρὰν καὶ παταίαν προσπάθειαν, νὰ ἐλαττώσῃ κατὰ 15-20 % τὰ
κέρδη της διὰ νὰ διευκολύνῃ μεγαλοψύχως τοὺς συνεργούς της
ἢ διὰ νὰ ἀποκρύψῃ ἀπὸ τὸν Ἰταλὸν ἔφορον τὰ κέρδη της. Εἶναι
τῷ ὄντι ἔφορον πᾶς τοιοῦτου εἶδους ἐκδοχαὶ ἀπεστηρίχθησαν
ἔστω καὶ ὡς ἀπὸ πείρας, ὅταν ἐκάρχει ἐξήγησις της κατα-
βολῆς τῶν 725 λιρεττῶν κατὰ κεῖν ὑπὸ τῆς Πιρέλλι, ἀπαλ-
σιολογική, ὑφίσταται καὶ πραγματικὴ ἥτις καὶ ἐπιρραυνεῖ καὶ
ἐπαληθεύει πάντας τοὺς ὑνωτέρω παρ' ἡμῶν γενομένους προβλη-
τισμοὺς.

Ἡ Ἑταιρεία Πιρέλλι ἠγόρασε τὸν χαλκὸν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 775 λιρεττῶν κατὰ κιλὸν περίπου, ἀναγοῦσα ὡς εἰκὸς τὴν πωλητὴν τῶν σχετικῶν ἐπιβαρύνσεων, ἥτοι τοῦ 1^{στ} ὡς ἀνωτέρω τὸ ἀναλόωρεν καὶ καταγγέουσα νὰ καταβῇ εἰς τοὺς πωλητὰς μόνον τὸ καθαρὸν τίμημα τῶν 632 χιρεττῶν κατὰ κιλὸν. Ἀλλὰ λόγῳ τῆς γενομένης εἰς τὸ Τελωνεῖον κακῆς συγίσεως ὑπερπλήγη διὰ τὰ 11 κιλὰ ὑπερπένων ἐκ τῶν ἐπιβαρύνσεων. Τοῦτο δὲ διότι ὑπερπέναι ἐπιβαρύνσεις ὑπελογίσθησαν βάσει τῆς εἰς τὸ Τελωνεῖον γενομένης ἐσφαλμένης συγίσεως, ἥτις καὶ ὑπελείπετο τῆς ὑμεροῦς κατὰ 11 κιλὰ.

Ἡ Ἑταιρεία Πιρέλλι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὑπερπλήγη τὴν δαστῶν, τῶν ἐξόδων ἐκτελωνισμοῦ, τῶν λιμενικῶν, τῶν μεσιτικῶν καὶ τῶν δικαιομάτων τοῦ Χρηματιστηρίου ἐμπορευμάτων τῶν ἐργατικῶν καὶ μεταφορικῶν ὅτινα φθάνουν περίπου τὸ 8 καὶ 1/2 % ἥτοι τὰς λιρέττας 50.

Ἄν ἐκ τοῦ τιμήματος εἰς 8 ἠγόρασε τὸν χαλκὸν ἥτοι τὰς 775 λιρέττας ἠφαίρεσεν τὰς 50 λιρέττας κατὰ κιλὸν φθάνοντες φυσικῶστα εἰς τὸν ὑμερὸν 725.

Ἡ Ἑταιρεία Πιρέλλι, ἐφ' ὅσον ἠγόρασε τὸν χαλκὸν πρὸς ὑπερπέννην τιμὴν, δὲν ἐδικαιούτο καὶ δὲν ἠθέλησεν, ἐπακολουθεῖν τῆς εὐκαιρίας νὰ πωλῇ διὰ τὰ 11 κιλὰ ποσὸν μικρότερον ὑπὸ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατέβαλε διὰ τὰς λοιπὰς ποσότητας. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀρῆρεσεν 8, τι ὑπὸ τὸ τίμημα τῶν 775 ἔπρεπε νὰ ἔκπεσοι, δηλαδὴ τὰς ἐπιβαρύνσεις ἐκεῖνας ποὺ δὲν κατέβαλεν, ἐπέτρεπεν ὅπου δεῖ τὸ ὑπόλοιπον, ἥτοι π 725 λιρ. Κατέβαλε δὲ ἡ Πιρέλλι τὸ καθαρὸν τίμημα τῶν 632 λιρεττῶν, ὡς καὶ τὰς μὴ καταβληθείσας ἐπιβαρύνσεις εἰς τὴν ἑλληνικὴν Πρεσβεΐαν καὶ ὅχι εἰς τὴν Γερμανίαν, διότι τὰ 11 αὐτὰ κιλὰ δὲν εἶχον πωλῆθῃ εἰς τὸ Τελωνεῖον τῆς Γενοῦςης πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἀφοῦ δὲν εἶχον ὑπελογισθῇ κατὰ τὴν γενομένην παράδοσιν, παρέμειναν ἐπομένως ἰδιοκτησία τοῦ ἑλληνικοῦ Ἀφροῦ, εἰς 8 καὶ ὅπως ὑπελείπετο τὸ τίμημα αὐτῶν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ τετρατίσωμεν ἕκαστ' διὰ παντὸς τοὺς καθ' ἑαυτὸν

οτικοὺς αὐτοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὸς ἐξ αὐτῶν εἰκασίας εἶμε-
 ρα ὑποχρεωμένοι νὰ τονίσωμεν καὶ πάλιν, ἰον) ὅτι δὲν μᾶς ἐν-
 διαφέρει τί ἐκέρδισεν ἡ Μερκαντίλς ἀπὸ τὸν χαλκόν, ἀλλὰ τί
 ἐδικαιοῦμεθα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ
 μετὰ συνέσεως νὰ προβλέψωμεν ὅτι οὐκ ἔδυνάτο νὰ κερδίσῃ τὸ
 Ἑλληνικὸν Δημόσιον, 2ον) εἶναι δὲ πλεον ἢ βέβαιον ὅτι οὐκ ἔχο-
ῦντο ἂν μὴ τί ἄλλο, νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Δημό-
σιον ἔδυνάτο νὰ ἐπιτύγῃ ἀνωτέρας ἀπὸ τὰς ἐπιτήμονας τιμὰς καὶ
 δὴ καλῶν χονδρικῶς.

Βάσει τῶν ἀνωτέρω ὑπολογισμῶν ἡ ἔξιά εἰς ἣν ἔδει νὰ ἀπο-
 τιμῶν παρὰ συντατοῦ διαχειριστοῦ, ὁ χαλκός κατὰ τὴν στιγμὴν
 τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβιβασμοῦ, ἔπρεπε νὰ εἴναι χῦρος ἀπὸ τὰς
 574 λιρεττῶν κατὰ κιλόν ὡς ἐν τοῖς ἡγουμένοις ἀναπτιζόμεν.

Ἐμπορία Χαλκοῦ

Ἐπειδὴ ὅμως τινὲς ἰσχυρίζονται ὅτι συνέφερον ἐν προκει-
 μένῃ νὰ ἐμπορευθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸν εἰς χεῖρας τοῦ
 χαλκόν καὶ ὅχι νὰ τὸν παραχωρήσῃ εἰς τερὴν κόστους, ἀραῦ
 ὑπάρχον μετὰ τῆς τιμῆς κόστους καὶ τῆς τρεχούσης ἱκανῆς κε-
 ριώτρια ὥστε νὰ ἐπαρξουν καὶ κέρδη καὶ δὴ εἰς τὴν "μαύρην"
 ὑγορὴν, παραμερίζοντες πρὸς στιγμὴν τὸ γεγονός, ὅτι ἀρνητικῶς
 τῆς παραχωρήσεως τοῦ χαλκοῦ οὐκ ὠφέλει ἀσφαλῶς πρὸς ῥῆξιν
 μὲ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν καὶ μὲ τὴν Μερκαντίλς, μετ' ὅλων
 τῶν προηγουμένων ἀναπτυχθεισῶν συνεπειῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ
 ἐπενδύσωμεν τί σημαίνει ἐμπορία πρώτων ὕλων ἐν Ἰταλίᾳ ὡς
τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἰς τοὺς ἐπιλήθμονας.

Πρὸς τοῦτο οὐκ ἀναφέρω δύο μόνον περιστατικά. Ὁ δὲ ἡδυνά-
 μην νὰ ἀναφέρω καὶ ἄλλα:

α) Τὸ Δημόσιον ἐπεχείρησε νὰ ἐμπορευθῇ μίαν ποσότητα 300 τόν-
 νων κασσιτέρου.

Τὸν ἡγόρασε, περίπου ἀντὶ 1735,50 λιρεττῶν κατὰ κιλόν
 καὶ τὸν ἐμπορεύθη δι' ἴδιον λογαριασμὸν, μέσω τῆς ἐταιρείας
 SCIB. Προέβη μάλιστα ὅχι εἰς τὴν χονδρικὴν πώλησιν αὐτοῦ,
 ἀλλὰ εἰς καθαρὰς μεσοχονδρικὴν πώλησιν, μὲ τὴν ἐλπίδα μείζο-
 νος
 .//.

νος κέρδους. Τὰ αποτελέσματα ἐν τούτοις τῆς ἐμπορίας ταύτης ἐπῆρξε ζημία 30.000 περίπου δολλαρίων καίτοι ἐμπορεύθη τὸν κασσιτέρου αὐτὸν εἰς μικρὰς ποσότητας καὶ ὅχι πάντοτε εἰς περιόδους πτώσεως τῶν τιμῶν. Ὁ κάτωθι ἀναγραφόμενος πίναξ δεικνύει ἀναλυτικώτερον τὴν προγενηθεῖσαν ζημίαν.

Π Ι Ν Α Κ

Ἐμφαίνων τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀηροπόλου διδόμενιν 300 Μ.τόν. νων Κασσιτέρου εἰσαχθέντων εἰς Ἰταλίαν εἰς κάλυψιν ὀφειλόμενων πρὸς αὐτὴν πρώτων ὑλῶν κατὰ τὸ γ' ἔτος ἐπανορθώσεων 1951-1952.

Κόστος κασσιτέρου μέση τιμή 1735.50 τὸ κιλόν.

Ἡ διδόμεσις τῆς ἀνωτέρω ποσότητος ἔλαβε χώραν ὡς κάτωθι:

1) Τηρηματικῶς	1) 30 Μ.Τόν. ὑπὸ 1-1-52 μέχρι		
εἰς διαφόρους	23-4-52 πρὸς 1634 λιρέντας		
	κατὰ κιλόν =	=	134720,000-
2) "	2) 100 Μ.Τόν. ὑπὸ 23-4-52 μέ-		
	χρι 23-3-52 πρὸς 1650 λιρ. =		165000,000-
3) "	3) 65 Μ.Τόν. ὑπὸ 23-3-52 μέχρι		
	15-12-52 πρὸς 1635 λιρ. =		106,275,000.
4) "	4) 40 Μ.Τόν. ὑπὸ 15-12-52 μέ-		
	χρι 25-7-52 πρὸς 1620 =		64800,000-
5) "	5) 15 Μ.Τόν. ὑπὸ 25-7-52 μέ-		
	χρι 25-3-53 πρὸς 1000 =		15000,000-
	Σύνολον		435795,0000-
Κόστος 300.000 κιλῶν =	1735.50		520650,000

Ζημία			49,855,000-

"Ἡτοι δολάρια 79,000

ρ) Τὸ Ἀηροπόσιον ἐπεχείρησε νὰ ἐμπορεύσῃ χυτοσίδηρον ἕως τῇ ἐνδύσει τῆς Ευρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας. Ἐγόρασε ποσὴ

τητα χυτοσιδήρου διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τῆς συμφωνίας ταύτης ὑποχρεώσεων.

Ποία ἦτο ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐμπορίας ταύτης προκύπτει ἐκ τοῦ ἐκ Παρισίων ἐπ' ἡμερῶν 198/198 τῆς 21-10-40 τηλεγραφήματος τοῦ τότε χειριζομένου τὰ ζητήματα τῶν πρώτων ἐλῶν Κ. Λάρδα λέγοντος:

"... . Ποιότης ἀφιχθέντος χυτοσιδήρου, διαφορά ἐξ ὑπολογισμοῦ δολλαρίων εἰς Γαλλίαν, δημιουργεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν πρόλαψιν ζημίας διακοσίων χιλιάδων δολλαρίων. Ἐνδεχόμενον πτώσεως τιμῆς εἰς διεσπῆ ἄγοράν ὅποیان φοροῦμαι, αὐξήσῃ ζημίαν. Ἀνεξαρτήτως ἀνωτέρω ἔξοδα ἀποθηκεύσεως εἶναι καθαρὰ ζημία . . .".

Τελικῶς ἡ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ζημία περιορίσθη ἐν ὅνυχον εἰς 120.000 δολλάρια.

Τόιαυτα περιστατικά, συνδυαζόμενα μὲ τὴν ἀπὸ πρήνον σταθερὰν πτωτικὴν τάσιν τῶν τιμῶν τοῦ χαλκοῦ, εἰλόγως καί-
στων τὸν Ὑφυπουργὸν πᾶσον ἢ διστακτικὸν νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐ-
δυνήν τῆς ἐμπορίας τοῦ χαλκοῦ καὶ δὴ τῆς διαφυλάξεως του μέ-
χρις οὗ. ἐπιτευχούσιν καλλίτεροι τιραὶ καὶ δὴ εἰς τὴν μαύρην
ἄγοράν. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποτον διὰ τοῦ ἐπ'
ἡμερῶν 23004 τῆς 20 Ἰουλίου ἐγγράφου ἐζήτησε νὰ ἐξασφαλισθῇ
"ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ τιμὴ κτήσεως διὰ τὸν χαλκόν. Ἡ μικρὰ
πεῖρα ἐκ τοῦ κασιτέρου καὶ ἐκ τοῦ χυτοσιδήρου δικαιώσων
αὐτὴν τὴν πρόνοιαν.

Καὶ ἐπὶ τούτοις ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἐνὶ συνήθειᾳ
κόπτονται ἐναντίον τοῦ Κράτους ἐμπόρου, εἰς τὴν εἰδικὴν αὐτὴν
περίπτωσιν, ἐπειδὴ οὕτω παρέχεται μιὰ εὐκαιρία πορφῆς, ἐμφα-
νίζονται διασπῆται τῆς δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐπὶ τοῦ Κράτους
ἐμπορίας τοῦ χαλκοῦ ἐν Ἰταλίᾳ. Καὶ ἐγκαλεῖται ὁ ὑπεύθυνος
ἐπουργὸς ὅτι δὲν ἐπέδωκε εἰς τὴν ἐμπορίαν ἑνὸς εἴδους τοῦ
ὅποιου ἡ τιμὴ κατέρρεε κατὰ γεωμετρικὴν πρόδοον, ὅταν εἰς πε-
ριπτώσεις ὅπου τοιαύτη πτωτικὴ τάσις τῶν τιμῶν δὲν ὑπῆρχε,
ἡ δι' ἴδιον λογαριασμὸν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐμπορία κατέληγεν

φασιν.

Αὐταὶ ἦσαν αἱ σκέψεις αἱ ὁποῖαι καθόρισαν τὴν ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονιστοῦ τὴν 23 Ἰουλίου 1951. Ἐν περιωρισθῇ εἰς τὸ νὰ ἐξετάσῃ τότε αὐτὸ διὰ τὸ ὅποιον τὸν ἔρω-
τῶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, δηλαδὴ μόνον τὴν πτωτικὴν
τάσει εἰς τὴν τιμὴν τοῦ χαλκοῦ καὶ ὅθεν ὀφείλει καὶ σήμερον νὰ
περιορίσῃ τὴν ἀπάντησίν του εἰς τὰ ἐρώτημα τοῦτο. Ἐξήτασεν
ἰσχυρὰ πολλῶν ἑλλων παυρῶν καὶ πολὺ γενικώτερον τὸ ζήτημα τοῦ
συμπίρασμο διὰ τὴν κατωλήπην ἐκεῖ ὅπου κατέληξεν. Ἐστιάσεν
ἑξ' ἑνὸς μὲν τὸ ἐκ τῆς ἐμπορίας τοῦ χαλκοῦ δι' ἴδιον λογαρια-
σμὸν διαφυγόν κέρδος καὶ ἑξ' ἑτέρου α) τὴν βεβαίαν ζημίαν ἐκ
τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν μας ἀπὸ τὰ ἴτα-
λικὰ ἐργοστάσια β) τὴν σχεδὸν βεβαίαν ζημίαν ἐκ τῆς λήψεως
προσφωρῶν μέτρων (συντηρητικῆς κατασχέσεως) ἐναντίον μας
καὶ γ) τὴν πιθανὴν ζημίαν ἐκ τῆς τακτικῆς δίκης.

Καὶ ὅθεν πιστεύω ὅτι ἄνθρωπος καλῆς πίστεως ἠδύνατο τότε
ἢ καὶ δύναται ἡκοίμην σήμερον νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ
ζημίαι εἶναι κατώτεραι καὶ ἔπρεπε νὰ βαρύνουν ὀλιγώτερον
εἰς κρίσιν τοῦ θλευοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ ὅχι ἀπὸ τὰ 100.000 δολλάρια
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ 150.000 ἢ τὰ 200 ἢ τὰ 300.000 δολλάρια
ἔβαν ἤσαν εἰς πῶμα τῶν ἀριόρων, νὰ ἀναβιβάσῃ ὥς ἐκεῖ
τὴν ἐκ τοῦ χαλκοῦ ζημίαν.

Ὡς ἀποτελοῦμεν πρῶτοντι ἐπὶ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οἱ ἀσχολη-
θέντες μὲ τὴν ἐπιδόσειν ἑρκαντίλλε μέχρις οὗ εὐδόσει εἰς τὴν
Βουλὴν ὅθεν ἀντελήφθησαν μεταξύ ποίων δεδομένων ἐκαλεῖτο νὰ ὁ
ἀποφασίσῃ ὁ ἐπὶ κρίσιν Ὑπουργός, τί ἐκαλεῖτο νὰ ἐγκρίνῃ.

Εἶναι δι' αὐτὸ ἀνάγκη νὰ θλευοῦ ὥστε ἐκεῖνο τὸ ὅ-
ποιον ἐπρόκειτο ὁ Ὑπουργός οὗτος νὰ ἀποφασίσῃ ἦτο εἰς συμμε-
ρασμός. Καὶ οἱ συμπίρασμοι καταρτίζονται διὰ παραχωρήσεων καὶ
θυσιῶν, αἱ ὁποῖαι, ἀποφευγόμενου ἐνός δικαστικοῦ ἀγῶνος, ἀντι-
σταθρίζονται ἀπὸ ὠρισμένα ὠρελήματα. Εἰς ἕκαστος τῶν συμπίρα-

ζορένων έκτιμή ως περισσότερα δι' αὐτόν τὰ ἱκελήματα ἀπὸ τῶς παραχωρήσεις. Λιερωπᾶται ὅμως τις, ποῖος Ὑπουργός εἰς τὸ μέλ-
λον οὐ ἐγκρίνη ποτέ συμβιβασμὸν περιέχοντα παραχωρήσεις πρὸς
τὸν ἑντίδικον, ἔστω καὶ ἔν αὐταὶ ὑντισταθρίζονται ἀπὸ σοβαρὰ
ἱκελήματα. ὅταν τὸ τέχνασμα τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν παραχωρήσεων
καὶ τῆς ἀποσιωπῆσεως τῶν ὑντισταθρίσμάτων, ἄραυ μάλιστα χρό-
νος ἱκανὸς παρέλθῃ καὶ αἱ συνθήκαι τῆς στιγμῆς τοῦ συμβιβασ-
μοῦ ληρμονηθοῦν, ἀποδεικνύεται τέχνασμα σκανδαλώδως ἔκλυσι-
τὸν διότι δημιουργεῖ εὐκόλως ἐντυπώσεις καὶ πολὺ προσφόρους
διὰ τὴν ἔκρησιν προχείρου κριτικῆς.

Λιερωπᾶται τις μετὰ τινος ἐκλήξεως* πρέπει ἐπιτέλους
ἢ ὅχι τὰ ὑντισταθρίζοντα τῶς παραχωρήσεις ἱκελήματα νὰ λαρ-
βάνωνται ἐπ' ὅσιν ὅταν κρίνη τις ἕνα συμβιβασμὸν; Εἶναι ἢ ὅν
εἶναι βαρὺν γεγονός 1) ἡ ἀποτροπὴ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκτε-
λέσεως τῆς Συμφωνίας Οἰκονομικῆς Συνεργασίας δηλαδὴ τῆς με-
ρικῆς ἀναστολῆς αὐτῆς αὐτῆς τῆς Ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας;
Ἀποτιμᾶται ἢ ὅν ἀποτιμᾶται ἡ ἀναστολὴ αὐτῆς εἰς θαλάσρια;
2) Εἶναι ἢ ὅν εἶναι βαρὺν ἐπιπρόσθετον γεγονός ἡ ἀποτροπὴ
μὴς δίκης τὴν ὁποίαν καὶ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ ἐκπρόσωποι ἡμῶν καὶ
τὸ Πορικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους ἐδεώρουν ως ἐπικίνδυνον;
Αὐτὰ τὰ ὑντισταθρίζοντα τὴν παραχώρησιν τοῦ χαλκοῦ γεγονότα
πρέπει ἢ ὅχι νὰ συγκριθοῦν πρὸς τὴν παραχώρησιν τοῦ χαλκοῦ
μὲ κάποιον πνεῦμα στοιχειώδους δικαιοσύνης, ἰδιὰ καὶ ἀπὸ
τῆς σκοπιᾶς ἀπὸ τῆς ὁποιᾶς ἔπρεπε τότε νὰ συγκριθοῦν τὰ γεγο-
νότα αὐτά, παρὰ τοῦ πῶσαν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν καταβάλων-
τος ὑπευθύνου Ὑπουργοῦ;

Καὶ ἔρωτῶμεν, μετὰ ποίως τινὸς πικρίας, ἐκ τῶν μέχρι τοῦ-
δε ἀσχοληθέντων μὲ τὴν ὑπόθεσιν Μερκαντίλε, πρὶν ἢ εὐδοκίῃ εἰς
τὴν Ἐπιτροπὴν Ὑμῶν, ποῖος ἐξρόντως νὰ σταθρίσῃ ἄρ' ἔνός τῶς
παραχωρήσεις καὶ ἄρ' ἑτέρου τὰ ἑναντι αὐτῶν ἱκελήματα; Ποῖος
ἠσώδοντ τὸ ἠοικὸν χρέος νὰ κόρῃ αὐτὴν τὴν σύγκρισιν; Ποῖος
εἶχε τοιούχιστον τὸ ὄραρος, ἄραυ σταθρίσει τί ἐκέρδιζε τὸ ἔλ-
π.

'Αλλ' οὐτε ὑπορίαν τινά ἐγέννησεν αὐτό τὸ περιστάτικόν εἰς κανένα. ἔχχε δημιουργηθῇ ἐν εἶδος PETITIO PRINCIPII ὅτι πάντες οἱ διαχειρισθέντες τὴν ὑπόθεσιν Μερκαντίλε ἦσαν ἔνοχοι καὶ ὁ σκοπὸς ἦτο ὅχι πῶς οὐ εὗρεθῇ ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ πῶς οὐ ἐξευρεθοῦν καὶ οὐ κατασκευασθοῦν ἐπιχειρήματα διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐνότητος.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θέλω νὰ θεωρῶ τερματισθεῖσα ἡ ἀπάντησίς μου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, καίτοι, καθ' ἑλπὴν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σκοπίως ἀπεσιώπησα θεμελιωδέστατον γεγονός τὸ ἀπεσιώπησα διότι δὲν θέλω νὰ τὸ ἐπικαλεσθῶ, δὲν ὅλα νὰ ὑποκοινοῖ ὑπὲρ ἐροῦ. Δι' ἐμὲ ἄρκει πλήρως ἡ οὐσία, καὶ εἰς αὐτὴν ἀπῆλθον. Τὸ μνημονεῦμα ὅπως κατὰ καθῆκον, διότι πρέπει χάριν τοῦ πολιτικοῦ πρὸς κόσμον καὶ τῆς νόμιμης λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος, νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἕνα ἀκριβὲς περιεχόμενον, σύμφωνον πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἔργου τοῦ ἐπιτελεῖ ὁ Ἐκτελεστής, διότι καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, δηλαδή ἡ πολιτικὴ ἐξουσία εἶναι ἔννοια πολυσύνθετος ἡ ὁποία ἔχει καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς διάρθρωσιν τοὺς ἀναρροφούς καὶ τοὺς διαφορισμούς τῆς. Ἐρ' ὅσον ἐπομένως οὐ ἀπεσιώκει τελικῶς ἡ Ἐκτελεστὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ὑποφανῇ περὶ πολιτικῶν ἐξουσιῶν, ἀναγνωρίζουσα ὡς συνταγματικὴν αὐτὴν τὴν ἀρμοδιότητά της, οὐ ἔπρεπε ἡ ἀπόφασίς της νὰ μὴ περιέχῃ περὶ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας θέσεις πεπλανημένας, αἱ ὁποῖαι οὐ ἠδύναντο νὰ ἀποτελέσουν ἐπικίνδυνον προπαγάνδαν διὰ τὴν τόσον εὐπαθεῖ πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου μας.

Τὸν συμβιβασμὸν αὐτὸν οὐτε τὸν διεπραγματεύθημεν ἡμεῖς οὐτε τελικῶς διευκρίνωμεν τοὺς ὅρους του. Ἦν ἀπεφασίσαν ὁμοφώνως ἡ Ἐκτελεστὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου καὶ αὐτὴ διέτύπωσε τελικῶς τοὺς ὅρους του. Ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦτον διῆρχε καὶ πλήρης ὁμοφωνία μεταξὺ τῶν ἀρμοδίων ἐπηρεαζόντων.

Ο κ. 'Εξηγτάρης διὰ τοῦ ἡπὸ 13-6-51 πρ' ἡρ.ο. 3115 της λεγρομήματος του υποστηρίζει τὴν αἴτησιν τῆς Μερκαντίλε λέγων: 3115/ 13-6-51. " Ἑταιρεία Μερκαντίλε διὰ σημερινῆς ἐπιστολῆς της ζητεῖ ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς τὴν πρότασιν της νὰ τῆς παραχωρηθῇ ὁ ἔνταυθα εὐρισκόμενος χαλκὸς τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν μὴν κόστους πρὸς κάλυψιν μέρους ζημιῶν της δηλοῦσα ταύτοχρόνως ὅτι ἐπὶ τὸν ὅρον τῆς παραχωρήσεως ταύτης οὐ ἐξήταξε μὲ πνεῦμα συνδιαλλαγῆς πᾶσαν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως τείνουσαν εἰς δριστικὴν ῥύθμισιν τῆς μετ' αὐτῆς ἐκκρεμότητος. Φρονῶ ὅτι ἡ πρότασις τῆς Ἑταιρείας εἶναι ἐξεταστέα καὶ ἐνδείκνυται νὰ ληθῇ ταχεῖα ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασις ζητουμένου προηγουμένως ἡπὸ τὴν Ἑταιρείαν νὰ διατυπώσῃ τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῶν ἀπαιτημάτων της, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ δριστικὴ τακτοποίησις τοῦ ζητήματος κατὰ τρόπον προσαρμόζοντα τὸς ἐξ ἐνδεχομένου μετ' αὐτῆς δικαστικοῦ ὕψους περιθώκους, 'Εξηγτάρης".

Ἀλλὰ καὶ σθερμία τῶν ἐνταυθα ὑπηρεσιῶν, οὔτε διατυπώσας οὔδε εἶχεν ἀντίδοτον γνώμην. Ο ὑπερβαρὺς δὲν ἐγένετο ἐν κρυπτῇ. Πάντες οἱ ὑπεύθυνοι τὸν ἐγνώριζον. Εἰς οὐκαὶν οὐδ' ἐγενόμην τὴν 12ην Ἰουλίου 1951 ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρουσίᾳ πάντων τῶν ὁμοδίων ἐξεδόχεν ὁ ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ἐκσυργὸς τὴν ἐκκρεμοῦσαν μὲ τὴν Μερκαντίλε διαφορὰν καὶ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ δοθησομένη λύσις οὐ ἐξαρτηθῇ ὑπὸ τὴν τότε ἀναμενομένην γνωμάτευσιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Κοινοῦ Συμβουλίου.

Αὐτὰ εἶναι τὰ γεγονότα.

Δικαιούμεθα δι' αὐτὸ ἤδη νὰ θέσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας ὁρισμένα ἐρωτήματα.

1) Ἐχει τὴν αὐτὴν εὐθύνην ὁ προὐχὸς εἰς ἐνέργειαν τινὰ Ἐκσυργὸς κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ ὁμοδίου τμηματάρχου ἢ διευθυντοῦ τοῦ Ἐκσυργείου του καὶ ὁ ἐγκρίνας ἕνα συμβιβασμὸν κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Κοινοῦ Συμβουλίου; Τίθεται ἐν σχέσει πρὸς τὴν πολιτικὴν του εὐθύνην εἰς τὴν ἰδίαν μοῖραν ὁ Ἐκσυργὸς δὲ ἐπιστηρίζῃ τὴν ἐνέργειαν του, ἐπὶ τῆς γνώ-

1951

///.

μην μόνον της υπηρεσίας του καί ὁ ἐπιστηρίζων ταύτην ἐπὶ
 τῆς γνωματεύσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου διὰ
 ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον τὸ Ἀνώτατον τοῦτο ὄργανον ἔχει νόμον
 καταστή τὸ μόνον ἀρμόδιον πρὸς γνωματεύσιν καὶ ἄνευ τῆς γνω-
 ματεύσεως τοῦ ὁποῖου καὶ οὐ σχετική ἐνέργεια οὐ ἦτο παράνομος;

2) Ἐχει τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ὁ Ὑπουργὸς ὁ προβὼς εἰς παραχω-
 ρήσεις μόνος του καὶ αὐτοβούλως πρὸς τρίτους καὶ ὁ προβὼς εἰς
 τὰς παραχωρήσεις αὐτὰς κατόπιν τῆς ὁμοφώνου γνώμης καὶ τῆς
 Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐλπίδος ὅτι τῶν
 ἀρμοδίων υπηρεσιῶν;

3) Ὑπουργὸς ἔχων νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ μιᾶς λύσεως τὴν ὁποίαν τοῦ
 εἰσηγοῦνται αἱ ἀρμόδιαι υπηρεσίαι καὶ δὴ προκειμένου περὶ κα-
 ταργήσεως δίκης ἢ διαφορᾶς ἢ Ὀλομέλεια τοῦ Νομικοῦ Συμβουλί-
 ου καὶ μιᾶς ἑτέρας λύσεως πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ πάντες παρουσι-
 ᾶζονται διαφωνοῦντες, ἔχων ὑπὲρ τῆς πρώτης λύσεως συντακτικὰ ἐπι-
 χειρήματα εἶναι πολιτικῶς ἀπεύθυνος ὅταν ἀπεδέχῃ τὴν λύσιν
 αὐτὴν τὴν παρ' ὅλων ὑποστηρίζουσαν; Καὶ ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα
 ὑπὲρ τῆς λύσεως ἦν ὅσοι οἱ ἀρμόδιοι καὶ ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Νομι-
 κοῦ Συμβουλίου εἰσηγοῦνται ἥσαν ὅχι ὡς συντακτικὰ ἀλλὰ τοῦ
ἰσοδύναμα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ὑπὲρ τῆς μὴ ὑποστηριζομένης λύσε-
 ως, εἶναι καὶ τότε πολιτικῶς ἀπεύθυνος; Ὅταν δὲ τέλος τὰ
 ἐπιχειρήματα τὰ ὑπὲρ τῆς παρ' ὅλων ὑποστηριζομένης λύσεως ἦσαν
 ὅχι μόνον ἰσοδύναμα ἀλλὰ συντριπτικῶς ὑπερτέρα τῶν ἐπιχειρη-
 μάτων ὑπὲρ τῆς ἀντιθέτου λύσεως, εἶναι ἔραγε καὶ τότε πολι-
 τικῶς ἀπεύθυνος;

4) Ὁ Ὑπουργὸς ὁ ὁποῖος ἐγκρίνει ἕνα συμπέρασμα μὲ τὴν σύμ-
 φωνον γνώμην τῶν ἀρμοδίων υπηρεσιῶν καὶ ὑπὸ τοῦτο ὅρου τοῦτο
 ὁποῖον διατύπωσεν ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ
 Κράτους εἶναι ἔραγε πολιτικῶς ἀπεύθυνος διότι προέβη εἰς πα-
 ραχωρήσεις πρὸς τὴν ἀντίδικον τοῦ Δημοσίου, ὅπου τὰ ἀρμόδια
τάτα τοῦ Κράτους ὄργανα καὶ δὴ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐκρίναν
ὅτι ἐξουσιοδοτήσαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πολλαπλάσια ἔκτακτα;
 εἰς τὴν ἐρώτην σταθμίσιν μεταξὺ τῶν ἐνδεχομένων ἐκ μιᾶς δίκης

ζημιῶν καὶ τῶν ζημιῶν μὲν συμβιβαστικῆς διευθετήσεως τῆς δια-
φορᾶς, οὔτε μὲν ὁρόφωνος γνωμάτευσις τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νο-
μικοῦ Συμβουλίου εἰς ἣν ἐκπροσιῶνται καὶ ὁ ὁρόφωνος γνώμη
τῶν ἐπηρεσιῶν, δὲν τὸν καλύπτει;

Ποῖος Ὑπουργὸς ἐπὶ τοιαύτας συνθήκας ποτέ, ὃς βίβοκιν-
δυνέουσι νὰ ἐγκρίνῃ ἕνα συμβιβασμόν, ὅταν αὐτὸς μόνος φέρει
τὴν εὐθύνην τῶν παραχωρήσεων πού περιέχει, αἱ δὲ ὁρόφωνοι γνῶ-
μαι ἔχῃ μόνον τῶν ἐπηρεσιῶν ἑλᾶ καὶ αὐτοῦ τοῦ Νομικοῦ Συμ-
βουλίου, ἡποτελοῦν δι' αὐτὸν περιττὴν πολυτέλειαν; Δὲν διστά-
ζω νὰ τονίσω ὅτι ἡ τοιαύτη ἀντίληψις ὁδηγεῖ εἰς τὴν κατ' οὐσί-
αν κατάργησιν τοῦ θεσμοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ μὲ τὸ Ἀπρόσιον, δι-
ὅτι οὐδεὶς εἰς τὸ μέλλον διαχειριστὴς τῶν κοινῶν, ὃς ἐπιβο-
κινδυνεύει ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐγκρίσεως ἑνὸς συμβιβα-
σμοῦ, ὅταν, μὴ καλυπτόμενος ἀπὸ τὴν ὁρόφωνον γνωμάτευσιν τῆς
Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὃς ἦτο δυνατόν εἰς τὸ μέλ-
λον νὰ κατηγορηθῇ ὅτι αἱ γενόμεναι παραχωρήσεις εἶναι μείζο-
νες τῶν περιεχομένων ἐν τῇ συμβιβαστικῇ ἀντισταθμισμάτων καὶ
ὅτι εἰς τὴν στάθμισιν τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων, εἰστίποτε δὲν
τὸν βοηθεῖ τὸ γεγονός ὅτι οἱ κατὰ ἔθρονον τεταγμένοι διὰ τὴν
κατάρτισιν τῶν συμβιβασμῶν τὸν ἔκριναν συμφέροντα.

Ἡ τοποθετηθῇ ὁ σήμερον κρίνων Ἐπιμηθεύς, ὡς ἔχει κα-
θῆκον, εἰς τὴν σκοπιάν τοῦ Προμηθεύς καὶ ὡς φαντασθῇ ὅτι τὰ
πράγματα ἀντὶ νὰ συμβοῦν ὅπως συνέβησαν, ἀντιθέτως συνέβησαν,
ὅπως ὃς συνέβαινον, ἔν δὲν ἐλάμβανε χώραν ὁ συμβιβασμός. Ἡ
ἐποθέσωμεν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἡπορρίπτεται τὸν συμβιβασμόν. Ἀνα-
ζητοῦνται ἐσπευσμένως 77.000 τόννοι παλαιοσιδήρου εἰς λογικὰς
τιμὰς εἰς τὴν διεθνῇ ἀγορᾷ καὶ δὲν εὐρίσκονται ἀμέσως ἢ εὐ-
ρίσκονται ἑλᾶ βραδύνει ἡ παράδοσις των. Ἀναζητοῦνται ἐν
ἑλᾶ καὶ ἡ δὲν συγκεντροῦνται ἀμέσως ἢ, ὅπως τοῦτο συνέβη,
καυσιεργοῦν οἱ πάντες διὰ τὴν ἐξαγωγὴν των. Ἐν τῇ μεταξὺ ἡ
Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἡ καταγγέλει τὴν συμφωνίαν Οἰκονομικῆς
Συνεργασίας ἡ διακόπτεται τὴν ἐκτέλεσίν τῆς (ὅπως τοῦτο ἐγένετο,
διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, εἰς τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον) καὶ

ἡμέρα ἀργοπορίας μεταφράζεται εἰς σοβαρωτάτας ζηρίας. Αἱ προθεσρίαι τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκτελουμένων ἔργων μὲ τὰ ὅποια αἱ εἰς τὴν Ἱταλίαν ἐκτελοῦνται κατασκευαί εἶναι συντηρημένοι ἀνατρέπονται, ἐξ οὗ καὶ αὐτομάτως πολλαπλασιάζονται αἱ ζηρίαι. Τὰ Ἱταλικά δικαστήρια, ὡς ἔτι πρὸς τὴν τελικὴν ἔκφασιν τῆς δίκης, ἐπιτρέπουν τὴν συντηρητικὴν κατὰσχecin τῶν ἐν Ἱταλίᾳ ἐφοδίων ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἡ κατὰσχecin ἐπιβάλλεται (ὅπως τοῦτο ἐγένετο μετὰ διαιγους μῆνης). Ἐν τῇ μετὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ χαλκοῦ, καθὼς φαίνεται νὰ παρσιδῶμεν πρὸς τὴν σύναψιν τῆς ἀνακωχῆς ἐν Κορέᾳ, πίπτει μὲ τὸν ἴδιον ῥυθμὸν μὲ τὸν ὅποιον ἐπικτε τὸν προηγούμενον μῆνα.

Ὡς φαντασθῇ ἤδη ὁ κρίνων ὅτι τὴν ἀπόφασιν ἐξ ἧς προηλθον ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιζήμια ἀλλὰ καὶ τὰ σχεδὸν βέβαια ὑποτάλασματα τὴν ἔλαβεν ὁ Ὑπουργός, παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην τῆς Πρεσβείας τῆς Ρώμης καὶ τῶν ἀρμοδίων ἐνταῦθα ὑπηρεσιῶν καὶ παρὰ τὴν ἀντίθετον γνωμάτευσιν τῆς Ὀλομελείας τοῦ Πορικοῦ Συμβουλίου.

Ποία οὖν ἦτο ἡ οἴσις τοῦ Ὑπουργοῦ αὐτοῦ, ἐάν καταλογίζοντο εἰς τὴν παρ' αὐτῇ ἄλλειψιν στοιχειώδους νοημοσύνης ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιζήμια ἀποτελέσματα; ὅς ἀντέτεινεν ἄραγε ὅτι οὐκ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἐπέλθουν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιζήμια ἀποτελέσματα διὰ νὰ μὴ προσπορισθῇ ἡ Νερκαντίλε δυσανάλογα κέρδη; καὶ ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ὅταν ἀκῆς ἀνῶτατα Ὑπουργήματα εἶναι ὀρθότερον καὶ σκοπιμότερον νὰ κῆρς πρᾶξεις ἐπιζημίους διὰ τὸ Κράτος τοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ παρεξηγηθοῦν ὡς ἰδιοτελεῖς παρὰ νὰ κῆρς πρᾶξεις τοῦ ὠρελοῦν τὸ Κράτος, ἀλλὰ τοῦ εἶναι ὡραίαν ἡμέραν ἠμπορεῖ νὰ φῶς ἐργασίσοθαι ὡς προῖδντα ἰδιοτελείας ἡ ἀνοησίας καὶ ὅτι, μὲ δύο λόγια, εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ὅταν ἀκῆς ἀνῶτατον λειτούργημα ἡ σύνεσις ἐπιβάλλει πρῶτον νὰ σκέπτεται τὸν ἑαυτὸν σου καὶ τὸς δυνατὸς διαβολὴς καὶ ὑπεριόν τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους;

Ἀλλὰ ἐάν μετὰ τῶν ἐπικριτῶν του εὐρίσκατο καὶ ἕνας σοβαρὸς ἄνθρωπος ὁ ὅποιος τὸν συνελάβρηνεν ἐκ τοῦ ὠρείου καὶ τοῦ ἔλεγεν, ὅτι ἡ εὐθύνη του δὲν οὐκ κριθῇ ἀπὸ τὸ τί οὐκ ἐκέρδι.

ζεν ἡ Νερκαντίλε ἀλλὰ ἀπὸ τὸ τί ἐξημιώθη τὸ Δημόσιον καὶ τὸν προεκάλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι 110.000 δολλάρια τὰ ὅποια, κατὰ τὰς συνετάς προαλέψειε ἀναλήθη ἡ οὐκ ἔκρεπε νὰ ἔχη ἀναλήθη τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὴν δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐμπορίαν τοῦ χαλκοῦ εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὴν ἐπιρράδυνσιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας καὶ ἀπὸ μίαν ἐπικίνδυνον δίκην; Καὶ ἐπειδὴ φυσικὰ δὲν ἦτο εἰς οὐδὲν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ ἐπιζήρια αὐτὰ ἀποτελέσματα ἐξημίωσαν τὸ Δημόσιον ὀλιγώτερον ἀπὸ 110.000 δολλάρια, πῶς τότε οὐκ ἐδικαιολόγει τὴν ἔγερσιν ἐνέργειάν του ὁ Ὑπουργός; Ἢ οὐκ ἔλεγεν, ὅταν ὁ κρίνων αὐτόν οὐκ τὸν ἥρῃτα καὶ πάλιν; " Πῶς, παρ' ὅσον τὸ πείσμα σας, νὰ μὴ ἐνταλῇσθε τὸ μέγεθος τῶν ζημιῶν ποῦ προεκάλει ἡ ἀδικολογία σας καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀντίθεσίς σας πρὸς τὸν συμβρισμὸν, δὲν οὖς ἐγεννήθησαν τοῦλάχιστον ἀδικολογίας; σοβαρὰ διὰ τὸ ποῖα ἦτο ἡ ὁρὴ ἀπόρρσις καὶ πῶς μεταξὺ δύο τόσων ἀραιοποιημένων καὶ ἀραιομένων λῦσεων δὲν συνεμorfώθητε μὲ τὸς ὁμοφώνους καὶ ἐπιρδόνους εἰσηγήσεις τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ προκειμένου μάλιστα περὶ συμβρισμοῦ, μὲ τὴν ὁμοφωνον γνωμάτευσιν τῆς Ὀλομελείας τοῦ Κοινοῦ Συμβουλίου; "

Αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα οὐκ ἐτύνοντο ἀπὸ τὸν κρίνοντα, τὸν ἀντικειμενικῶς καὶ δικαίως κρίνοντα, πρὸς τὸν ὑπεύθυνον Ὑπουργόν, ὁ ὅποιος οὐκ εἶχεν ἀποφασίσαι, ἐναντίον τῆς γνώμης ὅλων, μόνος αὐτοῦ, νὰ ἀπορρίψῃ τὴν λύσιν τοῦ συμβρισμοῦ. Καὶ ὁ Ὑπουργὸς ἐκεῖνος δὲν οὐκ εἶχε τίποτε ἀπολύτως νὰ ἀπαντήσῃ.

"Ὅν τῶρα ἡμεῖς ἀπηντήσαμεν.

Καὶ δηλοῦμεν πρὸς τοῦτοις ὅτι εἰμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀπαντήσωμεν καὶ εἰς ὅσα ἄλλα ἐρωτήματα δελήσῃ νὰ μᾶς θέσῃ ἡ Ἐπιτροπή. Ὑποβάλλομεν ὅμως ταῦτοχρόνως τὴν ἐπίτρονον παράκλησιν ὅπως μὴ καταλήξῃ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς συμπεράσματα ἐπὶ θεμάτων ἐξ ὧν δὲν ἐκλήθημεν νὰ δώσωμεν ἐξηγήσεις, ὥστε εἰς πᾶν γεννύμενον ζήτημα νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ ἀποψὶς τῶν διαχειρισθέντων τὰ ζήτηματα Ὑπουργῶν. Ἐκίσης παρακαλοῦμεν ὅπως ἐάν ὀρισμέναι ἐκ τῶν ἀνωτέρω δοθεισῶν ἐξηγήσεων δὲν ἱκανοποιήσων φάσιν καὶ τὴν

- 35 -

Ἐπιτροπὴν, κληροῶμεν ἐκ νέου πρὸς παροχὴν προσόδων καὶ
 συμπληρωματικῶν ἐξηγήσεων, πρὸ πάσης τελικῆς ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1954

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΕΑΤΣΟΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ίσοπαλος ο προχθεσινός αγών Α.Ε.Κ. - Πανινίου

**ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ - ΦΩΣΤΗΡ 1-0
ΑΠΟΛΛΩΝ - ΑΣΤΗΡ 2-0 (1-0)**

Με το κλείσιμο της προχθεσινής αγωνιστικής ημερίδας ολοκληρώθηκε το πρωτάθλημα Α' κατηγορίας του Ελληνικού ποδοσφαίρου. Η Α.Ε.Κ. κέρδισε τον Πανιώνιο με σκορ 1-0, ενώ ο Παναθηναϊκός ηττήθηκε από τον Φωστήρα με 2-0. Ο Απολλώνιος ηττήθηκε από τον Αστέρα με 2-0 (1-0).

Ο αγώνας Α.Ε.Κ. - Πανινίου διεξήχθη στο γήπεδο της Α.Ε.Κ. και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της Α.Ε.Κ. Ο Πανιώνιος έπαιξε με 11 παίκτες, ενώ η Α.Ε.Κ. με 10. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Ο αγώνας Παναθηναϊκός - Φωστήρας διεξήχθη στο γήπεδο του Παναθηναϊκού και έληξε με σκορ 2-0 υπέρ του Φωστήρα. Ο Παναθηναϊκός έπαιξε με 11 παίκτες, ενώ ο Φωστήρας με 10. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Ο αγώνας Απολλώνιος - Αστέρας διεξήχθη στο γήπεδο του Απολλωνίου και έληξε με σκορ 2-0 υπέρ του Αστέρα. Ο Απολλώνιος έπαιξε με 11 παίκτες, ενώ ο Αστέρας με 10. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Άγριος άκυρος αγώνας

Οι παίκτες της ομάδας Παναθηναϊκός.

**Οι άγριος εις τας έπαρχιας
Η ΔΟΞΑ ΔΡΑΜΑΣ ΕΝΙΚΗΣΕ
ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΒΟΛΟΥ ΜΕ 4-2
ΠΑΟΚ - Ηρακλής (Θ) νίκη 3-0**

Ο αγώνας Δόξα Δράμας - Νίκη Βόλου διεξήχθη στο γήπεδο της Δόξας Δράμας και έληξε με σκορ 4-2 υπέρ της Δόξας Δράμας. Ο Ηρακλής (Θ) ηττήθηκε από τον ΠΑΟΚ με σκορ 3-0.

**MATIEΣ
ΣΤΙΒΟ**

Ο αγώνας ΜΑΤΙΕΣ - ΣΤΙΒΟ διεξήχθη στο γήπεδο της ΜΑΤΙΕΣ και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της ΜΑΤΙΕΣ. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Συνεχίσθησαν προχθές κανονικά

ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΩΝ

Τα αποτελέσματα άκυρου αγώνα

Ο αγώνας Α.Ε.Κ. - Πανινίου διεξήχθη στο γήπεδο της Α.Ε.Κ. και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της Α.Ε.Κ. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Ο αγώνας Παναθηναϊκός - Φωστήρας διεξήχθη στο γήπεδο του Παναθηναϊκού και έληξε με σκορ 2-0 υπέρ του Φωστήρα. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Ο αγώνας Απολλώνιος - Αστέρας διεξήχθη στο γήπεδο του Απολλωνίου και έληξε με σκορ 2-0 υπέρ του Αστέρα. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

**ΑΘΛΗΤΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ**

Ο αγώνας Α.Ε.Κ. - Πανινίου διεξήχθη στο γήπεδο της Α.Ε.Κ. και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της Α.Ε.Κ. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Ο αγώνας Παναθηναϊκός - Φωστήρας διεξήχθη στο γήπεδο του Παναθηναϊκού και έληξε με σκορ 2-0 υπέρ του Φωστήρα. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Ο αγώνας Απολλώνιος - Αστέρας διεξήχθη στο γήπεδο του Απολλωνίου και έληξε με σκορ 2-0 υπέρ του Αστέρα. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ
ΕΙΔΗΣΕΙΣ**

Ο αγώνας Α.Ε.Κ. - Πανινίου διεξήχθη στο γήπεδο της Α.Ε.Κ. και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της Α.Ε.Κ. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Ο αγώνας Παναθηναϊκός - Φωστήρας διεξήχθη στο γήπεδο του Παναθηναϊκού και έληξε με σκορ 2-0 υπέρ του Φωστήρα. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Ο αγώνας Απολλώνιος - Αστέρας διεξήχθη στο γήπεδο του Απολλωνίου και έληξε με σκορ 2-0 υπέρ του Αστέρα. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΜΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΜΗΤΩΣΕΒΚΩΝ

Ο αγώνας ΕΛΛΑΣ ΕΜΑΝΤΩΝ - ΤΩΝ ΜΗΤΩΣΕΒΚΩΝ διεξήχθη στο γήπεδο της ΕΛΛΑΣ ΕΜΑΝΤΩΝ και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της ΕΛΛΑΣ ΕΜΑΝΤΩΝ. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

ΟΔΙΣΥ

Ο αγώνας ΟΔΙΣΥ διεξήχθη στο γήπεδο της ΟΔΙΣΥ και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της ΟΔΙΣΥ. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

Η έκθεσις καταπέλτης τού 'Αρεοπαγίτου κ. Βαροάμου

ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ: ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΛΙΣΧΟΣ ΤΩΝ ΦΑΥΛΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ!

Οι μερκαντίλες κυβερνήσεις είναι οι μεγαλύτερες ληστείες που υπάρχουν στον κόσμο. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν το λαό, που κλέβουν την πατρίδα, που κλέβουν την ιστορία. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν την αξιοπρέπεια, που κλέβουν την τιμή, που κλέβουν την ψυχή. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν την ζωή, που κλέβουν τον θάνατο, που κλέβουν την αιωνιότητα.

Οι μερκαντίλες κυβερνήσεις είναι οι μεγαλύτερες ληστείες που υπάρχουν στον κόσμο. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν το λαό, που κλέβουν την πατρίδα, που κλέβουν την ιστορία. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν την αξιοπρέπεια, που κλέβουν την τιμή, που κλέβουν την ψυχή. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν την ζωή, που κλέβουν τον θάνατο, που κλέβουν την αιωνιότητα.

ΤΙ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Οι επιστολές που έχουν δημοσιευτεί δείχνουν ότι οι μερκαντίλες κυβερνήσεις είναι οι μεγαλύτερες ληστείες που υπάρχουν στον κόσμο. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν το λαό, που κλέβουν την πατρίδα, που κλέβουν την ιστορία. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν την αξιοπρέπεια, που κλέβουν την τιμή, που κλέβουν την ψυχή. Είναι οι κυβερνήσεις που κλέβουν την ζωή, που κλέβουν τον θάνατο, που κλέβουν την αιωνιότητα.

Ο ΑΠΙΣΤΟΣ ΝΕΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΝΗΤΗ

Ο αγώνας ΑΠΙΣΤΟΣ ΝΕΟΣ - ΠΡΟΝΗΤΗ διεξήχθη στο γήπεδο της ΑΠΙΣΤΟΣ ΝΕΟΣ και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της ΑΠΙΣΤΟΣ ΝΕΟΣ. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ο αγώνας ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ διεξήχθη στο γήπεδο της ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ και έληξε με σκορ 1-0 υπέρ της ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ. Ο αγώνας χαρακτηρίστηκε από έντονη δράση και πολλές ευκαιρίες για γκολ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΤΡΙΠΛΕ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΙΟΣ

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΥ

Η ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ
ΤΗΣ "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ", ΘΑ ΣΤΡΑΦΗ ΗΔΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΤΩΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΦΑΥΛΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ж КЪРПНИКЪ ОА КЕРН ТОН ТРОСБИМ СИ ТОН БОЯНИ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

1990-1994: 18, 7-11, 1994: 1

ΠΗΞΕΩΝ!..

[illegible]

1. *Pharmaceuticals*. The pharmaceutical industry is the largest and most profitable of the U.S. industries. It is a highly concentrated industry, with the top 10 firms accounting for more than 70% of total sales. The industry is characterized by high R&D expenditures, long product development cycles, and high barriers to entry. The industry is also highly regulated, with the FDA playing a central role in the approval and oversight of drugs.

1942-1943 and 1943-1944. The first two years were spent in the United States, and the last two years in the United Kingdom. The first two years were spent in the United States, and the last two years in the United Kingdom. The first two years were spent in the United States, and the last two years in the United Kingdom.

[illegible][illegible]

REPORT 41 — "Crematoriums in the United States." The crematoriums in the United States are described in this report. The crematoriums in the United States are described in this report. The crematoriums in the United States are described in this report.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
 1200 SOUTH EAST ASIAN BLVD.
 CHICAGO, ILL. 60607
 TEL: (312) 937-1234
 FAX: (312) 937-1234
 WWW: WWW.CHICAGO.EDU

1. **APRIL 1994**
 2. **ST. NIKOLAYEV**
 3. **THE TROVISHCHTA**
 4. **APRIL 1994**
 5. **ST. NIKOLAYEV**
 6. **THE TROVISHCHTA**
 7. **APRIL 1994**
 8. **ST. NIKOLAYEV**
 9. **THE TROVISHCHTA**
 10. **APRIL 1994**
 11. **ST. NIKOLAYEV**
 12. **THE TROVISHCHTA**
 13. **APRIL 1994**
 14. **ST. NIKOLAYEV**
 15. **THE TROVISHCHTA**
 16. **APRIL 1994**
 17. **ST. NIKOLAYEV**
 18. **THE TROVISHCHTA**
 19. **APRIL 1994**
 20. **ST. NIKOLAYEV**
 21. **THE TROVISHCHTA**
 22. **APRIL 1994**
 23. **ST. NIKOLAYEV**
 24. **THE TROVISHCHTA**
 25. **APRIL 1994**
 26. **ST. NIKOLAYEV**
 27. **THE TROVISHCHTA**
 28. **APRIL 1994**
 29. **ST. NIKOLAYEV**
 30. **THE TROVISHCHTA**
 31. **APRIL 1994**
 32. **ST. NIKOLAYEV**
 33. **THE TROVISHCHTA**
 34. **APRIL 1994**
 35. **ST. NIKOLAYEV**
 36. **THE TROVISHCHTA**
 37. **APRIL 1994**
 38. **ST. NIKOLAYEV**
 39. **THE TROVISHCHTA**
 40. **APRIL 1994**
 41. **ST. NIKOLAYEV**
 42. **THE TROVISHCHTA**
 43. **APRIL 1994**
 44. **ST. NIKOLAYEV**
 45. **THE TROVISHCHTA**
 46. **APRIL 1994**
 47. **ST. NIKOLAYEV**
 48. **THE TROVISHCHTA**
 49. **APRIL 1994**
 50. **ST. NIKOLAYEV**
 51. **THE TROVISHCHTA**
 52. **APRIL 1994**
 53. **ST. NIKOLAYEV**
 54. **THE TROVISHCHTA**
 55. **APRIL 1994**
 56. **ST. NIKOLAYEV**
 57. **THE TROVISHCHTA**
 58. **APRIL 1994**
 59. **ST. NIKOLAYEV**
 60. **THE TROVISHCHTA**
 61. **APRIL 1994**
 62. **ST. NIKOLAYEV**
 63. **THE TROVISHCHTA**
 64. **APRIL 1994**
 65. **ST. NIKOLAYEV**
 66. **THE TROVISHCHTA**
 67. **APRIL 1994**
 68. **ST. NIKOLAYEV**
 69. **THE TROVISHCHTA**
 70. **APRIL 1994**
 71. **ST. NIKOLAYEV**
 72. **THE TROVISHCHTA**
 73. **APRIL 1994**
 74. **ST. NIKOLAYEV**
 75. **THE TROVISHCHTA**
 76. **APRIL 1994**
 77. **ST. NIKOLAYEV**
 78. **THE TROVISHCHTA**
 79. **APRIL 1994**
 80. **ST. NIKOLAYEV**
 81. **THE TROVISHCHTA**
 82. **APRIL 1994**
 83. **ST. NIKOLAYEV**
 84. **THE TROVISHCHTA**
 85. **APRIL 1994**
 86. **ST. NIKOLAYEV**
 87. **THE TROVISHCHTA**
 88. **APRIL 1994**
 89. **ST. NIKOLAYEV**
 90. **THE TROVISHCHTA**
 91. **APRIL 1994**
 92. **ST. NIKOLAYEV**
 93. **THE TROVISHCHTA**
 94. **APRIL 1994**
 95. **ST. NIKOLAYEV**
 96. **THE TROVISHCHTA**
 97. **APRIL 1994**
 98. **ST. NIKOLAYEV**
 99. **THE TROVISHCHTA**
 100. **APRIL 1994**
 101. **ST. NIKOLAYEV**
 102. **THE TROVISHCHTA**
 103. **APRIL 1994**
 104. **ST. NIKOLAYEV**
 105. **THE TROVISHCHTA**
 106. **APRIL 1994**
 107. **ST. NIKOLAYEV**
 108. **THE TROVISHCHTA**
 109. **APRIL 1994**
 110. **ST. NIKOLAYEV**
 111. **THE TROVISHCHTA**
 112. **APRIL 1994**
 113. **ST. NIKOLAYEV**
 114. **THE TROVISHCHTA**
 115. **APRIL 1994**
 116. **ST. NIKOLAYEV**
 117. **THE TROVISHCHTA**
 118. **APRIL 1994**
 119. **ST. NIKOLAYEV**
 120. **THE TROVISHCHTA**
 121. **APRIL 1994**
 122. **ST. NIKOLAYEV**
 123. **THE TROVISHCHTA**
 124. **APRIL 1994**
 125. **ST. NIKOLAYEV**
 126. **THE TROVISHCHTA**
 127. **APRIL 1994**
 128. **ST. NIKOLAYEV**
 129. **THE TROVISHCHTA**
 130. **APRIL 1994**
 131. **ST. NIKOLAYEV**
 132. **THE TROVISHCHTA**
 133. **APRIL 1994**
 134. **ST. NIKOLAYEV**
 135. **THE TROVISHCHTA**
 136. **APRIL 1994**
 137. **ST. NIKOLAYEV**
 138. **THE TROVISHCHTA**
 139. **APRIL 1994**
 140. **ST. NIKOLAYEV**
 141. **THE TROVISHCHTA**
 142. **APRIL 1994**
 143. **ST. NIKOLAYEV**
 144. **THE TROVISHCHTA**
 145. **APRIL 1994**
 146. **ST. NIKOLAYEV**
 147. **THE TROVISHCHTA**
 148. **APRIL 1994**
 149. **ST. NIKOLAYEV**
 150. **THE TROVISHCHTA**
 151. **APRIL 1994**
 152. **ST. NIKOLAYEV**
 153. **THE TROVISHCHTA**
 154. **APRIL 1994**
 155. **ST. NIKOLAYEV**
 156. **THE TROVISHCHTA**
 157. **APRIL 1994**
 158. **ST. NIKOLAYEV**
 159. **THE TROVISHCHTA**
 160. **APRIL 1994**
 161. **ST. NIKOLAYEV**
 162. **THE TROVISHCHTA**
 163. **APRIL 1994**
 164. **ST. NIKOLAYEV**
 165. **THE TROVISHCHTA**
 166. **APRIL 1994**
 167. **ST. NIKOLAYEV**
 168. **THE TROVISHCHTA**
 169. **APRIL 1994**
 170. **ST. NIKOLAYEV**
 171. **THE TROVISHCHTA**
 172. **APRIL 1994**
 173. **ST. NIKOLAYEV**
 174. **THE TROVISHCHTA**
 175. **APRIL 1994**
 176. **ST. NIKOLAYEV**
 177. **THE TROVISHCHTA**
 178. **APRIL 1994**
 179. **ST. NIKOLAYEV**
 180. **THE TROVISHCHTA**
 181. **APRIL 1994**
 182. **ST. NIKOLAYEV**
 183. **THE TROVISHCHTA**
 184. **APRIL 1994**
 185. **ST. NIKOLAYEV**
 186. **THE TROVISHCHTA**
 187. **APRIL 1994**
 188. **ST. NIKOLAYEV**

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

ΠΑΡΑΓΡ. 4. — Έκ τής έκτι-
μήσεως πάντων των συντελεσ-
των προέκυψαν τὰ ἑξῆς:
Διὰ τῆς ἀπὸ 31 Ἀυγούστου
1949 μεταρ. ἱταλικῆς καὶ Ἑλ-
λόδος Συνθέσεως Οἰκονομικῆς
Συνεργασίας καὶ ρυθμίσεως τῶν
ἐν τῇς μεταρ. τῶν Συμφωνιῶν καὶ
Συντηρησμένων Δυνάμεων καὶ
τῆς ἱταλικῆς Συνθέσεως Εἰρήνης
προσδιορίσας ὡς ἀπὸ 31 Ὀκτω-
βρίου 1949 Ν.Δ. καὶ τερμινὸς ἐν
ἔργῳ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1949
ἡ μὲν ἱταλικὴ ἀπέλαβε τὴν ἀπο-
γέμιστον ὄγκον τοῦ ποσῶν τῶν 105.
000.000 ὁλλανδικῶν τοῦ προβλεπο-
μένου ἀπὸ τῆς ἀρθρ. 74 Β' τῆς
Συνθέσεως Εἰρήνης μεταξύ αὐτῆς
καὶ τῶν Συμφωνιῶν καὶ Συντηρι-
σμένων Δυνάμεων καταβῆλα ὑπὸ
μυσθὸν βιομηχανικῶν πρῶτον, εἰ
θελῶν καὶ συντελεῖν, ὁφείλων τῆς
πρὸς τὴν παραγωγῆς κλπ., ἡ
δὲ Ἑλλὰς νὰ κοσμήσῃ εἰς ἐκεί-
νην τὰς πρῶτας ὅσας τῆς συντε-
λεῖται ἐκστρώσας ἐν ἱταλικῇ καὶ
ἀποπαισάζας διὰ τῆς κατεργασίας
τῶν ἱταίων προέχοντων ὄγκων πρὸς
καταρτὴν καὶ παραδοχῶν (ἀρθρ.
1, 21). Κατωρίσθησαν περὶ τῆς
ἀποπαισάζουσας αἱ τούτοις πρῶτοι
ὅροι, ἐν αἷς καὶ ὁ παλαιοεὐρώπαι-
κος συμμολωτὴς ὅτι αὐτοὶ δο-
νῶνται νὰ ἐκκαλύψωσι δι' ἄλλαν
κατόπιν συμφωνίας μεταρ. τῶν
δύο ἀντιπροσώπων τῶν δύο Κα-
ρὰς ἀντιπροσώπων ἀπὸ ἐκείνου
τῆς διὰ τὴν ἀπὸ κοινῆς ἐπὶ ἐλα-
θυσιν τῆς ἐξαργυρῆς τῶν ὁσῶν
τῆς Συνθέσεως.

ΠΑΡΑΓΡ. 5. — Οὕτως ἐφα-
ν

το ὁ ἐξαργυρῆς κυρίως παλαιοεὐ-
ρώπαικος εἰς ἱταλικὴν ὑπὸ διαφόρων
προμηθευτῶν καὶ ἐκκαταρτῶν ὁ
ὕποθεσις τῆς ἑταιρίας *L.A.*
MERCANTILE μὲ ἐκπορεύου-
σαν πρὸς τὸ κ. Φ. ΝΤΑΝΟΝ δι' ἄλλαν
ἐλλοπούσα τέσσαρα στάδια, ἥτοι
α') τὸ τῶν ἀρχικῶν Συνθέσεων
τῆς 4 καὶ 10 (ἰανουαρίου 1951,
Β') τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς 4 Ἀυ-
γούστου 1951, γ') τοῦ συμβιβασ-
μοῦ τῆς 6 Ἀυγούστου 1952 καὶ
δ') τῆς συμβολαῖς τῆς 18 Σε-
πτεμβρίου 1952. Περὶ ἐκαστοῦ
ἐξ αὐτῶν γίνεται κατωτέρω εἰλο-
γὴ μνεία.

ΑΡΧΗ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

Α' ΑΡΧΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ.

ΠΑΡΑΓΡ. 6. — Αὐτοὶ συντελε-
σαν δι' ἀλληλογραφίας μεταξύ
τοῦ κ. Φ. ΝΤΑΝΟΝ ὡς Γενικοῦ
Διευθυντοῦ τῆς *MERCANTILE*
L.E. καὶ τοῦ κ. ΑΓΓ. ΚΩΒΑΙΟΥ
Γεννητάρχου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν
Παράστασιν Ρόμης καὶ Προσδιορί-
σαν τῆς ἀπὸ ἑκατέρωθεν ἱταλι-
κῶν ἑκπορεύσεων, ὡς ἐκπορεύου-
σαν αὐτῆς, ἔχοντι δὲ τὸ ἔλεγχον ἱ-
στορικῶς.

ΠΑΡΑΓΡ. 7. — Ὁ κ. Φ. ΝΤΑ-
ΝΟΝ ἐκπορεύειν οὐκ ἂν ἀμείν-
ηται ἀπὸ ἀλλοτρίων ὁμοῦς
καὶ διατελὼν ἀπὸ μωροῦ χρόνου
αὐτὸς τῆς ἐν Ρώμῃ Ἑλληνικῆς Πα-
ράστασις εἰς ὅσους, αἵτινες πα-
ρίστανται τὴν ἐκείνην καὶ ἐν ὅ-
σοις, κατόπιν προσελθόντων, εἰς
τῆς διδωσέως αὐτῆς καὶ νὰ συνο-

νοητρεφῆται τὸ ἀνώτερον προ-
σωπικὸν αὐτῆς μέχρι καὶ τοῦ Ἀ-
πριλίου 1952. Ἐκδοχῆς ὡς
προμηθευτῆς παλαιοεὐρώπαικος εἰσὶν

Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸ πρῶτον
κατὰ Νοεμβρίου τοῦ 1950, ὡς δὲ
ἐκπορεύουσι τῆς ἑταιρίας *CIE*
πρὸς ἔσοδα 5.000 τόνους πρε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 4ην Σελ.

do bywhio tolo pipo
 toadeto dounyis coo
 erayporka o dounyis ci-
 dunt/dipela. "Bya upinoo
 apoonoo naa pypora to
 apydotto, ~~o~~ coo iynoo
 coo' olin otopa to
 oalpiu. Le eja apypr-
 kroya dyat coinaap
 eke toadetiwa to olo
 owa' toa dya, eke pyp-
 foa to epe's epyis,
 poy olo apyoo to

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΥΙΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

1877

ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Εν Αθήναις
Εκδόσεως 1877
Εκδόσεως 1877

Εν Αθήναις

3

ΕΥΧΕΚΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΑ.

των κατοχών του το έμπορεύμα
εις πώλησι και μεταπώλησι δια-
σιν της **BANKA UNIONE**
του Μιλάνου υπενθυμίζω δια την
ταύιν ότι υποχρεώκει τους δια
πραξιοποιήσαν τρέχοντες έτους
είναι 27.000 τόννοι. Διό το
σύνολον διαπραχθέντων έτησιον
πέραν συντηρημένους ποσότη-
τος θα προσπαθήσωμεν επιτύχω-
μεν συγκατάθεσιν Ιταλικής Κυ-
βερνήσεως δι' αντικατάστασιν
άλλης πρώτης εως χωρίς να εί-
μεθε βέβαιον ότι θα το επιτύχο-
μεν.

ΗΣΙΑΝ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΙ ΑΙ ΕΤΑΙ-
ΡΙΑΙ ΜΕΤΑΙ ΟΠΟΙΑΣ ΣΥΝ-
ΕΒΑΛΛΕΤΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ !

ΠΑΡΑΓΡ. 12. — Το τηλεγρά-
μμα τούτο περιέχει τας έξής ά-
νταρτήσεις, αιτινες δεν είναι ά-
νώνυμ να αποδοθούν εις άπλην
παραδορμένην του συντάκτου αούτου
κ. ΚΙΒΑΙΟΥ.

α') Ισχυρίζεται την περί ης πρό-
κειται προηγουμένως προς την έ-
κρίσιν αυτού σφαιρικός έ-
σοδ. 20456 τηλεγραφικός.
ΕΝ Η ΕΚΕΙΝΗ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ Υ-
ΠΟ ΤΗΣ CIE MONNE και οέ
και της **MERCANTILE**.

β') Η έγγραφική επιστολή
παρασχη όμο μόνος της **MER-
CANTILE**.

γ') Ενώ δια του τηλεγραφή-
ματος 6723/1950 της Γενικής
παραίετο η δεδομεις ότι η
CIE ΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΜΕΙΩΣΙΝ
του τιμήματος εις 60.000.000 47.
30 κατά τόννον, δια του παρόν
--- ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕ

λη.
ΚΩ.
την
ο

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
 5408 S. UNIVERSITY AVE.
 CHICAGO, ILL. 60637
 TEL: 773-936-5000
 FAX: 773-936-5000
 WWW: WWW.CHICAGO.EDU

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

1984-1985
 1986-1987
 1988-1989
 1990-1991
 1992-1993
 1994-1995
 1996-1997
 1998-1999
 2000-2001
 2002-2003
 2004-2005
 2006-2007
 2008-2009
 2010-2011
 2012-2013
 2014-2015
 2016-2017
 2018-2019
 2020-2021
 2022-2023
 2024-2025
 2026-2027
 2028-2029
 2030-2031
 2032-2033
 2034-2035
 2036-2037
 2038-2039
 2040-2041
 2042-2043
 2044-2045
 2046-2047
 2048-2049
 2050-2051
 2052-2053
 2054-2055
 2056-2057
 2058-2059
 2060-2061
 2062-2063
 2064-2065
 2066-2067
 2068-2069
 2070-2071
 2072-2073
 2074-2075
 2076-2077
 2078-2079
 2080-2081
 2082-2083
 2084-2085
 2086-2087
 2088-2089
 2090-2091
 2092-2093
 2094-2095
 2096-2097
 2098-2099
 2100-2101
 2102-2103
 2104-2105
 2106-2107
 2108-2109
 2110-2111
 2112-2113
 2114-2115
 2116-2117
 2118-2119
 2120-2121
 2122-2123
 2124-2125
 2126-2127
 2128-2129
 2130-2131
 2132-2133
 2134-2135
 2136-2137
 2138-2139
 2140-2141
 2142-2143
 2144-2145
 2146-2147
 2148-2149
 2150-2151
 2152-2153
 2154-2155
 2156-2157
 2158-2159
 2160-2161
 2162-2163
 2164-2165
 2166-2167
 2168-2169
 2170-2171
 2172-2173
 2174-2175
 2176-2177
 2178-2179
 2180-2181
 2182-2183
 2184-2185
 2186-2187
 2188-2189
 2190-2191
 2192-2193
 2194-2195
 2196-2197
 2198-2199
 2200-2201
 2202-2203
 2204-2205
 2206-2207
 2208-2209
 2210-2211
 2212-2213
 2214-2215
 2216-2217
 2218-2219
 2220-2221
 2222-2223
 2224-2225
 2226-2227
 2228-2229
 2230-2231
 2232-2233
 2234-2235
 2236-2237
 2238-2239
 2240-2241
 2242-2243
 2244-2245
 2246-2247
 2248-2249
 2250-2251
 2252-2253
 2254-2255
 2256-2257
 2258-2259
 2260-2261
 2262-2263
 2264-2265
 2266-2267
 2268-2269
 2270-2271
 2272-2273
 2274-2275
 2276-2277
 2278-2279
 2280-2281
 2282-2283
 2284-2285
 2286-2287
 2288-2289
 2290-2291
 2292-2293
 2294-2295
 2296-2297
 2298-2299
 2300-2301
 2302-2303
 2304-2305
 2306-2307
 2308-2309
 2310-2311
 2312-2313
 2314-2315
 2316-2317
 2318-2319
 2320-2321
 2322-2323
 2324-2325
 2326-2327
 2328-2329
 2330-2331
 2332-2333
 2334-2335
 2336-2337
 2338-2339
 2340-2341
 2342-2343
 2344-2345
 2346-2347
 2348-2349
 2350-2351
 2352-2353
 2354-2355
 2356-2357
 2358-2359
 2360-2361
 2362-2363
 2364-2365
 2366-2367
 2368-2369
 2370-2371
 2372-2373
 2374-2375
 2376-2377
 2378-2379
 2380-2381
 2382-2383
 2384-2385
 2386-2387
 2388-2389
 2390-2391
 2392-2393
 2394-2395
 2396-2397
 2398-2399
 2400-2401
 2402-2403
 2404-2405
 2406-2407
 2408-2409
 2410-2411
 2412-2413
 2414-2415
 2416-2417
 2418-2419
 2420-2421
 2422-2423
 2424-2425
 2426-2427
 2428-2429
 2430-2431
 2432-2433
 2434-2435
 2436-2437
 2438-2439
 2440-2441
 2442-2443
 2444-2445
 2446-2447
 2448-2449
 2450-2451
 2452-2453
 2454-2455
 2456-2457
 2458-2459
 2460-2461
 2462-2463
 2464-2465
 2466-2467
 2468-2469
 2470-2471
 2472-2473
 2474-2475
 2476-2477
 2478-2479
 2480-2481
 2482-2483
 2484-2485
 2486-2487
 2488-2489
 2490-2491
 2492-2493
 2494-2495
 2496-2497
 2498-2499
 2500-2501
 2502-2503
 2504-2505
 2506-2507
 2508-2509
 2510-2511
 2512-2513
 2514-2515
 2516-2517
 2518-2519
 2520-2521
 2522-2523
 2524-2525
 2526-2527
 2528-2529
 2530-2531
 2532-2533
 2534-2535
 2536-2537
 2538-2539
 2540-2541
 2542-2543
 2544-2545
 2546-2547
 2548-2549
 2550-2551
 2552-2553
 2554-2555
 2556-2557
 2558-2559
 2560-2561
 2562-2563
 2564-2565
 2566-2567
 256

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the symptoms and the context in which they are occurring.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific information required.

1. The first step is to identify the problem or goal. This involves understanding the current situation and what needs to be achieved. It is important to be clear and specific about the objectives.

[illegible]

the late September 1941
issue of *Picture Post*, announced
that the British Government
was to purchase the rights
to the book. The book was
published in 1942, and was
one of the first to be published
in the United States.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be solved. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

1. **1990** **1991** **1992** **1993** **1994** **1995** **1996** **1997** **1998** **1999** **2000** **2001** **2002** **2003** **2004** **2005** **2006** **2007** **2008** **2009** **2010** **2011** **2012** **2013** **2014** **2015** **2016** **2017** **2018** **2019** **2020** **2021** **2022** **2023** **2024** **2025** **2026** **2027** **2028** **2029** **2030** **2031** **2032** **2033** **2034** **2035** **2036** **2037** **2038** **2039** **2040** **2041** **2042** **2043** **2044** **2045** **2046** **2047** **2048** **2049** **2050** **2051** **2052** **2053** **2054** **2055** **2056** **2057** **2058** **2059** **2060** **2061** **2062** **2063** **2064** **2065** **2066** **2067** **2068** **2069** **2070** **2071** **2072** **2073** **2074** **2075** **2076** **2077** **2078** **2079** **2080** **2081** **2082** **2083** **2084** **2085** **2086** **2087** **2088** **2089** **2090** **2091** **2092** **2093** **2094** **2095** **2096** **2097** **2098** **2099** **2100** **2101** **2102** **2103** **2104** **2105** **2106** **2107** **2108** **2109** **2110** **2111** **2112** **2113** **2114** **2115** **2116** **2117** **2118** **2119** **2120** **2121** **2122** **2123** **2124** **2125** **2126** **2127** **2128** **2129** **2130** **2131** **2132** **2133** **2134** **2135** **2136** **2137** **2138** **2139** **2140** **2141** **2142** **2143** **2144** **2145** **2146** **2147** **2148** **2149** **2150** **2151** **2152** **2153** **2154** **2155** **2156** **2157** **2158** **2159** **2160** **2161** **2162** **2163** **2164** **2165** **2166** **2167** **2168** **2169** **2170** **2171** **2172** **2173** **2174** **2175** **2176** **2177** **2178** **2179** **2180** **2181** **2182** **2183** **2184** **2185** **2186** **2187** **2188** **2189** **2190** **2191** **2192** **2193** **2194** **2195** **2196** **2197** **2198** **2199** **2200** **2201** **2202** **2203** **2204** **2205** **2206** **2207** **2208** **2209** **2210** **2211** **2212** **2213** **2214** **2215** **2216** **2217** **2218** **2219** **2220** **2221** **2222** **2223** **2224** **2225** **2226** **2227** **2228** **2229** **2230** **2231** **2232** **2233** **2234** **2235** **2236** **2237** **2238** **2239** **2240** **2241** **2242** **2243** **2244** **2245** **2246** **2247** **2248** **2249** **2250** **2251** **2252** **2253** **2254** **2255** **2256** **2257** **2258** **2259** **2260** **2261** **2262** **2263** **2264** **2265** **2266** **2267** **2268** **2269** **2270** **2271** **2272** **2273** **2274** **2275** **2276** **2277** **2278** **2279** **2280** **2281** **2282** **2283** **2284** **2285** **2286** **2287** **2288** **2289** **2290** **2291** **2292** **2293** **2294** **2295** **2296** **2297** **2298** **2299** **2300** **2301** **2302** **2303** **2304** **2305** **2306** **2307** **2308** **2309** **2310** **2311** **2312** **2313** **2314** **2315** **2316** **2317** **2318** **2319** **2320** **2321** **2322** **2323** **2324** **2325** **2326** **2327** **2328** **2329** **2330** **2331** **2332** **2333** **2334** **2335** **2336** **2337** **2338** **2339** **2340** **2341** **2342** **2343** **2344** **2345** **2346** **2347** **2348** **2349** **2350** **2351** **2352** **2353** **2354** **2355** **2356** **2357** **2358** **2359** **2360** **2361** **2362** **2363** **2364** **2365** **2366** **2367** **2368** **2369** **2370** **2371** **2372** **2373** **2374** **2375** **2376** **2377** **2378** **2379** **2380** **2381** **2382** **2383** **2384** **2385** **2386** **2387** **2388** **2389** **2390** **2391** **2392** **2393** **2394** **2395** **2396** **2397** **2398**

1. The first step is to identify the problem. In this case, the problem is that the system is not working properly.

Advertisement

...and ...
...and ...
...and ...
...and ...
...and ...

Advertisement

[illegible]

...the ...
...to ...
...the ...
...the ...
...the ...

[illegible]

Das Bundesgesetz über die
Kantons- und Kreisverordnungen
vom 1. März 1900, Nr. 1, ist
in Kraft getreten.

[illegible][illegible]

THE

1. The first part of the document is a list of names and their corresponding addresses. The names are listed in a column on the left, and the addresses are listed in a column on the right. The names are: J. A. Smith, J. B. Jones, J. C. Brown, J. D. White, J. E. Black, J. F. Green, J. G. Gray, J. H. White, J. I. Black, J. J. Green, J. K. Gray, J. L. White, J. M. Black, J. N. Green, J. O. Gray, J. P. White, J. Q. Black, J. R. Green, J. S. Gray, J. T. White, J. U. Black, J. V. Green, J. W. Gray, J. X. White, J. Y. Black, J. Z. Green. The addresses are: 123 Main St., 456 Main St., 789 Main St., 101 Main St., 202 Main St., 303 Main St., 404 Main St., 505 Main St., 606 Main St., 707 Main St., 808 Main St., 909 Main St., 1010 Main St., 1111 Main St., 1212 Main St., 1313 Main St., 1414 Main St., 1515 Main St., 1616 Main St., 1717 Main St., 1818 Main St., 1919 Main St., 2020 Main St., 2121 Main St., 2222 Main St., 2323 Main St., 2424 Main St., 2525 Main St., 2626 Main St., 2727 Main St., 2828 Main St., 2929 Main St., 3030 Main St., 3131 Main St., 3232 Main St., 3333 Main St., 3434 Main St., 3535 Main St., 3636 Main St., 3737 Main St., 3838 Main St., 3939 Main St., 4040 Main St., 4141 Main St., 4242 Main St., 4343 Main St., 4444 Main St., 4545 Main St., 4646 Main St., 4747 Main St., 4848 Main St., 4949 Main St., 5050 Main St., 5151 Main St., 5252 Main St., 5353 Main St., 5454 Main St., 5555 Main St., 5656 Main St., 5757 Main St., 5858 Main St., 5959 Main St., 6060 Main St., 6161 Main St., 6262 Main St., 6363 Main St., 6464 Main St., 6565 Main St., 6666 Main St., 6767 Main St., 6868 Main St., 6969 Main St., 7070 Main St., 7171 Main St., 7272 Main St., 7373 Main St., 7474 Main St., 7575 Main St., 7676 Main St., 7777 Main St., 7878 Main St., 7979 Main St., 8080 Main St., 8181 Main St., 8282 Main St., 8383 Main St., 8484 Main St., 8585 Main St., 8686 Main St., 8787 Main St., 8888 Main St., 8989 Main St., 9090 Main St., 9191 Main St., 9292 Main St., 9393 Main St., 9494 Main St., 9595 Main St., 9696 Main St., 9797 Main St., 9898 Main St., 9999 Main St.

1. General
 2. Particular
 3. General
 4. Particular
 5. General
 6. Particular
 7. General
 8. Particular
 9. General
 10. Particular
 11. General
 12. Particular
 13. General
 14. Particular
 15. General
 16. Particular
 17. General
 18. Particular
 19. General
 20. Particular
 21. General
 22. Particular
 23. General
 24. Particular
 25. General
 26. Particular
 27. General
 28. Particular
 29. General
 30. Particular
 31. General
 32. Particular
 33. General
 34. Particular
 35. General
 36. Particular
 37. General
 38. Particular
 39. General
 40. Particular
 41. General
 42. Particular
 43. General
 44. Particular
 45. General
 46. Particular
 47. General
 48. Particular
 49. General
 50. Particular
 51. General
 52. Particular
 53. General
 54. Particular
 55. General
 56. Particular
 57. General
 58. Particular
 59. General
 60. Particular
 61. General
 62. Particular
 63. General
 64. Particular
 65. General
 66. Particular
 67. General
 68. Particular
 69. General
 70. Particular
 71. General
 72. Particular
 73. General
 74. Particular
 75. General
 76. Particular
 77. General
 78. Particular
 79. General
 80. Particular
 81. General
 82. Particular
 83. General
 84. Particular
 85. General
 86. Particular
 87. General
 88. Particular
 89. General
 90. Particular
 91. General
 92. Particular
 93. General
 94. Particular
 95. General
 96. Particular
 97. General
 98. Particular
 99. General
 100. Particular

[illegible]

1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729

... and the ...
... and the ...
... and the ...
... and the ...

[illegible]

I ratoluto per. Eto per
 per la Ginevra benficio, per
 la Semplicità. Esercizio.
 Myo per la uprope Dyo
 la opio per la loro fuor.
 per curio di anagion
 va per natijion na di
 lo natidion. Dyo per
 per per la mila lo anagion
 an di opio natidion
 na fin di anagion per
 na per la per la na
 anagion, an natidion di
 anagion na lo

everybody is very
of the day.

Σ Κ Α Ν Δ Α Λ Α

Β' ΕΞΑΜΗΝΙΟΝ 1953

"Η ΚΕΦΗΜΕΡΙΝΗ" τῆς 19-11-53ΤΟ ΕΚΑΝΑΛΑΟΝ ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΣ.Η ΑΝΤΙΔΙΚΟΥΣΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ"ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΣ" ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΟ ΜΕΣΕΓΓΥΝΣΙΝ.ΕΚΑΡΠΙΣΘΗ ΕΚ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΠΟΣΩΝ 500.000 ΔΟΛ-
ΛΑΡΙΩΝ ΥΠΕΡΑΝΘΗ ΜΗΝΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ.

Μία άπιστευτος ύπόθεσις άπάτης εις βάρος του έλληνικού δημόσιου άπεκαλύφθη χθές, διαπραχθεΐσα ύπό της 'Εταιρίας "Μερκαντίλε" έμφανιζομένης μέχρι τουδε Ιταλικής. 'Η ός ένω 'Εταιρία, ή όπισα κατά τό παρελθόν έτος κατέσχε δύο μεσογευακά σιδ-δη ναυπηγηθέντα διδ λογαριασμών του έλληνικού δη-μοσίου εκ τών Ιταλικών έπανορθώσεων, προσφάτως δε είχεν επιτύχει ός Ιταλική έταιρία διδ τών Ιτα-λικών δικαστηρίων; νά επιβδλῃ κατάσχεσιν καί δι ε-άλλου μεσογειακού σιδφους του "Αγαμέμνωνος", άπε-καλύφθη ότι όχι μόνον ήτο έλληνική έταιρία, έ-δρεύουσα εις τόν Πειραιά, άλλά καί έτέλει υπό με-σεγγύσθσιν, δηλαδή άνηκεν ειμ τήν κυρίστητα του έλ-ληνικού δημόσιου. 'Η έν λόγῳ έταιρία έμφανιζομέ-νη ός Ιταλική, εκέτυχε νά συνάψῃ άπό του 1950-1951 διάφορους συμβάσεις με τό έλληνικόν δημόσιον χωρίς εις τάς όπθίς καί διδ διάφορων άπατῶν καί εκβιασμών, κατάρθων νά άποσπάσῃ άπό τό έλληνικόν δημόσιον κατά περδους, ποσών περίπου 500.000 δολλαρίων, διεξεδίδει δε εις όστι άλλας 600.000 δολλαρίων διδ τήν ελσπραζιν τών όποιών είχεν επι-τύχει τήν κατάσχεσιν του "Αγαμέμνωνος".

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ.ΠΑΠΑΓΑ ΜΝΗ

Ο 'Υπουργός τών Οικονομικῶν κ. Παπαγιάννης έρωτη-θείς επί της ύποθέσεως πρόβη εις τάς κατωτέρω δηλώσεις:

"Είναι ήδη γνωστόν ότι προκδτοχοι Κυβερ-νήσεις συνήσαν μετά της 'Εταιρίας "Μερκαντίλε" έμφανιζομένης ός Ιταλικής, επανειλημμένας συμ-βάσεις, εκ της εκτελέσεως τών άποίων προσε-γέγοντο ζημιαί πολλῶν εκατοντάδων χιλιάδων δολ-λρίων εις βάρος του 'Ελληνικού δημόσιου, ός προέ-κυψεν εκ της προ τινός ύποβληθείσης έκθέσεως Πιπέρου. 'Η τελευταία εκ τών συμβάσεων τούτων.

συναφθεῖσα ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ 1952, εἶχε παραδοθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὸν ΟΔΙΕΥ.

"Ἐλαβον τὸ πρῶτον γνῶσιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τοὺς πρῶτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐκ διενέξεων μεταξὺ τῆς "Μερκαντίλε" καὶ τοῦ ΟΔΙΕΥ, ὀφειλομένων εἰς πρόσθιον κακοπιστίαν τῆς ἐταιρίας ταύτης. Αἱ διενέξεις κατέληξαν εἰς τὴν ἐπιβολὴν κατασχέσεως ἀφ' ἑνὸς τῶν δύο μεσογειακῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ παραδοθῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἔναντι τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ κατάσχεσις δὲ αὕτη ἤρθη ἀφ' ἡ ἑλληνικῇ κυβερνήσει καταθέσασιν ἀνδλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διέγινωσα ὅτι Ἡ ΟΔΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΤΟ ΥΠΟΠΤΟΣ, ἐφ' ᾧ καὶ παρεκδέξατο τὸ Ἰ- Ἰνστιτούτον Δικαιοσύνης ὅπως ἀνατεθῇ εἰς ἀνάτατον δικαστικὸν ἢ διενέργειαν ἀνακρίσεων. Πρὸ μηνὸς περὶ τοῦ ἐπληροφοροῦμαι ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἐταιρίας ὅτι ἦτο ἰταλική, ἦτο ~~ἀπὸ~~ ψευδὴς καὶ ὅτι ἐξ ἀντιθέτου αὕτη ἦτο ἑλληνικὴ ἀνδνυμος ἐταιρία, μὲ ἔδραν τὸν Πειραιᾶ. Ἀφ' οὗ ἐξηκριβώσα τὴν ἐκπληκτικὴν αὐτὴν πληροφορίαν διὰ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Ἰνστιτούτου Οἰκονομικῶν, ἐλδοποίησα ἀμέσως τὸν ἐν Ρώμῃ δικηγόρον τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει παρὰ τῆς ἐκεῖ πρεσβείας μας ἀνατεθῇ ἡ προδοτικὴ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Ὁλῆγον ἀργότερον, εἰδοποιούμαι παρὰ τοῦτο ὅτι ἐξηκριβώθη καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ὅτι ἡ ἐταιρία "Μερκαντίλε" δὲν ἦτο ἰταλική ἀλλ' ἑλληνική.

Τὴν ὅην τρέχοντος μηνὸς μοι ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἐταιρία δὲν ἦτο μόνον ἑλληνικὴ ἀλλὰ καὶ ἐτέλει ὑπὸ μεσεγγυήσιν, λόγῳ τῆς ἰδιότητος τῶν μετόχων αὐτῆς. Ἐζήτησα, πρῶτα, καὶ ἐξηκριβώσα αὐτοπροσώπως τὴν ὑπαρξίν σχετικοῦ φακέλλου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεσεγγυημένων ὑπηρεσιῶν καὶ μετὰ τοῦτο ὑπέβαλα τὴν ἐπομένην 7ην Νοεμβρίου μηνύσιν πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖα πλημμελειοδικῶν ἔναντι τῶν ἐκπ. προσηκοῦντων τὴν ἐταιρίαν καὶ παντὸς συναιτίου ἐπὶ ἀπείῃ. Συγχρόνως κατέστησα ἐνήμερον τῶν νέων τούτων στοιχείων τὸν διεξάγοντα τὰς ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως δροπαγίτην κ. Γ. Βαροῦμου.

- 3 -

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἀπὸ ἐπὶ τῶν ἐξηπατηθῆσαν ἐκ συστήματος τόσοις ἢ ἑλλὰς, ὅσοις καὶ ἡ Ἰταλία. Εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν θὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον της, παύσασα τόσοις τοῖς ὑπευθύνους τῆς ὥς ἀνα καταπληκτικῆς ἀπάτης, ὅσοις καὶ τοῖς συνεργοῖς αὐτῶν. Μέχρι στιγμῆς δὲν εἶχον προβῆ εἰς διακοινώσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, θεωρῶν ὅτι τοῦτο διηκούλυε τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως. Κατόπιν ὅμως σχετικοῦ σημερινοῦ (χθεςινοῦ) δημοσιεύματος, ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νὰ διαφωτίσω τήν κοινὴν γνώμην".

" Η ΚΕΦΗΜΕΡΙΝΗ "

20.11.53

Η "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ" ΔΕΝ ΗΛΥΝΗΘΗ ΚΑΙ ΧΘΕΣ ΝΑ ΠΡΟΕΚΟΜΙΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑ ΠΤΙ ΕΙΝΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπανελήφθη προχθὲς ἡ δίκη εἰς τὰ ἐν Ρώμῃ δικαστήρια ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς "Μερκαντίλε" δεῖν τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, λόγῳ τῆς μὴ ἐγκαίρου παραδόσεως τοῦ παλαισιδῆρου τοῦ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΣΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΟΣ ΠΙΣ
ΠΕΡΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΕΙ ΕΥ-
ΘΥΝΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΡΩ-
ΜΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛ-
ΛΗΝ. ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΠΑΣΙΕΡΑ-
ΚΗΝ ΚΑΙ ΚΩΒΑΙΟΝ.

τοῦ ΠΑΙΣΥ. Καὶ κατὰ τὴν προχθρσινὴν ὅμως δίκην, ἡ "Μερκαντίλλε" δὲν ἠδυνήθη νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας κατ'αἴτησιν τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐζήτησε τὸ δικαστήριον, ὅτι εἶναι ἰταλικὴ ἐταιρία, ἡ "Μερκαντίλε" ἐζήτησε καὶ νέαν προθεσμίαν, ἡ ὁποία τῆς παρεσχέθη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου. Κατὰ παρεχομένας ἀρμοδίως πληροφορίας, εἰς τὴν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν ἔχει ὑποβάλλει ὁ ἐνεργήσας πρὸ μηνῶν ἔρευναν ἐπὶ τῆς ὅλης ὑποθέσεως τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων ἀντιπροβέρος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Πιέρος, καταλογίζονται εὐθύναι εἰς τοὺς ἐν Ρώμῃ ὑπαλλήλους τῆς Πρεσβείας κ.κ. Παλιεράκην καὶ Κωβαίον.

ΕΚΑΝΑΛΛΑ
ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ"

Β. "Εξέλιπον 1953
"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 20-11-1953
" " 22-11- "
" " 24-11- "

Π ε ρ ι ε χ ύ μ ε ν α

1ον ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΖΑΦ. ΒΛΑΒΗ

- α) " Έλαβεν έντολήν νά κινολοίηση εξέδικοι διαμαρτυρίαν πρός τούς εκπροσώπους τό 'Ελληνικόν Δημόσιον 'Υπουργός".
- β) "Έτο γνωστή ή 'Ελληνική έννικότης της " Μερκαντίλε" είς την έν Ρώμη Πρεσβείαν μας άπό τοϋ 1-46 καί έπομένως κατά την υπογραφήν της άρχικής συμβάσεως.
- γ) έδ έπρεπε νά κατηγορηθοϋν αυτοί ούτοι οί εκπρόσωποι τοϋ Δημοσίου,οί άποτοί έφείλον νά γνωρίζουν'ότι ή 'Εταιρία ήτο έπό μεσεγγύοιιν.

2ον ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΧΙΑ. ΠΕΡΔΙΚΑΡΗ

- α) διατί έφείλον άπολό 'Ελληνες έπιχειρηματίαι νά άνακαλύθουν ότι ή " Μερκαντίλε" είναι ελληνική ;
- β) Καί διατί είναι άκατενός διότι δέν τό έγνώριζον;
- γ) Δέν έφείλον νά τό γνωρίζουν έκείνοι που εξέδωσαν τό Δ/τα της ίδρύσεως της 'Εταιρείας.
- δ) 'Αλλά είναι γνωστή ή νοοτροπία τών Δημοσίων 'Υπηρεσιών νά μεταθέτουν τās εδούνας των.

3ον ΘΑ ΕΠΙΒΑΝΘΟΥΝ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

ΔΙΣΤΑΧΕΝ ΑΕΠΟΜΟΝΗΣ ΔΙΣΤΑΧΤΗΡΟΣ ΒΑΡΟΣ

4ον 'Ο 'Υπουργός Οικονομικών κ. Παπαγιάννης διά την "Μερκαντίλε"

ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

ΓΥΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΠΡΑΧΘΕΙ-

ΣΑΝ ΑΠΑΤΗΝ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ

ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ"

ΚΑΡΘΩΣΙΣΗΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

" ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 20-11-1953

500.000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΖΑΦ. ΒΛΑΒΗ

'Ο δικηγόρος κ. Ζαφ. Βέλλης δι'έπιστολής του ήτις γνωρίζει ότι οδδελίαν άνώμειν είχε κατά τόν κατάρτισμόν της κυρίας συμβάσεως, ουκα-
μθείας έν Ρώμη μεταξύ τοϋ κ. 'Εξηγητή καί τοϋ εκπροσώπου της " ΜΕΡ-
ΚΑΝΤΙΛΕ" κ. Ντανόν καί έπομένως δέν δύναται νά γνωρίζη έπό ποίαν

./.

δυνικότητα εμφανίσθη ή 'Εταιρία κατά τόν καταρτισμόν της συμβάσεως.

Ο κ. Βάλβης διψέρει ότι δύσμιζιν εις τήν υποθέσειν είχε μόνον ής δικηγόρος, Όταν, προκυψής διαφοράς μεταξύ Δημοσίου καί 'Εταιρείας λόγω μη άνοίγματος συμπεφωνημένης πιστώσεως έκ μέρους του Δημοσίου υπέρ του έν 'Ελβετία προμηθευτού 85 χιλ. τόννων παλαιοσιδήρου, έλαβεν έντολήν παρά της 'Εταιρείας ίνα, ής δικηγόρος, παρακολουθήση τό άνοίγμα καί τήν άποστολήν της πιστώσεως. "Όταν άκολούθως, λόγω μη πραγματικού άνοίγματος της πιστώσεως ΠΡΟΕΚΥΨΑΝ ΕΥΘΙΝΑΙ ΑΠΟ-ΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ, αί όκοίται είχαν ήδη αγοράσει τόν παλαιοσίδηρον, ό κ. Βάλβης έλαβεν έντολήν νά κοινοποιήση έξώδικον διαμαρτυρίαν προς τούς εκπροσωπούντας τό Δημόσιον Υπουργούς. Συνεπεία δε ταύτης τό ΝΟΜΙΚΟΝ

Ο κ. ΒΑΛΒΗΣ ΕΛΑ-
ΒΕΝ ΕΝΤΟΛΗΝ ΝΑ
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΕΞΩ-
ΔΙΚΟΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
Ν ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΠΡΟ-
ΣΩΠΟΥΝΤΑΣ ΤΟ ΔΗΜΟ-
ΣΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΓΓΩΜΟΔΟΤΗΣΕΝ Ομοφώνως ότι θεωρεί εδχταίαν τήν διά συμβιβασμού λυοίαν της διαφοράς. Τές σχετικές διαπρα-γματεύσεις διεξήγαγεν ό εκπροσωπών τήν 'Εταιρίαν κ.

Πτανόν, έλθών προς τουτό έκ Ρώμης, του κ. Βάλβη περιορι-σθέντος εις τήν υπογραφήν του συνταχθέντος υπό του Νομικού Συμβουλίου συμβιβαστικού έγγραφου. "Εάτοτε ό, κ. Βάλβης έκανσε νά άσχολήται μέ τήν υποθέσειν διότι ή 'Εταιρία ήρθε έν Ιταλίαν εκπροσωπόν της ένταύθα.

Εάτότιν τήν άνωτέρω, διαφέρει εις τήν έκστολήν του ό κ. Βάλβης, είναι μακρόπνοος καί μακρόβουλος ή δύμιζις του όνόματος μου εις τήν υποθέσειν θ' ήν μορφήν εμφανί-ζουν αδήν, αί άνακρινώσείς του κ. Υπουργού τών Οίκο-νομικών. Διά τήν οδοίαν της όποθέσεως έν ένδιαφέρεται μολονότι τό κοινόν πρέπει νά γνωρίζη, ΌΤΙ ΗΤΟ ΓΝΩΣΤΗ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΗΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ εις τήν έν Ρώμην Πρεσβείαν άπό του 1946 καί έπομένως κατά τήν υπογραφήν της όρχικής συμβάσεως. "Ητο 'δε γνωστόν δε αϊτιώσεως του κ. Μποδοσάκη 'Αθανασιάδην προς τήν υπό τόν κ. Έξηντάρην έν Ρώμην 'Ελληνικήν αντιπροσωπείαν.

Διά της αϊτήσεώς του έκείνης ό κ. Μποδοσάκης έζητεί όπως ή 'Ελληνική αντιπροσωπεία ζητήση παρά τών 'Ιταλικών άρχών τήν χορήγησιν καυοίμων εις τήν αντι-προσωπεύουσαν ατόν ΑΝΕΚΤΗΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ", λαμβανόμενου όπ' όφιν- ής έγγραφον- ότι αί έδω έκτελερή-σεις του ός έξεπρόσπει ή "Μερκαντίλε", ήσυχολούτο διά τήν άνασυγκρότησιν της 'Ελλάδος. "Ο Κος ΒΑΛΒΗΣ ΑΝΑΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΩΣ ΟΤΙ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΔΙΕΤΕΛΕΒΕΝ ΕΙΤΕ ΜΕΤΟΧΟΣ, ΕΙΤΕ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ". Παρατηρεί τέλος, ότι πρό παντός άλλου θα ήπρεπε νά καθορισθών αϊτοί ούτοι ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΑΣΒΙΑΣΑΝ ΝΑ ΕΝΕΡΙ-ΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΤΟ ΥΠΟ ΜΕΣΕΡΓΓΗΝ. ΤΕΛΟΣ ΤΟΝΙΖΕΙ ΟΤΙ Ο Κος ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΧΕΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΝΑ

ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ"

ΘΑ ΕΠΡΕΙΒΕ ΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΗΘΟΥΝ
ΑΥΤΟΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΕΠΙΧΡΕΣΤΟΙ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ
ΩΣΕΙΣ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ
Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΤΟ ΥΠΟ ΜΕΣΕΤ-
ΓΥΗΣΗΝ.

Β. 'Εξέδωκον 1953

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 20-11-1953

ΔΗΛΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΝΥΣΙΝ ΠΕΡΙΛΑ-
ΛΑΒΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΝ ΒΑΛΕΗΝ: ΟΠΟΤΕ Ο ΙΔΙΟΣ
ΕΠΙΣΥΛΛΑΒΕΤΑΙ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΧΙΑ. ΠΕΡΙΚΛΗΣ

'Αφ' ἐτέρου ὁ μηχανικός κ. 'Αχιλ. Περιδικά-
ρης εἰς ἐπιστολὴν του ἀναφέρει ὅτι διὰ νά
μὴ γεννηθοῦν ψευδεῖς ἐντυπώσεις "μεταθέ-
τουσαι τὰς εὐθύνας τῶν πράγματι ὑπευθύνων
εἰς τρίτους, δηλοῦ κατηγορηματικῶς τὸ ἀκό-
λουθα: 'Ενουνεργασία μετὰ τοῦ κ. Κ. 'Ανερο
γιδάνη ἀνέλαβον ὡς ἐργολάβος δι' ἐπισημοῦ
συμβάσεως μετὰ τοῦ ΟΔΙΣΥ τὴν κοπήν, μεταφο-
ράν καὶ φόρτωσιν πωληθέντων ὑπ' αὐτοῦ εἰς
τὴν "Μερκαντίλε" οὐδὴρυν. 'Ενῶ δὲ οἱ ἐργο-
λάβοι ἐξεκλήρωσαν εἰς τὸ ἀκέραιον τὰς συμ-
βατικὰς τῶν ὑποχρεώσεις, ὁ ΟΔΙΣΥ ἀρνεῖται
νὰ πῶς καταβῇ τὸ λαβεῖν τὸν. "Μεταξὺ τῶν
ἑλλνων! ἐργολάβοι ἐφόρτωσαν ποσότητα 100
τόνωνων ἱδικῶν τῶν καλαιοσιδηρῶν ἐκ' ὀνόματι
τοῦ ΟΔΙΣΥ ὅστις εἰσέπραξε 126 ἑκατομ. δρχ.
τὰς ὁποίας ἀρνεῖται τῆρα νὰ τοὺς καταβῇ
καί τοι ἡ ἀπηρεσία ἀναγνωρίζει ὅτι ἔχουν
δίκαιον.

Συνεπεῖα αὐτοῦ οἱ ἐργολάβοι εἶχον νὰ
ἐκλέξουν μεταξὺ τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῆς κατὰ
τοῦ ΟΔΙΣΥ, ἢ τῆς συμβολῆς τὴν εἰς τὴν λύ-
σιν τῆς ὑποθέσεως "Μερκαντίλε". 'Ενταῦθα
καὶ ἡ πράγματι ζητῶν ἀνδμείζεις τὴν, ἐκ τῆς
ἀπορίας προήλθεν, ἡ ἀπαγωγή τῆς ὑποθέσεως
εἰς διαιτησίαν ἐξ' ἑλλνων ἀντατόων δικαστι-
κῶν. 'Ο κ. 'Υπουργὸς λέγει ὁ κ. Περιδικά-
ρης, δὲν ἀπεδέχθη τὴν διαιτησίαν, προτιμήσας τὸν
δικαστικὸν ἀγῶνα ἐν 'Ιταλίᾳ καὶ ἀνακοινώ-
σεις εἰς τὸν τύπον. 'Εν τῷ κ. Περιδικά-
ρης ἐρωτᾷ διὰ τί ὤφειλον ἀπλοῖ "Ἕλληνες ἐπι-
χειρηματῆαι νὰ ἀνακαλύψουν ὅτι ἡ "Μερκαντί-
λε" εἶναι ἐλληνικὴ καὶ ΔΙΑΤΙ ΕἶΝΑΙ ΑΠΑΤΗΡΗΣ
διὰ τὴν δὲν τόλμῶναι, δὲν ὤφειλον νὰ τὴν
γνωρίζουν ἐκεῖνοι ποὺ ΕΠΕΛΩΣΑΝ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Β. 'Εξέμνηνον 1953

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 20-11-53

THE LARVÆ OF THE STAIRCASE κλπ.

'Αλλά τοῦτο δνάγεται, συμπεραίνει, εἰς τήν
γνώσθην νοοτροπίαν τῶν Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν
ΝΑ ΜΕΤΑΒΕΤΟΧΗ ΤΑΣ ΕΥΧΥΝΑΣ ΤΩΝ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΟΜΕΣ
ΘΑ ΚΡΙΝΗ Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.

ΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑΙ
ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΤΟ-
ΧΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ

ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΑΓΙΑ ΤΟ ΣΧΗΜΑΛΑΟΝΔΙΕΤΑΧΩΝ ΔΕΥΤΟΜΕΡΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

'Ο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχης
Παπάγας, ὁπὸ τήν ιδιότητά του ὡς 'Υπουργοῦ
τῶν 'Εξωτερικῶν, πρὸς εἰς τήν ἀπόδοσιν
ἀνακοίνωσιν:

'Εξ ἀφορμῆς ἀρθρογραφίας ἀπογευματινῆς
ἐφημερίδος τῆς 19ης Νοεμβρίου, σχετικῆς πρὸς
τὸ σκάνδαλον τῆς "ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΣ", τὸ 'Υπουργεῖ-
ον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνακοινοῖ ὅτι ἀπὸ τῆς πρὶ-
της στιγμῆς τῆς ἀνάδοσης τῆς Κυβερνήσεως Παπά-
γου εἰς τήν ἀρχὴν ἐπελήφθη καὶ τῆς ὑποθέσεως
ταύτης, εἰς ἐκτέλεσιν γενικῆς διαταγῆς τοῦ στρα-
τάρχου διὰ τὰ σκάνδαλα τῶν προκατόχων Κυβερνή-
σεων. 'Ο 'Υπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπὸ πολ-
λῶν μηνῶν ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἀρμοδίου 'Υπουργοῦ
τῆς Δικαιοσύνης τήν ἀνάθεσιν τῆς ἐνεργείας διοι-
κητικῆς ἀνακρίσεως εἰς ἀνώτατον δικαστικὸν ὀ-
πῆλληλος τοῦ 'Αρείου Πάγου. Τὸ δὲ ὑπηρεσιακὸν
καὶ πειθαρχικὸν συμβούλιον τοῦ 'Υπουργείου Ἐ-
ξωτερικῶν ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἐζήτησε παρὰ τοῦ
ἀρμοδίου 'Υπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τήν ἀνάθεσιν
τῆς ἐνεργείας διοικητικῆς ἀνακρίσεως εἰς αὐτά-
τον δικαστικὸν ὀπῆλληλον τοῦ 'Αρείου Πάγου.
Τὸ δὲ 'Υπηρεσιακὸν καὶ Πειθαρχικὸν συμβούλιον
τοῦ 'Υπουργείου Ἐξωτερικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον
παρεκλήμφθησαν διὰ τήν ἐπιβολὴν ποινῆς οἱ ἀπεύ-
θυνοι ὀπῆλληλοι τῶν εἰδικῶν θέσεων, διαδρίσαν
ὡς εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν του τὸν ἀ εροπαγίτην
κ. Σταύρον Βλαχογιάννην. Ἡ ἀνάγκη ἐπιβολῆς
δικαίῳ κυρώσεων ἔχει ἀνεκροῦσθαι τήν ἐξου-
χιοτικὴν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ὁδῶ δικαστικῶν μελέτην

Β: 'Εξέληκτον 1953

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 20-11-1953

της αποδόσεως, η οποία εισάγει δέν ανεπαρκώς.

~~ΗΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 20-11-1953~~

Ο ἕτερος τῶν ἑς ἄνω δικαστικῶν εἶναι ὁ ἀερο-
παγίτης κ. Γεώργιος Ἀραβίου, ὁ ὅποτος ἔχει ἐγκата-
σταθῆ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀπὸ τοῦ διορι-
σμοῦ του.

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 24-11-1953

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑ
ΤΗΝ "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ"

Ο Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κ. Παπαγιάννης
διηυκρίνισε χθὲς σχετικῶς μὲ τὰς ἐπιδοθεῖσας
πρὸς αὐτόν ἐξουδίκους προσκλήσεις τῶν φερο-
μένων ἑς ἐνεχομένων εἰς τὸ σκῆνδαλον τῆς "μερ-
καντίλε", ὅτι εἰς τὰς υπευθύνους ἀνακοινώσεις του
ἀνέφερεν ἀπλῶς ὅτι κατήγγειλε τὴν ὑπόθεσιν
εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καὶ ὅτι οὐδὲν
περὶ προδωκῶν ἀνέφερε καὶ οὐδένα ἐκ τῶν προτέρων
θεωρεῖ συνυπεύθυνον.

Ἐκ τῶν Εἰσαγγελῶν διεβιβάσθη ἐν τούτοις
πίναξ τῶν ὀνομάτων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπὸ μακροῦ
ἐνεφανίζοντο εἰς τὸ Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἑς
ὑποστηρίξαντες τὰς ἀπόψεις τῆς "Μερκαντίλε".

Ἐν τῇλει ὁ κ. Ἰπουργὸς δηλοῦν ὅτι "ὅς
ἦτο εὐτυχὴς ἂν ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἀπεδεικνύετο
ὅτι οὐδεὶς Ἕλλην πολίτης ἔχει ἐν προκειμένῳ
ἐσθύναν. Ὅτι δὲ εὐτυχέστεροι ἂν οὐδεὶς Ἕλλην
πολίτης εἶχεν ἀναμιθῆ εἰς ἐνεργείας, αἱ ὅποιαι
τόσον πολὺ ἐζημίωσαν τὸ ἔθνικόν συμφέρον."

A*EHAMMON 1954

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 16-2-1954

ΣΚΑΛΛΑΛΑ

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ "ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ"

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- Α) 'Ο 'Αρεοπαγίτης κ. Βαρόδμου εἰς τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἐπὶ τῆς
 υποθέσεως "Μερκαντίλε" ἀποδίδει εὐθύναν εἰς τοὺς "Ἀγγε-
 λον Κυβαῖον, Μιν. Παλιερδῆην, 'Αλξ. Ρημάκη, καὶ Μιχ.
 Σταυρόπουλον.
- α) 'Ο κ. Βαρόδμου : 'Εκ τῆς ἐρεῦνης ἐπεόσθημεν ὅτι αἱ δύο
 πρῶται ἐκ τῶν ἐξημερῶν συμβάσεων ἐπὶ-
 ξαν δορυφοροὶ διὰ τὸ 'Ελληνικὸν Δημο-
 σιον καὶ εὐθύνονται οἱ Κυβαῖος, Παλιερδῆ-
 κος, Ρημάκος καὶ Σταυρόπουλος".
- β) " " " " 'Ὁσπρωμηθευτὴς ἐνεφανίσθη εἰς τὴν 'Ελλην.
 Πρεσβεῖαν Ρώμης ὁ Θ. Ντανόν "ἔχων
 παρελθόν ὄχι ἀμεμπτόν ἀπὸ 'Ελληνικῆς
 ἀπόψεως".
- γ) " " " " 'Ἡ 'Εταιρία "Τορὲ" ἀπεδείχθη ἀνυπαρκτος
- δ) Τὸ τῆλ/μα τῆς ἐν Ρώμῃ 'Ελλην. Πρεσβεῖας συνετάχθη ὑπὸ
 τοῦ κ. Κυβαίου καὶ ἀπεστάλη πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εξωτε-
 ρικῶν καὶ Δυντοτισμοῦ καὶ περιέχει ἀνακριβείας.
- ε) Εὐθύνεται ὁ κ. Ρημάκης διὰ πάσας τὰς ζητίας τοῦ Δημοσίου.
- στ) Τὸ ἱστορικὸν τῆς δεξιόσεως ἀποζημιώσεως τοῦ προμηθευτοῦ .
- ζ) 'Ο Μπροῦνο συνεργῆτης τοῦ Ντανόν γνωστὸς δοσελογος κα-
 ταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου Δοσιλόγων 'Αθηνῶν.
- η) 'Ἡ σύμβασις δὲν ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ μας,
 ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου Κυβαίου.
- θ) 'Ἡ Μερκαντίλε δὲν εἶναι ἰταλικὴ ἐτα ρία. ἀλλ' ἀνάνυμος τοι-
 αὕτη ἐδρεύουσα ἐν 'Αθῆναις.
- Β) 'Ο κ. Βαρόδμου δὲν ἠρεύνησε τὸ θέμα τῆς εὐθύνης τῶν ἀποδίδ-
 ῶν ὑπουργῶν τῶν προκατόχων Κυβερνήσεων.

A. HAMMON 1954

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

16-2-1954

Σ Κ Α Ν Ο Ν Ε Σ

"Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΣ"

Ο ΑΡΧΟΠΑΓΙΤΗΣ Κος ΒΑΡΣΑΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΣ ΑΠΟΔΕΙΞΑΙ ΕΥΣΥΝΑΕ ΕΙ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΓΕΑΟΝ ΚΩΒΑΤΟΝ, ΜΗΧ. ΠΑΛΙΕΡΑΚΗΝ, ΑΛΕΞ.
ΡΗΜΑΚΗΝ ΚΑΙ ΜΙΧ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Ο Κος ΒΑΡΣΑΜΟΥ, ΔΕΝ ΠΡΕΤΥΝΗΣΕ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΥΣΥΝΗΣ
ΤΩΝ ΑΡΧΟΔΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΤΟΧΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ.

Ο 'Αεροπαγίτης κ. Βαρσάμου, εις τόν όποτον είχεν
δνατέσθ ή διεξαγωγή διοικητικών άνακρίσεων, υπέβαλε τό
πόρισμα του επί τών εδθυνομένων διά τήν γνωστήν σύμμοιν
μέ τήν εταιρίαν "ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΣ" όυνάμει τής όποίας ή τε-
λευταία άνελάμβανε τήν προμήθειαν "παλαιοσιδήρου. Διά τοϋ
πορίσματος του, ό κ. Βαρσάμου άποφαινεται τό εξής:

"Ανακεφαλαιοϋντες πάντα τά έκτεθέντα, έχομεν νά
τονόσωμεν:

α) "Ότι έν τή έρευνή τής προκειμένης υπόθεσεως προσπαθή-
μεν νά περιορισθώμεν εις τήν δοθείσαν ήμίν παραγγελίαν,
νά μή επεκταθώμεν δε εις τόν έκτός τής δικαιοδοσίας
ήμίν κείμενον έλεγχον τών πράξεων τών διαχειρισσώμενων
ταύτην άπό τής έμφανίσσεως της καί έντεϋθεν μελόν των κυ-
βερνήσεων καί β) Ότι έκ τής έρευνής ταύτης διά τούς
προμνησθέντας λόγους έκείσθημεν ότι Ιδίω αί δύο πρώται
έκ τών είρημένων συμβάσεων υπήρξαν δούμοφοι διά τό έλλη-
νικόν δημόσιον, εδθύνοντασ δε διά ταύτας οι: 1) "Άγγελος
Κωβατός, Τμηματάρχης παρά τή 'Ελληνική Πρεσείξ Ρώμης,
2) Μίνωσ Παλιεράκης, διευθυντής παρά τῷ 'Υπουργείῳ 'Εξω-
τερικών, 3) 'Αλέξ. Ρημάκης, Πρόεδρος τής Ε.Π.Α. παρά τῷ
'Υπουργείῳ 'Εφοδισμοῦ καί 4) Μιχ. Σταυρόπουλος νομικός
σύμβουλος παρά τῷ 'Υπουργείῳ Συντονισμοῦ".

./.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἀεροπαγίτου κ. Βαροδίου ἀποτε-
λεῖται ἀπὸ 22 πυκνὰς σελίδας πολυγράφου, συνοδεύεται
δὲ καὶ ἀπὸ ὀγμίδεις φακέλλους περιέχοντας ὅλα τὰ σχε-
τικὰ στοιχεῖα, δημόσια ἔγγραφα, ἐπιστολὰς, γνωματαί-
σεις κ.λ.π. Ἡ ὁπόθεσις συνίσταται εἰς τὸ ἑξῆς:

Δυνάμει τῆς ἑλληνοϊταλικῆς συμφωνίας περὶ πολε-
μικῶν ἐπανορθώσεων, ἡ Ἰταλία ἀνέλαβε τὴν καταβολὴν
εἰς τὴν Ἑλλάδα 105 ἑκατομ. δολλαρίων, κυρίως εἰς βιο-
μηχανικὰ προϊόντα, ἡ δὲ Ἑλλάς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν
ἔξουδώσεως τῶν ἀναγκασιωσῶν πρώτων ὀλῶν, μεταξὺ τῶν
ὁποίων καὶ ὁ παλαιοσίδηρος, αἱ ὁποῖαι τότε (1949) ἐσιπ-
νίζον εἰς τὴν διεθνῇ ἀγορᾷ. Εἰς ἐκτελέσειν τῆς ὑπο-
χρέωσεως τῆς ἡ Ἑλλάς ἤρχισεν ἀγοράζουσα πρώτας ὅλας,
τὴν δέξαν τῶν ὁποίων εἰς λιρέττας ἰταλικὰς ἐπικαυτο
εἰς τὸν οἰκτεῖον λ/ομόν τῆς, παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἰτα-
λίας.

Ὡς προμηθευτὴς πρώτων ὀλῶν καὶ ὁ παλαιοσίδηρος
ἐνεφανόθη εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν ὁ κ.
Φ. Ντανὸν "ΕΧΟΝ ΠΑΡΕΛΑΘΟΝ ΟΧΙ ἈΜΕΜΙΤΤΟΝ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΠΟΤΕΣΕ". - ὡς ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Βαροδίου-
καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς "Ἑταιρίας" ΤΕΙΕ", ἀποδείκνυει
ὅτι, ἀπὸ τὴν ἔρευναν τοῦ κ. Βαροδίου ΔΗΥΠΑΡΚΤΟΥ, προσέ-
φερε παλαιοσίδηρον 25.000 τόννους πρὸς 48.5 δολλά-
ρια τὸν τόννον. Ἡ προσφορά ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ
κ. Ρημάκη Προέδρου τῆς ὑπηρεσίας προμηθειῶν ἀνασυγ-
κροτήσεως (Υ.Π.Α.ΕΗ). Κατόπιν παρεμβάσεως ἐνδιαφε-
ρομένης ἰταλικῆς ἑταιρίας, ὁ κ. Ντανὸν ἐδέχθη νὰ μει-
ώσῃ τὴν τιμὴν ἀπὸ 48.5 εἰς 47.5 δολλάρια τοῦτο δὲ
ἐγνώριδεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὁ κ. Κυβαῖος.
Ἐν τῇ μεταξὺ ὁ κ. Ντανὸν ὡς ἐκπρόσωπος πλείον
ἑλλης ἑταιρίας πῆς "ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΣ" προσέφερε 5.000 τόν-
νους παλαιοσίδηρου πρὸς 48.5 δολλάρια, ὁ δὲ κ. Κυβαῖ-
ος ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν.

Ἐπηκολούθησαν συνεννοήσεις διὰ τὸ ἀνοιγματικῆς
σχετικῆς πιστώσεως εἰς Ἑλβετικὴν Τράπεζαν ἐκ μέρους
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν κατάθεσιν ἐγγυήσεως
ἐκ μέρους τῆς "ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΣ" ὅτι ὅθι ἐκτελεσθῇ ἡ παραγγε-
λία καὶ ὅτι τὸ εἰς λιρέττας ἀντίτιμον τῶν πρώτων ὀλῶν
ὅθι κατατεθῇ εἰς τὸν οἰκτεῖον λ/ομόν τῆς Ἑλληνικῆς Κυ-
βερνήσεως παρὰ τῇ Τραπεζῇ Ἰταλίας.

Ἐν τούτοις, ἡ Μπάνκα Οὐνιόνε, ἡ ὁποία ὅθι ἔδι-
δε τὴν ἐγγυήσιν, δὲν τὸ ἐπράξεν. Ἡ ἐγγυήσις δὲν ἐτέθη
ποτὶ ἐν λειτουργίᾳ, διότι εἶχεν ἐξαρτηθῇ ἐξ ἀνοίγματος
./.

ἀνεκκληΐτου πιστώσεως τῆς Ἑνώσεως Ἑλλαδικῶν Τραπεζῶν τῆς Γενεύης, ὅπερ δὲν ἔλαβε ᾤκτω ποτὶ χάραν" (ἀπάντησις τῆς ἐν Λόγῳ Τραπεζῆς πρὸς τὸν κ. Βαρσάμου).

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τηλεγράφημα τῆς ἐν Ρώμῃ Πρεσβεΐας συνῆχθεν ὑπὸ τοῦ κ. Κωβαίου, συγχέει τὰς προσφορὰς τοῖς καὶ Μερκαντίλε. Τὸ τηλεγράφημα ἐστὶν πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἑξωτερικῶν καὶ Συντονομιῶν, περιέχει δὲ ἀνακριβεῖς, "αἵτινες - κατὰ τὴν φράσιν τοῦ κ. Βαρσάμου- δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδοθοῦν εἰς ἀπλὴν παραδρομὴν τοῦ συντάκτου αὐτοῦ κ. Κωβαίου."

Ἐν τῇ μεταξὺ, μολοντί εἶχον καλυφθῆ αἱ εἰς παλαιοσύνην ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῆς Ἰταλίας, ἠνοίχθη ἡ πίστωσις διὰ τοὺς 35.000.000 δυνάμεις παλαιοσύνης, προκειμένου οὗτος νὰ δοθῇ ἀντὶ ἄλλων πρῶτον ὅλῳν (χαλκοῦ, νικελίου ἢ π.). Τότε ὅμως ἡ Μερκαντίλε ἐζήτησεν ἐλεύθερα δολάρια καὶ ὅχι μέσῳ τῆς Ἑνώσεως εὐρωπαϊκῶν πληρωμῶν. τῆσρα καὶ βραχυτάτην προθεσμίαν ἀποδοχῆς τοῦ ὅρου τῆς αὐτοῦ.

Ἡ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ κ. ΡΗΜΑΚΗ.

Ὁ κ. Βαρσάμου, κρίνων τὴν πολιτείαν τῶν ὑπηρεσιῶν, συνάγει ὅτι ὁ κ. Ρημακὴς δὲν ἔπρεπε ν' ἀποδεχθῇ τὸ ἀνοιγμα τοιαύτης πιστώσεως, ἡ ὁποία ἦτο ἀπραγματοποίητος, ὁπότε "ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΑἴΤΙΣΙΝ περὶ ἀποζημιώσεων θὰ ἠδύνατο νὰ προβῇ ὁ προμηθευτής". Χαρακτηρίζει δὲ τὸν κ. Ρημακὴν "ἐκ τῶν κυρίων ὑπευθύνων διὰ πῶρας τὰς ζημίας τοῦ Δημοσίου." Ὁ κ. Βαρσάμου ἀποκρούων ἐν συνεχείᾳ ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἐξετασθέντος κ. Ρημακὴ, θεωρεῖ συμμέτοχον εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ προμηθευτοῦ εὐνοίαν τοῦ κ. Ρημακὴ καὶ τὸν Παλιεράκην, ὁ ὁποῖος εἶχεν οἰκογενειακὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Ντάντια πρόμηθευτοῦ τῷ Ντανόν καὶ τοῦ συνεργάτου του Μπροῦνο γνωστοῦ σοβιλόγου καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου Ἀθηνῶν.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑἴΤΗΣΕΩΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ.

Ἐπακολουθεῖ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀδείσεως τοῦ προμηθευτοῦ (Ντανόν) ὑπὲρ ἀγοραστῶν, εἰ πῶς ὁποῖους εἶχεν ἤδη διαβιβράσει ὁ προμηθευτής τὸν παλαιοσύνην, τοῦ ὁποῖου ὅμως ἡ ἀγορὰ εἶχε ματαιωθῇ.

Ὁ κ. Βαροδμου θεωρεῖ ὑπεύθυνον καὶ τὸν νομικόν
 σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Συντακτικμοῦ, εἰς τὸν ὅποιον
 διεβιβάσθη ἡ ὅλη ὑπόθεσις πρὸς γνωμάτευσιν διὰ πολλοὺς
 λόγους, τοὺς ὁποῖους ἀναφέρει εἰς τὴν ἔκθεσίν του, με-
 ταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι : α) ὅτι θεωρεῖ ὡς προμηθευτὴν
 τοῦ ἰταλικοῦ οἴκου, πρῶγμα μὴ ἀποδεικνυόμενον, β) ὅπο-
 λαμβάνει τὸν προμηθευτὴν ὡς ἀγοραστὴν ζητοῦντα ἀποζημι-
 ωσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, γ) ἀναφέρει ὅτι
 ὑπεγράφη σύμβασις μεταξὺ τοῦ ἐν Ρώμῃ Ἑλλήνου πρεσβε-
 τοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ οἴκου Μερκαντίλε, ἐνῷ δὲν ὑπε-
γραφή τοιαύτη σύμβασις ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ
ἐμπροσθέντος κ. Κωβαίου, ἡ δὲ Μερκαντίλε δὲν εἶναι ἰταλι-
κή, ἑταιρία, ἀλλ' ἀνώνυμος ἑταιρία ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

ΕΝΩ ΔΕΝ ΥΠΕΡΡΑΘΗ ΤΟΙ-
 ΑΥΤΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ
 ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΥΠΟ
 ΤΟΥ ΕΜΠΡΟΣΤΗΝΟΥ ΚΑΙ
 ΚΩΒΑΙΟΥ, Η ΔΕ ΜΕΡΚΑΝ-
 ΤΙΛΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΤΑΛΙ-
 ΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ, ΑΛΛΑ ΑΝΩ-
 ΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ-ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ
 ΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ὁ κ. Βαροδμου ἐξετάζει τοὺς τέσσαρας ἀλλεπαλλή-
 λους συμβιβασμοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου μετὰ τὸν προμη-
 θευτὴν καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα τὸ ἀναφερθὲν
 ἐν ἀρχῇ, ὅτι δηλαδὴ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ οἱ κ.κ. Ἀγ. Κωβαῖος
 Μένιος Παλιερδάκης, Ἀλ. Ρημάκης καὶ Μιχ. Σταυροπούλος.

P.E.

Α' Εξέδηκτον 1954" KASHMIRIYH " 17-2-1954Σ Κ Α Ν Ο Ν Ε ΣΠ Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- Αον) 'Η 2α, 3η, καί 4η Έκθεσις τοῦ κ. Μιπέρου ἀντιπροέδρου τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου.
- Ιον Αἱ ἀνωμαλίαι εἰς τήν σύμβασιν μέ τήν Μερκαντίλε. Καταλογίζει εὐθύνας εἰς τοὺς Κωβαῖον καί Ρημάκην καί ἀμέλειαν εἰς τό 'Υπουργεῖον Συντονισμοῦ.
- 2ον 'Ο κ. Μιπέρος τονίζει ὅτι εἰς τήν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νά διατάξῃ ἔρευναν κλπ.
- 3ον Τό 'Υπουργεῖον Ναυτιλίας δ, ἐν ἀντίδρασσε καί ὑπεγράφε τά συμβόλαια μετά τοῦ οἴκου 'Ανσάλντο.
- 4ον 'Εγένοντο προκαταβολαί εἰς τήν ἐταιρίαν παρά τήν συμφωνίαν χωρίς ν' ἄξιωθῇ νά ἐκπεσθῇ τουλάχιστον ὁ προεξοφλητικός τόκος.
- 5ον 'Η εἰσαχθεῖσα ἐξ 'Ιταλίας ὄρυζα ἦτο κακῆς ποσότητος καί ἡγοράσθη ἀκριβώτερα καί εἰς ἐλεύθερα δολλάρια, ἐνῶ ἔδει νά πληρωθῇ ἀπό τὰς ἐπανορθώσεις.
- 6ον Χαρακτηρίζει ἐπιληψίμους τὰς προμηθείας ἐξ 'Ιταλίας, θείου, σιλήνων, πικοσχάρτου, ἀσφάλτου, φαρμάκων, σταφιδοπάνων, ἡμιόνων, χάρτου, ἀμμωνίας κλπ. εἰδῶν.

ΕΚΑΝΟΛΛΑA' EAMHNON 1954"KATHIMERONH" 17.2.1954

ΑΙ ΑΝΘΩΑΤΑΙ ΒΙΕ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΡΚΑΝΤΙΛΕ
Η ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ ΤΟΝ ΠΟΙΟΝ ΕΑΙ Η ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΒΙΑΣ
 Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΡΟΥ ΤΟΥ
 ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΟΥ ΠΙΠΕΡΟΥ.

Είς τήν δευτέραν έκθεσιν, υπό ήμερομηνίαν 3 . 8 . 1953

δ κ. Πιπέρος, άφού έκθέτει λεπτομερής τό Ιστορικόν τής ύπο-
 θέσεως Μερκαντίλε, διαπιστώνει σφρασαν άνωμαλιών διά τός
 όποιος καταλογίζει εϋθύνας είς τούς κ.κ. Κυβαίον καί Ρημά-
 κην καί άμέλειαν είς τό όπουργείον Συντονισμοϋ. τό όποιον
 'ένέκρινε καί άνοιγμα είς Έλβετίκην Τράπεζαν πιστώσεως
 I.677.500 δολλαρίων, καθώς καί είς τήν Τράπεζαν τής 'Αλά-
 δος , ή όποια πρόσβη είς άνοιγμα τής πιστώσεως.

Μετά τήν άρνησιν τής Ελβετικής Τράπεζας όπως καταβά-
 λη τήν πίστωσιν. λόγω τών διαφωνιών μεταξύ τών συμβεβλημένων
 έμματαίωθ τελικώς ή έπρά τής Μερκαντίλε προμήθεια 35.000
 τόννων παλαιοσιδήρου. Έν συνεχεί ή Μερκαντίλε ήζήσεν άπο-
 ζημίωσιν άπό τήν 'Ελλάδα διά τήν ζημίαν , τήν όποιαν όήθεν
 ύπέστη άπό τήν μή έκτέλεσιν τής παραγγελίας αϋτης καί λόγω
 τοϋ ότι ό παλαιοσίδηρος αϋτός είχε προπωληθ είς 'Ιταλίαν
 άντι 30.312 λιρεττών κατά τόννον. Κατόπιν τηλεγραφήματος τοϋ
 'Υπουργείου τών 'Εξωτερικών, ή έν Ρώμη 'Ελληνική Πρεσβεία,
 όηλαδή ό κ. Κυβαίος , έπεβεβαίωσε τήν πώλησιν τοϋ παλαιοσιδή-
 ρου δι' έπιστολής, τήν όποιαν προσέκομισεν ή 'Μερκαντίλε' έν
 άντιγράφω. Έν συνεχεί άναφέρεται ότι, ένψ τό Νομικόν Συμβού-
 λιον μέ εισηγητήν τόν κ. Σταυρόπουλον έγνωμάτευσε ός κατά
 τών δέξωσιν τής Μερκαντίλε, μεταγενεστέρως ή όλομέλεια τοϋ
 Ιδίου Συμβουλίου, μέ εισηγητήν πάλιν τόν κ. Σταυρόπουλον
 άνεγνώρισε τός δέξωσεις τής Μερκαντίλε.

'Ο κ. Πιπέρος τονίζει ότι είς τήν Κυβέρνησιν άπόκειται
 νά διατάξη έρευναν διά νά διαλευκανθώ ποίοι λόγοι όπηγόρευ-
 σαν τόν σθμβιβασμόν μέ τήν Μερκαντίλε. Έν τέλει καταλογίζει
 εϋθύνας είς τά Ιδια πρόσωπα, τά όποια άναφέρει είς τήν έκθεσιν
 του ό άρεοπαγίτης κ. Βαροδίου, όηλαδή είς τούς κ.κ.
 Κυβαίον, Παλιερδίκην, Ρημάκην καί Σταυρόπουλον.

Είς τήν τρίτην εκθεσίν του υπό ημερομηνίαν 16.II.1953
 ο κ. Πιπέρος τονίζει μεταξύ άλλων ότι δέν ἐγένετο πραγμα-
 τικός δυναμωσμός μεταξύ τῶν διαφόρων ἰταλικῶν ναυπηγεῖων
 κατὰ τήν δημοπρασίαν διὰ τήν ναυπήγησιν κατεσκευασμένων
 πλοίων, τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν ἐναντι τῶν ἐπανορ-
 θώσεων. Οἱ διάφοροι ἰταλικοὶ οἴκοι συνέκηξαν τρεῖς καί
 ἐπέτυχαν ὑπερβολικόν κέρδος. Παρά ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον Ναυ-
 τιλίας δέν ἀντέδρασε καί ἀπέγραψε τὰ συμβόλαια μετὰ τοῦ οἴ-
 κου Ἀνδάλντο. Ἐπίσης παρατηρεῖται ἐγένετο προκαταβολή
 εἰς τήν ἀνδόχον ἐταιρίαν παρά τήν συμφωνίαν, χωρίς νά ἀ-
 ζητηθῇ ὅπως ἐκπεσθῇ τοῦλάχιστον ὁ προεξοφλητικὸς τόκος διὰ
 τήν πρόωρον καταβολήν.

Ἀκολουθῶς, ὁ κ. Πιπέρος ἀναφέρει ἐπὶ τῇ εἰσαχθεῖσῃ ἐξ
 Ἰταλίας ὄρουα ἥτο κακῆς ποιότητος καί ἡγορεύθη εἰς ὑψηλο-
 τέραν τῆς διεθνοῦς τιμὴν, εἰς ἐλεύθερα βολάρια, ἐνῶ ἔπρε-
 πε νά πληρωθῇ ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων.

Τέλος, ὁ κ. Πιπέρος χαρακτηρίζει ἐπιληψίμους τὰς προ-
 μηθείας ἐξ Ἰταλίας θεῖου, σωλῆνων, πισοοχάρτου, ἀσφάλτου,
 φαρμάκων, σταφιδοκένου, ἡμιδένων, χάρτου, ἀμμονίης, κον-
 σερβῶν, πετρελαίου, τυροῦ, χημικῶν προϊόντων καί ἄλλων εἰ-
 δῶν.

Ἡ 4η ΕΚΘΕΣΙΣ τοῦ κ. Πιπέρου, ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τήν
 ἔρευναν ἐπὶ τῶν εἰσαχθειῶν εἰς τήν Ἰταλίαν πρῶτων ὀλῶν,
 συμφώνως πρὸς τήν Ἑλληνοἰταλικὴν σύμφωνον, τόσον ἀπὸ
 ἀπόψεως συμφερούσης διγοῦρας, ὅσον καί ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιτε-
 χθειῶν τιμῶν, ὑπεβλήθη χθὲς ἑσπέραν εἰς τὸν Ὑπουργόν τῶν
 Ἐξωτερικῶν κ. Στ. Στεφανόπουλον.

P.T.

ΕΚΑΝΘΑΛΛΑΑ' ΕΣΘΗΤΗΡΟΝ 1954"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 17-2-54Η ΠΡΟΜΟΥΣΑ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝΠ Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- 1) Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΟΠΩΣ Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΣΤΕΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΠΡΟΣ ΕΞΕΤΑΣΙΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
- α) Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Πιπέρου ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐρεύνης ἐν Ῥώμῃ καὶ Ἀθήναις ἐν σχέσει μετὰ τὴν διαχείρισιν τῶν Ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων.
- β) Ὁ κ. Πιπέρος παρατηρεῖ εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὅτι οἱ ὅπλοι ἐγγράφου /ἐξουσιοδοτήθησαν ὁ ἐν Ῥώμῃ Πρεσβευτὴς καὶ ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσπος νὰ προσλαμβάνουν προσωπικόν καὶ νὰ καθορίζουν ἀποζημιώσεις ἀνευ περιορισμοῦ ἐνῷ ὁ Νόμος ὁρίζει ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεύα θα καθορίζετο διὰ Δ/τος.
- γ) Ἐδόθη πλήρης ἐλευθερία εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον κ. Παλιεράκη νὰ διατάσῃ παρανόμως ἀποζημιώσεις εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου τῆς ἐλευθερίας δὲ ταύτης ἐγένετο κακὴ χρῆσις.
- δ) Ὁ Τμηματάρχης τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας κ. Κωβαῖος ἡμέτερο ἀντικανονικῶς μετ' ὑπέρογκα ποσὰ 410.000 λερετιῶν μηνιαίως.
- ε) Αἱ πράξεις αὗται δεόν νὰ θεωρηθοῦν ἀκυροί.-
- στ) Ὁ Παλιεράκης προσέλαβε σφραγὶν ἀργομισθίων, μηδέποτε ἐργασθέντων
- ζ) Σφραγὶς παροχῶν. Εὐθύνεται ὁ Παλιεράκης. Πλήρης ρεμούλα τοῦ Δημοσίου χρήματος χάριν τῶν ἡμετέρων.-
- η) Διρέττα πετατρεπόμεναι εἰς δολλάρια ἀπεστέλλοντο εἰς τὸν κ. Παλιεράκη διὰ τοῦ διπλωματικοῦ φακέλλου.-

ΕΚΑΝΟΑΑΑ

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

17-2-54

Η ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ κ. ΜΙΠΕΡΟΥ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΟΠΩΣ Η ΒΟΥΛΗ
ΕΥΣΤΗΘΗ ΕΠΙΤΡΟΧΗΝ ΠΡΟΣ ΕΡΕΤΑΣΙΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΛΑΔΑ.

Ἐκ τοῦ Ἰπουργείου Ὑπερωκεανῶν ἀνεκοινώθησαν χιῆς α. ι. τρεῖς ἐκθέσεις τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Δ. Μιπέρου ἐπὶ τῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀθήναις ἐρεῦ νῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθώσεων.

Εἰς τὴν πρώτην ἐκθεσιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1953, ο κ. Μιπέρος ἀνατρέχει εἰς τὸ ἱστορικὸν τῶν συμφωνιῶν διὰ τὰς ἰταλικὰς ἐπανορθώσεις καὶ ἀναλύει τὸν μηχανισμόν τῆς καταβολῆς αὐτῶν, ὑπὸ μορφήν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ μηχανημάτων, διαπιστώνων ὅτι ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀνταπεκρίθη κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς συμβατικὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις, ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμφωνίας.

Ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ τὴν γενομένην διάθεσιν ποσοῦ 500.000 δολλαρίων δι' ἀγορὰν καὶ ἐπίπλωσιν τοῦ κτιρίου τῆς ἐν Ρώμῃ Πρεσβείας καὶ ποσοῦ 1 ἐκατ. δολλαρίων διὰ δαπάνας τῆς Ἀλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἥτοι τοῦ πρὸς ὡς πρὸς, τὸ σκοπὸν θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ἐν ἰταλίᾳ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως.

Ο κ. Μιπέρος παρατηρεῖ ὅτι διὰ τῆς ἐρεῦνης τῶν φακέλων, δι' ἅπαντα τὰ υπογραφέντα συμβόλαια εἰς βάρος τῶν ἰταλικῶν ἐπανορθωσέων, ἐπεδίωξε νὰ ἐξακριβώσῃ ἐάν ὑπάρχουν παραλείψεις ἢ εὐθύναι, εἴτε τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν, εἴτε τῆς ἐν Ρώμῃ ἀντιπροσωπείας, ἀποφεύγει νὰ ἐρευνήσῃ ἂν τὸ κτίριον τῆς πρεσβείας ἐτοιμίῃσι πολλὰ εἰς τὸ δημόσιον, διαπιστώνει ὅμως ὅτι ὑπῆρξεν ἀτυχὴς ἢ ἐλλογὴ τοῦ κτιρίου, καθ' ὅσον εἶναι δυσανάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς πρεσβείας καὶ πολυδάπανον διὰ τὴν συντήρησιν του. Εὕρισκε ἐπίσης ὅτι ἀσχετὸς πρὸς τὰς ποινικὰς εὐθύναι διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ κτιρίου, αἱ διοικητικαὶ εὐθύναι τοῦ προβάντος εἰς τὴν ἀγορὰν τόσον μεγάλου μεγάρου εἶναι βαρεῖαι.

Παρατηρεῖ ἐν συνεχείᾳ ὅτι δι' ἅπλου ἔγγράφου ἐξαίσιον
δοτῆθησαν ὁ ἐν Ρώμῃ Πρεσβευτὴς καὶ ὁ Ἑλλην ἀντιπρόσωπος νὰ
προσλαμβάνουν προσωπικόν καὶ νὰ καθορίζουν ἀποζημιώσεις ἢ
νεν οὐδενὸς περιορισμοῦ, ἐνῶ ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ἡ ἀντι-
προσωπεία θὰ καθορίζετο διὰ Δ/τος.

Ἐπίσης ἐδόθη πλήρης ἐλευθερία εἰς τόν Ἑλληνα ἀντιπρόσωπον κ. Παλιεράκη νά διατάσῃ παρανόμως ἀποζημιώσεις εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, τῆς πλήρους δέ ταύτης ἐλευθερίας ἐγένετο κακή χρῆσις. Φρονεῖ ὁ ἑμβάτης ἡμεῖβετο μέ ὑπέρογκη ποσά καί ἰάντικανονικῶς (410.000 λιρέτται μηνιαίως), διὰ πράξεων τοῦ Ἰπουργείου καί τοῦ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ, αἱ οἱ αἱ δέον νά θεωρηθοῦν ὡς ἄκυροι. Μεταξύ τῶν προσληφθέντων ὑπό τοῦ κ. Παλιεράκη ἦτο καί ἡ προσωρινή ὑπάλληλος Ἑλληνα Μαλικοῦτη, τοκοθετηθεῖσα εἰς τό παρά τῷ Ἰπουργεῖῳ ὡς με-
 τερικῶν γραφεῖον τοῦ κ. Παλιεράκη ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 40.000 λιρετῶν αἱ οἱ αἱ μετετρέποντο εἰς Ρώμῃ εἰς δολλάρια βάσει ἀποδείξεων ἀποτελλομένων ἐντέθεν ὑπό τοῦ κ. Παλιεράκη. τὰ δολλάρια ἀπεστέλ-
 λοντο εἰς τόν κ. Παλιεράκη διὰ τοῦ διπλωματικοῦ φακέλλου.

Σ Ω Ρ Ε Ι Α Π Α Ρ Ο Χ Ω Ν

Πλην του τακτικού προσωπικού της αντιπροσωπείας ήμε-
ροντο παρανόμως διὰ προσθέτων αποζημιώσεων ἐκ του λογαριασμοῦ
τῶν ἐπανορθώσεων καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Πρεσβείας ἰδκ. Κοέν μέ
λιρεττας 70.000 μηνιαίως, Κ. Χαραμῆς λιρεττας 40.000, μιλλτ. Μού-
τσιος ἡερέτ. 30.000, Γ. Στεφανίδης λιρετ. 20.000, Θ. Κουφάλας λιρ.
30.000.

Διὰ τὰς παροχὰς αὐτάς εὐθύνεται ὁ κ. Παλιεράκης. Ἡ
ὑπάλληλος τῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Αἶνα Παπαφλέσσα ἀποσπασθεῖσα
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν μετετέθη εἰς Ρώμην μέ ἡμερησίαν
ἀποζημίωσιν 8 δολλαρίων, πλην τοῦ μισθοῦ τῆς Τραπεζῆς. Αἱ ὑπηρεσίαι
της κρίνονται ἀμφίβολοι, καθ' ὅσον αὕτη εἶναι σύζυγος τοῦ
διευθύνοντος τὸ Προξενικὸν γραφεῖον κ. Τουλούπα, ὅπου αὕτη φέ-
ρεται ὑπηρετοῦσα.

Ὁ ἔφεδρος λοχαγὸς ἄρ. Ἀναστόπουλος ἐτοποθετήθη εἰς
τὸ Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Γενεύης, μέ μισθὸν 120.000 λιρεττῶν
ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων, διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐν Γενεύῃ ἀνθελ.
ληνικῆς δράσεως. Ἡ Ὀλγα Κουντουριώτου συνταξιούχος ὑπάλληλος
τῆς πρεσβείας, προσελήφθη ἀπὸ 1-5-1950 ὡς ἑκτακτος ὑπάλληλος
τῶν ἐπανορθώσεων μέ μισθὸν 130.000 λιρεττῶν, χωρὶς νὰ ἐργάζεται
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ Μαρία Σκορδίλη προσελήφθη
τὴν 1-5-1951 ὡς ἑκτακτος ὑπάλληλος τῶν ἐπανορθώσεων χωρὶς νὰ
ἐργασθῇ εἰς αὐτάς μέ μισθὸν 130.000 λιρεττῶν. Ἡ Στέλλα Μετρο-
πουλάκη, ὑπάλληλος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἀπεσπάρθη εἰς τὸ Ὑ-
πουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ἐκεῖθεν δέ εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ Πρεσβείαν
μέ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν 8 δολαρίων πλην τοῦ μισθοῦ τῆς Τρα-
πέζης. Εἰργάζετο ὡς ἰδιαιτέρα γραμματεὺς τοῦ Πρεσβευτοῦ. Τὴν 3ην
Ἀπριλίου 1952 διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν
κ. Βενιζέλου καὶ ἄνευ χαρτοφυλακίου κ. Ζίγδη ἀπελύθησαν τῆς
υπηρεσίας αἱ ὑπάλληλοι Κουντουριώτου καὶ Σκορδίλη, διεκόπτετο
ἡ εἰς βάρος τῶν ἐπανορθώσεων ἀποζημίωσις, τῆς Παπαφλέσσα, διε-
κόπτετο ἡ πρόσθετος ἀμοιβή τῶν ὑπαλλήλων τῆς Πρεσβείας, ἀλλ'
ὁ πρεσβευτὴς κ. Ἀργυρόπουλος ἐζήτησεν ἀμέσως τὴν ἀνάκλησιν
τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία καί, ἐγένετο.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Αον ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

- 1ον 'Η Έκθεσις τοῦ κ. Βαρσάμου διὰ τὰς ἐπανορθώσεις.-
 2ον 'Απεφασίσθη ὅπως διαβιβασθῇ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.-
 3ον θὰ συσταθοῦν καὶ δύο εἰδικαὶ 'Επιτροπαὶ τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἐρευνηθοῦν καὶ αἱ πολιτικαὶ εὐθύναι.-
 4ον 'Η μὲν 'Επιτροπὴ θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν "Μερκαντίλλε".-
 5ον 'Η δευτέρα 'Επιτροπὴ θὰ ἀσχοληθῇ μὲ ὁλόκληρον τὸ θέμα τῶν ἱταλικῶν ἐπανορθώσεων καὶ μὲ τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεώς των.-

Βον Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Ο.Α.Π.

- 1ον 'Αμερικανὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς εἶχε δηλώσει ὅτι ὁ Ο.Α.Π. εἶχε γίνει ἀντικείμενον κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ πολιτικῶν ἐπιδιώξεων.-
 2ον Βάσει πλαστῶν καταστάσεων 300 ἀνυπάρχοντων ἐλευθέρων ἐργατῶν, μηδέποτε ἐργασθέντων, εἰσέπραττον οἱ κατηγορούμενοι ποσά, ἀνερχόμενα εἰς 950 ἑκατομμύρια δραχμῶν.-
 3ον Παρουσίαζον εἰς τὰς καταστάσεις ἐργασίας ὡς κανονικῶς ἐργαζομένους στρατευθέντας ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας καὶ ἐκαρποῦντο τὴν διαφορὰν τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπιδόματος καὶ τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ.-
 4ον 'Η κατάθεσις τοῦ κ. Εὔαγ. Μπουζάνη τέως προέδρου τοῦ ΟΑΠ.-
 5ον 'Ο Γεννηματῆς ἐτέλει ἐν γνώσει τῆς καταστάσεως, ἐξυπηρετῶν τὰ κομματικὰ συμφέροντά του καὶ συνεπῶς τὸν θεωρεῖ ἔνοχον.-
 6ον 'Η ἀπάτη ἐπικολλήσεως ἐνοσῆμων τοῦ ΙΚΑ.

Α. Β. Ε. Α. Μ. Η. Ν. Ο. Η. 1954

Ε Κ Α Η Δ Α Λ Α

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 25.2.1954

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ΒΑΡΣΑΜΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ—
 ΑΠΟΘΕΩΣΙΣΘΗ ΟΠΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ.—
 ΘΑ ΣΥΣΤΑΘΟΥΝ ΚΑΙ ΔΥΟ ΕΙΔΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.—

Εἰς κοινὴν σύσκεψιν τῶν ὑπουργῶν Ἑξωτερικῶν, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἐκθεσίς τοῦ ἀρεοπαγίτου κ. Βαρσάμου διὰ τὴν διαχειρίσιν τῶν ἰταλικῶν ἐπαπορθύσεων ἀποσταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον θὰ τὴν διαβιβάσῃ εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀσκήσιν ποινικῆς διώξεως ἐναντίον παντός ὑπευθύνου. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως κατὰ τὴν δίκην, ἣ ὁποία θὰ διεξαχθῇ, τὸ δημόσιον παραστῇ διὰ τῶν ἀρμοδίων νομικῶν συμβούλων, ὡς πολιτικὸς ἐνάγων.

Πληροφορούμεθα ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ποινικὴν δώξειν τῶν ἐνεγομένων εἰς τὰ σκάνδαλα, θὰ ἐρευνηθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ αἱ πολιτικαὶ εὐθύναι. Οὕτω, συντόμως, κυβερνητικοὶ βουλευταί, θὰ καπεθέσουν εἰς τὴν Βουλὴν πρότασιν περὶ συστάσεως δύο ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν. Ἐκ τούτων ἡ μία θὰ ἀσχοληθῇ εἰδικῶς μέ τὴν ἐταιρείαν "ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΕ" καὶ ἡ ἄλλη μέ ὁλόκληρον τὸ θέμα τῆς διαχειρίσεως τῶν ἰταλικῶν ἐπαπορθύσεων. Θὰ προταθῇ ἐπίσης ὅπως εἰς τὴν δευτέραν ἐπιτροπὴν ὑπάρξῃ καὶ δεύτερος εἰσηγητής, εἰδικῶς διὰ τὴν προμήθειαν καὶ παράδοσιν τῶν πρώτων ὑλῶν.—

Κατὰ τὰς ἰδίαις πληροφορίας ἡ δικαστικὴ διερεύνησις τῆς ὑποθέσεως "ΜΕΡΚΑΝΤΙΑΕ" προβλέπεται ὅτι θὰ ἀνασῇ καὶ ἄλλας πτυχάς τῆς ὑποθέσεως. Τοῦτο διότι ἡ ἐρευνα τοῦ ἀρεοπαγίτου κ. Βαρσάμου εἶχεν ἐντελῶς προανακριτικὸν χαρακτῆρα.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΛΛΑΞ. ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Ο.Α.Π.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΙΧΕ ΔΗΛΩΣΕΙ
ΟΤΙ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΑΝΤΙ-
ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΔΙΩΞΕΩΝ.-

Ἐρχισε χθές ἐνώπιον τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου ἡ
δίκη διὰ τὰς πλαστάς πενθημέρους καταστάσεις τῶν ἐλευθέρων
ἐργατῶν τοῦ Ο.Α.Π. Διὰ τὴν ὥς ἄνω πρᾶξιν κατηγοροῦνται οἱ
ὑπάλληλοι τοῦ Ο.Α.Π. Ἀλεβιζόπουλος Κ., Φωστήρης Ν., Ζαφ.
Δροσόπουλος, Γ. Κοντράρος, Γ. Κουτσογιαννόπουλος, Β. Μανω-
λάκος, Κ. Χειμάρης, Ἀρ. Βουδάκης, Γ. Μπούκας, Π. Συγκάκης,
Α. Ἀνωμερίτης, Γ. Βαβός, Α. Γιαννόπουλος, Φ. Φιλίππκος,
Π. Μάρκογιάννης, Εὐστ. Παπαδόπουλος καὶ Ν. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ, τῶς
Πρόεδρος τοῦ Ο.Α.Π.-

Οἱ 16 οὗτοι κατηγοροῦνται ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου
1946 μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1950 ΣΥΝΕΤΑΞΑΝ ΠΛΑΣΤΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑΣ ἈΝΕΒΗΚΑΝ 300 ἈΝΥΠΑΡΚΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ
ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΡΓΑΣΘΕΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ. ΔΙΑ Λ/ΣΜΟΝ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ
ΕΙΣΕΠΗΡΑΞΑΝ 950 ΕΚΑΤΟΜ. ΔΡΑΧΜΩΝ ΩΣ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ. Ὁ τῶς
Πρόεδρος τοῦ Ο.Α.Π. Γεννηματᾶς κατηγορεῖται εἰς συνενέργειαν
ὁ Ἀπάτην κατὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος.

Πρῶτος μάρτυς ἐκλήθη ὁ κ. Εὐαγ. Καῖρης πρῶτην οἰκο-
νομικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ο.Α.Π., ὁ ὅποιος καταθέτει ὅτι μέ
τὰς ἐρεῦνας τοῦ ἀνεκάλυψε τὴν ὑπόθεσιν Δανδρινέλλα καὶ ἐν
συνεχείᾳ τὴν παροῦσαν. Οἱ κατηγορούμενοι προσελάμβανον
εἰκονικῶς ἐλευθέρους ἐργάτας καὶ ἐκαρποῦντο τὰ διὰ Λ/σμόν
τῶν πληρωνόμενων ὑπὸ τοῦ Ο.Α.Π. ἡμερομίσθια. Ἐπίσης παρου-
σίαζον εἰς τὰς καταστάσεις ἐργασίας ὡς κανονικῶς ἐργαζομέ-
νους στρατευθέντας ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας καὶ διὰ τοῦ τρό-
που αὐτοῦ ἐκαρποῦντο τὴν διαφορὰν τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπι-
δόματος καὶ τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ.-

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
Κου ΕΥΑΓ. ΜΠΟΥ-
ΖΑΝΗ ΤΕΤΕ ΠΡΟ-
ΣΒΟΥ ΤΟΥ
Ο.Α.Π.

Ἐν συνεχείᾳ καλεῖται ὁ μάρτυς κ. Εὐαγ. Μπουζάνης,
πρῶτην πρόεδρος τοῦ Ο.Α.Π., ὅστις κατέθεσεν ὅτι ὅτε ἀνέλα-
βε τὴν διοίκησιν ΕΥΡΕ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΕΙΣ ΑΘΛΙΑΝ ΑΠΟ ΑΠΟΦΕΩΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ.

Ἐνας Ἀμερικανὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς εἶχε δη-
λώσει ὅτι ὁ Ο.Α.Π. εἶχε γίνεαι ἀντικείμενον κομμάτι κῆς ἐκ-
μεταλλεύσεως καὶ πολιτικῶν ἐπιδιώξεων. Ὁ ἴδιος δὲ ὡς Πρόε-
δρος τοῦ Ο.Α.Π. ἀντελήφθη ὅτι πρόκεινται περὶ κυκλώσεως. Ὁ
Ο.Α.Π. ἐκλήρωνε τοὺς ἐργάτας, δὲν ἐφρόντιζεν ὅμως νὰ εἰ-
σπράττη τὰ δικαιώματά του, δι' ἄρισμένους ἐργάτας ἐδίδοντο

περισσότερα ημερομίσθια από όσα είχαν εργασθῇ, ἄλλοι ἦσαν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰς καταστάσεις ἐργασίας, ἐνῶ δὲν εἰργάζοντο, ὡς συνέβαινε μὲ κάποιον Μπαζντέκην καὶ ένας ἐργάτης τοῦ Ο.Α.Π. ἠδύνατο νά φθάσῃ καὶ τὰ 12 ἡμερομίσθια εἰς μίαν ἡμέραν.

Χαρακτηρίζει ὡς ὑπευθύνους τῆς καταστάσεως αὐτῆς τοὺς διοικοῦντας τὸν Ο.Α.Π. ὅτι ἦσαν σκόπιμα ὅτι Ὁ ΓΕΝΗΝΗΜΑΤΑΣ ἐτέλει ἐν γνώσει τῆς καταστάσεως, ἐξυπηρετῶν τὰ κομματικὰ συμφέροντά του.-

Ὁ κ. Ἰάσων Κρεμέζης νομικός σύμβουλος τοῦ Ο.Α.Π., λέγει ὅτι κατόπιν σχετικῆς ἀναφορᾶς ἠρεύνησε τὰς καταστάσεις τῶν ἐργατῶν καὶ εὗρεν ὅτι **ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΩΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΒΙΕ ΤΟΝ Ο.Α.Π. ΕΙΡΓΑΖΕΤΟ ΒΙΕ ΜΥΛΟΝ.**

Νομίζει ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἀποκαλυφθεῖσαι ἀπάται, τὸ δὲ ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΗΣ ΖΗΜΙΑΣ ΤΟΥ Ο.Α.Π. εἶναι πολὺ μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ΒΟΥΛΕΥΜΑ.

Ἵπευθύνου πρόσωπα θεωρεῖ τὰ ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ἀποσείων ὑπηρεσιῶν. Ἐντύπωσιν εἰς τὴν ἐκθεσιν δάλλα τοῦ ἐκθετοῦ γέγονός ὅτι ἐνῶ ἐφέροντο 299 ὡς ἐλεύθεροι ἐργάται, ὅταν ἐκλήθησαν νά παρουσιασθοῦν οὐδεὶς ἐνεφανίσθη.

Η ΔΙΑΤΗ ΕΠΙΚΟΛΛΗΣΕΩΣ ΕΝΣΗΜΩΝ ΤΟΥ ΙΚΑ

Ὁ Γ. Τσιόχλας ὑπάλληλος τοῦ Ο.Α.Π. λέγει ὅτι κατόπιν ἀναφορᾶς τῶν ὑπαλλήλων Πρᾶ καὶ Μεγαλοοικονομοῦ καὶ ἄλλων 48 ὑπαλλήλων ἀνεκαλύφθη ἀπάτη ἥποια ἐγένετο διὰ τῆς ἐπικολλήσεως ἐνσήμων τοῦ ΙΚΑ, εἰς τὰ βιβλιάρια ἐργατῶν καὶ ὑπηρετοῦν ὡς στρατιῶται. ΤΟΝ Ν. ΓΕΝΗΝΗΜΑΤΑΝ ΘΕΩΡΕΙ ΕΝΟΧΟΝ ΔΙΟΤΙ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΡΕΪΝΤΕ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΝ ΔΙΣΠΕΡΓΗΣΙΑΝ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΤΗΝ ΖΗΜΙΑΝ ΤΟΥ ΟΑΠ ΑΝΑΒΙΒΑΣΕΙ ΒΙΕ 700-800 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ.

Ὁ Μάρτης Ἄντ. Παπαβασιλείου λέγει ὅτι εὗρεθῃ εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἐλευθέρων ἐργατῶν ὡς μισθοδοτούμενος ἐνῶ δὲ εἰργάζετο ἐκεῖ.

Mercantile

Πρός

τόν κ. Εισαγγελέα των έν 'Αθηναις

Πλημ.ελειοδικών

Έν τ α υ θ α

Αίτησις

'Αγγέλου 'Αντ.Κυβαίου

πρώην Πλημ.ατάρχου του

'Υπουργείου 'Εξωτερικών

Κατοίκου 'Αθηνών

(δδδς Λέκκια 7)

Κατά

Γεωργίου Βαροδάμιου

'Αρεοπαγίτου

κατόικου 'Αθηνών

(δδδς

'Εν 'Αθηναις, τη

1956

Είς τόν μνηνοούμενον 'Αρεοπαγίτην διά της υπ' αριθ.

πρωτ. 87085/Ήμιστ.363 της 28/7/1953 αποδόσεως του

'Υπουργού της Δικαιοσύνης και κατόικιν του υπ' αριθ.

7257 δδς της 22/7/1953 έγγραφου του 'Υπουργείου 'Εξω-

τερικών ανετέθη ή ενέργεια διοικητικής ανακρίσεως επί

της υποθέσεως της μετωδ του 'Ελληνικού Δημοσίου και

της εταιρείας MERCANTILE συμφοσε, επί της οποιας ύπως

έξακριβωθή κατά πόσον δύνανται νά καταλογισθώσιν εδωθ-

ναι έκ του έσμφόρου του.περιλαμβένου των οικείων συμ-

βολαίων διά τδ 'Ελληνικών Δημοσίων, έν κατωφετική δέ

περιτάσει ποια τά βαρυνόμενα διά πράξεις ή παραλεί-

ψεις αυτών όργανα της Διοικήσεως.

Πρός τόν σκοπό της διενεργείας της έν λόγω διοι-

κητικής ανακρίσεως δ μνηνοόμενος έπραγματοποίησε δύο

ταξείδια είς ράμην τδ πρώτον μέν κατά Σεπτέμβριον

1953 τδ δέ δευτερον κατά Αεκέμβριον 1953, παραμέννας

έν συνδω έν ράμη περί τας τεσσαράκοντα ήμέρας.

Κατά τδ διάστημα τουτο προέβη έν τη 'Ελληνική

Πρεσβεία ράμης και άλλωχού είς λεπτομερή εξέτασιν της

υποθέσεως, έζήτησε πλείστους μάρτυρας, μετωδ των όποιων

και έμεί.όηρετοθναι κατά τη Πρεσβεία υπότη ός οικονομι-

κός εκδούτος και ός προϋστάμενος του Γραφείου 'Ιταλι-

κών 'Εκπνορθώσεων, έλαβεν έπίσημα άντίγραφα έκ του κατά

τη Πρεσβεία σχετικού φακέλλου και περατώσε την έκεί

άνδρισίν του επέστρεψεν εις 'Αθήνας, όπου αφού συνετέλεσε την
 άνδρισίν του απέβαλεν εις τόν κ. 'Υπουργόν τών 'Εκτεταμένων τῶ
 ἀπὸ 15 φεβρουαρίου 1954 "ἐξαγόμενον διοικητικῆς ἀνακρίσεως"
 μετὰ τῶν συντημένων αὐτοῦ ἐγγράφων.

Εἰς τὸ "ἐξαγόμενον" τοῦτο ὁ μνησόμενος ὁμοσολομῆενος μὲ ἐμὲ,
 ὑπογράφαντα ἐντολῇ τοῦ ἐν ράμῃ "πρεσβευτοῦ τὴν ἀρχικὴν μετὰ
 τῆς MERCANTILE σήμασιν (ἐπιστολαὶ 4 καὶ 10 'Ιανουαρίου 1951)
 περὶ προμηθείας πρὸς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς MERCANTILE 35.000
 τόννων καλασιδέρου καὶ μεταπωλήσεως τοῦτων πρὸς 'Ιταλικὸν
 οἶκον διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου, γράφει μετὰ τῶν ἄλλων
 ἀνακριβειῶν καὶ τὰ ἑξῆς:

Β) 'Αναφερόμενος (ἐν παραγρ. II καὶ 12 τοῦ "ἐξαγομένου"
 του) εἰς τὸ ἀπ' ἀριθ. 153/II-Γ-1951 τηλεγράφημα τῆς πρεσβείας
 ράμης φέρων τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Γ. 'Εξηγητῆ καὶ τοῦ
 ὁποίου φῆν ὁ μνησόμενος τὴν σὺνταξιν μοὶ ἀποδίδει, καὶ παραθέτων
 τὸ κείμενον αὐτοῦ γράφει ὅτι τοῦτο περιεῖχεν ἀνακριβεῖας ὁρῶν,
 ὅς καὶ παραθέτει, αἰτίνας, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ μνησόμενου "ὅς
 εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς ἀπλὴν παραδρασίην τοῦ συντάκτου
 αὐτοῦ κ. Κωβαίου"

β) 'Αναφερόμενος εἰς τὴν παραγρ. 12 τοῦ δ "ἐξαγομένου" του
 εἰς τὰς ἐταιρείας CIE καὶ MERCANTILE γράφει περὶ ἐμοῦ τὰ ἑξῆς
 ἐπὶ λέξει: "Ἰσχυρίζεται οὗτος - ἐγὼ - ὅτι ὁ κ. Ντανὸν, τυγχάνων
 Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς CIE καὶ τῆς MERCANTILE ἀνεσώφηνισε προφο-
 ρικῶς κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς προσφορῆς του τὴν 10 'Ιανουαρίου
 1951 διὰ 30.000 τόννους ὅτι εἰς ταύτην ἐνεσώματουτο καὶ ἡ προσ-
 φορὰ τῶν 25.000 τῆς CIE, ὅς ἐπίσης ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνθρ-
 γουν ἀπὸ κοινῶς ἀμφοτέραι αἱ ἱταρεῖται, διὰ νὰ προλάβῃ δὲ ὁ κ.
 Κωβαῖος ἐνδεχομένην σύγχυσιν πρὸς τοὺς ἐν 'Αθήναις ἀρμόδιους
 διευτῶσιν ὡς ἀνωτέρω τὸ τηλεγράφημα. 'Εν τῇ πραγματικότητι
 ἡμῶς ἐδημοσύνησε τὴν σύγχυσιν ἐντὶ τῷ ἀπλοῦτερον ἦτο νὰ τελει-
 ωθῇ ἡ πρώτη σύμβασις μὲ τὴν CIE διὰ τῆς προσαγωγῆς τῆς οἰκίας

έγγραφικῆς ἐπιστολῆς. Ἐάν δὲ ὁ ἐμπροσθέν αὐτὴν κ. Ντανὸν δὲν
 ᾔθετει τὴν ὑποχρέωσιν του περὶ μειώσεως τοῦ τιμήματος εἰς δολ-
 λάρια 47,30 κατὰ τὸννον ὡς ἀνεφέρθη διὰ τοῦ τηλεγραφήματος 6723
 ἡ Πρεσβεῖα ᾔφειλε νὰ διαδόσῃ πῶσαν περαιτέρω συναλλαγὴν μετ' αὐ-
 τῆς καὶ νὰ μὴ τηρήσῃ τὴν ἣν ἐτήρησε σιγὴν ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ὀπο-
 θέσεως ἀπὸ τῆς 22 Δεκεμβρίου 1950 ὅτε ἀπέστειλε τὸ τελευταῖον
 τοῦτο τηλεγράφημα μέχρι τῆς 11 Ἰανουαρίου 1951, ὅτε ἀπέστειλε
 τὸ ὑπ' ἀριθ. 153. καὶ τὸ χειρότερον δὲν ἐπαγγελθῇ τοῦ εἰκοσατημέ-
 ρου τοῦτου χρονικοῦ διαστήματος δεῖ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ταυτότητα
 τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ντανὸν ἐμπροσποιημένων ἐταιρειῶν, ὅπως θὰ ἐπελθε-
 το ὅτι ἡ μὲν MERCANTILE δὲν ὄφιστοτο νομίμως ἐν ράμῃ ὡς ἀνώνυμος
 ἐταιρεία, ἡ δὲ CIE ἦτο καὶ εἴκαι ἀνὸπαρκτος ὡς ἐταιρεία ὅπου
 οἰανόποτε μορφήν. Ταῦτα δὲ πάντα ἀνεξαρτήτως τῆς ἐνώπιον τοῦ
 κ. Νικέρου βεβαίωσεως τοῦ κ. Κωστάκου κατὰ τὴν ἐξέτασιν του ὅτι
 ὡς "εἴχεν ἀντιληφθῇ ἡ CIE δὲν διέδοτε πλέον τὴν πωρτίδα". Ἀν
 ἔμποδοι δὲ ἄλλοιαν ἐπιρροὴν καὶ ἀληθῆ διαλαμβανόμενα, τὰ ὑπ'
 αὐτοῦ προβαλλόμενα περιστάσιμα: α) ὅτι ἡ ἐπιτευχέζουσα τιμὴ τῶν
 48,50 δολλαρίων ἦτο συμφέρουσα, β) ἡ σύμβασις ἦτο ὅπου τὴν ἔγκρι-
 σιν τῶν ἀρμοδίων ἐνταῦθα ὀπηρεσιῶν καὶ γ) ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα
 κατάστασις ὀρελεται εἰς ὀπαιτιότητα τοῦτων, ὡς μὴ καταβλητῶν
 τὴν δέουσαν προσοχὴν διὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς πιστώσεως. Διότι ἡ εἰ-
 ὄνη του συνίσταται κυρίως μὲν εἰς τὴν κατὰ τὰ ἐκτεθέντα βεβαί-
 ωσιν ἀναληθῶν περιστάσεων ὡς καὶ ἀποκρυφιν ἀληθῶν τοιοῦτων, τὸ
 δὲ εἰς τὰς κατωτέρω παραλείψεις, ὧν σπουδαιότερα ἡ ὀποβολὴ ἀντι-
 γράφω τῶν μετὰ τοῦ προμηθευτοῦ ἀνταλλαγείων ἐπιστολῶν εἰς
 τοιοῦτον βαθμὸν ἀτελῶν, ὥστε ἴδιε νὰ μὴ καθίσταται ἱκανὸς ἐμφα-
 νῆς ἡ ταυτότης τοῦ προμηθευτοῦ. Αἱ πρᾶξεις δὲ εἶναι καὶ παραλείψεις
 ὡς ἐκ τοῦ εἰδους καὶ τοῦ τρόπου καὶ ὅν ἐξεσηλώθησαν παρεχουσι
 περὶ τῆς ὀπότου συμπεριφορῆς του πολλὰς ὀπνοίας ἐνισχυομένης
 καὶ ὀπὸ σχετικῶν ἐγγράφων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ἄλλοδαπῶν
 (φάκ. 1427,428) ἀφορῶντων εἰς τὴν ἐν γένει ὀράσιν του καὶ διαβλ-
 ././

οίν του έν ράμψ".-

γ) Άναφερόμενος εις την παράγρ.20 του εξαγομένου του εις την διαξαχθεύσαν μεταξύ του Ήκουργείου Ήλυτερινών και της πρεσβείας Ρώμης αλληλογραφίας και ειδικώς εις τό όπ'άριθ. 712/16-2-1953 τηλεγράφημα της πρεσβείας Ρώμης προς τό Ήκουργεϊον Ήλυτερινών ός και εις τό ταύτάριθμον και ταυτέχρονον έγγραφον της πρεσβείας προς τό Ήκουργεϊον Ήλυτερινών γράφει επί λέξει τό εξής : " Διά τών έγγραφων τούτων ή πρεσβεία Ρώμης εισηγουμένη την έκτελεσιν της συμβάσεως εξέθεσεν ότι ή θέσις του άμμοσίου κατόπιν μάλιστα του όπ'άριθ.999 τηλεγραφήματος δέν ήτο ισχυρή και παρέτχε την όχι άκριβή βεβαίωσιν ότι ο προμηθευτής τό μέν ήγγράσε τό άμμόρευμα,τό δέ "πράγματι προέβη εις την προπώλησιν αούτου εις ιταλικούς οίκους".Χαρακτηρίζομεν ήε μή άκριβή την τοι-αύτην βεβαίωσιν διότι ός εξέθεσάμεν άνωτέρω ο προμηθευτής δέν ένήργει δι'έξιον λογαριασμόν,έως έξ άλλου οδόν στοιχεζον προσε-κόμεσιν ούτος περί του ότι μετεπώλησε τών παλαιολόφων -αλήν άντιγράφου έπιστολής προς την SCHIRFI περί ής κατωτέρω γενήσεται λόγος.Ήτο δέ σημαντική ή τοιαύτη ~~αποβήσας~~ διαβεβαίωσις της πρεσβείας,ός ύνωμένης λόγω της σοβαρότητος της προελεύσεώς της να ύπευουργήσιν παρά τοις άνταύθα άρμοδίοις -ός τή ύντι συνέβη- την πεποιησιν περί της κατ'όδούιν ρασιμότητος τών άλίωσεων του προμηθευτού. Διά να κατανοηθή πόσον άρρώστιος ήτο τοιοούτος ισχυ-ρισμός οδόεποτε ο προμηθευτής κατανόησεν ιταλικούς οίκους μεθ' όν συνήλλάγη,καίτοι ειδικώς μελήθη προς τοούτο (σση.β.433).και ή τοιαύτη καράβαις βαρύνει κυρίως τών κ.κυβέτων ός αρμόδιον προσητάμενον της έν ράμψ Ήπηρεσίας Ήταλικών Έπανορθώσεων, συντάξαντα τ'άνωτέρω έγγραφα και έπαμειβθέντα την ύπό του κ. πρεσβείας ύπογραφήν των".-

δ) Άναφεραλιν έν παράγρ.43 του "έξαγομένου" του ο μηνυό-μενος άσχολούμενος περί άμοψ γράφει μεταξύ άλλων και τό εξής : "ότι έν της άρεθνης ταύτης και διά τούς προμηθευτάς λόγους άποβήσας"

ἐπευθύνει ὅτι ἐδίξαι αἱ δύο κρῶνται ἐκ τῶν εἰρημνίων συμβάσεων
 ὁπῆρξαν ἀσφοροὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἀγρίσιον εὐθύνωνται ὅς
 ταῦτας οἱ Ι) Ἄγγελος ἑαυτοῦ.....".

τὸ ἔξαγγελλον τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν δημοσιοεὐθύν-ἀλλοιοληρον-καὶ
 μὲ-καταστάσεις-εὐθύνων ἀσφορῶν διενεμήθη εἰς τοὺς δημοσιογράφ-
 οὺς καὶ τὴν ἐπαλκνὴν ἐδημοσιεὐθύν ὁλοκληρον καὶ μὲ καταστάσεις
 τίτλους εἰς τὸν ἡμερησίον τύπον καὶ ποικιλοτρόπως καὶ δυσμε-
 νέστατα ἐπὶ μακροὺς μῆρας τὸ πρόσωπόν μου ὁπῆρξεν ἀντικείμενον
 γενικῆς τοῦ τύπου καὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ του κοινού κατακραυγῆς,
 ἀφ' ἑτέρου δὲ διαβιβασθέν εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ
 ἱπουργοῦ τῶν ἑξωτερικῶν, ἀπετέλεσεν τὴν ἀφορμὴν καὶ τὴν βᾶσιν
 διενεργείας ἀνάντιον μου ποινικῆς ἀνακρίσεως, ἥτις ἀπέβλεπεν εἰς
 τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. ἀπαλακτικῶν δι' ἐμὲ βου-
 λεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις ἰασημελειοῦκων ἐπικυ-
 ρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. τοῦ Συμβουλίου/
 ναὶς ἑφετῶν. βουλεύματος/τῶν ἐν Ἀθῆ-
 ναὶς ἑφετῶν.

"Ἵνα ὁ μηνυόμενος θεμελιώσῃ τὰ ὡς ἔνι εἰς βᾶρος μου συμπε-
 ράσματά του προὐβῇ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀνωτέρω ἐκδόσεως του
 διοικητικῆς ἀνακρίσεως εἰς τὰς ἐξῆς πράξεις καὶ παραλειψεις:

Ι) βεβαίως ὡς ἀκριβῆς πράγματα ἀποδεδειγμένως καὶ καταδίκως
 ἀναληθῆ ἐξ ἀντικειμένου. ὅθεν:

α) εἰς τὴν παράγρ. Ι2 τῆς ἐκδόσεως του ταύτης βεβαίως ὡς ἀναλη-
 θὲς ὅτι ἡ εταιρεία CIE "ἦτο καὶ εἶναι ἀνὸμαρτος ὅπῃ εἰσπράττεται
 μορφήν".

β) εἰς τὴν αὐτὴν παράγραφον τῆς ἐκδόσεως του ὁ μηνυόμενος βεβαίως
 ἐπίσης ὡς ἀναληθὲς ὅτι ἡ εταιρεία MERCANTILE "ὅθεν ὁφίσταται
 νομίμως ἐν τῇ ὡς ἀνώνυμος εταιρεία".

γ) εἰς τὴν παράγρ. Ι3 τῆς ἐκδόσεως του βεβαίως ὡς ἀναληθὲς
 ὅτι "εἶχε τότε - Ἰανουάριος 1961 - καλωθεῖ καρίκου ἡ ὁλοτῆς τοῦ
 καλασιολήρου ἢ ἡ Ἑλλάς ὁπερῶντο καὶ εἰσαγγὴ εἰς Ἑλλάδα".

δ) εἰς τὰς παραγρ. 20 καὶ 21 τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως του ὁ μηνυόμενος

ὥπως ἀναληθεὶς βεβαιεῖ ὅτι "οὐδέποτε ἡ MERCANTILE κατωλόμωσεν ἱσπανικοὺς οἰκούς μεθ' ὧν συνηλλήγη".

2) Παραθέτω εἰς τὴν παρ. 8 τῆς ἐκθέσεώς του ἐν μεταφράσει τὸ καίμενον τῆς ἀπὸ III-X-1951 ἐπιστολῆς-προσφοράς τῆς MERCANTILE πρὸς τὴν Πρεσβείαν Ρώμης παραθέτει τοῦτο ἠλλοιωμένον διότι ἀρ' ὅς μὲν παραλείπει ἐξ αὐτοῦ τὴν λέξιν "ἐπώληση" ἀρ' ἑτέρου δὲ ἀντικειμένου τὰς λέξεις "ὅφ' ἡμῶν" διὰ τῶν ἀκριβοῦς ἀντιθέτου ἐννοίας "ὅφ' ἡμῶν".

Διὰ τὰς πρὸς ταύτας καὶ παραλείψεις τοῦ μνησμένου ὁπότε λαὸν κατ' αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν Δικαιοσύνης τὴν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1954 ἀναφορὰν μου ζητῶν τὴν πειθαρχικὴν τοῦτου διόξιν. Τὴν ἐν λόγῳ ἀναφορὰν μου ἐκοινοποίησα ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν κ. Πρωτοδρόμον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπέστειλα δὲ πᾶσιν καὶ πρὸς τὸν μνησμένον ἐν ἀντιγράφῳ ταχυδρομικῶς. Εἰς τὴν αἴτησίν μου πᾶσιν ἐπεσύνθη α) φωτοτυπίαν πιστοποιητικοῦ τοῦ Πρωτοδικείου Ρώμης περὶ νομίμου υπάρξεως τῆς ἐταιρείας CIE, β) φωτοτυπίαν πιστοποιητικοῦ τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου Ρώμης περὶ συστάσεως ἀπὸ τοῦ 1944 δευτεροβάθμης ἑδρας ἐν Ρώμῃ τῆς εταιρείας MERCANTILE, γ) ἀντιγράφου τῆς ἀπὸ 3-9-1953 διοικητικῆς ἀπολογίας μου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ τῶν προσηρτημένων αὐτῇ ἐγγράφων, δ) ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ III-X-1951 ἐπιστολῆς τῆς MERCANTILE πρὸς τὴν Πρεσβείαν Ρώμης καὶ ε) ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὸν μνησμένον ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1953 ἐπιστολῆς μου.

Εἶχον ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸ ἐκεῖσε β' ταξιδεῖν τοῦ μνησμένου ἀντιληρῶς ὅτι ὁ τρόπος τῆς υπ' αὐτοῦ διεξαγωγῆς τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἦτο βχι ὁ ἐνδοειρημένος, δι' ὃ καὶ εἰς κλήσιν του ὥπως προσελθὼν παρ' αὐτοῦ πρὸς νῦαν, δὲν ἐνθυμοῖμαι πᾶσαν, ἐξέτασιν ἐξέτασιν ἀπῆντησα διὰ τῆς ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου ἐπιστολῆς μου δι' ἣς ἐξέφραζον τὴν ἐντύπωσίν μου περὶ τοῦ ἀσυνήθους τρόπου καὶ τῶν σκοπῶν τῆς διεξαγομένης ἀνακρίσεως. καὶ εἶχον

έπίσημ. προσενηόρει μεγάλην έκκλησιν καὶ ὁδυνήσαν ἐντόπιους ὅτι
ὁ μνησόμενος ἄρκεπαγίτης ἐδέχθη νά ἀναλάβῃ τήν ἐν λόγῳ διοικη-
τικὴν ἀνάκρισιν περὶ τὸ γεγονός ὅτι ἡ δοθεῖσα πρὸς αὐτόν ἐντολή
"εἰσεσεν ὡς δεδομένον τὸ ἀσήμερον" τὼν μετὰ τῆς MERCANTILE
συμβάσεων τοῦ Δημοσίου.

Ἐκρητολόγησαν ὅμως λόγῳ τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματος τοῦ μνη-
σόμενου καὶ ἐκ συναισθήματος σεβασμοῦ πρὸς τήν δικαστικὴν ἐξου-
σίαν νά διατηρῇ ἀμεταβόλητος περὶ τῆς μεροληπτικότητος καὶ τῆς
κακῆς προθέσεως τοῦ μνησόμενου καὶ ὅτιν διότι ἐδημοσιεύθη τὸ
ἔνω ἐξαγόμενον, προσπαθῶν νά πείσῃ ἑαυτὸν ὅτι αἱ ἄνω φευδεῖς
βεβαιώσεις καὶ αἱ παραλήψεις τοῦ μνησόμενου καὶ ἡ ἑμπόχῃ καὶ
στερομένη ἀντικειμενικότητος ἐκθεσῆς του, ὁρᾶται τὸ μὲν εἰς
διαβολὰς τῶν ἐν τῇ ἴκουργίᾳ ἱερωτέρων ἐχθρῶν μου, τὸ δὲ
εἰς ἐκπαιδείτητα καὶ ἀνικανότητα αὐτοῦ.

Δυστυχῶς ὅμως πληθὺς γεγονότων καὶ στοιχείων μοὶ ἐδημιούργη-
σαν τήν πεποίθησιν ὅτι ὁ μνησόμενος ἐνήργησεν δολικῶς καὶ ἐκ προ-
θέσεως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν νά βλάψῃ τήν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν μου,
νά ἐκθέσῃ ἐμὲ εἰς κοινικὴν δίκην καὶ νά ἐπιτύχῃ τήν ἀποθένη-
ἐξουθενώσιν μου. Διότι:

α) Ἐνῷ ὁ μνησόμενος προήλας καὶ ἀσφαλῶς ἔλαβε γινώσκιν τῆς
ἔνω κατ' αὐτοῦ ἀναφορῆς μου καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συντημένων ἐγγράφων
ἐξ ὧν πλήρως ἀποδεικνύεται τὸ φευδές τῶν ἔνω ἐν τῇ ἐκθέσει του
βεβαιώσεών του, ἐφ' ὧν ἐθεμελιώνει αὐτός τὰς κατ' αὐμοὺς κατηγορίας
του, δὲν ἐτίσκειν ἐν τοῦτοις νά προσέλθῃ ἐνέπιον τοῦ διεκπεροῦν-
τος τήν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως MERCANTILE κοινικὴν ἀνάκρισιν ἄνακρι-
τοῦ τοῦ β' ἐξέδικου τμήματος Ἀθηνῶν κ.ο.κ. νομοπολοῦ καὶ νά
βεβαιώσῃ ἐνδρῶς διὰ τῆς ἀπὸ ἐνδρῶν κατὰθεσῆς
του, ὁλόκληρον τὸ "ἐξαγόμενον" τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεώς του,
ἐμμένων οὕτω ἐνδρῶς πλεον, εἰς τὰς βεβαιώσεις του, ἀποδεικνύοντας
ὡς ἀνωτέρω φευδεῖς.

β) "Εξ άλλου ο αυτός μνησόμενος ενώ την υπαρχείν νομικής της εταιρείας CIE εν ράμν ήδυνάτο, παραμείνας επί 40ήμερον εν ράμν, εύχερόστατα καί ήσεν ιδιαιτέρας προσπάθειας νά εξακριβώση έκ των παρά τῷ Πρωτοδικείῳ ράμνς τηρουμένων -ός καί εν "Ελλάδι - βιβλίων έμπορικῶν εταιρειῶν, όδεν έδίστασεν έν τοῦτοις αὐτός ο λόγῳ τῇ θήλῃς δικαστικῇ θέσσει του γνωρίζων κἀλλατα τά περί δημοσιότητας της συστάσεως τῶν έμπορικῶν εταιρειῶν νά βεβαιώσῃ ότι ή εταιρεία αὕτη "ήτο καί εἶναι άνόσητος από οίανδήποτε μορφήν.

γ) "Ενώ ο μνησόμενος κατά τῶ διάστημα της έν ράμν παραμονής του εἶχε λάβει λεπτομερῆ γνώσιν του παρὰ τῇ Πρεσβείᾳ ράμνς φακέλλου τῆς όποθέσεως MERCANTILE, κινουμένης τότε δικαστικῶς ένώπιον του Πρωτοδικείου ράμνς συνεπελά άγωγῆς της Α.Ε. MERCANTILE κατά του "Ελληνικοῦ Δημοσίου καί εἶχε πολλάνις συζητήσῃ επί της όποθέσεως καί συνεργασθῇ καί μετά του Νομικοῦ Συμβούλου του "Υπουργείου Οίονομικῶν κ.Α. Χατζηδόμη ὅστις συνέκεσε νά εἰρσινενατά τότε έν ράμν διά τήν υπόθεσιν MERCANTILE καί ός έκ τοῦτου κἀλλατα έγνώριζεν ότι τῶ "Ελληνικόν Διμόσιον κατά τήν ένώπιον του Πρωτοδικείου ράμνς ός ήν οίτην ὅχι μόνον έπεκωλόσθη τῶ γεγονός ότι ή MERCANTILE εἶχεν από του έτους 1944 νομικῶς έδρύσῃ έν ράμν δευτερεύουσαν Εδραν συμφώνως πρός τά ὅρῶν 2197 καί 2506 του "Ιταλικοῦ "Αστικοῦ Κώδικος ἀλλά καί κατέθεσε καί πιστοποιητικόν περί τοῦτου άνδεομένου έκ του Μητρώου "Εμπορικῶν Εταιρειῶν του Πρωτοδικείου ράμνς, όδεν έδίστασεν έν τοῦτοις ο μνησόμενος νά βεβαιώσῃ φευδῶς έν τῇ αὐτῇ ός ήν έκθέσει του ότι ή MERCANTILE "όδεν όφίστατο νομικῶς έν ράμν ός "Ανόνημος "Εταιρεία".

δ) "Ενώ έκ των έν τῇ παρὰ τῇ Πρεσβείᾳ ράμνς φακέλλῳ των "Ιταλικῶν Εμπανορόσεων σχετικῶν έγγραφῶν ός καί έκ του όπ' άριθ. /1950 έγγραφου του "Υπουργείου Συντονισμοῦ, όπογραφομένου από του τότε "Υπουργοῦ Συντονισμοῦ κ.Γ. Παπανδρέου,

πρὸς τὴν ΕΠΑ τοῦ Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ, ἐπισυναπτομένου εἰς τὴν ἀπὸ 3-9-1953 ἀπολογίαν μου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ἧς ὁ μνησθένος ἀναγνωρίζει ἐν τῇ ἐκδόσει του (καρ.) ὅτι ἔλαβε γινώσκον, ρητῶς καὶ ἀνεκφυλκτικῶς προκύπτει ὅτι αἱ εἰς παλαιόσδερον δεξιὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὴν μετ' αὐτῆς αἰμωνία τῆς 22-11-50 ἀνέρχοντο διὰ τὸ μέχρι 31-5-51 χρονικὸν διάστημα εἰς 27.000 τόνους (ἐκτὸς τῆς δεξιᾶς μεγάλων ποσοτήτων ἑλλαν πρώτων ὀλῶν, ὡς κκοσιτέρου, χαλμοῦ, ζυλείας κλπ), ἐν τοῦτοις δὲν ἐδίστασεν εἰς τὴν παράγρ. 13 τῆς ἐκδόσεως του νὰ βεβαιώσῃ φανερῶς ὅτι κατὰ Ἰανουάριον 1951, ὅτε ὁπεγράφη ἡ μετὰ τῆς MERCANTILE ἀρχικὴ σήμασις, "εἶχε καλυφθῇ κερικὸν ἡ ὁλότης τοῦ παλαιόσδερου ἦν ὁπεσχεροῦτο ἡ Ἑλλὰς νὰ εἰσαγάγῃ εἰς Ἰταλίαν".

ε) Ἐνῷ ὁ μνησθένος εἶχε λάβει εἰς χεῖρας του ἐκ τῆς πρεσβείας γάλλης ἐπίσημα ἀντίγραφα καὶ μεταφράσεις τῶν ἀπὸ 4 καὶ 10 Ἰανουαρίου 1951 ἐπιστολῶν-προσφορῶν τῆς MERCANTILE πρὸς τὴν πρεσβεῖαν γάλλης καὶ ἐγνώριζεν ὡς ἐκ τοῦτου κάλλιστα τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, παραθέτω ἐν τοῦτοις εἰς τὴν ἐκθεσὶν του τὸ καίμενον τῆς ἀπὸ 10-1-1951 ἐπιστολῆς τῆς MERCANTILE ἡλλοιωμένον ὡς ἀνωτέρω ἐλέγχῃ.

Ἐνῷ ἐξ ἄλλου εἰς τὴν ἐκθεσὶν του παραθετεῖ τὰ καίμενα τῶν ἑνω ἐπιστολῶν-προσφορῶν τῆς MERCANTILE, ἐκ τῶν ἑποίων προκύπτει ὅτι αὕτη ὁλοῦ πρὸς τὴν πρεσβεῖαν ὅτι τοὺς 55 35.000 τόνους παλαιόσδερου μετεπλήρωσε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν ἐταιρείαν SCIERFI, ὅπερ καὶ ὁ ἴδιος ὁ μνησθένος διακιστοῦ εἰς τὴν παράγρ. 9 τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως του βεβαίειν ὅτι "οὗτος ἐπὶ ὁμοῦ - ὁ προμηθευτὴς MERCANTILE - διὰ τῆς ἐπιστολῆς του ἀπευθύνεται καθιστῶν αὐτῇ γνωστὸν ὅτι ἡ αὕτη παληθεύει ποσότης μετεπλήρωσθ διὰ λ/ομὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐταιρείαν SCIERFI", καὶ ἐνῷ ἐπίσης εἰς τὴν παράγρ. 21 τῆς ἐκδόσεως του παραθετεῖ ὁ μνησθένος τὸ καίμενον τοῦ ὁπ' αὐτοῦ.

707/19-2-31 τηλεγραφήματος της Πρεσβείας Ρώμης προς το "Γκυργεϊ-
ον" εξωτερικών εν τοῦ ὅπου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω γεγονός βεβαιοῦται,
δὲν ἐδόξασεν ἐν ταῦτοις εἰς τὰς παραγρ. 20 καὶ 21 τῆς ἐκδόσεως
του νὰ βεβαιώσῃ ὅτις ἀναληθὲς ὕπαι "οὐδὲποτε ἡ MERCANTILE κατανό-
μασεν Ἰταλικὸς οἶκος μετ' ὧν συνηλλίγη".

Ἡ πεποιοῦν μου ἐστειρίχθη ἐπίσης καὶ εἰς πλείστα ἄλλα στοι-
χεῖα, ὡς εἶναι π.χ. τὸ γεγονός ὅτι προσφάτως ἀπέμνη ὁ μνησθὲνς
συμμετέσχεν ὡς μέλος τοῦ "Γυργεϊακοῦ Συμβουλίου τοῦ "Γκυργεϊ-
ου" εξωτερικών τὸ ὅπου ἐκρίνε, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20
Μαρτίου 1956, ἐπὶ ἐρωτήματος ἐπολυσεῶς μου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διὰ
δῆθεν αὐταίρετον ἀποχὴν ἐκ τῶν καθηκόντων μου ὅπερ τὸν μῆνα, ἀπο-
φασίσαν τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν μου, ἀποκρίσας πάλι πάντως
μὴ διηλῶς ὡς ἔφειλε τὸ θροιστάμενον δι' αὐτὸν κώλυμα νὰ μὴ κρίνῃ
ἐφ' ὅσον εἶχον ὑποβάλαι κατ' αὐτοῦ τὴν ἀνωτέρω ἀναφορὰν μου περὶ
κειταρχικῆς κατ' αὐτοῦ διώξεως. —

Ἐπὶ τῶν ἄνω παρτιθεμένων ψευδῶν βεβαιώσεων τοῦ μνησθὲντος
καὶ παραλείψαν ἐστῆριζεν οὗτος ἐν τῇ ἐκδόσει του τὰς κατ' ἑμοῦ
κατηγορίας. Ἐμφάνισεν ὅσοις αὐτὸς ἐμὲ, ἀνῶτερον δη. διοικ. ὁπλ-
ηλον μὲ ὑπερπριακονταετῆ ἀσπίλον καὶ ἐυδοκίμητῆν ὡς ἐκ τοῦ
ὕπηρεσιακοῦ μου φακέλου προκύπτει ὑπηρεσίαν, ὡς ἐνεργήσαντα
εἰς τὴν ὁπόδου τῆς MERCANTILE ὁπόπως καὶ βολως. "Λογίει μὲ-
λιστα εἰς σημεῖα τῆς ἐκδόσεως του νὰ διαφαίνεται ὅτι δὲν ἀπο-
κλείει καὶ ἰδιοτέλειάν μου εἰς τὸν ὅπ' ἑμοῦ χειρισμὸν τῆς ὁπο-
θέσεως ταύτης. "Ἰνα δὲ καταστήσῃ τὴν εἰς βάρος μου ἐκ τῶν κατ'
ἑμοῦ ἐν τῇ ἐκδόσει του κατηγοριῶν καὶ ὁπαινιγμῶν διευρυνόμενων
δυσμενῆ ἀτιμωσίαν, ἔτι μᾶλλον βαρύτεραν ἐπιμαρτυρεῖται δελτία
ἀνώνυμα τῆς ὑπηρεσίας ἑλλοδαπῶν περὶ ἑμοῦ ἀφορῶντα "εἰς τὴν
ἐν γένει ὁρᾶσιν μου καὶ διαβίωσιν μου ἐν Ρώμῃ" χωρίς ἀφ' ἑνὸς
μὲν νὰ ὁπορηθῇ εἰς τὸν κῆπον νὰ ἐξακριβώσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὡς
ἔφειλε, ἀφοῦ ἐπὶ 400 ἡμέρων καὶ πλέον παρήμεινεν ἐν Ρώμῃ καὶ πρὸς

τὸν σκοπὸν αὐτῶν, τὴν ἐν γένει δράσιν μου καὶ διαβίωσίν μου ἐν
 Ῥώμῃ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ^{ἔτι} ἐπικαλεῖται ἐνῶς ἐξαέως ἐν Ῥώμῃ ὡς μάρ-
 τυρος περὶ τῆς ἐν γένει δράσεώς μου καὶ διαβιώσεώς μου ἐν Ῥώ-
 μη τοῦς Δ. "Αργυροπούλου, Πρεσβευτὴν ἐν Ῥώμῃ, "Αγγελον Βλάχον, Δ.
 Γραμματεῖα τῆς Πρεσβείας καὶ ἤδη ἐνικὸν Πρόξενον ἐν Κύπρῳ,
 Εὐάγγ. Μποδῆν, Ἐγκριτὸν ὁμογενῆ ἐν Ῥώμῃ, ὁστιον Κουφάλαν, κλητῆρα
 τῆς Πρεσβείας (ὁ κ. "Αρεοπαγίτης εἶδεν καὶ ἐξετάσῃ καὶ τοῦς κλη-
 τήρας ἐξευτελλῶν Δ. PRIORI ἀνωτέρους κρατικοῦς, λειτουργοῦς)
 ἔλαβε πληροφορίας ὅτι τόσοι ἢ ἐν γένει δράσεις μου ὅσων καὶ ἡ
 διαβίωσις μου ἐν Ῥώμῃ ἦσαν ἄφθογοι. "Ἐκ τρίτου δὲ μὴ παραθέτων
 ἔστω καὶ ἐν περιλήψει ὁ μηνυόμενος ἐν τῇ ἐκδόσει του τοῦ περιε-
 χόμενον τῶν περιφημιῶν αὐτῶν δελτίων καὶ συνάδων ἐπὶ πλέον ταῦτα
 μὲ τὴν φράσιν "παρέχουσι περὶ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ὑπόκτου συμπερι-
 φορῆς του πολλὰς ὑπονοίας" εἶδει εἰς πάντα ἀναγνώστην τῆς
 ἐκδόσεώς του τὴν ἐντύπωσιν ὅτι διὰ τῶν δελτίων τούτων διεκιστώ-
 θησαν σοβαρωτάτης φύσεως καὶ βαθμοῦ πράξεις μου, ἐπιτρέπων καὶ
 ὑποβοηθῶν οὕτω πᾶσαν καὶ τὴν πλέον τρομακτικὴν εἰς βάρος μου
 κατηγορίαν ἐπὶ προφανὲς μείωσις τῆς ὁπολέψεώς μου καὶ ἐξευτε-
 λισμοῦ μου τόσοι παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ ὅσων καὶ παρὰ τῇ κοινωνίᾳ.

Δι' εἰς, βάρος μου ~~φωτοβληθέντα~~ συνέπειαι ἐκ τῶν ψευδολογιῶν
 τοῦ μηνυομένου ὁπῆρσαν ἀληθῶς τρομακτικαί.

Παρατήσας οὗτος ψευδὴς ὅτι καὶ ὅν χρόνον συνήφθη ἡ μετὰ τῆς
 MERCANTILE σύμβαισις περὶ προμηθείας 35.000 τόννων καλασιούδηρου
 πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως οὗτος εἰσαχθῇ εἰς Ἰταλίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν
 ὑποχρεώσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δὲν ὑπῆρχε ὁῦσαν ὑφειλὴ
 τοιαύτη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διότι -κατ' αὐτόν- "εἶχε τότε
 καλυφθῇ περίπου ἡ ὁλόκληρὴ τοῦ καλασιούδηρου ἢ ἡ Ἑλλάς ὑπεχρε-
 οῦτο νὰ εἰσαγάγῃ εἰς Ἰταλίαν", ἀφῆκε σαφῶς νὰ ὁκονοεῖται ἐν
 τῇ ἐκδόσει του ὅτι ἡ ἰδική μου ἐνέργεια - γενομένη πάντως τῇ
 ἐντολῇ τοῦ πρεσβευτοῦ μου καὶ τῇ ἐξουσιοδοτήσει τῶν ὑπηρεσιῶν
 τοῦ κέντρου - ἐδεικνυε σκοπὸν ὑπόκτου πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξυπηρε-

τήσεως ούχί τῶν κρατικῶν συμφερόντων ἀλλά τῶν συμφερόντων τῆς
MERCANTILE.

Παρασπῆρας ἐπίσης φεύδῃς ὅτι αἱ ἐταιρεῖαι CIE καὶ MERCANTI-
LE ἦσαν ἐνυπόκριτοι ἐταιρεῖαι ἐν ῥάμῃ ἐπεδίωκε νά μέ ἐμφανίσῃ
ὡς συναλλασσόμενον μετ' ἀνυπόκριτων ἐταιρειῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν
προβήλων οὐράκιων καὶ ἰδιωτελῶν οἰκοπῶν.

Βεβαίωνων φεύδῃς, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ὅτι ἡ MERCANTILE οὐδέ-
ποτε κατανέμασε Ἰταλικούς οἰκούς μεθ' ἑν συνηλλάγῃ, τὸ πρῶτον
διὰ τὴν στηρίξιν περαιτέρω τὴν διαβεβαίωσιν του ὅτι ἐγὼ εἰς ἐπο-
χὴν καθ' ἣν εἶχε ματαιωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως μετὰ
τῆς MERCANTILE ἐπεδίωξα ἐκ προθέσεως καὶ ὁλοῦς διὰ φευδῶν βε-
βαιώσεσθαι μου περιλαμβανομένων εἰς τὸ ὁπ' ἀριθ. 712/16-2-1951 τη-
λεγράφημα καὶ ἔγγραφον τοῦ πρεσβευτοῦ ῤάμης πρὸς τὸ Ἰπουργεῖ-
ον Ἐξωτερικῶν, τῶν ὁποίων τὴν οὐνταξιν μοι-ἀποδίδει ὁ μνησυμέ-
νος, νά δημιουργήσῃ εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἀμοιβόλους "τὴν πεποθήσαιν
περὶ τῆς κατ' οὐσίαν ρεσιμότητος τῶν ἀξιώσεων τοῦ προμηθευτοῦ",
ὁλοῦντε διὰ τῶν βάουι τῆς ἑνῶ φευδοῦς βεβαιώσεως του ὁποστη-
ριζομένου ὁ μνησυμένος ἐστηρίζεν ἀπεριφράστως κατ' ἐμοῦ κατηγο-
ρίαν ὅτι ἐσοικαμένως ἐζητήσῃ διὰ φευδῶν βεβαιώσεσθαι μου τὰς
προϋπαρμένους μου Ἀρχὰς ἐπὶ τῷ σκοπῷ νά βοηθῶν τὴν MERCANTILE
εἰς τὴν στηρίξιν ἀνυπόκριτων ἀξιώσεσθαι της κατὰ τοῦ Ἰλ. Δημοσίου.

Αἱ συνέπειαι ἐπίσης ἐπὶ τῆς ὑπολήψεώς μου, τῆς ὁμηροειδικῆς
μου ὀφείας, τῆς ὀφείας μου, τῆς ὀφείας τῆς συζύγου μου καὶ τοῦ
τέκνου μου ὑπῆρξαν ἐπίσης τραυματικαὶ συνοδευέσθαι καὶ μέ πλη-
ρὴ οἰκονομικὴν κατραπορφήν.

Κατὰ τὴν 16-2-1952, ὅτε ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν ἡμερησίον "Ἀθη-
ναϊκὸν τύπον ὁπὸ πηχιαίου, τῆλους ἐλλοιλήσῃ τὸ "ἐξαγόμενον"
τοῦ μνησυμένου, ἐδρισημῶν ἐν ῥάμῃ ἐνῶ ἡ οὐζυγὸς μου καὶ ὁ
14-ετής τότε υἱὸς μου ἐδρῶσκοντο ἐν Ἀθήναις. τὰ καθεμερινὰ
σχόλια τῶν ἐφημερίδων τὰ ὅποια ἦσαν δυσμενέστατα, με ἐνεργίζον
ὡς καταχραστὴν δημοσίου χρήματος. Ἡ ἐκδήλος περιφρόνησις τῶν

ένταύθα γνωστῶν πρὸς τὴν οἰκογένειάν μου καὶ ἡ ἀποπνεκτικὴ ἀμείψαιρα ἡ δημιουργηθεῖσα εἰς βάρος τῆς ὁπολλῆσός μου, ἐπυροξένησαν εἰς ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου βαρύντατον ψυχικὸν κλονισμόν. Ὁ υἱὸς μου φοιτῶν εἰς τὸ γυμνάσιον παναγιοποδίου καὶ θφιστάμενος καθημερινῶς τοὺς θνείδιαμούς καὶ τὴν ἁλῆθιν τῶν συμπαθητῶν του, ὁπέστη σοβαρῶτατον ^{νευρολογικόν} κλονισμόν καὶ ἐκ μακρὸν χρόνον ἐνοσηλεύετο ὑπὸ νευρολόγου. Ἡ σβυγὺς μου συντετριμμένη ἐκ τῆς ἐναντίον μου γενικῆς καταφοράς, ἐκ τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τοῦ τέκνου μας καὶ ἐκ τῆς ἐξευτελεστικῆς θέσεως εἰς ἣν εἶχον περιέλθει, ὁπέστη ἐπίσης σοβαρὸν ψυχικὸν κλονισμόν καὶ σωματικὴν κατάρρευσιν.

Ἡ ἐθικὴ μου θέσις ἐν ῥάμῃ ἦτο ἐπίσης ἀξιοθρήνητος. Ἡ κατὰστασις τῆς ὑγείας μου, ἡ ὁποία καὶ προηγουμένως λόγῳ ὀπρηκοπέσεως δέν ἦτο καλὴ, ἐπεδεινώθη σημαντικῶς ὕπαρ ἡ ἡνυ ἐκθεσις τοῦ μνησυμένου ἐπύλξε τὴσον βαρὺς καὶ ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου. καίτοι εἶχον πάντοτε πεποιθήσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀτρίδος μου καὶ ἐγνώριζον καλλίον παντὸς ἄλλου πόσον δόδως ἤμουν καὶ τῆς παρὰμικρῶτέρας ἔτι παραβάσεως, ἐν τοῦτοις ἡ ἀνευθολαστος ψευδολογία τοῦ μνησυμένου, περὶ τῆς ἀνωτέρω, μοι ἐδημιούργησε τὸν φόβον ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον τουλάχιστον στάδιον τῆς ποινικῆς ἐρεῦνης τῆς ὀποθέσεως ἡ ἐπίδρασις τοῦ μνησυμένου μετὰ τὸν ὕγιον καὶ τὸ κῆρος τοῦ ὀφθαλοῦ ἀξιώματός του ἐπὶ τῆς ἀνακριτικῆς. Ἀρχῆς δὲ παρηνάβιδε τὴν ἀντικειμενικὴν ἐκτίμησιν τῆς κατεστάσεως, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον λόγῳ ἐχθρικῆς στάσεως καὶ τοῦ προέσταιμένου ^{ἐμὸς} ἐν ῥάμῃ πρεσβεῖας διαγορευθεῖσης αὐτῇ ἐκ τοῦ κέντρου, δέν δὲ μοι ἦτο εὐχερὲς νὰ συγκεντρώω ἐγνωτικὰ τὰ ἀπειτοθέμενα διὰ τὴν ἡμυνάν μου ἐπίσημα στοιχεῖα. Διὰ τοῦς λόγους τοῦτους ἠναγκάσθην νὰ περιμελῶ εἰς ῥάμῃν ἄνευ μισθοῦ, δακτυλῶν ἐκ τῶν μικρῶν μου οἰκονομικῶν καὶ ἐκ δανείων παρεχόμενα εἰς ἐμὲ εἴτε παρὰ φίλων εἴτε παρὰ τοκογλόφων.

Ἀκόρροια ἐπίσης τῶν ὅσων ἐναντίον μου προφορικῶς ἀνέθερεν

ο μνησόμενος εις τὸ ὕπουργεῖον ἔξωτερινῶν μετὰ τὴν ἐκ ρώμης ἐπιστροφὴν του εἰς Ἀθήνας τὴν 23-12-1953, ἵνα μεταγενεστέρως καὶ ἐγγράφως διεσώμασεν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐκθεσίν του, ὁπῆρξεν ἡ ἐκδίκωσις ἐχθρικωτάτης καὶ δυσμενεστάτης ἀναβολῆς ἐναντίον μου διώξεως ἀναχθεσθῆς εἰς ἀληθὴ προγραφὴν. Διότι ἄλλα μὲν πρόσωπα ἐν τῇ ὕπουργείῳ ἔξωτερινῶν ἐχθρικῶς καὶ προηγουμένως πρὸς με διακεκρίμενα εὗρον εἰς τὰς κατ' ἐμὸν κατηγορίας τοῦ μνησόμενου τὴν ἐκανοποίησιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τὴν πρόθεσιν διὰ τὴν ἐπροσχημάτιστον ἐναντίον μου ἐπίθεσιν, ἄλλα δὲ πρόσωπα καλοπίστως πεισθέντα εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ μνησόμενου λόγῳ τοῦ κήρους τοῦ ὄφηλτος ἐξιλάματος του καὶ θεωροῦμαι με ἔνοχον ὀδίων καὶ ποινικῶς κολασιμῶν πρῆξεν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, ἐξεμάνθησαν ἐναντίον μου. Ἡ ἐκδίκωσις τῆς ἐχθρότητος τῶν υπηρεσιακῶν προσώπων ὁπῆρξεν ἀμελείκτως καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον κερδάνομος. Οὕτω τὸ ὕπουργεῖον ἔξωτερινῶν διέταξε τὴν ἐν ρώμῃ πρεσβευτὴν κ. Ἀλέξ. Ἀργυροπούλου νὰ ἀκυρώσῃ τὸ διαβατήριόν μου, στερῶν μοι οὕτω τοῦ ἀναμφισβήτητου κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Νόμον ἀποδοκιμακοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἐκγενεῖας μου εἰς τὸ ἐξωτερινὸν καὶ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Ἱταλικῶν Ἀρχῶν τὴν ἐξ Ἱταλίας ἀπέλασίν μου εἰς ἑλλάδα ἵνα λογοδοτήσῃ ἐνώπιον τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης διὰ τὰ "ἐργολήματα" μου. Καίτοι καὶ ἡ ἀφαίρεσις καὶ ἡ ἀνδρομεισία τοῦ διαβατηρίου ἦτο παράνομος, ἡ δὲ αἴτησις πρὸς τὰς Ἱταλικὰς Ἀρχάς περὶ ἀπελάσεώς μου ἦτο πρωτοφανής καὶ ἀνήκουστος ὅταν οὕτε κατηγορία τις μοι εἶχε τότε ἀπηγγελοῦν παρὰ τοῦ Ἀνακριτοῦ οὕτε καὶ ἐν ὁπῆρξεν ἔτι κατηγορία ἠδύνατο νὰ παραμερισθῇ ἡ διαδικασία ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς σχετικῆς ἑλληνοϊταλικῆς συμφωνίας ἐνόθευσε ἀγαλματικῶν, ὁ ἑλλην ἐν ρώμῃ πρεσβευτὴς κ. Ἀλέξ. Ἀργυροπούλος ἵνα μὴ ὑστερήσῃ καὶ οὗτος εἰς ζήλον, ἐχθρότητα καὶ κινδύνη καὶ ἵνα μὴ θεωρηθῇ καὶ οὗτος ὡς ἐνεχόμενος εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς MERCANTILE μετὰ τῆς ἑποικίας εἶχεν ὑπογράψει ἐν ρώμῃ κατ' ἀδουστον τοῦ 1952 συμβιβασμὸν, προέβη εἰς πλεῖστα ὅσα προφορικὰ καὶ ἔγγρα-
./.

φα πιστινά διαβήματα πρὸς τὰς Ἱταλικὰς Ἀρχάς, πρὸς μεγίστην τοῦτων κατὰ πόλιν διὰ τὸ ἔλθετε τῆς συμπεριφορῆς Πρεσβευτοῦ διώκοντος ἀπηνὲς καὶ μὲ παράνομα μέσα Ἕλληνα πολίτην καὶ δὴ ἐνότερον διπλωματικὸν ὁκηρετοῦντα ἐπὶ ἐλαστίαν εἰς τὴν ἐν γῆν Πρεσβείαν καὶ ἅπαν εὐφῆμως γινόντων εἰς ὕλας τῆς Κρατικῆς Ἱταλικῆς Ὑπηρεσίας. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνῶ οὐδεμία κατηγορία εἶ-
 χεν ἐναντίον τοῦ οὕτως διωκόμενου Ἕλληνος διατυπωθῆ, οὐδὲ αἰτη-
 σις περὶ ἐκδόσεως του κατὰ τὴν νόμιμον διαδικασίαν εἶχε δια-
 βιβασθῆ. Ἐπὶ πλέον ὁλοκληρὸν τὸ προσωπικὸν τῆς Πρεσβείας τραυμα-
 κριαζόμενον ἀπὸ τὴν ἀγρίαν ἐχθρότητα καὶ ἐμπόδιαν τοῦ Πρεσβευ-
 τοῦ δὲν ἐτόλμα καὶ ἔταν τυχαίως μὲ ἀνήντα κατ' ὅσον νὰ μὲ χαι-
 ραντίσῃ. Ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσε ἐπὶ μακροὺς μῆνας καὶ τε-
 λιῶς αἱ Ἱταλικαὶ Ἀρχαὶ παρὰ τὴν ἀγανάκτησιν των διὰ τὴν
 ἐναντίον μου ὀδύνην, τὴν ὁποίαν οὐδαμῶς ἠδύνατο κατὰ νόμιμον
 τρόπον νὰ αἰτιολογήσῃ ὁ Ἕλλην Πρεσβεπτής, ἀπαυτίσθασαι ἀπὸ τῆς
 ἀφορητῆς πιστινῆς διαβήματά του ἀπεφάσισαν νὰ μὲ ἐκδιώξουν ἐκ
 τοῦ Ἱταλικοῦ ἔδωρου, μένον δὲ ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς ὑγείας
 μου, ἡ ὁποία μὲ ἠνάγκασε νὰ παραμείνω νοσηλευόμενος ἐπὶ ἄμηνον
 εἰς Κρήνικὴν ἐν γῆν, ἀνέστειλε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ἀπο-
 φάσεως των, πραγματοποιηθεῖσιν πάντως ἑμὰ τῇ ἐκ τῆς Κλινικῆς
 ἐξέδου μου κατ' Αὐγουστον 1954. Ἡναγκάσθην οὕτω νὰ μεταφύγω
 εἰς Γαλλίαν, ὅπου καὶ παρέμεινα ὅσοι ἄλλως σπουδῆς καὶ ὁφείας
 καὶ οἰκονομικῆς. Ἐν τῇ μεταξὺ λόγῳ τῆς κατ' ἑ. οὐ διαζευχθεῖς
 ποινικῆς ἀνακρίσεως, τὸ Ὑπερείκον Γενροβλίον τοῦ Ὑπουργείου
 Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως του κατὰ Σεβρουάριον 1955 μὲ ἔθεσεν
 εἰς ἄργίαν μέχρις ὅτου περατωθῇ ἡ ποινικὴ ἀνάκρισις. Ὅταν
 τέλος κατ' Αὐγουστον τοῦ 1955 ἐξηκριβῶσι ὅτι οὐδεμία κατέστη
 δυνατόν πολιτικὴ καὶ μὴ ἐπιρροὴ νὰ τελεσφορήσῃ ἐπὶ τοῦ ἔργου
 τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης καὶ ὅτι ὁ διαρρεθεὶς χρόνος ἐπείχετο
 εἰς αὐτὴν μετὰ ἐξουχιστικὴν ἐρευναν νὰ κρίνῃ ἀντικειμενικῶς,
 ἦλθον εἰς Γαλλίαν καὶ ἐσέθην εἰς τὴν διέδοσιν τῆς Δικαιοσύνης
 ./.

σημειώσαν ότι εκ του υγιου των συκοφαντιών, των υβρεων και των κατηγοριών δια καταχρήσεις, άπάως κλπ. δεν απέμεινε τελικώς ή μη μόνον ή τυπικώς άπωγελήτσα κατηγορία επί παραβάσει καθήκοντος, ή οποια ήμας και αύτη μετά την προσυγγήν ότι έμοι πόληρων και συντριπτικόν δημοσίαν έγγραφών και στοιχείων, κατέρρευσεν εις ολοκληρου, δι' ου και τελικώς απηλλάγην πάσης κατηγορίας δια του ότι άριθ.

/1955 βουλευματος του Συμβουλίου των εν 'Αθήναις Πλημμελειοδικείων επικυρωθέντος δια το ου άριθ.

/1956 βουλευματος του Συμβουλίου των 'Εφετών.-

Επειδή ο μηνυόμενος άναλαβών κατόπιν έντολής του 'Υπουργείου Δικαιοσύνης ως κρατικής λειτουργός την ούναζιν έπέθεσε διοικητικής άνακρίσεως και εκ προθέσεως βεβαίωσης εν τω έγγραφω τουτω φευδώς τά άνω περιστατικά δυνάμενα νά ήλθωσι έννυμους συνεπειάς προς τόν σκοπόν ήμας με βλάβη παρνώνιως, υπέπεσεν εις τό άδίκημα της φευδώς βεβαίωσης προβλεπόμενης και τιμωριμένης υπό του άρθρου 242 παρ. Ι και 3 του 'ΕΣΣΕΣΘΥ Ποινικού Κώδικος.

Επειδή ο αύτός μηνυόμενος λαβόν έντολήν από του 'Υπουργού Δικαιοσύνης προς ένέργειαν άνακρίσεως δια των άνω πράξεων και παραλείψας του εν γνώσεις έφθεγξέτο ήμεις ήμεις έθελον εις δίωξιν, όποίας ούτω εις τό άδίκημα τό προβλεπόμενον και τιμωρόμενον υπό του άρθρου 239 περίπτωσις β' του Ποινικού Κώδικος.

Επειδή ο αύτός μηνυόμενος άνακοινώσας φευδώς περί ήμοι δια της άνω έκθέσεως τω διοικητικής άνακρίσεως προς τοις 'Υπουργούς 'Εσωτερικών και Δικαιοσύνης ότι παρέβην τά καθήκοντά μου και ότι ήμην ύποκτος έκτελέσεως άξιοποιώντων πράξεων και πειθαρχικών παραβάσεων δι' όποιοι ή και άποκρόφεις άποδεικτικών μέσων, υπέπεσεν όσοπώς εις τό άδίκημα τό προβλεπόμενον υπό του άρθρου 229 του Ποινικού Κώδικος.

Επειδή ο αύτός μηνυόμενος έκτεταθείς ένδριμα, ως μάρτυς ένόπιον του 'Ανακριτού του Β' Είδους 'Ανακριτικού Ήμματος του

πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἐν γνώσει κατέθεσε ψευδή πράγματα βεβαιώσας ἐνδρως δαδολήρον τὸ περιεχόμενόν των τῆς ἄνω ἐκθέσεως του διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ περιλαμβάνονται αἱ ἀνωτέρω ψευδεῖς βεβαιώσεις καὶ παραστάσεις του, ὁπολέσας οὕτω καὶ εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ψευδορκίας τὸ προβλεπόμενον καὶ τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 224 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.-

*Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς μηνυόμενος ἱσχυρίσθεις ἐν τῇ ἐκθέσει του διοικητικῆς ἀνακρίσεως ὁποληθείσης εἰς τὰς δημοσίας υπηρεσίας καὶ γνωστοποιήσεως καὶ διὰ τοῦ τύπου τὰ ἄνω ψευδῆ γεγονότα τῶν ὁποίων ἐπείλει ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας, ὁπέπεσεν εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς συκοφαντικῆς δυσφημίσεως τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 363 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

*Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς μηνυόμενος ἐν γνώσει χρησιμοποίησας ἐν τῇ ἐκθέσει του διοικητικῆς ἀνακρίσεως νοθευμένον ἔγγραφο, ἥτοι ἠλλοιωμένον κατὰ περιεχόμενον καὶ ἔννοιαν ὡς ἂν εἴναι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1951 ἐπιτετολήν-προσφορὰν τῆς MERCANTILE πρὸς τὴν πρεσβείαν Ρώμης πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως μὲ βλάβη, ὁπέπεσεν εἰς τὸ ἀδίκημα τὸ προβλεπόμενον καὶ τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 216 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

*Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς μηνυόμενος παρὰ τὴν ἐκ προθέσεως τὴν καθήκοντα ἀνατεθέντα αὐτῷ διὰ τῆς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης καθήκοντα δημοσίου ὁπαλλήλου πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως μὲ βλάβη, ὁπέπεσεν ὁσαύτως εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς παραβάσεως καθήκοντος τὸ προβλεπόμενον καὶ τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 259 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

*Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς μηνυόμενος ὡς δημοσίον ὁπαλλήλος καὶ μέλος τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὁξωτερικῶν, διὰ τὸν ὁποῖον ὀφείτατο κατὰ νόμον λόγος ἐλευθέρσεως διὰ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὸ ἄνω Ὑπηρεσιακὸν Συμβόλιον, προκειμένου νὰ κρίνῃ ἐπὶ ἐρωτήματος ἀπολύσεως μου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀποστεινύσας ἐν γνώσει τὸ περιστάτικόν τουτο καὶ ἐνεργήσας ἐν τῇ ὁποθείᾳ

17

Munoz